

ভালোবাসা সবার তরে
ঘৃণা নয়কো কারো 'পরে
Love for All
Hatred for None

লা ইলাহা ইন্নাল্লাহ মুহাম্মাদুর রাসুলুল্লাহ

পাঞ্জিক

আহমদী

The Ahmadi
Fortnightly
Since 1922

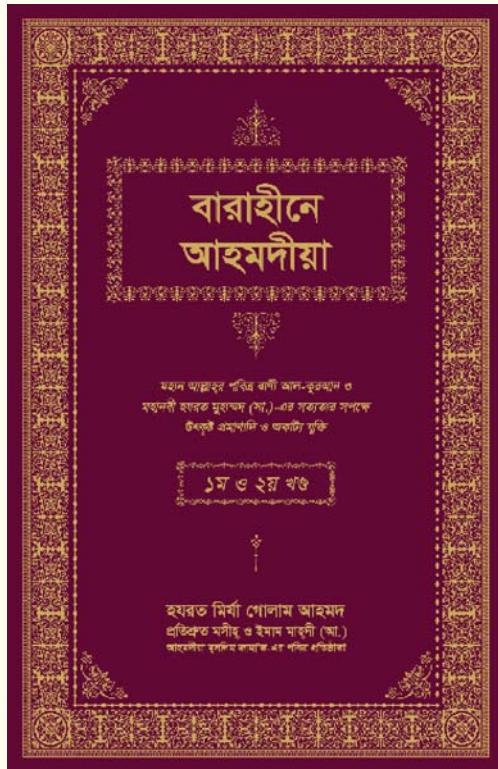
নব পর্যায় ৭৯ বর্ষ | ১৭-১৮তম সংখ্যা

রেজি. নং-ডি. এ-১২ | ১৭ চৈত্র, ১৪২৩ বঙ্গাব্দ | ৩ রাজব, ১৪৩৭ হিজরি | ৩১ আমান, ১৩৯৬ ই. শা. | ৩১ মার্চ, ২০১৭ ইসাব্দ

বৃহত্তর রংপুর অঞ্চলের ৫ম আধ্যাত্মিক সালানা জলসা-২০১৭ সফলতার সাথে সমাপ্ত

বিস্তারিত ৫০ পৃষ্ঠায়

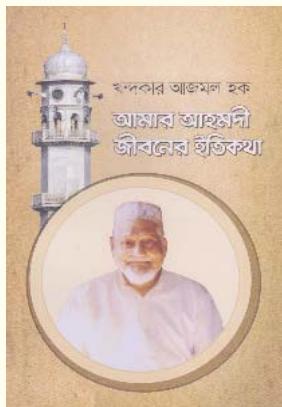

মহান আল্লাহর রাব্বুল আলামীনের বিশেষ কৃপায় যুগান্তকারী ও অবিশ্রামীয় পুস্তক ‘বারাহীনে আহমদীয়া’র প্রথম ও দ্বিতীয় খণ্ডের বাংলা অনুবাদ প্রকাশ হয়েছে, আলহামদুলিল্লাহ। আমরা আল্লাহর তা’লার দরবারে কৃতজ্ঞতা প্রকাশ করছি, তিনি তাঁর নিজ কৃপায় এ অসাধারণ পুস্তকটির অনুবাদ প্রকাশ করার আমাদেরকে তৌফিক দান করেছেন। এর পুরো নাম ‘আলবারাহীনুল আহমদীয়াহু আলা হাকীয়তে কিতাবিল্লাহীল কুরআনে ওয়ান্ন নবুয়্যাতীল মুহাম্মদীয়াহু’ অর্থাৎ আল্লাহর পবিত্র বাণী আল-কুরআন ও মহানবী হযরত মুহাম্মদ (সা.)-এর সত্যতার সমক্ষে উৎকৃষ্ট প্রমাণাদি ও অকাট্য যুক্তি।

‘বারাহীনে আহমদীয়া’র মোট পাঁচটি খণ্ড রয়েছে। ২৩ খণ্ডে প্রকাশিত রহানী খায়ায়েন-এর প্রথম খণ্ডে বারাহীনে আহমদীয়ার প্রথম চার খণ্ড আর পঞ্চম খণ্ডটি রয়েছে একুশতম খণ্ডে। এর প্রথম ও দ্বিতীয় খণ্ড ১৮৮০ খ্রিস্টাব্দে প্রথমবার প্রকাশ হয়।

বহুল প্রতিক্রিত এ পুস্তক, যা প্রতিশ্রূত মসীহ ও ইমাম মাহদী হযরত মির্জা গোলাম আহমদ কাদিয়ানী (আ.) তাঁর দাবির পূর্বেই রচনা করেছিলেন এবং যেই পুস্তক সম্পর্কে সেই যুগে ভারতবর্ষে বহু মানুষ স্বতঃস্ফূর্ত এ সাক্ষ্য দিতে বাধ্য হয়েছেন যে, ‘বিগত তেরেশ’ বছর যাবত ইসলামের সমক্ষে এমন অসাধারণ সেবা প্রদান কারো পক্ষে সম্ভব হয় নি, যা এ পুস্তকের মহান লেখক করে দেখিয়েছেন।

বইটি বাংলা ভাষায় অনুবাদ করেছেন আমাদের শ্রদ্ধেয় মওলানা ফিরোজ আলম সাহেব, মুরব্বী সিলসিলাহ। উক্ত বইটি কেন্দ্রীয় লাইব্রেরী থেকে সংগ্রহ করে জামা’তের সকল ভাতা-ভণ্ডিকে অধ্যয়ন করার আকুল আবেদন রাইল।

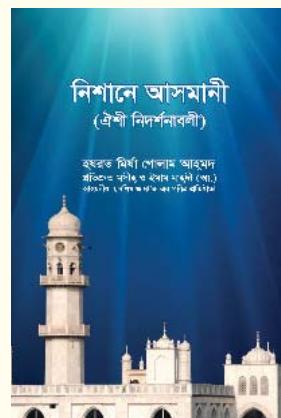

খন্দকার আজমল হক সাহেবের জামা’তের একজন প্রবীণ ব্যক্তিত্ব। বহুকাল যাবত বিভিন্ন সেবা দ্বারা জামা’তের খেদমত করে চলেছেন। লিখেছেন ‘কুরআন ও জীবন’ নামক একটি অনন্য পুস্তক। বলা যায়, বাংলাদেশের প্রায় প্রতিটি আহমদীর ঘরে এই বইটি রয়েছে যার মাধ্যমে তারা প্রতিনিয়ত উপকৃত হচ্ছেন।

বাংলাদেশ জামা’তের এই নিষ্ঠাবান সেবকের জীবনীমূলক বই ‘আমার

আহমদী জীবনের ইতিবর্ত্তন’ প্রকাশিত হয়েছে। জামা’তের নতুন সেবকদের জন্য এটি একটি প্রেরণামূলক পুস্তক।

পুস্তকটি কেন্দ্রীয় লাইব্রেরীতে পাওয়া যাচ্ছে। যার মূল্য ৫০/- টাকা মাত্র। জামা’তের সকলকে বইটি অধ্যয়ন করার আকুল আবেদন রাইল।

হযরত মির্জা গোলাম আহমদ প্রতিশ্রূত মসীহ ও ইমাম মাহদী (আ.) ‘নিশানে আসমানী’ গ্রন্থটি উদ্দু ভাষায় ১৮৯৬ সালে প্রণয়ন করেন।

এ বইটির মধ্যে হযরত মসীহ মওউদ (আ.) এ সব বুর্যুরের মধ্য হতে দুইজন বুর্যু মজয়ুব গোলাব শাহ এবং নেয়ামতউল্লাহ ওলী’র সেসমস্ত ভবিষ্যদ্বাণী উল্লেখ করেছেন যা ইমাম মাহদী আগমনের লক্ষণাবলী ও সত্যতা প্রকাশ করে।

বইটি বাংলা ভাষায় অনুবাদ করেছেন আমাদের শ্রদ্ধেয় আলহাজ মাওলানা আব্দুল আয়ায সাদেক সাহেব, মুরব্বী সিলসিলাহ (অব.) উক্ত বইটি কেন্দ্রীয় লাইব্রেরী থেকে সংগ্রহ করে জামা’তের সকল ভাতা-ভণ্ডিকে অধ্যয়ন করার আকুল আবেদন রাইল।

Hakim Watertechnology
“Love For All, Hatred For None.”

House hold/Official

Commercial/Industrial

Pet Bottling

46/A Kakrail (VIP Roa), 2nd Floor, Dhaka-1000, Tel: 02-9337056, Cell: 01611-338989, 01711-338989
E-mail: hakimwater@gmail.com, Web: www.hakimwatertechnology.com

== ସମ୍ପାଦକୀୟ ==

ଆହମ୍ଦିଆତେର ଇତିହାସେ ସ୍ଵର୍ଗୋଜ୍ଜ୍ଵଳ ଦିନ ୨୩ ମାର୍ଚ୍

ମାର୍ଚ୍ ମାସ, ଆମାଦେର ସ୍ଵାଧୀନତା ସଂଘାମେର ଇତିହାସେ ଯେମନ ଏକଟି ବିଶେଷ ଥାନ ଦଖଲ କରେ ଆଛେ, ତେମନି ଆହମ୍ଦିଆତ ତଥା ଥର୍କ୍ରି ଇସଲାମେର ଇତିହାସେ ଏ ମାସ ଏକ ଅବିଶ୍ଵରଣୀୟ ଅବହୁନ ରାଖେ । ୧୮୮୯ ସାଲେର ମାର୍ଚ୍ ମାସେର ୨୩ ତାରିଖେ ଐଶ୍ଵରୀ-ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ମୋତାବେକ ‘ବାବେ ଲୁଦ’ ତଥା ଲୁଧିଆନା ଶହରେ ଉତ୍ସମେ ମୁହାମ୍ମଦିଆୟା ଆବିର୍ଭତ ମସୀହ ମାଓର୍ଡ ଓ ଇମାମ ମାହଦୀ ହ୍ୟାରତ ମିର୍ୟା ଗୋଲାମ ଆହମଦ କାଦିଆନୀ (ଆ.)-ଏର ହାତେ ୪୦ ଜନ ବୟ'ଆତ ଧରଣ କରେନ । ଏହି ୪୦ ଜନକେ ନିଯେଇ ଶୁରୁ ହେଯେଛି ଆହମ୍ଦିଆତେର ଅଗ୍ରଯାତ୍ରା ।

ତିନି (ଆ.) ବୟ'ଆତେ ଇଚ୍ଛକ ସକଳକେ, ଏର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଓ ଲକ୍ଷ୍ୟର ପ୍ରତି ଆଲୋକପାତ କରେ ପୂର୍ବେଇ ୧୮୮୯ ଖ୍ରୀଷ୍ଟବୟାଦେର ୪ ମାର୍ଚ୍ ପ୍ରଚାରିତ ଏକ ଇଶତେହାରଯୋଗେ (ପ୍ରଚାରପତ୍ର) ଜାନିଯେ ଦେନ-

“ମୁଖ୍ୟାକୀଦେର ଜାମାତ ଗଠନ ଅର୍ଥାତ୍ ଖୋଦା ଭୀରୁତାୟ ଅଲଞ୍କୃତ ବାଙ୍ଗିଦେର ଏକ ଜାମାତେ ସଂଘବନ୍ଦ କରା ହଲୋ ବୟ'ଆତେର ଏହି ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ, ଯାତେ ଖୋଦାଭୀରୁତଦେର ଏମନ ବଡ଼ ଏକ ଦଳ ଗଠିତ ହେଁ ଜଗତେ ନିଜେଦେର ପବିତ୍ର ପ୍ରଭାବେର ବିଭାଗ ଘଟାତେ ପାରେ ଏବଂ ତାଦେର ଏକତା, ଇସଲାମେର ଜନ୍ୟ କଲ୍ୟାଣ, ମାହାତ୍ୟ ଓ ଶୁଭ ପରିଗାମ ବୟେ ଆମେ । ତାରା ଏକ ଓ ଅଭିନ୍ନ ବିଷୟେ ସମବେତ ହୁଏଯାର କଲ୍ୟାଣେ, ଇସଲାମେର ପୃତ୍-ପବିତ୍ର ସେବାଯ ଦୃଢ଼ କାଜେ ଆସତେ ପାରେ । ତାରା ଯେଣ ଅଲ୍ସ, କୃପଣ ଓ ଅର୍କର୍ମ୍ୟ ମୁସଲମାନ ସାବ୍ୟନ୍ତ ନା ହୟ । ଆର ଏମନ ଆର୍ବାଚୀନ ଲୋକଦେର ମତ ଓ ଯେଣ ନା ହୟ, ଯାରା ନିଜେଦେର ମତବିରୋଧ ଓ ଅନେକେର ମାଧ୍ୟମେ ଇସଲାମେର ବିରାଟ କ୍ଷତି ସାଧନ କରେଛେ, ଏର (ଅର୍ଥାତ୍ ଇସଲାମେର) ଅନିନ୍ଦ୍ୟ ସୁନ୍ଦର ଚେହାରାୟ ନିଜେଦେର ଦୁର୍କର୍ମପରାୟାଗତାର କାଲିମା ଲେପନ କରେଛେ । ଆବାର ଏମନ ଉଦ୍ଦାସୀନ ଦରବେଶ ଓ ଘୁରକୁନୋର ମତ ଓ ଯେଣ ନା ହୟ, ଯାରା ଇସଲାମେର ବର୍ତମାନ ଚାହିଦାଗୁଲୋ ସମ୍ପର୍କେ କୋଣ ଖବରଇ ରାଖେ ନା, ଯାଦେର ନିଜ ଭାଇଦେର ପ୍ରତି ସହମର୍ମିତା ପ୍ରଦର୍ଶନେର କୋଣ ମନମାନସିକତା ନେଇ ଆର ଯାଦେର ମାନବ-ସନ୍ତାନେର କଲ୍ୟାଣ ସାଧନେର କୋଣ ଅନୁପ୍ରେରଣା ବା ସ୍ପୃହା ନେଇ । ପକ୍ଷାନ୍ତରେ ଏଦେର ଅର୍ଥାତ୍ ବୟ'ଆତକାରୀଦେର ଜାତିର ପ୍ରତି ଏମନ ସହାନୁଭୂତିଶୀଳ ହୁଏଯା ଉଚିତ ଯାରା ହେଁ ଗରୀବେର ଆଶ୍ୟରୁତ୍ତମ, ଏତୀମଦେର ଜନ୍ୟ ପିତୃତୁଳ୍ୟ ଓ ଇସଲାମେର କାଜେ ସାହାୟ-ସହ୍ୟୋଗିତା ଓ ସହାୟତା ଦିତେ ହେଁ ଏକାନ୍ତରେ ଅନ୍ତରଙ୍ଗ-ପ୍ରେମକରେ ମତ ଆତ୍ମୋତସର୍ଗ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଏବଂ ଯାବତୀୟ ଚେଷ୍ଟା-ପ୍ରଚେଷ୍ଟା ଓ ସାଧ୍ୟ-ସାଧନା ଏ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିବେଦନ କରା ଉଚିତ, ଯେଣ ତାଦେର ସାର୍ବଜନୀନ କଲ୍ୟାଣ ପୃଥିବୀମ୍ୟ ବିଭାଗ ଲାଭ କରେ । ଐଶ୍ଵିପ୍ରେମେ ଓ ଖୋଦା ତା'ଲାର ସୃତିର ପ୍ରତି ସହମର୍ମିତାର ପବିତ୍ର ପ୍ରସ୍ତରଗ ଧାରା ଯେଣ ଥର୍ତ୍ତି ଦ୍ୱାରା ହତେ ଉତ୍ସାରିତ ହେଁ ଏକଥାନେ ଯିଲିତ ହେଁ ବହମାନ ଏକ ସମୁଦ୍ର ଶ୍ରୋତେର ନ୍ୟାୟ ପ୍ରତିଭାତ ହୟ । ...ଖୋଦା ତା'ଲା ଏହି ଦଲକେ ନିଜ ପ୍ରତାପ ପ୍ରକାଶ କରତେ ଓ ଶ୍ଵୀର ଶକ୍ତି, କ୍ଷମତା ଓ ମହିମା ପ୍ରଦର୍ଶନେର ଜନ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି କରତେ ଆର ଉତ୍ସାତ ଦିତେ, ଏ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ନିଯେଛେ ଯାତେ ପୃଥିବୀତେ ଖୋଦାପ୍ରେମ, ସତ୍ୟକାର ଅନୁତାପ, ପବିତ୍ରତା, ଥର୍କ୍ରି ଓ ସଠିକ ପୁଣ୍ୟକର୍ମ, ଶାନ୍ତି ଓ କଲ୍ୟାଣ ଏବଂ ମାନବସନ୍ତାନଦେର ପରମ୍ପରରେ ମାଝେ ମାୟା-ମମତା ଓ ସହମର୍ମିତା ଛାଡ଼ିଯେ ଦିତେ ପାରେନ । ଅତ୍ରାବେ ଏହି ଦଲ, ତା'ର ବିଶେଷ ଏକ ଦଲେର ମର୍ଯ୍ୟାଦା ପାବେ । ତିନି ତାଦେରକେ ତା'ର ନିଜସ୍ଵ ବିଶେଷ ପ୍ରେରଣାଯ ଶକ୍ତି ଯୋଗାବେନ । ତାଦେରକେ କଲୁଷିତ ଜୀବନ ଥେକେ ମୁକ୍ତି ଦେବେନ । ଅତଃପର ତାଦେର ଜୀବନେ ଏକ ପବିତ୍ର ପରିବର୍ତନ ଆନନ୍ଦନ କରବେନ । ତିନି ଯେମନଟି ତା'ର ନିଜ ପବିତ୍ର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାନୀତେ

ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ଦିଯେଛେ, ଏହି ଦଲକେ ତିନି ବଞ୍ଚଣେ ବୃଦ୍ଧି ଦାନ କରବେନ ଏବଂ ହାଜାର ହାଜାର ବିଶ୍ୱତ ଓ ସତ୍ୟବାଦୀଦେର ଏତେ ପ୍ରବିଷ୍ଟ କରବେନ । ତିନି ସ୍ଵୟଂ ଏତେ ପାନି ସିଞ୍ଚନ କରବେନ ଏବଂ ଏକ ଉତ୍ସାତ ଦାନ କରବେନ ଏତୋ ଯେ, ଏଦେର ଆଧିକ୍ୟ ଓ କଲ୍ୟାଣସୂମ୍ବ ମାନବୀ ଦୃଷ୍ଟିତେ ଆଶ୍ୟର୍ଜନକ ମନେ ହେଁ । ତାରା ଉଚ୍ଚ ଥାନେ ଥାପିତ ପ୍ରଦୀପ ମଶାଲେର ମତ ଦୁନିଆର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିକେ ଶ୍ଵୀର ଆଲୋକମ୍ୟ ଦୂତି ଛାଡ଼ିଯେ ଦେବେ ଆର ଇସଲାମେର କଲ୍ୟାଣରାଜିର ଜନ୍ୟ ତାରା ଅନୁକରଣୀୟ ଆଦର୍ଶରୁପେ ଶ୍ଵୀକୃତ ହେବେ । ତିନି ଏହି ଜାମାତେର ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅନୁସାରୀଦେରକେ ସକଳ ପ୍ରକାର କଲ୍ୟାଣେର କ୍ଷେତ୍ରେ ଅନ୍ୟ ଜାମାତେର ଓପର ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଜୟ ଦାନ କରବେନ । କେଯାମତକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହ୍ୟାଯିଭାବେ ତାଦେର ମଧ୍ୟ ଥେକେ ଏମନ ଲୋକ ସୃଷ୍ଟି ହେଁ ଥାକବେ, ଯାଦେରକେ ଧରଣ୍ୟୋଗ୍ୟତା ଓ ସହାୟତା ପ୍ରଦାନ କରା ହେଁ । ସେଇ ମହା-ପ୍ରତାପାସିତ ପ୍ରତିପାଲକ ଏଟାଇ ଚେଯେଛେ, ତିନି ସରବରକ୍ଷିତାମାନ, ଯା-ଇ ଚାନ, କରେ ଥାକେନ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଶକ୍ତି ଓ ମହିମା ତାରିଇ ।” (ତବଳୀଗେ ରିସାଲତ, ୧ମ ଖଣ୍ଡ, ପୃଷ୍ଠା ୧୫୦ ଥେକେ ୧୫୫)

ଆଜ ସାରା ବିଶେଷ ଡେଶେ କୋଟି କୋଟି ମାନୁଷ ତା'କେ ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ମସୀହ (ଆ.) ଓ ଇମାମ ମାହଦୀ ହିସେବେ ଧରଣ କରେ ନିଜେଦେର ମାଝେ ପବିତ୍ର ପରିବର୍ତନ ସାଧନେ ତୃତୀୟ ରଯେଛେ । ନିଖିଲ ବିଶ୍ୟ ଆହମ୍ଦିଆୟ ମୁସଲିମ ଜାମାତେର ପଥସମ୍ବନ୍ଧ ଖଲିଫା ହ୍ୟାଯା ମାସରୁ ଆହମଦ (ଆଇ.)-ଏର ଗତିଶୀଳ ନେତୃତ୍ବେ ମହାନବୀ (ସା.)-ଏର ଶିକ୍ଷା ଓ ଆଦର୍ଶ ପ୍ରତିଷ୍ଠାତା ତାର ନିରଲସ ପ୍ରଚେଷ୍ଟା ଚାଲିଯେ ଯାଚେ ।

ଆଜ୍ଞାହ ତା'ଲା ଆମାଦେର ଦେଶେର ସତ୍ୟବୈରୀଦେରକେ ଓ ସତ୍ୟ ମସୀହ-ମାହଦୀକେ ଚେନାର ଏବଂ ତା'କେ ଧରଣ କରାର ତୌଫିକ ଦାନ କରଣ, ଆମିନ ।

୨୬ ମାର୍ଚ୍ : ସକଳକେ ମହାନ ସ୍ଵାଧୀନତା-ଦିବସେର ନିରାନ୍ତର ଶୁଭେଚ୍ଛା

୨୬ ମାର୍ଚ୍ ଆମାଦେର ସ୍ଵାଧୀନତା ଦିବସ । ଜାତି ଏ ବଛର ଗୌରବଦୀନ୍ତ ସ୍ଵାଧୀନତାର ୪୬ତମ ବାର୍ଷିକୀ ପାଲନ କରେଛେ । ସ୍ଵାଧୀନତା ଯେ କୋଣୋ ଜାତିର ସବଚେଯେ ବଡ଼ ଅର୍ଜନ । ରଙ୍ଗ ଦିଯେ କେନା ସ୍ଵାଧୀନତାର ପ୍ରାସାଦିକତା ଯେ ଆରା ବେଶ ତା ସହଜେଇ ଅନୁମେୟ । ପାଂଚ ହାଜାର ବଛରେ ଇତିହାସେ ସବଚେଯେ ଉତ୍ସାତ ଘଟନା ହିସେବେ ବିବେଚନା କରା ହୟ ସ୍ଵାଧୀନ ଜାତି ହିସେବେ ବାଙ୍ଗଲିର ଆତ୍ମପ୍ରକଶେର ଘଟନାକେ । ସ୍ଵାଧୀନତାର ଜନ୍ୟ ଏ ଦେଶର ୩୦ ଲାଖ ମାନୁଷ ଆତ୍ମୋତସର୍ଗ କରେଛେ । ୧୯୭୧ ସାଲେର ୨୫ ମାର୍ଚ୍ ପାକିସ୍ତାନି ସାମରିକ ଜାତା ରାତରେ ଆଂଧାରେ ବୀପିଯେ ପଡ଼େ ଘୁମନ୍ତ ମାନୁଷର ଓପର । ଶୁରୁ ହୟ ଇତିହାସେର ସବଚେଯେ ବର୍ବରତମ ଗଣହତ୍ୟା । ଜାତିର ଏ କ୍ରାନ୍ତିଲୋହେ ୨୬ ମାର୍ଚ୍ ଶୁରୁତେଇ ବାଙ୍ଗଲି ଜାତିର ଅବିସଂବଦ୍ଧିତ ନେତା ବନ୍ଦେଶ୍ୱର ଶେଖ ମୁଜିବୁର ରହମାନ ଦେଶେର ସ୍ଵାଧୀନତା ଘୋଷଣା କରେନ । ଡାକ ଦେନ ସଶ୍ରମ ମୁକ୍ତିଯୁଦ୍ଧେର । ଦୀର୍ଘ ନଯ ମାସେର ମୁକ୍ତିଯୁଦ୍ଧ ଶେଖେ ପାକିସ୍ତାନ ହାନାଦାର ବାହିନୀର ଆତ୍ମସମର୍ପଣେର ମାଧ୍ୟମେ ଅର୍ଜିତ ହୟ ମୁକ୍ତିଯୁଦ୍ଧେର ମହିମାନ୍ଵିତ ବିଜୟ । ମହାନ ସ୍ଵାଧୀନତାର ଏହି ଦିନେ ଆମରା ସ୍ମରଣ କରାଇ ତାଦେର, ଯାରା ଆତ୍ମଦାନ କରେ ଆମାଦେର ଦିଯେଛେ ସ୍ଵାଧୀନ-ସନ୍ଦେଶ । ଏଥିନ ଏ ଦେଶକେ ବିଶେଷ ମାନଚିତ୍ରେ ଉତ୍ସାତ ଏକ ଦେଶ ହିସେବେ ସୁପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ରାଖତେ ଆମାଦେର ପ୍ରତ୍ୟେକକେ ସ୍ଵ-ସ୍ଵ ଭୂମିକା ପାଲନେ ସଦା ତୃତୀୟ ରାଖନେ ଥାକତେ ହେଁ । ଆଜ୍ଞାହ ଆମାଦେର ତୌଫିକ ଦାନ କରଣ ।

মুচিস্বে

১৫ ও ৩১ মার্চ, ২০১৭

কুরআন শরীফ

৩

হাদীস শরীফ

৪

অযুত বাণী

৫

ইয়ালা-এ-আওহাম (সন্দেহ-সংশয় নিরসন)

৬

হ্যরত মির্যা গোলাম আহমদ (আ.)

লন্ডনের মর্ডেনস্ট বাইতুল ফুতুহ মসজিদে প্রদত্ত

৮

হ্যরত খলীফাতুল মসীহ আল খামেস (আই.)- এর
২০ মার্চ, ২০১৫ তারিখের জুমুআর খুতবা

লন্ডনের মর্ডেনস্ট বাইতুল ফুতুহ মসজিদে প্রদত্ত

১৮

হ্যরত খলীফাতুল মসীহ আল খামেস (আই.)-এর
২৭ মার্চ, ২০১৫ তারিখের জুমুআর খুতবা

বিশ্বশান্তি : সমকালীন সমস্যাবলীর ইসলামী সমাধান

২৯

হ্যরত মির্যা তাহের আহমদ

২৩ মার্চ: প্রতিশ্রূত ইমাম মাহ্মদী (আ.)-এর বয়আত দিবস
মৌলবী এনামুল হক রনী ৩১

ঐশ্বী সাহায্য ও সমর্থন প্রাঙ্গ যুগ-খলীফার সফরে
আশিসমণ্ডিত হলো কানাডা ৩৫
মোহাম্মদ ফজলুর রহমান

কলমের জিহাদ
মুহাম্মদ খলিফুর রহমান ৩৭

শরীয়ত ও সংশ্লিষ্ট বিষয়াবলী
খন্দকার আজমল হক ৩৯

কারী নঙ্গমুদ্দিন স্মরণে (আল্লামা জিল্লুর রহমান সাহেবের পিতা) ৪৫
খন্দকার মাহবুব-উল-ইসলাম

নান্দনিক শিক্ষাসফর কক্ষবাজার ৪৬

সংবাদ ৪৭

আত্মজিজ্ঞাসা ও আত্মবিশ্লেষণ করুন ৫২

পাক্ষিক ‘আহমদী’ নিয়মিত পড়ুন এবং গ্রাহক হোন।
পৃথিবীর যে প্রান্তেই থাকুন না কেন পাক্ষিক ‘আহমদী’র সাথেই থাকুন।
ইন্টারনেট-এর মাধ্যমে ‘আহমদী’ পত্রিকা পড়তে Log in করুন
www.ahmadiyyabangla.org

କୁରାନ ଶରୀଫ

ସୂରା ଆନ୍ ନାହଲ-୧୬

୯୫ । ଆର ପରମ୍ପରକେ ପ୍ରତାରଣା କରାର ଜନ୍ୟ ତୋମରା ନିଜେଦେର କସମକେ ମାଧ୍ୟମ ବାନିଓ ନା । ନତୁବା ତୋମାଦେର ଅବଶ୍ଵାନ ସୁନ୍ଦରୀ^{୧୫୭୫} ହବାର ପର ତୋମାଦେର ପଦସ୍ଥଳନ ଘଟିବେ ଏବଂ ଆଲ୍ଲାହର ପଥ ଥେକେ ବାଧା ଦେୟାର ଦରଳନ ତୋମରା ମନ୍ଦ ପରିଣତିର ସମ୍ମୁଖୀନ ହବେ । ଆର ତୋମାଦେର ଓପର ଏକ ବଡ଼ ଆୟାବ (ଅବତିର୍ଣ୍ଣ) ହବେ ।

୯୬ । ଆର ତୋମରା ଆଲ୍ଲାହର (ସାଥେ କୃତ) ଅঙ୍ଗୀକାର ନଗଣ୍ୟ ମୂଲ୍ୟ^{୧୫୭୬} ବିକ୍ରି କରୋ ନା । ତୋମରା ଯଦି ଜ୍ଞାନ ରାଖିତେ (ତାହଲେ ବୁଝାତେ ପାରିତେ) ଆଲ୍ଲାହର କାହେ ଯା-ଇ ରଯେଛେ ତା ନିଶ୍ଚଯ ତୋମାଦେର ଜନ୍ୟ ଉତ୍ତମ ।

୯୭ । ତୋମାଦେର କାହେ ଯା ଆହେ ତା ଫୁରିଯେ ଯାବେ । କିନ୍ତୁ ଆଲ୍ଲାହର କାହେ ଯା ଆହେ ତା (ଚିର) ସ୍ଥାୟୀ ହବେ । ଆର ଯାରା ଧୈର୍ୟ ଧରେଛେ ଆମରା ଅବଶ୍ୟକ ତାଦେର ସବଚେଯେ ଉତ୍ତମ କର୍ମ ଅନୁଯାୟୀ ତାଦେର ପ୍ରତିଦାନ ଦିବ ।

୯୮ । ପୁରୁଷ ବା ନାରୀର^{୧୫୭୭} ମାଝେ ଯେ-ଇ ମୁଁମିନ ଅବଶ୍ଵାୟ ସଂକାଜ କରବେ ଆମରା ନିଶ୍ଚଯ ତାକେ ଏକ ପବିତ୍ର ଜୀବନ ଦାନ କରବୋ । ଆର ଆମରା ତାଦେର ସବଚେଯେ ଉତ୍ତମ କର୍ମ ଅନୁଯାୟୀ ତାଦେର ପ୍ରତିଦାନ ଦିବ ।

୧୫୭୮ । ତୋମାଦେର ଏଇରପ ଆଚରଣ ତୋମାଦେରକେ ଦୁର୍ବଲ କରବେ ।

୧୫୭୯ । ସଖନ କୋନ ଜାତି କ୍ଷମତାର ଅଧିକାରୀ ହୁଁ ଯାଯ ତଥନ ତାରା ସାଧାରଣତ ସକଳ ପ୍ରକାର ପ୍ରଲୋଭନେର ଶିକାର ହୁଁ । ତାଦେର ଶକ୍ତରୀ ତଥନ ତାଦେରଇ ମଧ୍ୟ ଥେକେ ଗୁଣ୍ଡର ନିଯୋଗ କରେ ଏବଂ ମୋଟା ଅକ୍ଷେର ସୁମେର ପ୍ରଲୋଭନ ଦ୍ୱାରା ରାଷ୍ଟ୍ରୀୟ ଗୋପନ ତଥ୍ୟ ଫୋସ କରତେ ଚାଯ । ଏହେନ ଅବଶ୍ଵାର ବିରକ୍ତ ମୁସଲମାନଦେରକେ ସତର୍କ କରେ ଆଲ୍ଲାହ ତା'ଲା ବଲେଛେ, “ଲା ତାଶତାରୁ ବିଆହଦିଲ୍ଲାହି ସାମାନାନ କ୍ଲାଲିଲାନ” ଅର୍ଥାତ୍, ତୋମରା ଆଲ୍ଲାହର ଅଙ୍ଗୀକାରକେ ନଗଣ୍ୟ ମୂଲ୍ୟ ବିକ୍ରି କରୋ ନା ।

୧୫୭୯ । ଏଇ ଆୟାତେ ପୁରୁଷ ଏବଂ ନାରୀର ସମାନ ଅଧିକାର ସ୍ଥିକୃତ ହୁଁ ଯାଇ ଏବଂ ଉଭୟର ପ୍ରତି ଆଲ୍ଲାହ ତା'ଲାର ନେୟାମତେର ସମାନ ଅଂଶେର ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦେୟା ହୁଁ ।

وَلَا تَتَّخِذُ وَآيْمَانَكُمْ دَخْلًا بَيْنَكُمْ
فَتَرِزِّلَ قَدْمُكُمْ بَعْدَ ثُبُوتِهَا وَتَذُوقُوا
السُّوءَ بِمَا صَدَّقْتُمْ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ
وَلَكُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ⑩

وَلَا تَشْتَرِرُ وَابْعَهِدُ اللَّهَ شَمَانًا قَلِيلًا ۖ إِنَّمَا
عِنْدَ اللَّهِ هُوَ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ
تَعْلَمُونَ ⑪

مَا عِنْدَكُمْ يَنْقُدُ وَمَا عِنْدَ اللَّهِ بَاقٌِ
وَلَنَجْزِيَنَّ الَّذِينَ صَبَرُوا أَجْرَهُمْ
بِإِحْسَنٍ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ⑫

مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِنْ ذَكَرَاوْ أُنْثِي وَهُوَ
مُؤْمِنٌ فَلَنُنْهِيَنَّهُ حَيَاةً طَيِّبَةً وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ
أَجْرَهُمْ بِإِحْسَنٍ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ⑬

হাদীস শরীফ

প্রতারণা গর্হিত এক অপরাধ

হাদীস: “আন আবি হুরায়রাতা কুলা কুলা রাসুলুল্লাহে সাল্লাল্লাহু আলায়হে ওয়া সাল্লামা মান গাশ্শা ফালায়সা মিন্না” (মুসলিম)।

অর্থ: আবু হুরায়রা (রা.) বর্ণনা করেন যে, হ্যারত রসূলুল্লাহ (সা.) বলেছেন, যে ব্যক্তি প্রতারণা করে সে আমাদের অন্তর্ভুক্ত নয়। অর্থাৎ তার সাথে আমাদের কোন সম্পর্ক নেই। (মুসলিম)।

ব্যাখ্যা:

আল্লাহ তাঁ'লা মানবকে বহুগুণে ভূষিত করেছেন। এ সকল গুণবলীর মধ্য হতে কিছু এমন মৌলিক গুণ রয়েছে যা না থাকলে মানুষ, মানুষ থাকতে পারে না। এই মৌলিক গুণবলীর অন্যতম হলো সততা। সতত হাত ছাড়া হলে মানুষ বিভিন্ন ধরণের প্রতারণার শিকার হয়ে যায়। কারণ সতত না থাকলে শূন্য স্থানটি প্রতারণা ছাড়া অন্য কিছু দ্বারা পূর্ণ হয় না।

পরিত্র কুরআন মানবীয় এই দুর্বলতার কথা স্পষ্টভাবে বর্ণনা করেছে। কুরআন বলে, মানুষ যখনই সত্যকে গ্রহণ করে না এবং সততাকে বিসর্জন দেয় তখন সে বিভিন্ন অপ-কৌশল অবলম্বন করে এবং এমন আচরণ করে যেন সে সততার উপর প্রতির্ষিত। আর এভাবে সে মানুষকে ধোঁকা দিতে চায়। খোদা তাঁ'লা বলেন, এরা কাকে কী ধোঁকা দিবে! আসলে তো এরা নিজেরাই নিজ আত্মার বিরংদে প্রতারণা করছে, যার পরিণামে বেদনাদায়ক শাস্তি নির্ধারিত রয়েছে।

উপরে বর্ণিত হাদীসটি হ্যারত রসূলে করীম (সা.) তাঁ'র (সা.) সাথে একটি ঘটনার পরিপ্রেক্ষিতে বলেন। একদা হ্যার (সা.) এক শস্য বিক্রেতার কাছে গেলেন। তিনি

(সা.) শস্যের ভিতর হাত দিয়ে দেখলেন তা ভিজা অথচ উপরের শস্য শুকনো। এটি দেখে হ্যার (সা.)-এর চেহারা লাল বর্ণের হয়ে গেল। তিনি (সা.) রাগান্বিত স্বরে বললেন, ইসলামে প্রতারণা নিষিদ্ধ। যে মুসলমান ধোঁকাবাজী করে তার সাথে আমার কোন সম্পর্ক নেই। তিনি (সা.) আরো বললেন, তোমার বিক্রিযোগ্য জিনিসে কোন ধরণের ত্রুটি থাকলে তা বলে দাও। এবং এই ত্রুটি অনুসারে দাম নির্ধারিত করে বিক্রি করো। হ্যারত রসূলে করীম (সা.)-এর উপরোক্ত নির্দেশের ফলে সাহাবাদের মাঝে এমন পরিবর্তন আসলো যে, সাহাবীগণ যদি কোন কিছু বিক্রি করতেন তাহলে দাম কম রাখতেন। অথচ ক্রেতা সাহাবীগণ অনুরোধ করতেন, এটির দাম এত কম নয় আরো বাড়িয়ে নাও। আজকের যুগে এটি আমাদের নিকট অসম্ভব বলে মনে হবে। কিন্তু ইসলামের মূল শিক্ষা এটিই।

আজ সারা বিশ্বের ব্যবসা প্রতারণার দ্বারাই চলছে। কোন না কোন স্তরে গিয়ে প্রতারণা হচ্ছে, যার কারণে আজ পৃথিবী অশাস্ত, মানুষ অশাস্ত। আজও আমাদের জীবন একমাত্র সততা দ্বারাই শাস্তিময় হতে পারে। চিন্তা করলেই আমরা দেখতে পাবো যে, আজ আমরা প্রতারণার জালে আবদ্ধ রয়েছি, যা হতে মুক্ত না হলে ইহকালও নষ্ট হবে, নষ্ট হবে পরকালও। আল্লাহ তাঁ'লা আমাদের সকলকে ইসলামী শিক্ষার উপর আমল করার তৌফিক দিন এবং হ্যারত রসূলে করীম (সা.)-এর আধ্যাত্মিক সাহচর্য লাভ করার তৌফিক দিন, আমীন!

অনুবাদ ও ব্যাখ্যা : আলহাজ্জ মাওলানা সালেহ আহমদ
মুরব্বী সিলসিলা

অমৃতবাণী

নেরাজ্যের উপচে পড়া বন্যায় মানুষ ধ্বংসের দ্বারপ্রান্তে পৌছে গেছে

হ্যরত ইমাম মাহদী (আ.)

মসীহ ও মাহদীর আবির্ভাবের লক্ষণাবলী যে প্রকাশ পেয়েছে তা তুমি জানো। নেরাজ্য বাঢ়তে বাঢ়তে সর্বত্র ছাড়িয়ে পড়েছে। বিশৃঙ্খলা ছেয়ে গেছে বরং তা ফুঁসে উঠে উভাল রূপ ধারণ করেছে। অলিতে-গলিতে এবং বাজারে-বন্দরে সর্বশ্রেষ্ঠ মানব (সা.)-কে তারা গালি দেয়। উম্মত মৃতপ্রায়। চলার শক্তি হারিয়ে ফেলেছে এবং এর বিদায়ক্ষণ ঘনিয়ে এসেছে। সুতরাং তোমরা এ অপদস্থ ধর্মের প্রতি করুণা কর, কেননা বিদায় ঘন্টা বেজে উঠেছে। আমি তোমাদেরকে আল্লাহর দোহাই দিচ্ছি। তোমরা কি এ বিশৃঙ্খল পরিস্থিতি দেখতে পাচ্ছা না? দুমানের আধ্যাত্মিক পানীয়কে জাগতিক ধন-সম্পদের বিনিময়ে কি পরিত্যাগ করা হচ্ছে না?

আল্লাহ তাঁ'লার খাতিরে সাক্ষ্য দাও, হ্যাঁ সাক্ষ্য দাও, একথা সত্য-নাকি মিথ্যা? আমরা খ্রীস্টানদের ঘড়যন্ত্রের চেয়ে বড় কোন চক্রান্ত দেখি নি। আমরা তাদের হাতে বন্দীর মত অসহায়। তারা দুর্কৃতির আশ্রয় নিলে ইবলীসকেও হার মানায়। দুঃখ-কষ্ট ও নেরাশ্য সর্বত্র ছেয়ে গেছে আর মানুষের হৃদয় পাষাণ হয়ে গেছে। তারা কুমন্ত্রাদাতার কুমন্ত্রণার অনুসরণ করছে আর ‘তাকওয়া’ ও খোদাবীতি’র সাথে সম্পর্ক ছিন্ন করেছে বরং তারা এ বীতির বিরোধীতা করে হীন-পতিত বস্ত্র সদৃশ হয়ে গেছে। আমি যা দেখেছি এবং গভীর অনুসন্ধানের পর যা প্রকাশিত হয়েছে এর খুব কমই বর্ণনা করেছি।

আল্লাহর কসম! সমস্যা চরম পর্যায়ে উপনীত। এ উম্মতের মাঝে শুধু বাহ্যিকতা আর বড় বড় আস্ফালন রয়ে গেছে। অন্ধকার একে ঘিরে ফেলেছে এবং আলো হারিয়ে গেছে। বন্যপশু আমাদের ক্ষেতকে পদতলে পিষ্ট

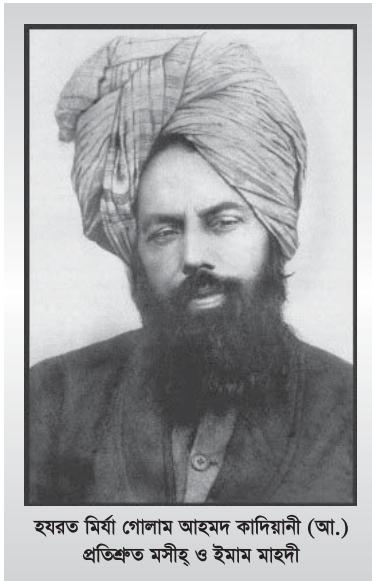
করেছে। এর পানি বা চারণভূমি কিছুই আর অবশিষ্ট নেই। নেরাজ্যের উপচে পড়া বন্যায় মানুষ ধ্বংসের দ্বারপ্রান্তে পৌছে গেছে। সুতরাং আমার প্রভুর পক্ষ থেকে আমাকে একটা নৌকা দেয়া হয়েছে আর আল্লাহর নামেই এর যাত্রা এবং স্থিতি।

এ সম্পর্কে বিস্তারিত বলছি। আল্লাহ তাঁ'লা এ যুগে খ্রীস্টানদের ভ্রষ্টাকে বিভিন্ন প্রকার ঔদ্দত্যের আকারে প্রকাশ পেতে দেখেছেন। তিনি দেখেছেন, তারা নিজেরা পথভ্রষ্ট হয়েছে, একই সাথে সৃষ্টির একটি বিরাট অংশকেও পথভ্রষ্ট করেছে আর তারা অনেক বড় ঔদ্দত্য প্রদর্শন করেছে এবং চরম অরাজকতা ও ধর্মহীনতার প্রসার ঘটাচ্ছে। সমুজ্জ্বল ইসলামী শরীয়তের বিরুদ্ধে তারা আক্রমণ করেছে আর পাপ ও লাগামহীন কুপ্রবৃত্তির দুয়ার খুলে দিয়েছে।

এ ভয়াবহ নেরাজ্যের সময় মহিমান্বিত খোদার আত্মাভিমান নিজ মহিমা প্রদর্শন করেছে। এর পাশাপাশি মুসলমানদের আভ্যন্তরীণ বিশৃঙ্খলাও চরম রূপ ধারণ করেছিল। এরা মতভেদের মাধ্যমে সর্বশ্রেষ্ঠ রাসূলের (সা.) ধর্মকে বহুধা বিভক্ত করেছে। এদের একে অন্যের বিরুদ্ধে দুর্দুল্লাস করেছে।

আল্লাহ তাঁ'লা আমাকে এদের মতভেদ দূর করার জন্য মনোনীত করেছেন এবং মুহাম্মদ (সা.)-এর পদাঙ্ক অনুসরণে আমি মুমিনদের জন্য আগত সেই ‘ইমাম’ আর আমিই খ্রীস্টান ও তাদের লালনকারীদের জন্য অকাট্য যুক্তি প্রমাণ উপস্থাপনকারী সেই ‘মসীহ’।

(সিররূল খিলাফা পুস্তক, বাংলা সংক্ষিপ্ত পৃষ্ঠা ৭৬ থেকে উদ্ধৃত)

ଇଥାଳୋ-ୱ-ଆଉଥାତ (ସନ୍ଦେହ-ସଂଶୟ ନିର୍ମାଣ)

প্রণয়ন ও প্রকাশনা ১৮৯১

হয়রত মির্যা গোলাম আহমদ
প্রতিশ্রূত মসীহ ও ইমাম মাহদী (আ.)

(୨୪ଟା କିଲ୍ମ)

ମାନୁଷେର ଉପସ୍ଥାପିତ ବିଭିନ୍ନ ରକମ ପ୍ରଶ୍ନେର ଉତ୍ତର

ପଶ୍ଚ : ହୟରତ ମସୀହ-ଇବନେ-ମରିଆମେର
ମୃତ୍ୟୁବରଣ କୁରାାନ କରୀମ ଥେକେ କୋଥାଯା
ପ୍ରମାଣିତ ହୁଏ? ବରଂ ‘ରାଫିଉକା ଇଲାଇହା’
ଏବଂ ‘ବାଲ୍ରାଫାଯାଲ୍ଲାହ୍ ଇଲାଇହି’
ଆୟାତଦ୍ୱରେର ବାକ୍ୟ ଦୁଟି ପ୍ରମାଣ କରେ ଯେ,
ମସୀହ ଦେହସହ ଆକାଶେର ଦିକେ ଉଠିତ
ହେଁଛିଲେନ । ଅନୁରପ, “ଓୟାମା କ୍ରାତଳାହୁ
ଓୟା ମା ସାଲାବୁଝ ଓୟାଲାକିନ ଶୁବ୍ରବିହା-
ଲାଭୁମ” ଆୟାତଟିଓ ଏଟାଇ ପ୍ରମାଣ କରେ ଯେ
ମସୀହ କ୍ରୁଶବିନ୍ଦୁ ହନ ନି ଏବଂ ନିହତଓ ହନ
ନି ।

উত্তর : অতএব জানা আবশ্যক, খোদা তা'লার দিকে কারও উঠিত হওয়ার অর্থই হলো যে সে-ব্যক্তি মারা গেছেন। যেমন খোদা তা'লা বলেন : ‘ইরজিয়ী ইলা রাবিক’ [অর্থাৎ, ‘হে আল্লাহতে প্রশান্ত আত্মা! তুমি তোমার প্রভু-প্রতিপালকের দিকে ফিরে যাও’] (সূরা আল-ফাজুর : ২৯) অনুবাদক] আরও যেমন তিনি বলেন, ‘হয়া ঈসা ইন্নি মুতাওফিকা ওয়া রাফিউকা ইলাইয়া’ [হে ঈসা নিশ্চয় আমি তোমাকে মৃত্যু দেব এবং আমার দিকে তোমাকে উঠাবো, (আলে ইমরান : ৫৬) -অনুবাদক]। উক্ত বাক্যদ্বয়ের একই অর্থ [বিধায় এটাই সাব্যস্ত হয় যে, ঈসা (আ.)

মৃত্যুবরণ করেছেন। তাছাড়া কুরআন
করীমে হ্যরত মসীহৰ মারা যাওয়ার
সম্পর্কে যেসব বিস্তারিত ও সুস্পষ্ট এবং
প্রাঞ্জল বর্ণনাসমূহ রয়েছে এর চেয়ে বেশী
কল্পনা করা যায় না। কেননা খোদা তাঁ'লা
সাধারণ ও অসাধারণ উভয় সম্ভাব্য ধারায়
ঈসা (আ.)-এর মারা যাওয়ার বিষয়ে
বিশদভাবে বর্ণনা করেছেন। যেমন,
সাধারণ প্রাকৃতিক ধারায় তাঁর মৃত্যুবরণ
সম্পর্কে বলেন, “ওয়ামা মুহাম্মদুন ইল্লাহ
রসূলুন কুদ খালাত্মিন কুবালিহির রসূলুন
আফা ইমাতা আও কুত্তিলানকুলাবতুম
আলা আ'কুবিকুম” (আলে ইমরান ১
১৪৫)। অর্থাৎ, ‘মুহাম্মদ (সাল্লাল্লাহু
আলাইহে ওয়া সাল্লাম) কেবল একজন
রসূল। তার পূর্বের সকল রসূল গত
হয়েছে, তথা ইস্তেকাল করেছে। এখন
এই রসূল (মুহাম্মদ সা.) মারা গেলে
অথবা নিহত হলে তোমরা কি দীন-
ইসলাম পরিত্যাগ করবে?’ এখন লক্ষ্য
করুন, যৌক্তিক ধারায় উপস্থাপিত
বিষয়বস্তু সংবলিত এ আয়াতটি স্পষ্টত
প্রমাণ করে যে, সকল রসূলই মৃত্যুর
সম্মুখীন তথা শিকার হয়েছেন যদিও সে-
মৃত্যু প্রাকৃতিক ধারায় হোক অথবা হত্যা
ইত্যাদির মাধ্যমে সংঘটিত হোক। তাই
বিগত নবীদের মধ্যকার এমন একজন
নবীও নেই যিনি মৃত্যুবরণ থেকে বেঁচে
গেছেন। অতএব, এস্তেলে দর্শকবৃন্দ

স্বতঃস্পষ্টভাবে অনুধাবন করতে পারছেন
যে, হ্যরত মসীহ বিগত নবী-রসূলগণের
মধ্যকার একজন হওয়া সত্ত্বেও যদি
এখনও মারা যান নি, বরং জীবিত
অবস্থায় আকাশে উঠিত হয়ে থাকেন,
তাহলে এমতাবস্থায় সাধারণ প্রাকৃতিক
নিয়মে বিগত সকল নবীর মৃত্যবরণের
প্রমাণ উপস্থাপন করে এমন আয়াতের
বিষয়বস্তু সঠিক বলে সাব্যস্ত হতে পারে
না, বরং এর এই যুক্তি-প্রমাণ উপস্থাপনই
বথু এবং জেরাত্রস্ত হবে।

সাধারণভাবে যুক্তি উপস্থাপনের ধারায় যে
দ্বিতীয় আয়াতটি হ্যরত মসীহ (আ.)-এর
মৃত্যু প্রমাণ করে সে আয়াতটি হলো :
“ওয়ামা জায়ালনা হুম জাসাদান লা
ইয়া’কুলুনা ত্তোয়ামা ওয়া মা কানু
খালেদীন” (সূরাহ আল আম্বিয়া : ৯)।
অর্থাৎ ‘আমরা তাদের এমন দেহ বিশিষ্ট
করে বানাই নি যারা খাবার খেতো না
(তথা খাওয়ার মুখাপেক্ষী ছিল না)। তারা
সবাই মারা গেছেন। তাদের মধ্যকার
কেউ অবশিষ্ট (তথা চিরস্থায়ীভাবে বেঁচে)
নেই।

ଆର ସାଧାରଣ ପ୍ରାକୃତିକ ନିୟମେର ଧାରାଯି
ଆଲ୍ଲାହ ତା'ଳା ଆରଓ ବଲେନ : “ଓଯା ମା
ଜାଆଲନା ଲି-ବାଶାରିମ୍ ମିନ କୁବାଲିକାଲ୍
ଖୁଲ୍ଦ ଆଫା ଇମିତତା ଫାହ୍ୟଲ ଖାଲିଦୁନ
କୁଲ୍ଲ ନାଫ୍ସିନ ଯାଇକୁତୁଲ ମାଉତ ।” [(ଆଲ୍
ଆମ୍ବିଯା : ୩୫-୩୬) ଅର୍ଥାଏ ‘ଆର ଆମରା

ତୋମାର ପୂର୍ବେ କୋନ ମାନୁଷକେ ଚିରସ୍ଥାୟୀ (ଜୀବନ ଦାନ) କରିନି । ଅତେବ୍ର ତୁମି ମାରା ଗେଲେ ତାରା କି ଚିରକାଳ (ବେଁଚେ) ଥାକବେ? ପ୍ରତ୍ୟେକ ଧ୍ରୀଣୀଇ ମୃତ୍ୟୁର ସ୍ଵାଦ ଗ୍ରହଣ କରବେ ।”-ଅନୁବାଦକ] ।

ସାଧାରଣ ପ୍ରାକ୍ତିକ ନିଯମେ ଯୁକ୍ତି-ପ୍ରମାଣ ଉପସ୍ଥାପନେର ମାଧ୍ୟମେ ହ୍ୟରତ ମୌତିହର ମୃତ୍ୟୁବରଣ ପ୍ରମାଣ କରେ ଏମନ ତ୍ରୈଯ ଆୟାତଟି ହଲୋ : “ଓୟା ମିନକୁମ ମାଇଁ
ଇଯାତାଓୟାଫକ୍ଫା ଓୟା ମିନକୁମ ମାଇଁ ଇଉରାନ୍ଦୁ
ଇଲା ଆରଯାଲିଲ୍ ଉମ୍ରି ଲି-କାଇଲା
ଇଯାଂଲାମା ବାଂଦା ଇଲମିନ ଶାଇୟାନ” (ଆଲ୍ ହାଜି : ୬) । ଅର୍ଥାତ୍, ‘ହେ ମାନବ-ସତାନ! ତୋମରା ଦୁ’ଟି ଶ୍ରେଣୀତେ ବିଭକ୍ତ । ଏକ, ଯାରା ବାର୍ଧକ୍ୟେ ଉପନୀତ ହେୟାର ଆଗେଇ ମାରା ଯାଯ ଅର୍ଥାତ୍ ତାର ଏକେବାରେ ଯୟାଫ ହେୟ ମାରା ଯାଯ ନା, ବରଂ ତାର ଆଗେଇ ମାରା ଯାଯ । ଦୁଇ, ସେଇ ଶ୍ରେଣୀର ଲୋକ ଯାରା ଏତୋ ବେଶ ବୃଦ୍ଧ ହେୟ ଯାଯ ଯେ ଅତି ଦୂରଳ ଓ ଘ୍ରାନ୍ୟଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ଧାରଣ କରେ । ଏମନ କି, ଜ୍ଞାନୀ ଓ ବୁଦ୍ଧିମାନେ ପରିଣତ ହେୟାର ପର ଏକେବାରେ ଅବୁଝା ଶିଶୁର ମତୋ ହେୟ ଯାଯ ଏବଂ ଆଜୀବନ ଆହରିତ ଓ ସଂଖିତ ଜ୍ଞାନବୁଦ୍ଧି ସବକିଛୁଇ ଅକ୍ଷୟାଂ ଲୋପ ପାଯ ।’ ଖୋଦା ତା’ଲା ଯେହେତୁ ମାନବଜାତିର ସାଭାବିକ ଜୀବନ ଓ ଆୟୁଷକାଳେର କ୍ଷେତ୍ରେ ତାଦେରକେ କେବଳ ଦୁଟି ଶ୍ରେଣୀତେ ବିଭକ୍ତ
ହେୟାର ମାବେ ସୀମାବନ୍ଦ କରେ ଦିଯେଛେ, ସେହେତୁ ଆବଶ୍ୟକୀୟଭାବେ ହ୍ୟରତ ମୌତି-
ଇବନେ ମରିଯମ ସକଳ ମାଟିର ତୈରୀ ବାନ୍ଦାଦେର ମତୋ ଉତ୍ତିଥିତ ବନ୍ଦନେର ବାହିରେ ଥାକତେ ପାରେନ ନା । ଏଟା କୋନ ଦାର୍ଶନିକେର ତୈରି ନିୟମ-କାନୁନ ନୟ ଯା କେଉଁ ନୟାଂ ବା ନାକସ କରେ ଦିବେ, ବରଂ ଏଟି ତୋ ‘ସୁନ୍ନାତୁନ୍ନାହ୍’ ତଥା ଆଲ୍ଲାହର ସୃଷ୍ଟ ସେଇ ପ୍ରକ୍ରିତିକ ନିୟମ-କାନୁନ ଯା ସ୍ଵର୍ଯ୍ୟଂ ମହାନ ଆଲ୍ଲାହ ତାର ପବିତ୍ର ବାଣୀ କୁରାନ କରୀମେ ଓ ସୁସ୍ପଷ୍ଟତ ବର୍ଣନା କରେଛେ ।

ଅତେବ୍ର ମାନୁଷେର ଜୀବନଧାରାଯ ଉତ୍ତିଥିତ ଐଶୀବନ୍ତନ ଅନୁସାରେ ଆବଶ୍ୟକୀୟ ହେୟ ଦ୍ଵାରା, ହ୍ୟରତ ମୌତି (ଆ.) ହ୍ୟରତେ ‘ମିନକୁମ ମାଇଁ ଇଯାତାଓୟାଫକ୍ଫା’ ତଥା ଓଫାତପ୍ରାପ୍ତଦେର ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହେୟ ଥାକବେନ ଏବଂ ମୃତ୍ୟୁର ପର ଚିରସ୍ଥାୟୀ ବେହେଶ୍ତେ ସେଇ ସିଂହାସନେ ଉପବିଷ୍ଟ ରଯେଛେ ଯାର ସମ୍ପର୍କେ ତିନି ନିଜେଇ ଇଞ୍ଜିଲେ ବର୍ଣନା କରେଛେ । ନୟତୋ ତିନି ଯଦି ଏତୋ ଦୀର୍ଘକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ

ମାରା ନା ଗିଯେ ଥାକେନ ତାହଲେ ଏର ଫଳେ ସ୍ଵାଭାବିକ ବିବର୍ତ୍ତନେ ପ୍ରଭାବେ ସେଇ ଚରମ ବାର୍ଧକ୍ୟେ ଉପନୀତ ହେୟେଛେ ଯେଥାନେ କର୍ମହୀନତାର ଦରଳନ ତାର ଇନ୍ଦ୍ରିୟମୁହେର ବହାଲ ଥାକା ବା ନା ଥାକା ସମାନ ହେୟ ଦ୍ଵାରା । ଆରା ସେବ ଆୟାତ ହ୍ୟରତ ମୌତିହର ମୃତ୍ୟୁବରଣେର ଅକାଟ୍ୟ ପ୍ରମାଣ ତୁଳେ ଧରେଛେ ସେଣ୍ଟଲୋ ବାର ବାର ବର୍ଣନା କରା ଆମାର ପକ୍ଷେ ଜରୁରୀ ନୟ ।

ଏ ବିଷୟାଟି ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ, ହ୍ୟରତ ମୌତି ‘ରାଫା’-ପ୍ରାପ୍ତଦେର ଦଲଭୁକ୍ତ ନା ହେୟ ଥାକଲେ-
ଯାରା ଚିରକାଳେର ଜନ୍ୟ ବିଦାୟ ନିଯେ
ଆଲ୍ଲାହର ଦିକେ ଉତ୍ତିତ (ବା ତାର ସାନ୍ନିଧ୍ୟେ
ଉପନୀତ) ହେୟେଛେ । ତିନି ମୃତ୍ୟୁବରଣ ନା
କରା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କଥନୀ ତାଦେର ସାଥେ ଶାମିଲ
ହତେ ପାରେନ ନା ଯାରା ପରଲୋକେ ପାଡ଼ି
ଜମିଯେଛେ । ଆର ତିନି ତାଦେର ସାଥେ
ଗିଯେ ମିଲିତ ହେୟେଛେ ବଲେ ତିନି ତାଦେର
ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ବଲେ ଗଣ୍ୟ ହବେ । କେନନା ମି’ରାଜ
ସମ୍ପର୍କିତ ହାନ୍ଦିସ ଥେକେ ପରିକଳନ ପ୍ରମାଣିତ
ଯେ ହ୍ୟରତ ମୌତି ଓଇ ପରଲୋକଗତ

ନବୀଗଣେର ସାଥେ ଗିଯେ ମିଲିତ ହେୟେଛେ
ଏବଂ ଇଯାହିୟା ନବୀର ପାଶେ ତିନି ଅବସ୍ଥାନ
ଲାଭ କରେଛେ । ଏମତାବନ୍ଧାଯ ‘ଇନ୍ଦ୍ରିୟ
ମୁତାଓୟାଫଫିକା ଓୟା ରାଫିଉକା ଇଲାଇୟା’-
ଆୟାତେର ଅର୍ଥ ଏମନଟି ସାବନ୍ତ ହବେ :
‘ଇନ୍ଦ୍ରିୟ ମୁତାଓୟାଫଫିକା ଓ ରାଫିଉକା ଇଲା
ଇବାଦିଯାଲ ମୁତାଓୟାଫଫିନାଲ ମୁକୁରାବାନ
ଓୟା ମୁଲହିକୁକା ବିସ୍ମାଲେହୀନ’ (ଅର୍ଥାତ୍,
ନିଶ୍ଚଯ ଆମି ତୋମାକେ ଓଫାଂ ତଥା ମୃତ୍ୟ
ଦେବ ଏବଂ ଆମାର ସେଇ ବାନ୍ଦାଦେର ଦିକେ
‘ରାଫା’ ଦାନ କରବୋ ତଥା ଉତ୍ତିତ କରବୋ
ଯାରା ଆମାର ନୈକଟ୍ୟପ୍ରାପ୍ତ ଏବଂ ତୋମାକେ
ସାଲେହୀନେର ସାଥେ ମିଲିତ କରବୋ
-ଅନୁବାଦକ) । ଅତେବ୍ର ସ୍ଵଭାବତିତ ଜ୍ଞାନବୁଦ୍ଧି
ସମ୍ପନ୍ନ ଲୋକଦେର ଜନ୍ୟ ପ୍ରକ୍ରିୟା ସତ୍ୟ
ଅନୁଧାବନେ ଏଟୁକୁଇ ଯଥେଷ୍ଟ ଯେ ହ୍ୟରତ
ମୌତିକେ ଜୀବିତାବନ୍ଧାଯ ସଶୀରୀରେ ଓଠାନୋ
ହେୟ ଥାକଲେ ତିନି ଆବାର ମୃତ୍ୟୁଦେର ମାବେ
କେନଇ ବା ଚୁକବେନ? । (ଚଲବେ)

ଭାଷାନ୍ତର : ମାହମଦ ମନିରଲ୍ଲା ଇସଲାମ
ମୁରବୀ ସିଲିସିଲାହ୍ (ଅବ.)

ନିୟୋଗ ବିଜ୍ଞପ୍ତି

ବାଡ଼ୀଘର ଓ ଚେମ୍ବାରେ ସାର୍ବକ୍ଷଣିକ କାଜେର ଜନ୍ୟ ଏକଜେ କର୍ମୀ ଆବଶ୍ୟକ ।

ଯୋଗ୍ୟତା :

- ନିୟମିତ ନାମାୟୀ ଓ ଚାଁଦାଦାତା (କମପକ୍ଷେ ତିନ ବର୍ଷ ଥେକେ) ।
- ଓୟାକାରେ ଆମଲେର କାଜେ ଅଭିଜ୍ଞ ଓ ସବଧରଣେର ପରିଶ୍ରମେ ନିଷ୍ଠାବାନ ।
- ଡିକଶନାରୀତେ ଅକ୍ଷର ଖୁଜିତେ ଅଭିଜ୍ଞ ଓ ଲେନଦେନେ ବିଶ୍ଵଷତ ।

ଶର୍ତ୍ତାବଳୀ :

- କ) ୧୧ ମାସ ପ୍ରଶିକ୍ଷଣରତ ହିସେବେ କାଜେର ପର ମାସିକ ୬୦୦୦/- ଟାକା ସମ୍ମାନ ହବେ ।
ଦିନିକ ୨୦୦/- ଟାକା ହିସେବେ ୩୦ ଦିନେର କାଜେର ବିନିମ୍ୟେ ଉତ୍ତ ସମ୍ମାନ ପ୍ରଯୋଜ୍ୟ ।
ସାରା ମାସେ ୩୦ ଦିନେର କମ କାଜ କରିଲେ ଆନୁପାତିକ ହାରେ ସମ୍ମାନ କମ ହବେ ।
ଖ) ପ୍ରଥମ ୧ ମାସ ୩୫% ଏବଂ ପରବର୍ତ୍ତୀ ୧୦ ମାସ ୭୦% ହାରେ ସମ୍ମାନ ଦେଓୟା ହବେ
(ଦିନିକ ୧୪୦/- ଟାକା) ।
ଗ) କମପକ୍ଷେ ୩ ମାସ ନିଷ୍ଠା ଓ ଦକ୍ଷତାର ସାଥେ ଚାକୁରି କରାର ଓୟାଦାବନ୍ଦ ହତେ ହବେ ।

କାଯେଦ ଓ ପ୍ରେସିଡେନ୍ଟ ସାହେବେର ସତ୍ୟାନସହ ସାଦା କାଗଜେ ଆବେଦନ ଓ ଓୟାଦା କରତେ
ହବେ ।

ଏ ସଂକ୍ରାନ୍ତ ବର୍ତ୍ମାନ ଓ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସକଳ ବିଷୟେ କର୍ତ୍ତ୍ତପକ୍ଷେର ସିନ୍ଧାନ୍ତଟି ଚଢାନ୍ତ ବଲେ ଗଣ୍ୟ
ହବେ ।

ମୋହମ୍ମଦ ମନିରଲ୍ଲା ଇସଲାମ

ମୋହମ୍ମଦାମୀ ହୋମିଓ ଚେମ୍ବାର

୩୭୫/୫ /ଏ, ଉତ୍ତର ପୀରେବାଗ, ମିରପୁର-୧

ମୋବାଇଲ : ୦୧୨୨୧୭୩୭୯୨୫, ୦୧୯୧୩୦୪୯୮୧୩ ।

ଜୁମୁଆର ଖୁତବା

ହସରତ ମସୀହ ମଓଉଦ (ଆ.)-ଏର ସତ୍ୟତାର ଅନ୍ୟତମ ନିର୍ଦ୍ଦର୍ଶନ
ଚନ୍ଦ୍ର ଓ ସୂର୍ୟ ଗ୍ରହଣ

ଲଙ୍ଘନେର ମର୍ଡେନସ୍ଥ ବାଇତୁଲ ଫୁତୁହ ମସଜିଦେ ପ୍ରଦତ୍ତ ସୈଯଦନା ଆମୀରଙ୍ଲ ମୁ'ମିନୀନ ହସରତ ମିର୍ୟା ମସରର ଆହମଦ
ଖଲීଫାତୁଲ ମସୀହ ଆଲ ଖାମେସ (ଆଇ.)- ଏର ୨୦ ମାର୍ଚ୍ଚ, ୨୦୧୫ ଜୁମୁଆର ଖୁତବା

أَشْهَدُ أَنَّ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، أَمَّا بَعْدُ فَأَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطِينِ الرَّجِيمِ،
إِسْمَ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ رَبِّ الْرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ مَلِكِ يَوْمِ الدِّينِ ۝ إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ سُنْتَيْعُنُ ۝
إِهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ۝ صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ ۝ غَيْرُ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ ۝

ତାଶାହୁଦ, ତାଉ୍ୟ ଏବଂ ସୂରା ଫାତିହା ପାଠେର ପର ହୃଦୟର ଆନୋଯାର (ଆଇ.) ବଲେନ, ଆଜ ସୂର୍ୟ ଗ୍ରହଣ ହେଁଲେ, ଯା ଏଥାନେ ଏବଂ ଅନୁରୂପଭାବେ ପୃଥିବୀର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଦେଶ ଥେକେଓ ଦେଖା ଗିଯେଛେ । ଏକଥିବା ଏହି କାଳେ ରସ୍ତେ କରୀମ (ସା.) ବିଶେଷ ଭାବେ ଦୋଯା, ଇନ୍ତ୍ରଗଫାର ଓ ସଦକା-ଖୟାତ କରାର ଏବଂ ନାମାୟ ପଡ଼ାର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଯେଛେ । (ସହିତ

ବୁଖାରୀ, କିତାବୁଲ କୁସୁଫ, ହାଦୀସ ନମ୍ବର ୧୦୪୪, ସହିତ ମୁସଲିମ, କିତାବୁଲ କୁସୁଫେ ଓୟା ସାଲାତିହି, ହାଦୀସ ନମ୍ବର: ୨୧୧୭)

**ସୂର୍ୟ ଗ୍ରହଣ ଓ ଚନ୍ଦ୍ର ଗ୍ରହଣ ଗୁରୁତ୍ବପୂର୍ଣ୍ଣ
ଏକଟି ନିର୍ଦ୍ଦର୍ଶନ**

ଏ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣ ଥେକେ ସେ ସବ ଜାମାତକେ ନାମାୟ କୁସୁଫ ପଡ଼ାର ନିର୍ଦେଶ ଦେଇ

ହେଁଲିଲ, ଯେସବ ସ୍ଥାନେ ଗ୍ରହଣଟି ଦେଖା ଯାଓଯାର ସଂବାଦ ଛିଲ । ମହାନବୀ (ସା.)-ଏର ସୁନ୍ନତ ଅନୁସାରେ ଆମରାଓ ଏଥାନେ ନାମାୟେ କୁସୁଫ ପଡ଼େଛି । ହାଦୀସ ଶରୀଫେ ଚନ୍ଦ୍ର-ସୂର୍ୟ ଗ୍ରହଣକେ ଖୋଦା ତାଲାର ନିର୍ଦ୍ଦର୍ଶନାବଳୀର ଏକଟି ବିଶେଷ ନିର୍ଦ୍ଦର୍ଶନ ଆଖ୍ୟା ଦେଇ ହେଁଲେ । (ସହିତ ବୁଖାରୀ, କିତାବୁଲ କୁସୁଫ, ହାଦୀସ ନମ୍ବର ୧୦୫୩)

আজ সূর্য গ্রহণ হয়েছে, যা এখানে এবং অনুরূপভাবে পৃথিবীর অন্যান্য দেশ থেকেও দেখা গিয়েছে। এরূপ গ্রহণ কালে রসূলে করীম (সা.) বিশেষ ভাবে দোয়া, ইস্তেগফার ও সদকা-খ্যরাত করার এবং নামায পড়ার নির্দেশ দিয়েছেন।

মহানবী (সা.)-এর উক্তি অনুসারে প্রতিশ্রুত মসীহীর আগমনের নির্দশনাবলীর মাঝে চন্দ্র ও সূর্য গ্রহণ একটি অসাধারণ নির্দশন ছিল, যা আল্লাহ তাঁর ফয়লে প্রাচ্য এবং প্রতীচ্য উভয় অংশে হয়রত মসীহ মওউদ (আ.)-এর সমর্থনে প্রকাশ পেয়েছে। অতএব, এ দৃষ্টিকোণ থেকে গ্রহণের নির্দশনের সাথে হয়রত মসীহ মওউদ (আ.) এবং জামা'তের বিশেষ সম্পর্ক রয়েছে।

আজকের এই গ্রহণকে হয়রত মসীহ মওউদ (আ.)-এর আবির্ভূত হওয়ার নির্দশন বলা যাবে না, কিন্তু সাধারণ নিয়ম অনুসারে যেভাবে গ্রহণ হয়, সে অর্থেই এটি আল্লাহ তাঁর নির্দশনাবলীর একটি। এটিকে সুনির্দিষ্ট গ্রহণ আখ্যায়িত করা যেতে পারে না ঠিকই, কিন্তু এ গ্রহণ অবশ্যই সেই গ্রহণের প্রতি দৃষ্টি নিবন্ধ করায়, যা হয়রত মসীহ মওউদ (আ.)-এর আবির্ভাবের নির্দশন হিসেবে প্রকাশ পেয়েছে। আজকের এ গ্রহণটি সেই নির্দশনের প্রতি মনোযোগ আকর্ষণের আরেকটি কারণ হল, আজ জুমুআর দিন। আর হয়রত মসীহ মওউদ (আ.)-এর আগমনের সাথেও জুমুআর একটি বিশেষ সম্পর্ক রয়েছে। এছাড়া মার্চ মাস হওয়ার সুবাদেও এদিকে দৃষ্টি আকৃষ্ট হয়। কেননা, আর তিনি দিন পর এ মাসেই অর্থাৎ, ২৩ মার্চ তারিখে মসীহ মওউদ দিবসও রয়েছে। তিনি দাবিও করেছেন এ দিনে। এক কথায় এই মাস, এই দিন এবং এই গ্রহণ, বিভিন্ন দৃষ্টিকোণ থেকে জামা'তের ঐতিহাসিক প্রেক্ষিত স্মৃতিপটে জাগ্রত করে। তাই নামাযে কসূফ-এর খুতবার জন্য আমি যখন রেফারেন্স বা উদ্বৃত্তিসমূহ একত্রিত করি, তখন হৃদয় মাঝে এ ভাবনার উদয় হয় যে, জুমুআর খুতবাও এ গ্রহণের প্রেক্ষাপটে প্রদান করা উচিত। আর হয়রত মসীহ মওউদ (আ.)-এর সাথে সম্পর্কযুক্ত চন্দ্র-সূর্য গ্রহণ সংক্রান্ত ভবিষ্যদ্বাণী [যা ছিল, মহানবী (সা.)-এর করা ভবিষ্যদ্বাণী] সম্পর্কে তাঁর (আ.) কিছু অথবা দুই-একটি উদ্বৃত্তি উপস্থাপন করব। একইভাবে, এমন কয়েকজন সাহাবীর ঘটনা উপস্থাপনের কথাও ভেবেছি, যাঁরা এই নির্দশন দেখে জামা'তভুক্ত হয়েছেন এবং নিজেদের ঈমানকে শানিত ও দীপ্তিমান করেছেন।

যেভাবে আমি বলেছি, মহানবী (সা.) যেহেতু এই গ্রহণগুলোকে বিশেষভাবে গুরুত্ব দিয়েছেন, এ কারণেই তাঁর জীবদ্ধশায় একবার যখন গ্রহণ লাগে, সেই প্রেক্ষাপটে বেশ কিছু হাদীস রয়েছে।

সেগুলোর একটি আমি আপনাদের সামনে তুলে ধরছি।

হয়রত আসমা (রা.)-এর পক্ষ থেকে বর্ণিত হাদীসে তিনি বলেন, সূর্য গ্রহণ যখন আরভ হয়, আমি হয়রত আয়েশা (রা.)-র কাছে আসি। আমি দেখলাম, তিনি নামায পড়ছেন। আমি বললাম, কী হয়েছে যে, এই অসময়ে মানুষ দাঁড়িয়ে নামায পড়ছে? হয়রত আয়েশা (রা.) আকাশের দিকে ইঙ্গিত করেন এবং ‘সুবাহান্ল্লাহ’ বলেন। আমি জিজেস করলাম, এটি কি কোন নির্দশন? তিনি মাথা নেড়ে ইঙ্গিতে ‘হ্যাঁ’ বললেন। হয়রত আসমা (রা.) বলেন, আমিও দাঁড়িয়ে গেলাম আর এক পর্যায়ে আমার চেতনাহারা হবার উপক্রম হল। [অর্থাৎ মহানবী (সা.) দীর্ঘক্ষণ ধরে নামায পড়িয়েছেন,] তিনি বলেন, আমার বেশ হওয়ার উপক্রম হয়। আমি আমার মাথায় পানি ঢালা আরভ করি। মহানবী (সা.) নামায শেষ করে আল্লাহ তাঁর প্রশংসা ও গুণকীর্তন করেন। এরপর, তিনি (সা.) বলেন, ইতিপূর্বে আমি যা কিছু দেখিনি, আজকে এখানে দাঁড়িয়ে সেই সবকিছু দেখতে পেয়েছি, এমনকি জান্নাত এবং জাহান্নামের আগুনও দেখেছি। আর আমার প্রতি ওহী করা হয়েছে যে, কবরে দাজ্জালের ফিতনা বা অনুরূপ ফিতনার মাধ্যমে তোমাদেরকে পরীক্ষা করা হবে। এরপর আরও বলেন, তোমাদের এক ব্যক্তিকে উপস্থিত করা হবে এবং তাকে প্রশ্ন করা হবে, এই ব্যক্তি [অর্থাৎ মুহাম্মদ (সা.)] সম্পর্কে তুমি কী জান? তখন ‘মু’মিন’ বা ‘যে বিশ্বাস পোষণ করে এমন ব্যক্তি’ [হয়রত আসমা (রা.) বলেন, এই দু'টি (শব্দে)র কোন একটি ব্যবহৃত হয়েছে।] বলবে, মুহাম্মদ (সা.) আল্লাহর রসূল। তিনি আমাদের কাছে নির্দশনাবলী এবং হিদায়াত নিয়ে এসেছিলেন। আমরা তাঁকে গ্রহণ করেছি এবং ঈমান এনেছি আর তাঁর অনুসরণ করেছি। তাকে বলা হবে তুমি সুখনিদা যাপন কর। আমরা জানি, তুমি অবশ্যই ঈমানদার ছিলে।

ଆର ମୁନାଫିକ ବା ସନ୍ଦେହ ପ୍ରବଳ ବ୍ୟକ୍ତି ମୁହାମ୍ମଦ (ସା.) ସମ୍ପର୍କେ ବଲବେ, ଆମି ଜାନିନା, ଇନି କେ! ଆମି ଲୋକଦେରକେ ତାର ସମ୍ପର୍କେ ଏକଟି କଥା ବଲତେ ଶୁଣେଛି ଆର ଆମିଓ ତାଦେର କଥାଯ ସାଯ ଦିଯେଛି । (ସହୀହ ବୁଖାରୀ, କିତାବୁଲ କୁସୁଫ, ହାଦୀସ ନମ୍ବର ୧୦୫୩)

ଏକଇଭାବେ ତିନି (ସା.) ଏକଥାଓ ବଲେନ ଯେ, ଏଟି ଆଲ୍ଲାହ ତା'ଲାର ନିର୍ଦଶନାବଲୀର ଏକଟି । କାରୋ ଜୀବନ-ମୃତ୍ୟୁର ସାଥେ ଏର କୋନ ଯୋଗସ୍ତ୍ର ନେଇ, ତବେ ଏହି ସମୟ ଦୋଯା ଏବଂ ଇନ୍ତେଗଫାର କରା ଉଚିତ । (ସହୀହ ମୁସଲିମ, କିତାବୁଲ କୁସୁଫେ ଓୟା ସାଲାତିହି, ହାଦୀସ ନମ୍ବର ୨୧୧୭)

ଏଥନ ଆମି ଚନ୍ଦ୍ର-ସୂର୍ୟ ଗ୍ରହଣ ସଂକ୍ରାନ୍ତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ ସମ୍ପର୍କେ ହ୍ୟରତ ମସୀହ ମଓଉଦ (ଆ.)-ଏର ଏକଟି ଉନ୍ନତି ଉପଥ୍ରାପନ କରାଛି ।

ହ୍ୟରତ ମସୀହ ମଓଉଦ (ଆ.)-ଏର ସମର୍ଥନେ ଉପର୍ଯୁପରି ନିର୍ଦଶନ ପ୍ରଦର୍ଶନ

ତିନି (ଆ.) ବଲେନ, “ଆମି ଅବାକ ବିଶ୍ୱଯେ ଦେଖି, ନିର୍ଦଶନେର ପର ନିର୍ଦଶନ ପ୍ରକାଶ ପାଞ୍ଚେ, ତବୁଓ ସତ୍ୟ ଗ୍ରହଣେର ପ୍ରତି ମୌଲଭୀଦେର କୋନ ମନୋଯୋଗ ନେଇ । ତାରା ଏ-ଓ ଦେଖେ ନା ଯେ, ସକଳ କ୍ଷେତ୍ରେ ଆଲ୍ଲାହ ତା'ଲା ତାଦେରକେ ପରାଜିତ କରଛେ । ଆର ତାରା ମନେ-ପ୍ରାଣେ ଚାଯ, କୋନ ଐଶ୍ଵି ସାହାୟ ଓ ସମର୍ଥନ ଯେଣ ତାଦେର ପକ୍ଷେ ପ୍ରକାଶିତ ହ୍ୟ । କିନ୍ତୁ ସମର୍ଥନେର ପରିବର୍ତ୍ତେ ପ୍ରତିନିଯତିହି ତାଦେର ଲାଞ୍ଛନା ଏବଂ ବ୍ୟର୍ତ୍ତାହି ପ୍ରମାଣିତ ହ୍ୟ । (ଅର୍ଥାତ୍, ତାଦେର ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟ ଓ ବିଫଳତା ସାବ୍ୟନ୍ତ ହ୍ୟ) । ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତସ୍ଵରୂପ, ଯେ ଦିନଙ୍ଗଲୋତେ ଜ୍ୟୋତିର୍ବିଦଦେର ମାଧ୍ୟମେ ପ୍ରଚାରିତ ହ୍ୟେଛେ ଯେ, ଏ ରମ୍ୟାନେ ଚନ୍ଦ୍ର-ସୂର୍ୟ ଉଭୟଟିତେ ଗ୍ରହଣ ଲାଗବେ ଆର ମାନୁଷେର ହଦୟେ ଏହି ଧାରଣା ଜାଗତ ହ୍ୟେଛେ ଯେ, ଏଟି ପ୍ରତିଶ୍ରଦ୍ଧତ ଇମାମେର ଆବିର୍ଭାବେର ନିର୍ଦଶନ, ତଥନ ମୌଲଭୀଦେର ହଦୟ ଏ କାରଣେ ଧର୍ମକ୍ଷତ କରେ ଉଠେ ଯେ, ଶୁଦ୍ଧ ଏହି ବ୍ୟକ୍ତିହି ଧର୍ମ ଜଗତେ ମାହ୍ମଦି ଏବଂ ମସୀହ ହ୍ୟୋର ଦାବିଦାର । ମାନୁଷ ନା ଆବାର ତା'ର ପ୍ରତି ଆକୃଷ୍ଟ ହ୍ୟେ ଯାଯ । ତାଇ, ଏ ନିର୍ଦଶନଟି ଆଡ଼ାଳ କରାର

ଜନ୍ୟ ତଥନ ଅନେକେଇ ପ୍ରଥମତଃ ଏ କଥା ବଲା ଆରଣ୍ଟ କରେ ଯେ, ଏ ରମ୍ୟାନେ ଆଦୌ ଚନ୍ଦ୍ର-ସୂର୍ୟ ଗ୍ରହଣ ହବେ ନା, ବରଂ ତଥନ ଗ୍ରହଣ ଲାଗବେ, ସଥନ ତାଦେର ଇମାମ ମାହ୍ମଦି ଆବିର୍ଭୂତ ହେବେ । କିନ୍ତୁ ରମ୍ୟାନ ମାସେ ଚନ୍ଦ୍ର ଓ ସୂର୍ୟ ଗ୍ରହଣ ହେଁ ଗେଲେ ତାରା ଏହି ଅଜୁହାତ ଦେଖାୟ ଯେ, ଏହି ଚନ୍ଦ୍ର ଓ ସୂର୍ୟ ଗ୍ରହଣ ହାଦୀସେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ତାରିଖ ଅନୁସାରେ ହ୍ୟ ନି ।

କେନନା, ହାଦୀସେର ଶବ୍ଦ ହଲ, ଚାଁଦେ ଗ୍ରହଣ ଲାଗବେ ପ୍ରଥମ ରାତେ ଆର ସୂର୍ୟ ଗ୍ରହଣ ହେବେ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ତାରିଖେ ।” ହ୍ୟୁର (ଆ.) ବଲେନ, “ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ଚନ୍ଦ୍ର-ସୂର୍ୟ ଗ୍ରହଣେର କ୍ଷେତ୍ରେ ଚାଁଦେ ଗ୍ରହଣ ଲେଗେଛେ ଅଯୋଦ୍ଧତମ (ଅର୍ଥାତ୍, ୧୩ ତାରିଖ) ରାତେ ଆର ସୂର୍ୟ ଗ୍ରହଣ ହ୍ୟେଛେ ଅଷ୍ଟାବିଂଶତମ (ଅର୍ଥାତ୍, ୨୮ ତାରିଖ) ଦିନେ । ତାଦେରକେ ସଥନ ବୁଝାନୋ ହଲ, ହାଦୀସେ ମାସେର ପ୍ରଥମ ତାରିଖ ବୁଝାନୋ ହ୍ୟନି ।

କେନନା, ପ୍ରଥମ ତାରିଖେ ଚାଁଦକେ ‘କୁମର’ ବଲା ଯାଯ ନା, ଏର ନାମ ହଲ, ‘ହେଲାଲ’ । ଆର ହାଦୀସେ ହେଲାଲ ନଯ, ବରଂ ‘କୁମର’ ଶବ୍ଦ ବ୍ୟବହତ ହ୍ୟେଛେ । ତାଇ ହାଦୀସେର ଅର୍ଥ ହଲ, ଚାଁଦେ ଗ୍ରହଣ ଲାଗବେ ଗ୍ରହଣେର ନିର୍ଧାରିତ ରାତଙ୍ଗଲୋର ପ୍ରଥମ ରାତେ ଅର୍ଥାତ୍, ମାସେର ଅଯୋଦ୍ଧତମ ରାତେ ଆର ସୂର୍ୟେ ଗ୍ରହଣ ଲାଗବେ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ଦିନେ ଅର୍ଥାତ୍, ଆଟାଶ ତାରିଖେ, ଯା ଗ୍ରହଣେର ନିର୍ଧାରିତ ଦିନଙ୍ଗଲୋର ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ଦିନ । ତଥନ ନିର୍ବୋଧ ମୌଲଭୀରା ଏହି ସଠିକ ଅର୍ଥ ଶୁନେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଲଜ୍ଜିତ ହ୍ୟ ଆର ଖୁବିହି କଷ୍ଟସ୍ମୃତି ଦ୍ୱିତୀୟ ଏହି ଆପନ୍ତି ଉଥ୍ଥାପନ କରେ ଯେ, ଏହି ହାଦୀସେର ‘ରିଜାଲ’-ଏ ଏକ ବ୍ୟକ୍ତି ନିର୍ଭର୍ଯୋଗ୍ୟ ନନ (ଅର୍ଥାତ୍, ବର୍ଣ୍ଣନାକାରୀଦେର ଧାରାବାହିକତାର ମାର୍ବେ ଏକ ବ୍ୟକ୍ତି ନିର୍ଭର୍ଯୋଗ୍ୟ ନନ) । ତଥନ ତାଦେରକେ ବଲା ହଲ, ଯେହେତୁ ହାଦୀସେର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ ପୂର୍ଣ୍ଣତା ଲାଭ କରେଛେ ଅତ୍ୟନ୍ତ, ହାଦୀସେର ଶୁନ୍ଦତାର ନିରିଖେ ସଂଘଟିତ ଅକଟ୍ୟ ପ୍ରମାଣ ବହନକାରୀ ଘଟନାର ବିପରୀତେ ସନ୍ଦେହେର ଉପର ଭିତ୍ତି କରେ ବିତର୍କ ଉଠାନୋ କୋନିହି ଗୁରୁତ୍ୱ ରାଖେ ନା । ଅର୍ଥାତ୍, ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ପୂର୍ଣ୍ଣତା ଏ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦିଚେ ଯେ, ଏଟି ସତ୍ୟବାଦୀର ଉତ୍କି । ଆର ଏଥନ ଏ କଥା ବଲା ଯେ, ତିନି ସତ୍ୟବାଦୀ ନନ ବରଂ ମିଥ୍ୟବାଦୀ, ଏଟି ସୁମ୍ପଟ ସତ୍ୟକେ ଅସ୍ଥିକାରେଇ ନାମାତ୍ତର । ଆର ଆଦିକାଳ

ଥେକେ ମୁହାଦିଦିସଦେର ଏହି ରୀତିହି ଚଲେ ଆସିଛେ ଯେ, ସନ୍ଦେହ କଥନୋଇ ନିଶ୍ଚିତ ବିଶ୍ୱାସକେ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରତେ ପାରେ ନା । ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ବାର୍ତ୍ତା ଅନୁସାରେ ମାହ୍ମଦିର ଦାବିଦାର ଏକ ବ୍ୟକ୍ତିର ଜୀବନେ ଏର ପୂର୍ଣ୍ଣ ହ୍ୟୋଯା, ଏ କଥାରଟି ନିଶ୍ଚିତ ସାକ୍ଷ୍ୟ ବହନ କରେ ଯେ, ଯାର ମୁଖ ଥେକେ ସେଇ ଶବ୍ଦ ନିଃସ୍ତତ ହ୍ୟେଛେ, ତିନି ସତ୍ୟ ବଲେଛେ ।

କିନ୍ତୁ ଏହି କଥା ବଲା ଯେ, ତାର ଚାଲ-ଚଲନେ ଆମାଦେର ସନ୍ଦେହ ଆଛେ, (ଅର୍ଥାତ୍, ଦାବିକାରୀର) ଏଟି ଏକଟି ସନ୍ଦେହ୍ୟୁକ୍ତ ବିଷୟ । ଆର ମିଥ୍ୟକାରୀ କଥନୋଇ ସତ୍ୟ କଥା ବଲତେ ଥାକେ (ଅର୍ଥାତ୍, ମିଥ୍ୟବାଦୀଓ ସତ୍ୟ କଥା ବଲତେ ପାରେ) । ଏହାଡ଼ା ଏହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ ଅନ୍ୟଭାବେର ସତ୍ୟ ପ୍ରମାଣିତ ହ୍ୟ ଏବଂ ହାନାଫୀଦେର କୋନ କୋନ ବ୍ୟୋଜେଯତ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିଓ ଏଟି ଲିଖେଛେ । ତାଇ, ଏଟି ଅସ୍ଥିକାର କରା ଇନ୍ସାଫେର ଦାବି ପରିପଣ୍ଠୀ କାଜ, ବରଂ ନିଛକ ହଠକାରୀତା । ଏହି ଦାଁତଭାଙ୍ଗ ଉତ୍ତର ଦେଯାର ପର ତାରା ବଲତେ ବାଧ୍ୟ ହ୍ୟ ଯେ, ହାଦୀସଟି ସଠିକ ଆର ଏ ଥେକେ ଏହିଏ ବୁଝା ଯାଯ, ଅଚିରେଇ ଇମାମ ମାହ୍ମଦି ଆବିର୍ଭୂତ ହେବେ, ତବେ ଏହି ବ୍ୟକ୍ତି ପ୍ରତିଶ୍ରଦ୍ଧତ ଇମାମ ମାହ୍ମଦି ନନ [ଅର୍ଥାତ୍, ହ୍ୟେରତ ମସୀହ ମଓଉଦ (ଆ.)] । ବରଂ ତିନି ଭିନ୍ନ ଏକ ବ୍ୟକ୍ତି ହେବେ, ଯିନି ଅଚିରେଇ ଆବିର୍ଭୂତ ହେବେ । କିନ୍ତୁ ତାଦେର ଏହି ଉତ୍ତରର ଅମୁଲକ ପ୍ରମାଣିତ ହ୍ୟେଛେ । କେନନା, ଅନ୍ୟ କୋନ ଇମାମ ଥାକଲେ ହାଦୀସେର ଭାସ୍ୟମତେ ସେଇ ଇମାମେର ଉଚିତ ଛିଲ, ଶତାବ୍ଦୀର ଶିରୋଭାଗେ ଆସା ।

କିନ୍ତୁ ଚଲତି ଶତାବ୍ଦୀର ପନ୍ଦେରେ ବଚର ପାର ହ୍ୟେ ଗେଛେ ଅର୍ଥାତ୍ ତାଦେର କୋନ ଇମାମ ଆବିର୍ଭୂତ ହ୍ୟନି । ଏଥନ ତାଦେର ପକ୍ଷ ଥେକେ ଶେଷ ଉତ୍ତର ହଲ, ଏରା କାଫିର । ତାଦେର ବହି-ପୁନ୍ତ୍ରକ ପଡ଼ବେ ନା । ଏଦେର ସାଥେ ମେଲା-ମେଶା କରବେ ନା, ଏଦେର କଥା ଶୁନବେ ନା । କେନନା, ତାଦେର କଥା ହଦୟେ ପ୍ରଭାବ ବିନ୍ଦୁର କରିବାର କରିବାର କରିବାର କରିବାର କରିବାର କରିବାର । କିନ୍ତୁ ଏହି କତ ବଡ଼ ଶିକ୍ଷନୀୟ ବିଷୟ ଯେ, ଆକାଶରେ ଏଦେର ବିରଦ୍ଧାଚାରଣ କରିବାର ଏବଂ ପୃଥିବୀର ବର୍ତମାନ ଅବସ୍ଥାଓ ଏଦେର ବିରୋଧୀ ହ୍ୟେ ଗେଛେ । ଏହି ତାଦେର କତ ବଡ଼ ଲାଞ୍ଛନା-ଗଞ୍ଜନା ଯେ, ଏକଦିକେ ଆକାଶ

ମହାନ୍ବୀ (ସା.)-ଏର ଉତ୍ତି ଅନୁସାରେ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତ ମ୍ୟାଜିକ୍ ଆଗମନେର ନିଦର୍ଶନାବଲୀର ମାଝେ ଚନ୍ଦ୍ର ଓ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଗ୍ରହଣ ଏକଟି ଅସାଧାରଣ ନିଦର୍ଶନ ଛିଲ, ଯା ଆଲ୍ଲାହ୍ ତା'ଲାର ଫ୍ୟଲେ ପ୍ରାଚ୍ୟ ଏବଂ ପ୍ରତୀଚ୍ୟ ଉଭୟ ଅଂଶେ ହ୍ୟରତ ମ୍ୟାଜିକ୍ ମୋଡୁଦ (ଆ.)-ଏର ସମର୍ଥନେ ପ୍ରକାଶ ପେଯେଛେ। ଅତ୍ୟବ୍ରତ, ଏ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣ ଥେକେ ଗ୍ରହଣେର ନିଦର୍ଶନେର ସାଥେ ହ୍ୟରତ ମ୍ୟାଜିକ୍ ମୋଡୁଦ (ଆ.) ଏବଂ ଜାମା'ତେର ବିଶେଷ ସମ୍ପର୍କ ରଯେଛେ।

ତାଦେର ବିରଙ୍ଗନେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦିଚେ ଆର
ଅପରଦିକେ ପୃଥିବୀଓ କୁଣ୍ଡଳ ପ୍ରାଧାନ୍ୟେର
ମାଧ୍ୟମେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରାଛେ। (ଜର୍ରରତୁଳ
ଇମାମ, ରଜନୀ ଖାୟାଯେନ, ୧୩ତମ ଖଣ୍ଡ, ପୃ.
୫୦୭-୫୦୯)

ଆରେକ ଜାୟଗାୟ ତିନି (ଆ.) ବଲେନ,
“ଆମାର ସତ୍ୟତାଯ ଚନ୍ଦ୍ର-ସୂର୍ଯ୍ୟ ଗ୍ରହଣେର
ନିଦର୍ଶନ ପ୍ରକାଶିତ ହେଁଛେ ଏବଂ ଶତ ଶତ
ମାନୁଷ ତା ଦେଖେ ଆମାଦେର ଜାମା'ତ୍ବୁଙ୍କ
ହେଁଛେ। ଆର ଏହି ଚନ୍ଦ୍ର-ସୂର୍ଯ୍ୟ ଗ୍ରହଣେ ଆମରା
ପ୍ରୀତ ହେଁଛି ଆର ଆମାଦେର ବିରୋଧୀରା
ହେଁଛେ ଲାଞ୍ଛିତ। ଆମରା ସଖନ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତ
ମାହଦୀ ହେଁଯାଇ ଦାବି କରେଛି, ତଥନ ଚନ୍ଦ୍ର-
ସୂର୍ଯ୍ୟ ଗ୍ରହଣେର ନିଦର୍ଶନ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇ ଆର
ଆରବ ଦେଶେ ଏର କୋନ ଚିହ୍ନିତ ନା ଥାକ
-ତାରା କି କସମ ଖେଯେ ବଲତେ ପାରେ ଯେ,
ତାଦେର ହଦୟ ଏହି ପରିଚାଳନା କରତ? ତାଦେର
ଇଚ୍ଛା-ବିରୋଧୀ ଏହି ନିଦର୍ଶନ ପ୍ରକାଶ ପାଓୟାର
ପର ତାଦେର ହଦୟ ଅବଶ୍ୟକ ଦୁଃଖ-ଭାରାକ୍ରାନ୍ତ
ହେଁ ଥାକବେ ଏବଂ ନିଜେଦେର ଲାଞ୍ଛନାଇ
ଦେଖେ ଥାକବେ।” (ଆମୋଯାରଙ୍ଗଲ ଇସଲାମ,
ରଜନୀ ଖାୟାଯେନ, ୯୮ ଖଣ୍ଡ, ପୃ. ୩୩)

ଏରପର, ଏଥନ ଆମି କରେକଜନ ସାହାବୀର
ଘଟନା ବର୍ଣନା କରାଛି -

ହ୍ୟରତ ଗୋଲାମ ମୁହାମ୍ମଦ ସାହେବ (ରା.)
ବର୍ଣନା କରେନ, “ଏହି ଅଧିମେର ଗ୍ରାମେ ପ୍ରଥମ
ଦିକେ ମୌଲଭୀ ବଦରଙ୍ଗୀନ ସାହେବ ନାମେର
ଏକ ଭଦ୍ରଲୋକ ଛିଲେନ। ସେ ସମୟ ଏହି
ଅଧିମେର ବୟସ ପ୍ରାୟ ପନେର ବର୍ଷର ଛିଲ। ଏହି
ଅଧିମ ମୌଲଭୀ ବଦରଙ୍ଗୀନ ସାହେବେର ସାଥେ
ତାର ବାଡ଼ିର ସାମନେ ଦାଁଢ଼ିଯେ ଛିଲାମ,
ତଥନଇ ଦିନେର ବେଳାଯ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଗ୍ରହଣ ଲାଗେ।
ମୌଲଭୀ ସାହେବ ବଲେନ, ସୁବହାନାଲ୍ଲାହ,
ମାହଦୀ ସାହେବେର ଲକ୍ଷଣାବଲୀ ପ୍ରକାଶିତ
ହେଁଛେ ଏବଂ ତାର ଆଗମନେର ସମୟ ଏସେ
ଗେଛେ। କିଛୁକାଳ ଅତିବାହିତ ହେଁଯାଇ ପର
ମୌଲଭୀ ସାହେବ ଆହମଦୀୟାତ ଗ୍ରହଣ
କରେନ। ତିନି ଖୁବଇ ନିଷ୍ଠାବାନ, ପୁଣ୍ୟବାନ ଓ
ନିବେଦିତ ପ୍ରାଣ ଏକଜନ ମାନୁଷ ଛିଲେନ।
ତାର ଏକ ବର୍ଷରେ ଚେଷ୍ଟା-ପ୍ରଚେଷ୍ଟାଯ ତାର
ପିତା-ମାତା ଏବଂ ସ୍ତ୍ରୀ ଆହମଦୀୟାତଭୁକ୍
ହନ।” [ରେଜିସ୍ଟାର ରେଓୟାଯେତେ ସାହାବା,
ଗାୟେର ମାତ୍ର, ୬୯ ଖଣ୍ଡ, ପୃ. ୩୦୫-୩୦୬,
ରେଓୟାଯେତ ହ୍ୟରତ ଗୋଲାମ ମୁହାମ୍ମଦ
ସାହେବ (ରା.), ପୁତ୍ର ଆଲୀ ବଖଶ ସାହେବ,
ସାଂ-କାଦେରାବାଦ, ଜେଲା ଅମ୍ବତସର]

ଏରପର ଲାଲିଯା ନିବାସୀ ହାଫିୟ ମୁହାମ୍ମଦ
ହାୟାତ ସାହେବ ‘ଲାଲିଯାୟ ଆହମଦୀୟାତ’

ଶିରୋନାମେ ଏକ ପ୍ରବନ୍ଧ ଲିଖେନ। ତାତେ
ତିନି ଉଲ୍ଲେଖ କରେନ, ଚନ୍ଦ୍ର-ସୂର୍ଯ୍ୟ ଗ୍ରହଣେର
ନିଦର୍ଶନ ଦେଖାର ପର ହଦୟେ ପ୍ରେରଣା ସୃଷ୍ଟି
ହୁଏ। ତିନି ବଲେନ, ୧୮୯୪ ମସି ଚନ୍ଦ୍ର-ସୂର୍ଯ୍ୟ
ଗ୍ରହଣ ସଂକ୍ରାନ୍ତ ଏହି ନିଦର୍ଶନ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଁଯାଇ
ଫଳେ ସ୍ଵଭାବତତେ ମାନୁଷେର ହଦୟେରେ
ଏକଇଭାବେ ଅନୁସନ୍ଧିତ୍ୟା ଜାଗେ ଯେ, ଇମାମ
ମାହଦୀ ଆବିର୍ଭୂତ ହେଁଛେ ଆର କିଯାମତ
ଆସନ୍ତ ପ୍ରାୟ ।

ବିଭିନ୍ନ ରେଓୟାଯେତ ଥେକେ ଜାଣା ଯାଯ, ଏ
ଜନ୍ୟ ମାନୁଷେର ହଦୟେ ଏ ଭ୍ୟ-ଭୀତି
ବିରାଜମାନ ଛିଲ ଯେ, କିଯାମତ ଏସେ
ଗେଛେ, ଏଥନ କୀ ହବେ? ସେ ଯୁଗେ ଏ ସବ
ନିଦର୍ଶନ ନିଯେ ପାରଶଇ ଆଲୋଚନା ହତୋ ।
ଯେମନ ହାଫିୟ ମୁହାମ୍ମଦ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ତାର
'ଆହେୟାଲୁ ଆଖେରା' ଗ୍ରହଣ ପାଞ୍ଜାବୀ
କବିତାଯ ଇମାମ ମାହଦୀର ଆବିର୍ଭାବେର
ଲକ୍ଷଣାବଲୀର କଥା ଉଲ୍ଲେଖ କରେଛିଲେନ ।
ଅନୁରପଭାବେ, ଲାଲିଯାର ଏକ ପୀର ଏବଂ
ସୂର୍ଯ୍ୟ କବି ମିଯା ମୁହାମ୍ମଦ ସିନ୍ଦୀକ ଲାଲୀ
ସାହେବେତ ଏହି ନିଦର୍ଶନଗୁଲୋର କଥା ତାର
ଏକ କବିତାଯ ଉଲ୍ଲେଖ କରେନ । (ଅର୍ଥାତ,
ଏସବ ନିଦର୍ଶନ ସମ୍ପର୍କେ ଏତେ ଲିଖେଛିଲେନ)
ଅଯୋଦ୍ଧତମ ରାତେ ଚାଁଦେ ଏବଂ ସଞ୍ଚବିଂଶତମ
ଦିନେ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଗ୍ରହଣ ଲାଗିବେ, ଏଥାନେ
ସଞ୍ଚବିଂଶତମ ଲିଖା ହେଁଛେ, ଆସଲେ
ଅଷ୍ଟାବିଂଶତମ ହେଁଯା ଉଚିତ । ଏହି ମୂଳ
ପାଞ୍ଜାବୀ ପଥକିଗୁଲୋର ଅନୁବାଦ ।

ଯାହୋକ, ତିନି ବଲେନ, ଘରେ ଘରେ ଏହି
ନିଦର୍ଶନାବଲୀ ସମ୍ପର୍କେ ଆଲୋଚନା ହତୋ
ଏବଂ ସାଧାରଣ ମାନୁଷେର କାହେ ଇମାମ
ମାହଦୀର ଆଗମନ ପ୍ରତ୍ୟାଶିତ ଛିଲ । ସେଇ
ଦିନଗୁଲୋତେ ମୌଲାନା ତାଜ ମାହମୁଦ ସାହେବ
ଏବଂ ଆରୋ କରେକଜନ ବୁଯର୍ଗ ପରମ୍ପର
ପରାମର୍ଶ କରେନ ଏବଂ ଏକଟି ପ୍ରତିନିଧି ଦଲ
ଗଠନ କରେନ, ଯାରା କାଦିଯାନେ ଗିଯେ ମାହଦୀ
(ଆ.)-କେ ଦେଖିବେନ ଏବଂ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତ ମାହଦୀ
ସମ୍ପର୍କେ ବିଭିନ୍ନ ହାଦୀସେ ଯେବେ ଲକ୍ଷଣେର
ଉଲ୍ଲେଖ ରଯେଛେ, ସେଗୁଲୋ ଦୃଶ୍ୟମାନ ହେଁଯାଇ
ବିଷୟଟି ସୂର୍ଯ୍ୟଦ୍ୱିତୀୟ ଯାଚାଇ କରେ ଦେଖିବେନ
ଆର ତା ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଁ ଥାକଲେ ତାର ହାତେ
ବୟାତ ଗ୍ରହଣ କରବେନ । ସେଇ ପ୍ରତିନିଧି
ଦଲେର ଜନ୍ୟ ଯେବେ ବ୍ୟକ୍ତିବର୍ଗ ମନୋନୀତ ହନ

ତାରା ହଲେନ, ଶେଖ ଆମୀରଙ୍ଦୀନ ସାହେବ, ମିଯା ଛାହେବ ଦୀନ ସାହେବ ଏବଂ ମିଯା ମୁହାମ୍ମଦ ଇଯାର ସାହେବ । ଏହି ପ୍ରତିନିଧି ଦଳ ପାଯେ ହେଠେ ଯାଆ କରେ । ପଥ ଖରଚ ହିସେବେ ଏଦେର ଉଭୟର କାହେ ତତ୍କାଳୀନ ପ୍ରଚଳିତ ମୁଦ୍ରାଯ ଶୁଦ୍ଧମାତ୍ର ଦେଡ଼ ରୂପି ଛିଲ । (କୋନ କୋନ ରେଓୟାଯେତ ଅନୁଯାୟୀ ଶୁଦ୍ଧ ଦୁଇ ସଦ୍ସୟେର ପ୍ରତିନିଧି ଦଳ ଗିଯେଛିଲ, ମିଯା ଛାହେବ ଦୀନ ଏବଂ ଶେଖ ଆମୀରଙ୍ଦୀନ ସାହେବ । ଯାହୋକ, ତିନି ବଲେନ, ତାଦେର ଉଭୟର କାହେ ଶୁଦ୍ଧ ଦେଡ଼ ରୂପି ଛିଲ)ଆର ତଥନ ଛିଲ ମାର୍ଚ ମାସ, ଗମ ପାକାର ମୌସୁମ । ଦୈନିକ ତାରା ଦଶ-ବାରୋ ମାଇଲ ପଥ ପାଯେ ହେଠେଇ ପାଡ଼ି ଦିତେନ । କ୍ଷୁଧା ଲାଗଲେ କୃଷକେର ପାକା ଗମେର କ୍ଷେତ୍ର ଥିକେ ଗମ ତୁଲେ ତା ଭାଜି କରେ ଥେଯେ ନିତେନ ଆର ଏଭାବେଇ ତାଦେର ଦିନ କାଟିତ । କାହାକାହି କୋନ ଜନବସତି ବା ଘର ପେଯେ ଗେଲେ ସେଖାନେଇ ରାତ କାଟାତେନ ।

ଯାହୋକ, ଏଭାବେ ଶତ ଶତ କ୍ରୋଶ ପଥ ପାଯେ ହେଠେ (ଥାଯ ଦେଡ଼ ଶତାଧିକ ବା ପୌଣେ ଦୁଇ ଶତ ମାଇଲ ପଥ ପାଡ଼ି ଦିଯିରେ) ଏହି ଦୁଇ ସାଥୀ, (କୋନ କୋନ ରେଓୟାଯେତ ଅନୁସାରେ ଏହି ତିନ ସାଥୀ) ବାଟାଲାର କାହେ ପୌଛିଲେ ମୌଲଭୀ ମୁହାମ୍ମଦ ହୋସେନ ବାଟାଲଭୀର ଶିଷ୍ୟଦେର ସାଥେ ତାଦେର ସାକ୍ଷାତ ହୁଏ । ତାଦେର କାହେ କାଦିଯାନ ଯାଓୟାର ରାଷ୍ଟା ସମ୍ପର୍କେ ଜିଜେସ କରଲେ ତାରା କାଦିଯାନେ ଯାଓୟାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସମ୍ପର୍କେ ଜାନତେ ଚାଯ । ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଜାନାର ପର, ତାର ଶିଷ୍ୟରା କାଦିଯାନ ଯେତେ ବାରଣ କରେ ଆର ବଲେ, ଯେ ବ୍ୟକ୍ତି ମାହଦୀ ହେଁଯାର ଦାବି କରେଛେ, ସେ ତୋ (ନାଉୟୁବିଲ୍ଲାହ) ମିଥ୍ୟବାଦୀ । କେନନା, ସେ ଏକଟି ନୟ, ବରଂ ସାତଟି ଦାବି କରେ ବସେଛେ, ତୋମରା କୋନ୍ କୋନ୍ ଦାବିର ଉପର ଝମାନ ଆନବେ? ତାଇ ଏଥାନ ଥେକେଇ ଫିରେ ଯାଓ । ଏକଥା ଶୁନେ ଶେଖ ଆମୀରଙ୍ଦୀନ ସାହେବ ଉତ୍ତର ଦେନ । (ତିନି ଲେଖାପଡ଼ା ଜାନତେନ ନା କିନ୍ତୁ ଖୁବି ସୁନ୍ଦର ଉତ୍ତର ଦିଯେଛେ । ତିନି ବଲେନ,) ସାତଟି ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଦାବି କରଲେଓ ତିନି ସତ୍ୟବାଦୀ । ତାର ତୋ ଆରା ଦାବି କରା ବାକି ଆହେ ଏବଂ ତିନି ନିଜେର ଜ୍ଞାନ ଅନୁସାରେ ଏହି ଯୁକ୍ତି

ଉପଥ୍ରାପନ କରେନ । ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ସ୍ଵରୂପ, ତୋମରା ଏଥାନେ ସାତ ଜନ ଆର ଆମି ଏକା । ତୋମରା ସବାଇ ଆମାର ସାଥେ ପ୍ରତିଯୋଗୀତା ବା କୁନ୍ତି କର । ଆମି ଯଦି ତୋମାଦେର ସବାଇକେ ଧରାଶାୟୀ କରି ତାହଲେ କି ଆମି ଏକଜନ ହଲାମ ନା ସାତ ଜନ? ଅର୍ଥାତ୍, ଆମି ସାତ ଜନର ବିରଙ୍ଗଦେ ଜୟଯୁକ୍ତ ହଲାମ । ତିନି ବଲେନ, ଯୁଗ ଇମାମକେ ତୋ ସାରା ପୃଥିବୀର ବିଭିନ୍ନ ଧର୍ମର ମୋକାବିଲା କରତେ ହବେ, ତାଇ ତାର ଦାବି ଆରୋ ବେଶ ଥିକେ ଥାକବେ । ଏହି ଶୁନେ ତାଦେର ସବାଇ ନିର୍ବାକ ହେଁ ଯାଯ ଏବଂ ରେଗେ ଗିଯେ ବଲେ, ତୋମାଦେର ସେଥାନେ ଖୁଶି ଯାଓ, କିନ୍ତୁ ଏରପରାଓ ତାରା ପଥ ଦେଖିଯେ ଦେଇନି ।

ତିନି ବଲେନ, ଆମରା କିନ୍ତୁ ଦୂର ଅଗସର ହିଁ । ଏକ ଶିଖର ଚାଯେର ଦୋକାନ ଛିଲ । ତିନି ଚା, ବିକ୍ରି ଇତ୍ୟାଦି ପରିବେଶନ କରେନ । ଶେଖ ସାହେବ ବାଟାଲଭୀ ସାହେବେର ଶିଷ୍ୟଦେର ଘଟନା ଏବଂ ତାଦେର ଆଚାର ବ୍ୟବହାରେର କଥା ଶିଖ ଭଦ୍ରଲୋକେର କାହେ ଉଲ୍ଲେଖ କରେନ । ଏତେ ତିନି ଆକ୍ଷେପ କରେନ । ସେଇ ଶିଖ ବଲେନ, ଆସୁନ! ଆମି ଆପନାଦେର ପଥ ଦେଖିଯେ ଦିଚି । ଆପନାରା ଅବଶ୍ୟାଇ କାଦିଯାନ ଯାନ । ମନେ ହୟ ତାଁର ଦାବି ସତ୍ୟ [ହୟରତ ମସୀହ ମେଉଦ (ଆ.) ସମ୍ପର୍କେ ତିନି ବଲେନ] । ଏରପର ଆରୋ ବଲେନ, ଆମରା ମିର୍ୟା ସାହେବକେ ଚିନି । ଏରପର ସେଇ ଶିଖ ଭଦ୍ରଲୋକ ଅନେକ ଦୂର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାଦେର ସାଥେ ଯାନ ଏବଂ ସେଇ ରାଷ୍ଟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୌଛିଯେ ଦେନ, ଯା ସୋଜା କାଦିଯାନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗିଯେଛେ । ତଥନ କାଦିଯାନ ଯାଓୟାର କୋନ ପାକା ରାଷ୍ଟା ଛିଲ ନା । ଏହି ଉତ୍ତର ବନ୍ଧୁ କାଦିଯାନେ ସେଇ ସମୟ ପୌଛାଲେନ, ସିଖନ ହୟରତ ମସୀହ ମେଉଦ (ଆ.) ମସଜିଦ ମୋବାରକେ ବସା ଛିଲେନ ଆର ସେଥାନେ ଏକଟି ବୈଠକ ଚଲାଇଲ । କଯେକ ଜନ ଅ-ଆହମ୍ମଦୀ ଆଲେମ ଏବଂ ପୀର ସେଇ ବୈଠକେ ଉପସ୍ଥିତ ଛିଲେନ, ଯାଦେର ସାଥେ ହୟରତ ମସୀହ ମେଉଦ (ଆ.) କଥା ବଲାଇଲେନ ଏବଂ ତାଦେର ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରଶ୍ନେର ଉତ୍ତରାବ୍ଦୀ ଦିଲ୍ଲିଲେନ । ଏକଇ ସାଥେ ତିନି ଲେଖାପଦିନ କାଜେବେ ବ୍ୟକ୍ତି ହେଲେନ, ଏହି ନିର୍ଦଶନ, ଏକଦିକେ ତିନି (ଆ.) ଲିଖିଛେ ଅର୍ଥାତ୍, ତାଁର କଲମ

ଚଲଛେ, ଅଦୃଶ୍ୟ ଥେକେ କୋନ ପ୍ରବନ୍ଧ ଯେଣ ତାଁର ହନ୍ଦୟେ ନାଯେଲ ହଚେ ଆର ଅପରାଦିକେ ବୈଠକେ ଉପସ୍ଥିତ ଲୋକଦେର ସାଥେ କଥାବାର୍ତ୍ତାଓ ହଚେ ତଥାପି ତାର ଲେଖାଯ କୋନ ବ୍ୟତ୍ୟ ଘଟଛେ ନା ।

ଆଗତ ଏହି ସଙ୍ଗୀଦେରକେ ହ୍ୟୁରେର ସାଥେ ପରିଚ୍ୟ କରାନୋ ହୁଏ । ଶେଖ ସାହେବ ବଲେନ, ହ୍ୟୁର! ଆମରା ଲାଲିଯାଁ ଥେକେ ଏସେଛି । ହ୍ୟୁର ଜିଜେସ କରେନ, ଲାଲିଯାଁ କୋଥାଯା? (ଅଧିକାଂଶ ଲୋକେରଇ ଜାନା ଥାକବେ ଆର ଯାରା ଜାନେନ ନା ତାଦେର ଜନ୍ୟ ବଲାଇ, ଲାଲିଯାଁ ରାବ୍ୟାହ ଥେକେ ପ୍ରାୟ ୮ ମାଇଲ ଦୂରେ ଅବସ୍ଥିତ ଏକଟି ଗ୍ରାମ, ଯା ଏଥିନ ଶହରେ ରୂପ ନିଯ଼େଛେ । ଯାହୋକ, ତାରା ସେସମୟ ଏଥାନ ଥେକେ ଗିଯେଇଲେନ ।) ତଥନ ବୈଠକେ ହୟରତ ମଓଲାନା ହେକୀମ ନୂରଙ୍ଦୀନ ସାହେବ (ରା.) ଓ ବସେଇଲେନ, ଯିନି ଭେରାର ଅଧିବାସୀ ଛିଲେନ, ତାଇ ତିନି ଲାଲିଯାଁ ସମ୍ପର୍କେ ଜାନତେନ । ତିନି ବଲାଇନ, ହ୍ୟୁର! ଲାଲିଯାଁ କାଡ଼ାନା ଏବଂ ଲାକବାର-ଏର ପାଶେ ଅବସ୍ଥିତ । ତଥନ ହ୍ୟୁର (ଆ.) ବଲେନ, ହ୍ୟା-ହ୍ୟା, ସେଇ ଲାକ ଏବଂ ଲାଲାନୀ । (ଯେହେତୁ ଲାଲାନୀ ସଂକ୍ରାନ୍ତ ପଥକ୍ରି ତିନି (ଆ.) ଆଗେଇ ଶୁନେଇଲେନ, ହୟତେ ତାଇ ସମ୍ମାନ ହୁଏ ।)

ହୟରତ ମଓଲାନା ହେକୀମ ନୂରଙ୍ଦୀନ (ରା.) ବଲେନ, ହ୍ୟୁର! ଏରା ଆମାଦେର ପ୍ରତିବେଶୀ । ଯେହେତୁ ଶେଖ ସାହେବ ଏବଂ ଛାହେବ ଦୀନ ସାହେବ ନିରକ୍ଷର ଛିଲେନ ତାଇ (ତାରା ଓ ପାଞ୍ଜାବୀତେ ବଲେନ,) ହ୍ୟା ହ୍ୟୁର! ଆମରା ତାର ପ୍ରତିବେଶୀ । ଏରପର ତାରା ସଫରେର ପୁରୋ ବୃତ୍ତାନ୍ତ ଏବଂ ଘଟନାବଲୀ ହ୍ୟୁରେର ସାମନେ ଉପଥ୍ରାପନ କରେନ । ବାଟାଲଭୀ ସାହେବେର ଶିଷ୍ୟଦେର ଘଟନା ଶୁନେ ହ୍ୟୁର ବଲେନ, ଦେଖ ଏକ ନିରକ୍ଷର ବ୍ୟକ୍ତି କତ ସୁନ୍ଦର ଉତ୍ତର ଦିଯେଛେ । ନିର୍ବାକ କରେ ଦିଯେଛେ । ତାକେ କେ ଶିଖିଯେଛେ? ଖୋଦା ତା'ଲା ସ୍ଵର୍ଯ୍ୟ ତାକେ ଶିଖିଯେଛେ । ହ୍ୟୁର (ଆ.) ଏହି ବାକ୍ୟ ତିନବାର ପୁନରାବୃତ୍ତି କରେନ । ଏରପର ହ୍ୟୁର ତାଦେରକେ ବଲେନ, ଆପନାରା କିନ୍ତୁଦିନ ଆମାଦେର କାହେ ଅବସ୍ଥାନ କରନ୍ତି । ତିନ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାରା ହ୍ୟୁରେର ସାନ୍ଧିଧ୍ୟେ ଅବସ୍ଥାନ କରେନ, ହ୍ୟୁରେର ସାଥେ ପଦଭମଗେଓ ଯେତେନ । ଲାଲିଯାଁର ଆଲେମରା ଯେସବ

ଆଜକେର ଏ ଗ୍ରହଣଟି
ସେଇ ନିର୍ଦ୍ଦର୍ଶନେର ପ୍ରତି
ମନୋଯୋଗ ଆକରସଣେର
ଆରେକଟି କାରଣ ହଲ,
ଆଜ ଜୁମୁଆର ଦିନ।
ଆର ହ୍ୟରତ ମସୀହ
ମଓଉଦ (ଆ.)-ଏର
ଆଗମନେର ସାଥେ ଓ
ଜୁମୁଆର ଏକଟି ବିଶେଷ
ସମ୍ପର୍କ ରଯେଛେ।
ଏହାଡ଼ା ମାର୍ଚ ମାସ
ହୋଯାର ସୁବାଦେଓ
ଏଦିକେ ଦୃଷ୍ଟି ଆକୃଷ୍ଟ
ହ୍ୟ କେନନା, ଆର ତିନ
ଦିନ ପର ଏ ମାସେଇ
ଅର୍ଥାତ୍, ୨୩ ମାର୍ଚ
ତାରିଖେ ମସୀହ ମଓଉଦ
ଦିବସଓ ରଯେଛେ। ତିନି
ଦାବିଓ କରେଛେ ଏ
ଦିନେ। ଏକ କଥାଯ ଏଇ
ମାସ, ଏଇ ଦିନ ଏବଂ
ଏଇ ଗ୍ରହଣ, ବିଭିନ୍ନ
ଦୃଷ୍ଟିକୋଣ ଥିକେ
ଜାମା'ତେର ଐତିହାସିକ
ପ୍ରେକ୍ଷିତ ସୃତିପଟେ
ଜାଗ୍ରତ କରେ।

ନିର୍ଦ୍ଦର୍ଶନେର କଥା ବଲେଛିଲେନ, ତାରା ତା
ଖତିଯେ ଦେଖେନ। ସ୍ଵଚକ୍ଷେ ସେବର ନିର୍ଦ୍ଦର୍ଶନ
ପୂର୍ଣ୍ଣ ହତେ ଦେଖେନ। ଅବଶେଷ ଫିରେ

ଯାଓଯାର ପୂର୍ବେ ମସଜିଦେ ଉପଥିତ ହୟେ
ଭୂରକେ ହ୍ୟରତ ର୍ସ୍ଲେ କରୀମ (ସା.)-ଏର
ସାଲାମ [ଯା ତିନି (ସା.) ତାର ମାହଦୀକେ
ପୌଛାନୋର ତାକିଦପୂଣ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଯେ
ଛିଲେନ, ତା] ପୌଛେ ଦେନ। ଏରପର ତାରା
ବସିଥାତେ ଅନୁରୋଧ କରେନ। ଭୂର ବଲେନ,
ଏଥାନେ ଆମାଦେର ସାଥେ ଆରୋ କିଛୁଦିନ
ଅବସ୍ଥାନ କରନ୍ତି। ଏକଥା ଶୁଣେ ଶେଖ
ସାହେବେର ଚୋଖ ଅଶ୍ରୁସିଙ୍ଗ ହୟେ ଯାଯ ଏବଂ
ତିନି ନିଜେର ପା ସାମନେ ବାଡ଼ିଯେ ଦିଯେ
ଭୂର (ଆ.)କେ ଦେଖାନ ଏବଂ ବଲେନ, ଏତ
ଦୀର୍ଘ ସଫର କରେ ଆମାଦେର ପା ଫୁଲେ
ଗେଛେ। ଅନେକ କଷ୍ଟ ଆମରା ସହ୍ୟ କରେଛି
ଏବଂ ଆମରା ଆପନାକେ ସତ୍ୟ ମାହଦୀ
ହିସେବେ ପେଯେଛି। ଜାନିନା, ଆୟ ପାବ କି-
ନା, ତାଇ ଆମାଦେର ବସିଥାତ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି।
ଏରପର ମସଜିଦେ ମୋବାରକେଇ ହ୍ୟରତ
ମସୀହ ମଓଉଦ (ଆ.)-ଏର ହାତେ ତାରା
ବସିଥାତ କରେନ। (ମାହନାମା ଆନ୍ସାରାଳ୍ଲାହ,
ରାବତ୍ୟା, ଜୁନ ୧୯୯୫, ପୃ. ୩୨-୩୪)

ଆସାଦୁଲ୍ଲାହ କୋରାଇନ୍ଦୀ ସାହେବ ହ୍ୟରତ
କାଜୀ ମୁହାମ୍ମଦ ଆକବର (ଆ.) ସମ୍ପର୍କେ
ଲିଖେନ, ହ୍ୟରତ କାଜୀ ସାହେବ (ଆ.)
ଆହମଦୀୟାତ ଗ୍ରହଣେର ପୂର୍ବେ ଆହଲେ ହାଦୀସ
ସମ୍ପ୍ରଦାୟଭୁକ୍ତ ଛିଲେନ। ହ୍ୟରତ ମୌଲଭୀ
ବୋରହାନ ଉଦ୍ଦୀନ ଝିଲାମୀ (ଆ.)-ଏର ସାଥେ
ତାର ସୁମ୍ପର୍କ ଛିଲ। ତିନି ନିଜ ଏଲାକାର
ଇମାମ ଛିଲେନ। ଏଲାକାର ଲୋକଦେର ଧର୍ମୀୟ
ଶିକ୍ଷା ଏବଂ ପାଠଦାନେର କାଜେ ରତ
ଥାକନେନ। ଏମନ ସମୟ ଆକାଶେ ଚନ୍ଦ୍ର ଓ
ସୂର୍ୟ ଗ୍ରହଣେର ନିର୍ଦ୍ଦର୍ଶନ ପ୍ରକାଶିତ ହ୍ୟ
ନିର୍ଦ୍ଦର୍ଶନମୂଳକ ଏ ଘଟନା ଘଟାର ପୂର୍ବେଇ ତିନି
ଅବହିତ ଛିଲେନ ଯେ, ଇମାମ ମାହଦୀର
ଆବିର୍ଭାବେର ସମୟ ସନ୍ନିକଟେ। ଚନ୍ଦ୍ର ଓ ସୂର୍ୟ
ଗ୍ରହଣେର ସୁମହାନ ନିର୍ଦ୍ଦର୍ଶନ ପ୍ରକାଶ ପାଓଯାର
ପର ତାର ଶିଷ୍ୟ ଏବଂ ବନ୍ଧୁ-ବାନ୍ଧବେର ମାଝେ
ଏତି ନିଯେ ଆଲୋଚନା ହତେ ଥାକେ। ତାର
ଏକ ପୌତ୍ର ବଶୀର ଆହମଦ ସାହେବ ବଲେନ,
ଆମି ମିଯା ମାଙ୍ଗ ସାହେବେର କାହେ ଶୁଣେଛି,
ତିନି ବଲେନ, ଆମରା କାଜୀ ସାହେବେର
କାହେ ପଡ଼ିଥାମ। ସେଇ ସମୟ ରମ୍ୟାନେ ଚନ୍ଦ୍ର
ଓ ସୂର୍ୟ ଗ୍ରହଣ ହୟେ ଗେଲ। ତଥନ କାଜୀ
ସାହେବ ବଲେନ, ଇମାମ ମାହଦୀ (ଆ.)-ଏର

ଆବିର୍ଭାବେର ନିର୍ଦ୍ଦର୍ଶନ ପ୍ରକାଶିତ ହୟେଛେ,
ଏଥନ ଆମାଦେର ଉଚିତ ତାର ସନ୍ଧାନ କରା।
ସେଇ ସମୟ ଚାରକୋଟବାସୀ ଲୋକଜନ
ବାଜାର-ସ୍ଵଦା କରତେ ଝିଲାମ ଯେତ। କାଜୀ
ସାହେବ ଝିଲାମ ଗମନକାରୀ ଲୋକଦେର ଉପର
ଏ ଦୟିତ୍ତ ଅର୍ପଣ କରେନ ଯେ, ହ୍ୟରତ
ମୌଲଭୀ ବୋରହାନ ଉଦ୍ଦୀନ (ଆ.)-ଏର ସାଥେ
ସାକ୍ଷାତ୍ କରେ ତାକେ ଜିଜ୍ଞେସ କରନ୍ତି, ଚନ୍ଦ୍ର
ଓ ସୂର୍ୟ ଗ୍ରହଣେର ନିର୍ଦ୍ଦର୍ଶନ ତୋ ପ୍ରଦର୍ଶିତ
ହୟେଛେ, ଏଥନ ଆପନି ଇମାମ ମାହଦୀ (ଆ.)
ସମ୍ପର୍କେ ଆମାଦେରକେ ପଥେର ଦିଶା ଦିନ।
ଅତଏବ, ତାରା ହ୍ୟରତ ମୌଲଭୀ ସାହେବେର
ସାଥେ ସାକ୍ଷାତ୍ କରେନ। ହ୍ୟରତ ମୌଲଭୀ
ସାହେବ କରେକଟି ବହି ଏବଂ ଏକଟି ପତ୍ର
କାଜୀ ସାହେବେର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପ୍ରେରଣ କରେନ।
ବହି-ପତ୍ର ହସ୍ତଗତ ହୋଯାର ପୂର୍ବେଇ ତିନି
ସ୍ଵପ୍ନେ ଦେଖେନ, କେଉ ତାକେ ପଡ଼ାର ଜନ୍ୟ
ତିନଟି ପୁତ୍ରକ ଦିଯେଛେ। ତାର ମଧ୍ୟ ଥେକେ
ପ୍ରଥମ ବହିଟି ତିନି ପଡ଼ାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଖୁଲେ
ଦେଖେନ, ତା ଆବର୍ଜନାୟ ଭରା ଏବଂ
ଦୁର୍ଗନ୍ଧୁକ୍ତ। ତାଇ ତିନି ସେଇ ବହିଟି ଛୁଟ୍ଟେ
ଫେଲେ ଦେନ। ଏରପର ତିନି ବାକି ଦୁଟି ବହି
ଖୁଲେ ଦେଖେନ, ତା ଥେକେ ଦୁୟତିମଯ
ଜ୍ୟୋତିର ଛଟା ବେରଙ୍ଗେଛେ। ହ୍ୟରତ ମୌଲଭୀ
ବୋରହାନ ଉଦ୍ଦୀନ (ଆ.)-ଏର ପ୍ରେରିତ ପୁତ୍ରକ
ହସ୍ତଗତ ହୋଯାର ପର ତାର ସ୍ଵପ୍ନ ଏଭାବେ ପୂର୍ଣ୍ଣ
ହୟେଛେ ଯେ, ହ୍ୟରତ ମୌଲଭୀ ସାହେବ ତାକେ
ସେ ବହି ପାଠିଯେଛିଲେନ, ତାର ମଧ୍ୟେ
ଏକଟି ହ୍ୟରତ ମସୀହ ମଓଉଦ (ଆ.)-ଏର
ଦାବିର ଖଣ୍ଡନେ ଲେଖା ହୟେଛିଲ। ତିନି
ପ୍ରଥମେ ସେ ବହିଟିଇ ପଡ଼ିତେ ଆରଭ୍ର କରେନ।
ଏହି ବହିଟେ ହ୍ୟରତ ମସୀହ ମଓଉଦ (ଆ.)
ସମ୍ପର୍କେ ମର୍ମପିଡ଼ାଦାୟକ ଶବ୍ଦ ଦେଖାର ପର
ତିନି ତା ପାଠ କରା ବନ୍ଧ କରେ ଦେନ ଏବଂ
ଛୁଟ୍ଟେ ଫେଲେ ଦେନ। ଆର ଅନ୍ୟ ଦୁଟି ବହି
ଏବଂ ପତ୍ର ପାଠ କରାର ପର ସେଗୁଲୋକେ
ହୁବହ ନିଜେର ସ୍ଵପ୍ନ-ସମ୍ମତ ଦେଖିତେ ପାନ
ଏବଂ ସତ୍ୟ ଅନୁସନ୍ଧାନେର ଅଧିକ ପ୍ରେରଣା
ତାର ମାଝେ ସୃଷ୍ଟି ହ୍ୟ

ତାଇ ତିନି ଅନୁସନ୍ଧାନେର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ତିନ
ସଦସ୍ୟ ବିଶିଷ୍ଟ ଏକଟି ପ୍ରତିନିଧି ଦଲ
କାଦିଯାନ ପ୍ରେରଣ କରେନ। ଆର ତାଦେର ତିନ
ଜନଟି କାଦିଯାନ ଏସେ ହ୍ୟରତ ମସୀହ ମଓଉଦ

(ଆ.)-ଏର ପବିତ୍ର ହାତେ ବସନ୍ତାତେର ସୌଭାଗ୍ୟ ଲାଭ କରେନ । ଏଥାନେ ଏ ବିଷୟଟିଓ ଉଲ୍ଲେଖ୍ୟୋଗ୍ୟ ଯେ, ଯେତାବେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ରେଓୟାଯେତେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହେଁଛେ ଏବଂ ସର୍ବକ୍ଷେତ୍ରେ ସବାର ସାଥେ ଘଟେଛେ, ଠିକ୍ ଏକଇଭାବେ ଏହି ପ୍ରତିନିଧି ଦଲଓ ସଥିନ ବାଟାଲାୟ ପୌଛେ, ତଥନ ମୌଳଭୀ ମୁହାମ୍ମଦ ହୋସନ ବାଟାଲଭୀ ତାଦେରକେଓ ବାଁଧା ଦେଇ । କିନ୍ତୁ ଆତିଥେଯତାଓ କରେ ଏବଂ ବଲେ, ଆପନାରା ଅନର୍ଥକ ବେଶ କରେକ ଦିନ ପାଇୟେ ହେଁଟେ ସଫରେର କଟ୍ ସହ୍ୟ କରେ କାଦିଯାନ ଯାଚେନ । ଆପନାରା ଯେହେତୁ ଦୂର-ଦୂରାନ୍ତେର ଅଧିବାସୀ ତାଇ ଆପନାରା ସଠିକ୍ ଜଡ଼ାନ ରାଖେନ ନା । ମିର୍ୟା ସାହେବେର ପୁରୋ କାଜଇ ମିଥ୍ୟାର ଉପର ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ । ତାଇ ଆପନାରା ଫିରେ ଯାଇ । ମୌଳଭୀ ସାହେବ ତାଦେରକେ ଶୁଭ୍ୟ ଏ କଥାଇ ବଲେନ ନି, ବରଂ ଫେରତ ଯାଓୟାର ଜନ୍ୟ ଶହରେର ଶେଷ ପ୍ରାନ୍ତେ ନିଯେ ରେଖେ ଆସେ ।

କିନ୍ତୁ ତାର କାହିଁ ଥେକେ ଆଲାଦା ହେଁଯାର ପର ଏହି ତିନିଜନିଇ ଫିରେ ଯାଓୟାର ପରିବର୍ତ୍ତେ କାଦିଯାନ ପୌଛେନ ଏବଂ ସେଥାନେ ଏସେ ଆଲ୍ଲାହ୍ ତା'ଲାର ଫ୍ୟଲେ ବସନ୍ତାତେ କରେନ । ଏରପର କାଜୀ ସାହେବ ପ୍ରଥମେ ଲିଖିତଭାବେ ବସନ୍ତାତ କରେନ ଏବଂ ପରବର୍ତ୍ତୀତେ କାଦିଯାନ ଏସେ ହେଁଯାର ମସୀହ୍ ମୁହୁଁଦ (ଆ.)-ଏର ହାତେ ବସନ୍ତାତ କରାର ସୌଭାଗ୍ୟ ଲାଭ କରେନ । (ତାରିଖେ ଆହମଦୀୟାତ, ଜୟ୍ୟ ଓ କାଶ୍ମୀର, ରଚିତା ଆସାଦୁଲ୍ଲାହ୍ କୁରାଇଶୀ ସାହେବ, ପୃ. ୫୭-୫୯)

ଏରପର ହେଁଯାର ମେଲାନା ଆବୁଲ ଆତା ଜଲନ୍ଧରୀ ସାହେବେର ଦାଦୀ କାଜୀ ମେଲା ବଖ୍ଷ ସାହେବ, ଯିନି ଜଲନ୍ଧର ଜେଲାର ନାୟାଙ୍କ ଶହର ତହସିଲେର ସୁପରିଚିତ ଆହଲେ ହାଦୀସେର ଖତୀବ ଛିଲେନ । ଚନ୍ଦ୍ର ଓ ସୂର୍ୟ ଗ୍ରହଣେର ନିର୍ଦଶନ ପ୍ରକାଶ ପାଓୟାର ପର ତିନି ତାର ଏକ ଖୁତବାୟ ରମ୍ୟାନ ମାସେର ୧୩ ଏବଂ ୨୮ ତାରିଖେ ସଥାକ୍ରମେ ଚନ୍ଦ୍ର ଓ ସୂର୍ୟ ଗ୍ରହଣେର ବିଭାଗିତ ଉଲ୍ଲେଖ କରେ ସୁମ୍ପଟ କରେନ ଯେ, ଏଟି ଇମାମ ମାହଦୀର ଆବିର୍ଭାବେର ଲକ୍ଷଣ । କାଜେଇ, ଏଥନ ଆମାଦେର ଉଚିତ, ପ୍ରତିଶ୍ରୁତ ଇମାମେର ଜନ୍ୟ ଏ ଅପେକ୍ଷାଯ ଥାକା ଯେ, ତିନି କଥନ ଏବଂ

କୋଥା ଥେକେ ଆବିର୍ଭୂତ ହନ? ଶୋତାଦେର ଉପର ଏହି ଖୁତବାୟ ସୁଗଭୀର ପ୍ରଭାବ ପଡ଼େ । ଅତଏବ, ମୋହତରମ କାଜୀ ସାହେବ (ଅର୍ଥାତ୍, କାଜୀ ମେଲା ବଖ୍ଷ ସାହେବ, ଯିନି ମେଲାନା ଆବୁଲ ଆତା ଜଲନ୍ଧରୀ ସାହେବେର ଦାଦୀ ଛିଲେନ) ଯଦିଓ ତିନି ନିଜେ ସତ୍ୟ ଗ୍ରହଣେର ସୁଯୋଗ ପାଇନି କିନ୍ତୁ ତାର ବଡ଼ ପୁତ୍ର ଅର୍ଥାତ୍, ମେଲାନା ଆବୁଲ ଆତା ସାହେବେର ପିତା ଜନାବ ମିର୍ୟା ଇମାମୁଦ୍ଦିନ ସାହେବ ଦାବିକାରକେର ଆଗମଗ ସଂବାଦ ପାଇ ଏବଂ କିନ୍ତୁ ଅଧ୍ୟଯାନ ଓ ଗଭୀର ଚିନ୍ତା-ଭାବନାର ପର ହେଁଯାର ମସୀହ୍ ମୁହୁଁଦ (ଆ.) କେ ସତ୍ୟ ପାଇ ଏବଂ ତାର ହାତେ ବସନ୍ତାତେ ସୌଭାଗ୍ୟ ଲାଭ କରେନ । (ମାହନାମା ଆଲ ଫୁରକାନ, ଅଷ୍ଟୋବର ୧୯୬୭ଇ, ପୃ. ୪୩, ଉଦ୍‌ବୃତ୍ତି ମାହନାମା ଆନସାରଲୁହ୍, ରାବତ୍ୟା, ମେ ୧୯୯୪, ପୃ. ୮୪)

ଦୂରରେ ସାମିନ (କବିତା ଗୁଚ୍ଛ-ଏର) ସୁପ୍ରଭାବ

ହେଁଯାର ଗୋଲାମ ମୁଜତବା ସାହେବ (ରା.) ବର୍ଣନା କରେନ, ୧୯୦୧ ମେ ହଂକ୍-ଏ ଚାକୁରିରତ ଥାକାକାଲେ କାବ୍ୟଗ୍ରହ୍ୟ ଦୂରରେ ସାମିନ ଆମାର ଦୃଷ୍ଟିଗୋଚର ହୟ । ସେହେତୁ ଯୁଗ ଏକଜନ ସଂକାରକକେ ହାତଛାନି ଦିଯେ ଡାକଛିଲ ତାଇ, ଯୁଗେର ଆଲେମଦେର ମାଝେ ଏମନ ମତଭେଦ ବିରାଜମାନ ଛିଲ ଯେ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ସୁନ୍ଦର ଚିନ୍ତାର ଅଧିକାରୀ ବ୍ୟକ୍ତି ଏହି ମତଭେଦରେ ପ୍ରତି ବିତଶ୍ରଦ୍ଧ ହୟ ଏକଜନ ସଂକାରକେର ସନ୍ଧାନେ ଛିଲ । ଦୂରରେ ସାମିନ ଏର ପଞ୍ଜି ପଡ଼େ ଆମି ଏହି ସିନ୍ଦାନ୍ତେ ଉପନୀତ ହିଁ ଯେ, ଏହି ବ୍ୟକ୍ତି ସତ୍ୟବାଦୀ ହେଁଯାର ଥାକଲେ ଏଟି ତାର ପରମ ସୌଭାଗ୍ୟ । ନତୁବା ମେ ମିଥ୍ୟା ବଲାତେଓ ସଥେଷ୍ଟ ମୁସିୟାନା ଦେଖିଯେଇଛେ (ଅର୍ଥାତ୍, ଏତ ଉନ୍ନତ ମାନେର ବହି ଲିଖିଥିଛେ ।) ସେଇ ସମୟେଇ ଇଯାଲାଯେ ଆଓହାମ ପୁନ୍ତକଟିଓ ଆମାର ଦୃଷ୍ଟିଗୋଚର ହୟ । କିନ୍ତୁ ଏଟି ଜାନା ଯାଇ ନି, କେ ଏହି ବହିଗୁଲୋ ହଂକ୍ ପାଠିଯେଇନେ? ପୁରୋ ଇଯାଲାଯେ ଆଓହାମ ବହିଟି ଆମି ପଡ଼େ ଫେଲି ଏବଂ ଏରପର ହଂକ୍ ମସଜିଦେର ଇମାମେର ସାଥେ ଆମି ଏହି ପଞ୍ଚାଯ ଯୁକ୍ତି-ତର୍କ ଉପଥାପନ କରତେ ଥାକି । ହଂକ୍ ମସଜିଦେର ଇମାମେର କାହିଁ ନିୟାମତ ଉଲ୍ଲାହ ଓଳୀ

ସାହେବେର କାସିଦା ଛିଲ, ଯା ଫାର୍ସୀ ଭାଷାଯ ରଚିତ, ଉତ୍କ କାସିଦା ପାଠେ ଆମରା ବୁବାତେ ପାରତାମ, ମାହଦୀର ଆବିର୍ଭାବେର ଯୁଗ ସନ୍ନିକଟେ, ବରଂ ଏଟିଇ ସେଇ ଯୁଗ । ଏଛାଡ଼ା ଆମାର ମରଭ୍ୟ ପିତା ଏକଜନ ମୁଫତୀ ଛିଲେନ । ରମ୍ୟାନ ମାସେ ସଥିନ ସୂର୍ୟ ଗ୍ରହଣ ଓ ଚନ୍ଦ୍ର ଗ୍ରହଣ ହେଁଯାର ଗେଲ, ତଥନ ଆମାର ପିତା ବଲେନ, ମାହଦୀ (ଆ.)-ଏର ଜନ୍ୟ ହେଁଯାର ଗେଛେ । [ରେଜିସ୍ଟାର ରେଓୟାଯେତେ ସାହାବା, ଗାୟେର ମାତରୁ, ୭ମ ଖଣ୍ଡ, ପୃ. ୧୧୬, ରେଓୟାଯେତେ ହେଁଯାର ଗୋଲାମ ମୁଜତବା (ରା.), ରାସୁଲପୁର, ତହସୀଲ-ଖାରଇୟା, ଜେଲା ଗୁଜରାଟ]

ମେଲାନା ଇବରାହିମ ବାକାପୁରୀ ସାହେବ (ରା.) ବର୍ଣନା କରେନ, ଦୁଇ ବ୍ୟକ୍ତି ଯାରା ପିତା-ପୁତ୍ର ଛିଲେନ, ତାରା ମୌଳଭୀ ଆଦୁଲ ଜବବାର ସାହେବେର କାହେ ଏସେ ଜିଜେସ କରେନ, ଇମାମ ମାହଦୀର ଆବିର୍ଭାବ ସଂକ୍ରାନ୍ତ ସେଇ ହାଦୀସ ଯାତେ ଚନ୍ଦ୍ର ଓ ସୂର୍ୟ ଗ୍ରହଣେର କଥା ରଯେଛେ, ତା ସଠିକ୍ କି-ନା? ମୌଳଭୀ ସାହେବ ବଲେନ, ହାଦୀସ ତୋ ସଠିକ୍ କିନ୍ତୁ ମିର୍ୟା ସାହେବେର ଫାଁଦେ ପା ଦିବେ ନା । କେନାନା, ତିନି ଏହି ହାଦୀସକେ ତାର ଦାବିର ସତ୍ୟାଯନେ ଉପଥାପନ କରେନ । ଆର ଏହି ହାଦୀସ ଇମାମ ମାହଦୀର ଦାବିର ସତ୍ୟତାର ପ୍ରମାଣ ସ୍ଵରୂପ ନାହିଁ, ବରଂ ଜନ୍ୟ ସଂକ୍ରାନ୍ତ । ପିତା ବଲେନ, ମୌଳଭୀ ସାହେବ! ଆମି ଆପନାକେ ସେଇ ପ୍ରଶ୍ନ ଜିଜେସ କରେଛି, ଆପନି ତାର ଉତ୍ତର ଦିଯେ ଦିଯେଇଛେ । ବାକି ଥାକଲ ଏ କଥା ଯେ, ଏଟି କାର କ୍ଷେତ୍ରେ ପ୍ରୟୋଜ୍ୟ? ଏ ସମ୍ପର୍କେ ଆମାର ନିବେଦନ ହଲ, ଆମାର ସାରା ଜୀବନ ମାମଲା-ମୋକଦ୍ଦମାୟ କେଟେହେଁ କିନ୍ତୁ ସରକାର ଆମାକେ କଥନୋ ସାକ୍ଷୀ ଆନତେ ବଲତ ନା, ସତକ୍ଷଣ ନା ଆମି ପ୍ରଥମେ ଦାବି କରତାମ । ମିର୍ୟା ସାହେବେର ଏକଇ ଅବସ୍ଥା । ତିନି ତୋ ପୂରେଇ ଦାବି କରେ ରେଖେଇନେ ଆର ଏଥନ ଏହି ଚନ୍ଦ୍ର ଓ ସୂର୍ୟ ଗ୍ରହଣ ତାର ଦାବିର ସତ୍ୟତାର ପ୍ରମାଣ ସ୍ଵରୂପ ପ୍ରକାଶିତ ହେଁଯାଇ । ଏତେ ମୌଳଭୀ ସାହେବେର ମୁଖ ବନ୍ଦ ହେଁଯାଇ ଆର ଏହି ପିତା-ପୁତ୍ର ଉତ୍ତରେଇ ନିଜ ଗ୍ରାମେ ଫିରେ ଯାଇ । [ରେଜିସ୍ଟାର ରେଓୟାଯେତେ ସାହାବା, ଗାୟେର ମାତରୁ, ୮ମ ଖଣ୍ଡ, ପୃ. ୪, ରେଓୟାଯେତେ ହେଁଯାର ମାଓଲାନା ଇବରାହିମ ବାକାପୁରୀ (ରା.)]

ଆଲ୍ଲାହ ତା'ଲା ତାଦେରକେ ସତ୍ୟ ଗ୍ରହଣେର ତୌଫିକ ଦିଯେଛେନ । ଆର ଯୁକ୍ତି-ପ୍ରମାଣଓ ଆଲ୍ଲାହ ତା'ଲା ତାଂକ୍ଷନିକଭାବେ ଶିଖିଯେ ଥାକେନ ।

ସୈଯନ୍ଦ ନୟିର ହୋସେନ ଶାହ୍ ସାହେବ ବର୍ଣନା କରେନ, ଚନ୍ଦ୍ର-ଗ୍ରହଣ ଆର ସୂର୍ଯ୍ୟ-ଗ୍ରହଣ ସଥିନ୍ ଲାଗେ ତଥନ ଆମି ଆମାର ଘରେ ଛିଲାମ । ଆମାର ପିତା ବଲଛିଲେନ, ଏଠି ହ୍ୟରତ ମିର୍ୟା ସାହେବେର ସତ୍ୟତାର ନିର୍ଦଶନ । ଆମାର ହଦରେ ଏ କଥାର ସୁଗଭୀର ପ୍ରଭାବ ପଡ଼େ । [ରେଜିସ୍ଟାର ରେଓୟାରେ ସାହାବା, ଗାୟେର ମାତ୍ରୁ, ୧୦ମ ଖଣ୍ଡ, ପୃ. ୨୩୭, ରେଓୟାରେ ହ୍ୟରତ ସୈଯନ୍ଦ ନୟିର ହୋସେନ ଶାହ୍ (ରା.) ଘାଟିଆଲିଆ, ଜେଳା ଶିଯାଲକୋଟ]

ଏରପର ତିନି ବୟାତାତ ହ୍ୟରାର ସୌଭାଗ୍ୟଓ ଲାଭ କରେନ । ସୈଯନ୍ଦ ଜୟନୁଲ ଆବେଦୀନ ଓଳୀ ଉଲ୍ଲାହ ଶାହ୍ ସାହେବ ବଲେନ, “ସେଇ ଯୁଗେ ସବାର ମୁଖେ-ମୁଖେ ଏକଥାଟି ଛିଲ ଯେ, ମୁସଲମାନରା ଧ୍ୱନି ହେଁ ଗେଛେ ଏବଂ ଅର୍ଯୋଦଶ ଶତାବ୍ଦୀଓ ଶେଷ । ଏଠି ସେଇ ଯୁଗ, ସଥନ ହ୍ୟରତ ଇମାମ ମାହଦୀ (ଆ.) ଆଗମନ କରବେନ ଏବଂ ତାର ପର ହ୍ୟରତ ଈସା (ଆ.) ଓ ଆଗମନ କରବେନ । ଅତଏବ, ଆମାର ମା ଏଇ ମାହଦୀ ଏବଂ ଈସାର ଆଗମନର କଥା ବଡ଼ ଆନନ୍ଦେର ସାଥେ ବଲତେନ, ସେଇ ଯୁଗ ଘନିଯେ ଆସଛେ ଆର ଏକଥାଓ ବଲତେନ ଯେ, ଚନ୍ଦ୍ର ଓ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଗ୍ରହଣ ହ୍ୟରା ମାହଦୀର ଯୁଗେର ଜନ୍ୟ ଅବଧାରିତ ଛିଲ ଆର ସେଇ ଗ୍ରହଣଓ ହେଁ ଗେଛେ । [ରେଜିସ୍ଟାର ରେଓୟାରେ ସାହାବା, ଗାୟେର ମାତ୍ରୁ, ୧୧ତମ ଖଣ୍ଡ, ପୃ. ୧୪୨-୧୪୩, ରେଓୟାରେ ହ୍ୟରତ ସୈଯନ୍ଦ ଜୟନୁଲ ଆବେଦୀନ ଓଳୀ ଉଲ୍ଲାହ ଶାହ୍ (ରା.) ସାଂ-ସାହାଲାହ୍, ଜେଳା ରାଓୟାଲପିନ୍ଡି]

ଅତଏବ, ଆଲ୍ଲାହ ତା'ଲା ପୁରୋ ପରିବାରକେ ଆହମଦୀୟାତ ଗ୍ରହଣେର ତୌଫିକ ଦିଯେଛେ ।

ହ୍ୟରତ ମିର୍ୟା ଆଇୟୁବ ବେଗ ସାହେବ ବଲତେନ, ରମ୍ୟାନ ମାସେ ଚନ୍ଦ୍ର ଓ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଗ୍ରହଣ ସଂକ୍ରାନ୍ତ ଭବିଷ୍ୟତାଣୀ ‘ଦାରେ କୁତନୀ’ ଇତ୍ୟାଦି ହାଦୀସ ଗ୍ରହେ ମାହଦୀର ଲକ୍ଷଣସ୍ଵରୂପ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହେଁଛେ । ୧୮୯୪ ସାଲେର ମାର୍ଚ୍ଚ ରମ୍ୟାନ ମାସେ ପ୍ରଥମେ ଚନ୍ଦ୍ର ଗ୍ରହଣ ହେଁ । ଏକହି

ରମ୍ୟାନେ ସଥନ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଗ୍ରହଣ ହ୍ୟରାର ଦିନ ଘନିଯେ ଆସେ ତଥନ ଉଭୟ ଭାଇ ହ୍ୟରତ ମସୀହ ମଓଉଦ (ଆ.)-ଏର ସାଥେ ସେଇ ନିର୍ଦଶନ ଦେଖିତେ ଏବଂ ଗ୍ରହଣେର ନାମାୟ ପଡ଼ାର ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ଶନିବାର ସମ୍ଭାଯ ଲାହୋର ଥିକେ ରେଓୟାନା ହେଁ ପ୍ରାୟ ରାତ ୧୧ଟାଯ ବାଟାଲାଯ ପୌଛେନ । ପରେର ଦିନ ପ୍ରତ୍ୟେ ଗ୍ରହଣ ଲାଗାର କଥା ଛିଲ । (ଏଥନ ଏହି ଯୁବକଦେର ଆଗହ ଦେଖୁନ କତ ସୁଗଭୀର ।)

ଧୂଲିବାଢ଼ ହ୍ୟରି, ମେଘରେ ଗର୍ଜନ ଛିଲ ଆର ବିଦ୍ୟୁତଓ ଚମକାଛିଲ । ବିପରୀତ ଦିକ ଥିକେ ବାଟ୍ରୋ ବାତାସ ବହିଛିଲ ଆର ଚୋଖେ ଧୂଲିକଣ ପଡ଼ିଛି । (ପାଯେ ହେଁଟେ ବାଟାଲା ଥିକେ ତାରା କାଦିଯାନ ଯାଚିଲେନ ।) ପା ଫେଲାଇ କଠିନ ହେଁ ପଡ଼ିଛିଲ କେନନା, ବିଦ୍ୟୁତ ଚମକାଲେ ତବେଇ କେବଳ ରାତ୍ରା ଦେଖା ଯେତ । ତାର ସାଥେ ନିଜ ଗ୍ରାମେର ଏକ ବଙ୍କୁ ମୌଳଭୀ ଆବୁଳ ଆଲୀ ସାହେବେ ଛିଲେନ । (ତାରା ମୋଟ ତିନ ଜନ ଛିଲେନ ।) ସବାଇ ଦୃଢ଼ ସଂକଳନବନ୍ଦ ହନ, ଯାଇ ହୋକ ନା କେନ, ରାତ ଥାକତେ ଥାକତେ କାଦିଯାନ ପୌଛାତେ ହବେ । [ତାରା ପୂର୍ବେଇ ଆହମଦୀରାତ ଗ୍ରହଣ କରେଛିଲେନ । ଆର ଏଥନ ହ୍ୟରତ ମସୀହ ମଓଉଦ (ଆ.)-ଏର ସାଥେ ଗ୍ରହଣେର ନାମାୟ ପଡ଼ିତେ ଚାଚିଲେନ ।] ତାଇ ତାଦେର ତିନଜନାଇ ରାତ୍ରା ଦାଢ଼ିଯେ ବିଗଲିତ ଚିତ୍ର ପରମ ବିନିଯେର ସାଥେ ଦୋୟା କରେନ, ହେ ଆଲ୍ଲାହ ! ଆକାଶ ଏବଂ ପୃଥିବୀର ମାଲିକ, ହେ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ଖୋଦା ! ଆମାର ତୋମାର ଦୁର୍ବଲ ବାନ୍ଦା । ତୋମାର ମସୀହର ଯିଯାରତେର ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ଆମାର ବେର ହେଁଛି ଆର ଯାଚିଲା ପାଯେ ହେଁଟେ, ଶୀତଓ ପ୍ରଚନ୍ଦ ଏଥନ ତୁମିଇ ଆମାଦେର ପ୍ରତି କରଣା କର ଆର ଆମାଦେର ଜନ୍ୟ ପଥ-ଯାତ୍ରା ସହଜ କରେ ଦାଓ । ଆର ପ୍ରତିକୁଳ ଏହି ବାତାସକେ ଦୂର କର । (ତିନି ବଲେନ,) ଦୋୟାର ଶେଷ ଶକ୍ତି ତଥନେ ମୁଖେଇ ରଯେ ଗେଛେ, ଏମନ ସମୟ ବାଟ୍ରୋ ବାତାସେର ଗତିପଥ ବଦଳେ ଯାଇ, ସମ୍ମୁଖ ଥିକେ ଆସାର ପରିବର୍ତ୍ତେ ଏବାର ପେଛନ ଦିକ ଥିକେ ବହିତେ ଆରଭ୍ତ କରେ, ଯା ପଥ ଚଲାଯ ସହାୟକ ହେଁ ଯାଇ (ଅର୍ଥାତ୍, ପେଛନ ଦିକ ଥିକେ ବାତାସ ଏତ ଦ୍ରୁତ ବେଗେ ବହିଛିଲ ଯେ, ତାଦେର ସଫର ସହଜ ହେଁ ଯାଇ । ପଥଚଲା ସହଜସାଧ୍ୟ ହେଁ ।) ତାରା ବଲେନ, ଏମନ ମନେ

ହ୍ୟରି ଯେ, ଆମରା ବାତାସେ ଭର କରେ ଉତ୍ତେ ଚଲାଇ । ଅନ୍ନ କିଛିକଣେର ମଧ୍ୟେଇ ଆମରା ନଦୀର ଉପକଟେ ପୌଛେ ଯାଇ । ସେଥାନେ ଗୁଡ଼ି ଗୁଡ଼ି ବୃକ୍ଷ ଆରଭ୍ତ ହେଁ । ନଦୀର ତୀର ସେଇ ଏକଟା ଘର ଛିଲ ଆର ଆମରା ସେଇ ଘରେ ଚାକେ ପଡ଼ି ।

ସେଇ ଦିନଶୁଭାତେ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର ଜେଳାର ଅଧିକାଂଶ ରାତ୍ରାଧାଟେ ଡାକତିର ଘଟନା ଘଟିଲା । ଦିଯାଶଲାଇ ଜ୍ଞାଲିଯେ ଆମରା ଦେଖିଲାମ, ଘର ଖାଲି ଏବଂ ସେଥାନେ ପାଥରେର ଦୁଟୋ ଚାଁଟ ଆର ମୋଟାସୋଟା ଏକଟି ଇଟ ପଡ଼େ ଆଛେ । ଆମରା ପ୍ରତ୍ୟେକଟିକେ ଏକ-ଏକଟି କରେ ମାଥାର ନିଚେ ଦିଯେ ମାଟିତେଇ ଶୁଯେ ଘୁମିଯେ ପଡ଼ି । କିଛିକଣ ପର ଚୋଖ ମେଲେ ଦେଖି, ମେଘମୁକ୍ତ ପରିକାର ଆକାଶ, ତାରାଓ ଦେଖା ଯାଚିଲେ । ମେଘ ବା ବାଟ୍ରୋ କୋନ ନାମ-ଗନ୍ଧାର ନେଇ । ଅତଏବ, ଆମରା ପୁନରାୟ ସେଥାନ ଥିକେ ଯାତ୍ରା ଶୁରୁ କରି ଏବଂ ହ୍ୟରତ ମସୀହ ମଓଉଦ (ଆ.)-ଏର ସାଥେ ବସେ ସେହରୀ ଥାଇ । (ରମ୍ୟାନ ମାସ ଛିଲ ।) ସକାଳେ ହ୍ୟରତ ମସୀହ ମଓଉଦ (ଆ.)-ଏର ସାଥେ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଗ୍ରହଣେର ନାମାୟ ପଡ଼ି । ମୌଳଭୀ ମୁହାମ୍ମଦ ଆହସାନ ଆମରୋହୀ ସାହେବ ମସଜିଦେ ମୋବାରକେର ଛାଦେ ଏହି ନାମାୟ ପଡ଼ାନ । ପ୍ରାୟ ତିନ ଘନ୍ଟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହି ନାମାୟ ଚଲେ (ନାମାୟ, ଖୁତବା ଇତ୍ୟାଦି ।) ଅନେକ ବଙ୍କୁ କାଁଚେ କାଲିର ପ୍ରଲେପ ଦିଯେ ଗ୍ରହଣ ଦେଖାଯ ବ୍ୟକ୍ତ ଛିଲେନ । ପ୍ରଥମ ଦିକେ କାଁଚେର ମଧ୍ୟେ ଦିଯେ ଦେଖିତେ ସାମାନ୍ୟ କାଲୋ ଦାଗମତ ଦେଖାଛିଲ (ଅର୍ଥାତ୍, ଗ୍ରହଣ ହାଲକାଭାବେ ଶୁରୁ ହେଁଛିଲ ।)

କେଉଁ ଏକଜନ ହ୍ୟରତ ମସୀହ ମଓଉଦ (ଆ.)-କେ ବଲେନ, ସୂର୍ଯ୍ୟ ଗ୍ରହଣ ଲେଗେଛେ । ତିନି (ଆ.) କାଁଚେର ଭେତର ଦିଯେ ଦେଖେ, ଖୁବେଇ ହାଲକା ଏକଟି କାଲୋ ଦାଗ ଦେଖା ଯାଚିଲ ଅର୍ଥାତ୍, ତଥନ ସବେମାତ୍ର ଗ୍ରହଣ ଲାଗା ଆରଭ୍ତ ହେଁଛିଲ । ହ୍ୟରୁ (ଆ.) ବଲେନ, ଏହି ଗ୍ରହଣ ତୋ ଆମରା ଦେଖିଲାମ କିନ୍ତୁ ଏହି ଏତ ହାଲକା ଯେ, ସାଧାରଣ ମାନୁଷେର ଦୃଷ୍ଟିତା ଏଡିଯେ ଯାବେ ଆର ଏଭାବେ ସୁମହାନ ଭବିଷ୍ୟତାଣୀ ସଂକ୍ରାନ୍ତ ଏକ ନିର୍ଦଶନ ଓ ସନ୍ଦେହ୍ୟକ ହେଁ ଯାବେ । ହ୍ୟରୁ (ଆ.) ବେଶ କରେକବାର ଏ କଥାର ପୁନରାୟତି କରେନ ।

କିନ୍ତୁ ଅନ୍ତର କିଛୁକଣ ପର ଥେକେଇ ସୂର୍ଯ୍ୟର ଉପରକାଳୋ ଯେ ଛାଯା ବା ଗ୍ରହଣେର ଚିହ୍ନ ଛିଲ, ଆକାରେ ତା ବଡ଼ ହତେ ଶୁରୁ କରେ । ଏମନକି ସୂର୍ଯ୍ୟର ବେଶିରଭାଗ ଅଂଶରୁ ଅନ୍ଧକାରାଚ୍ଛଳ ହେଁ ଯାଇ । ଭୂଯାର ବଲେନ, ଆଜକେ ଆମରା ସ୍ଵପ୍ନେ ପୌଁଜ ଦେଖେଛିଲାମ । ସ୍ଵପ୍ନେର ବ୍ୟାଖ୍ୟାୟ ଏର ଅର୍ଥ ହୁଏ, ଦୁଃଖ । ତାଇ ପ୍ରଥମ ଦିକେ, ଛାଯା ହାଲକା ଥାକାର କାରଣେ କିଛୁଟା ଦୁଃଖ-ଭାରାକ୍ରାନ୍ତ ହାତେ କିନ୍ତୁ ଆଲ୍ଲାହ୍ ତା'ଲା ଆନନ୍ଦରୁ ଦିଯେଛେ । [ଆସହାବେ ଆହମଦ, ୧ମ ଖଣ୍ଡ, ପୃ. ୯୨-୯୪, ରେଓୟାଯେତ ହ୍ୟାରତ ମିର୍ୟା ଆଇୟୁବ ବେଗ (ରା.)]

ମୌଲଭୀ ଗୋଲାମ ରସୂଲ ସାହେବ ବର୍ଣନ କରେନ, ୧୮୯୪ ସନେ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଓ ଚନ୍ଦ୍ର ଗ୍ରହଣେର ଦିନଙ୍ଗଲୋତେ ଆମି ଲାହୋରେ ମୌଲଭୀ ହାଫିୟ ଆଦୁଲ ମାନ୍ନାନ ସାହେବେର କାହେ ତିରମିଯୀ ଶରୀଫେର ପାଠ ନିଚିଲାମ । ଆଲେମଦେର ଦୁଶ୍ଚିନ୍ତା ଓ ଭୟ-ଭିତ୍ତି ଆମାର ହଦୟେର ଉପର ପ୍ରଭାବ ବିସ୍ତାର କରେ । ଯଦିଓ ଆଲେମରା ସାଧାରଣ ମାନୁଷକେ ଛେଳେ-ଭୋଲାନୋ ନିଶ୍ଚଯତା ଦିଚିଲ, ତଥାପି ଭେତରେ ଭେତରେ ତାରା ଛିଲ, ଚରମ ଭୀତ ଓ ଭ୍ରମ । କେନନା, ଏହି ସତ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଦର୍ଶନେର କାରଣେ ମାନୁଷ ଖୁବ ଦ୍ରୁତ ହ୍ୟାରତ ମସୀହ ମେଉଦ (ଆ.)-ର ପ୍ରତି ଆକୃଷ୍ଟ ହେବ । ସେଇ ଦିନଙ୍ଗଲୋତେ ଲକ୍ଷ କେଓଯାଲେର ହାଫିୟ ମୁହାମ୍ମଦ ସାହେବ ପିତ୍ର ପାଥରେର ଅପାରେଶନ କରତେ ଲାହୋରେ ଏସେଛିଲେ । ଆମିଓ ତାର କାହେ ଯାଇ । ସାଧାରଣ ମାନୁଷ ଯଥିନ ତାକେ ଜିଜ୍ଞେସ କରେ ଯେ, ଏହି ନିର୍ଦ୍ଦର୍ଶନେର କଥା ଆପନି ଆପନାର ବହୁ 'ଆହ୍ସ୍ୱାଲୁଲ ଆଖେରାତ'-ଏ ସ୍ପଷ୍ଟଭାବେ ଉପ୍ଲେଖ କରେଛେ ଆର ଦାବିକାରକ ହ୍ୟାରତ ମିର୍ୟା ସାହେବେ ବିଦ୍ୟମାନ ଆଛେନ ଏବଂ ଏହି ନିର୍ଦ୍ଦର୍ଶନକେ ତିନି ତାଁର ସତ୍ୟତାର ନିର୍ଦ୍ଦର୍ଶନ ଆଖ୍ୟା ଦିଚେନ । ଏ ସମ୍ପର୍କେ ଆପନାର ଅବଶ୍ଵାନ କି? ତିନି ବଲେନ, ଆମି ଅସୁଷ୍ଟ ଏବଂ ଖୁବହି ଦୁର୍ବଳ । ଆରୋଗ୍ୟ ଲାଭେର ପର କିଛୁ ବଲତେ ପାରବ, ଯଦିଓ ଆମି ଆମାର ଛେଳେ ଆଦୁଲ ରହମାନ ମହିଉଦ୍ଦିନକେ ଏହି କଥା ବଲେ ହ୍ୟାରତ ମିର୍ୟା ସାହେବେର ବିରୋଧିତା କରତେ ବାରଣ କରଛି ଯେ, ଖୋଦା ତା'ଲାର ଭେଦ ବିଶ୍ୱଯକର ହେଁ ଥାକେ । (ଯା ହୋକ,) ତିନି

ଆର ଆରୋଗ୍ୟ ଲାଭ କରତେ ପାରେନ ନି, ଏର ଅନ୍ତରକାଳ ପରଇ ତିନି ଇହଧାମ ତ୍ୟାଗ କରେନ । (ଲେଖକ ବଲେନ,) ଏସବ କଥା ଶୁଣେ ଆମି ହ୍ୟାରତ ମସୀହ ମେଉଦ (ଆ.)-ଏର ସତ୍ୟତା ସମ୍ପର୍କେ ଯଦିଓ ନିଶ୍ଚିତ ହାତେ କିନ୍ତୁ ହାଦୀସେର ଉତ୍କର୍ଷ ଜ୍ଞାନ ଅର୍ଜନେର ଜନ୍ୟ ଅମୃତସର ଚଲେ ଯାଇ । ସେଥାନେ ଦୁଇ-ତିନ ବଚର ଅବଶ୍ଵାନ କରେ ହାଦୀସେର ଦେଉରା ଶେଷ କରାର ପର ଦାରଳ ଆମାନେ ଏସେ ହ୍ୟାରତ ମସୀହ ମେଉଦ (ଆ.)-ଏର ହାତେ ବୟାତାତ କରାର ସୌଭାଗ୍ୟ ଲାଭ କରି । [ଆସହାବେ ଆହମଦ, ୧୦ମ ଖଣ୍ଡ, ପୃ. ୧୭୮, ୧୯୮୫, ରେଓୟାଯେତ ହ୍ୟାରତ ମିର୍ୟା ଆଇୟୁବ ବେଗ (ରା.)]

ଗୁହାୟ ତାଁର ଜନ୍ୟହଣ କରା' ଏବଂ 'ତାଁର ଆବିର୍ଭାବେର ବଡ଼ ଲକ୍ଷଣ' ଏହି କଥାଙ୍ଗଲୋ ଆମାର ଜନ୍ୟ ଆରୋ ବିଶ୍ୱଯକର ଛିଲ । ଆମି ମାଧ୍ୟମିକେ ପଡ଼ିଛିଲାମ । ଆମାର ଭେତର ଅନୁସନ୍ଧିତ୍ସା ଜାଗେ । ଶିକ୍ଷକେର ପ୍ରତି ଲଜ୍ଜା ଓ ଶ୍ରଦ୍ଧାବୋଧେର କାରଣେ ଆମି କିଛୁ ଜିଜ୍ଞେସ କରତେ ପାରି ନି । ଅବଶେଷେ ନିଜ କ୍ଲାସେର ଛାତ୍ର (ଅର୍ଥାତ୍ ସହପାଠୀଦେର) କାହେ ଏହି ରହସ୍ୟେର ସମାଧାନ ଚାଇ । ତାରା ପ୍ରଚଲିତ ବିଶ୍ୱାସ ଓ ଧାରଣା ଅନୁସାରେ ଆମାକେ ପୁରୋ କାହିନୀ ଶୁଣାଯ । ଏସବ କାହିନୀ ଶୁଣେ ଆମାର ହଦୟେ ଯେ ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ସୃଷ୍ଟି ହେଁ ଏବଂ ଯା ଆମାର ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକତା ଆରୋ ବୁଦ୍ଧି କରେ ତା ହଲ, (ଦେଖୁନ! ଅଟ୍ଟମ ଶ୍ରେଣୀର ଏକ ଛାତ୍ରେର ଚିନ୍ତାଧାରା କତ ଉର୍ବର । ତିନି ବଲେନ,) ପ୍ରଥମତ: ତେରେତ ବଚର ପୂର୍ବେ ଏକ ଘଟନାର ଆଗାମ ସଂବାଦ ଦେଯା, ଯା ଶତ୍ରୁ-ମିତ୍ର ସବାର ମାଝେ ସୁବିଦିତ ଏବଂ ସମୟେ ତାର ପୂର୍ଣ୍ଣତା ଲାଭ କରା ।

ଦ୍ୱିତୀୟତ: ଯେ କଥାଟି ମାଥାଯ ଆସେ ତା ହଲ, ସେଇ ଘଟନା ମାନବୀୟ ପ୍ରଚେଷ୍ଟାର କୋନ ଫସଲ ନନ୍ଦ, ବରଂ ତା ଘଟେଛେ ଆକାଶେ, ଯା ମାନୁଷେର ନାଗାଳେର ବାହିରେ ଆର ଏତେ ମାନୁଷେର କୋନ ହୁକ୍କେପେରେ ସୁଯୋଗ ନେଇ ।

ତ୍ୱତୀୟତ: ଯେ କଥାଟି ମାଥାଯ ଆସେ ତା ହଲ, ଶେଷ ଯୁଗେର ମାହ୍ଦୀର ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ, କୁଫରକେ ନିଶ୍ଚିହ୍ନ କରା, ଇସଲାମକେ ଉତ୍ତୀତ କରା, ଇସଲାମୀ ସେନାବାହିନୀ ପ୍ରତ୍ତତ କରେ କାଫିରଦେରକେ ନିଶ୍ଚିହ୍ନ କରା ଏବଂ ମୁସଲମାନଦେର ବିଜ୍ୟେର ଚିନ୍ତାଧାରା ପୋଷଣ କରା ।

ଚତୁର୍ଥ କଥାଟି ହଲ, ଦୋଯା ଏବଂ ଏର ବାନ୍ଧବତା ଅର୍ଥାତ୍, ଆଲ୍ଲାହ୍ ତା'ଲାର ବାନ୍ଦାଦେର ଦୋଯା ଶ୍ରବନ କରା ଓ କବୁଲ କରା । କେନନା, ଉପରେ ମୁହାମ୍ମଦିଆର ଓଲୀରା ଶେଷ ଯୁଗେର ମାହ୍ଦୀର ଜନ୍ୟ ଦୋଯା କରେ ଆସିଛେ ଆର ଅବଶେଷେ ତା ଗୃହୀତ ହେଁଛେ ।

ପଞ୍ଚମ କଥା ହଲ, ଏ ବିଷୟଙ୍ଗଲୋ ଇସଲାମେର ସତ୍ୟତାର ସୁମ୍ପଟ ପ୍ରମାଣ । ଆର ଇସଲାମଇ ଏମନ ଏକଟି ଧର୍ମ, ଯା ଖୋଦା ତା'ଲାର କାହେ ପ୍ରିୟ ଏବଂ ଆଲ୍ଲାହ୍ର ନୈକଟ୍ ଦାନେର ମାଧ୍ୟମ ।

ତିନି ବଲେନ, ଏହି ପାଁଚଟି ପ୍ରସଙ୍ଗ, ମୂଳ

ବିଷয়େ ଅନୁଷ୍ଠାନ ହିସେବେ ଆମାର ହଦୟେ ପ୍ରଭାବ ବିନ୍ଦୁର କରେ । ଆର ଏହି ଘଟନା ଆମାର ଈମାନକେ ଉନ୍ନତ ଓ ସତେଜ କରେ ତୁଲେ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକତାଯ ବୃଦ୍ଧି ଘଟାଯ । ଆର ଆମିଓ ଶେଷ ଯୁଗେର ମାହଦୀକେ ପାଓୟାର ଜନ୍ୟ ବ୍ୟାକୁଳ ହୟେ ପଡ଼ି, ତାଙ୍କେ ପାଓୟାର ଜନ୍ୟ ଆମାର ମାଝେ ଦୋଯାର ଅଭ୍ୟାସ ଗଡ଼େ ଉଠେ । ଆମି ରାତେଓ ଜେଗେ ଥାକତାମ ଆର ଦିନେର ବେଳାଯାଓ ଉତ୍ସକର୍ତ୍ତିତ ଥାକତାମ । ଆର ଶେଷ ଯୁଗେର ମାହଦୀର ସନ୍ଧାନେର ଚିନ୍ତା ହଦୟକେ ଦୀର୍ଘକଣ ଧରେ ଏମନଭାବେ ଧ୍ରାସ କରେ ରାଖିଥ ଯେ, ଅଞ୍ଚ ବସ୍ତକ ହେଁଯା ସନ୍ତ୍ରେଓ ଆମି ଅନେକ ସମୟ ଉନ୍ନାଦେର ନ୍ୟାଯ ଜନମାନବଶ୍ଳୟ ପୋଡ଼ୋବାଢ଼ିତେ ଚଲେ ଯେତାମ ଏବଂ ଉଦ୍ବାନ୍ତକର୍ତ୍ତେ, ଏମନକି ଅନେକ ସମୟ କେଂଦ୍ରେ-କେଂଦ୍ରେଓ ଆଲ୍ଲାହ୍ ତା'ଲାର ଦରବାରେ ସେଇ ପରିତ୍ର ସନ୍ତାକେ ପାଓୟାର ଜନ୍ୟ ଆକୁତି-ମିନତି ଜାନାତାମ । [ଆସହାବେ ଆହମଦ, ୯ମ ଖଣ୍ଡ, ପୃ. ୯-୧୩, ରେଓୟାଯେତ ହୟରତ ଭାଇ ଆବୁର ରହମାନ କାଦିଯାନୀ (ରା.)]

ଅବଶେଷେ ଆଲ୍ଲାହ୍ ତା'ଲା ତାର ଦୋଯା ଗ୍ରହଣ କରେନ ଏବଂ ତିନି ସତ୍ୟ ଗ୍ରହଣେ ତୌଫିକ ଲାଭ କରେନ । ଏହାଡ଼ା ଆରଓ ଅନେକ ଘଟନା ରଯେଛେ ।

ଏରପର ଛିଲେନ, ହୟରତ ଶେଖ ନାସିରଙ୍ଦୀନ ସାହେବ ନାମେ ହୟରତ ମସୀହ୍ ମଓଉଦ (ଆ.)-ଏର ଏକଜନ ସାହାବୀ, ଯିନି ୧୮୫୮ ସନେ ଜଳକରେର ଇସକାନ୍ଦାରପୁରେ ଜନ୍ୟଗ୍ରହଣ କରେନ । ଏକଟି ସ୍ଵପ୍ନେର ଭିତ୍ତିତେ ତିନି ହୟରତ ମସୀହ୍ ମଓଉଦ (ଆ.)-ଏର ହାତେ ବସ୍ତାତେର ସମ୍ମାନ ଲାଭ କରେନ । ତିନି ଆହଲେ ହାଦୀସ ସମ୍ପଦାୟର ସାଥେ ସମ୍ପର୍କ ରାଖିତେନ କିନ୍ତୁ ଆନ୍ତରିକ ପ୍ରଶାନ୍ତି ଛିଲ ନା । ମସଜିଦେ ଆଲେମଦେର କାହେ ସଖନ ଶେଷ ଯୁଗେର ଅବଶ୍ଵା ସମ୍ପର୍କିତ ଭବିଷ୍ୟଦୀଗୀ ସମ୍ବଲିତ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ପୁନ୍ତକ ‘ଆହୋୟାଲୁ ଆଖେରାତ’ ଶୁନନେ, ତଥନ ତାର ହଦୟ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦିତ, ଆଗମନକାରୀର ସମୟ ତୋ ଏହିମନେ ହଜ୍ଜେ, କିନ୍ତୁ ଇମାମ ମାହଦୀ କେନ ଆବିଭୂତ ହଜ୍ଜେନ ନା? ଅନୁରପଭାବେ ଏକଦିନ ତିନି ଏକଟି ମସଜିଦେ ନାମାୟ ପଡ଼ିଛିଲେନ । ଏକ ମୌଲଭୀ ଖୁବି ଦୁର୍ଚିନ୍ତାର ସାଥେ ନିଜେର

ଉର୍ଥତେ ଚାପଡ଼ ମାରତେ ଚନ୍ଦ ଓ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଗ୍ରହଣେର କଥା ଉଲ୍ଲେଖ କରେ ବଲଛିଲେନ, ଏଥନ ତୋ ମାନୁଷ ମିର୍ୟା ସାହେବକେ ମେନେ ନିବେ । କେନନା, ଭବିଷ୍ୟଦୀଗୀ ଅନୁମାରେ ଗ୍ରହଣ ଲେଖେ ଗେଛେ । ତାର (ଅର୍ଥାତ୍, ମୌଲଭୀ ଶେଖ ନାସିରଙ୍ଦୀନ ସାହେବର) କାନେ ଏହି ଆଓୟାଜ ଆସଲେ ତାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଆରୋ ବେଡେ ଯାଯ ଏହି ଭେବେ ଯେ, ମୌଲଭୀ ସାହେବ ଏ କୀ ବଲଛେନ? ଭବିଷ୍ୟଦୀଗୀ ଯଦି ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଁଯାଇ ଥାକେ, ତାହଲେ ତୋ ଏହି ଆନନ୍ଦର ବିଷୟ । ଅତ୍ରବେ, ତିନି ବିଗଲିତ ଚିନ୍ତା ଆଲ୍ଲାହର ଦରବାରେ ଏହି ବଲେ ଦେଯା ଆରଞ୍ଚ କରେନ ଯେ, ହେ ସମ୍ମାନିତ ପ୍ରତ୍ବ! ତୁମିହି ଆମାକେ ପଥ ଦେଖାଓ । ଆଲ୍ଲାହ୍ ତା'ଲା ପଥ ଦେଖିଯେଛେ । ତିନି ସ୍ଵପ୍ନେ ଦେଖେନ, ବିଶାଳ ଦେହଧାରୀ ଏକ ଡାଇନୀ ତାର ଉପର ଆକ୍ରମଣ ଚାଲାଯ କିନ୍ତୁ ସେଟିକେ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରେ ତିନି ବନ୍ଦୁକେର ଗୁଲି ଛୋଡ଼େନ ଆର ତା ଧୋଯାର ମତ ଅଦ୍ଦଶ୍ୟ ହୟେ ଯାଯ । ଏରପର ତିନି ଏକ ଉଚ୍ଚ ଜାଗାଗାୟ ମସଜିଦେ ବା-ଜାମା'ତ ନାମାୟ ଅଂଶଗ୍ରହଣ କରେନ । ଏହି ସ୍ଵପ୍ନ ତିନି ଏକ ମୌଲଭୀର ସାମନେ ବର୍ଣନ କରେନ । ସେଇ ମୌଲଭୀ ସାହେବ ଏର ତା'ବୀର କରେନ, ଆପନି ଶୟତାନେର ବିରଙ୍ଗନେ ଜ୍ୟୟୁନ୍ତ ହବେନ ଏବଂ ଏକ ପୁଣ୍ୟବାନ ଜାମା'ତେ ଯୋଗ ଦିବେନ ।

ସେଇ ଦିନଶୁଲୋତେଇ ହୟରତ ମସୀହ୍ ମଓଉଦ (ଆ.)-ଏର ଦାବିର ସଂବାଦ ପାନ ଏବଂ କାଦିଯାନେ ପୌଛେ ସ୍ଵପ୍ନେ ଦେଖେ ପରିବେଶ ମିଳେ ଯେତେ ଦେଖେ ବିନା ବାକେୟ ହୟରତ ମସୀହ୍ ମଓଉଦ (ଆ.)-ଏର ହାତେ ବସ୍ତାତେ ଅଭ୍ୟାସ କରେନ । ଏଭାବେ ଚନ୍ଦ ଓ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଗ୍ରହଣ ସଂକ୍ରାନ୍ତ ଭବିଷ୍ୟଦୀଗୀ (ଏବଂ ମୌଲଭୀର ସେବକ କଥା) ତାର ସତ୍ୟ ପଥ ଲାଭେର କ୍ଷେତ୍ରେ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଭୂମିକା ପାଲନ କରେ । (ତାରିଖେ ଆହମଦୀତ, ଜେଲା ରାଓୟାଲପିଭି, ରଚିଯା- ଖାଜା ମଞ୍ଜୁର ସାଦେକ ସାହେବ, ପୃ. ୧୬୩-୧୬୪)

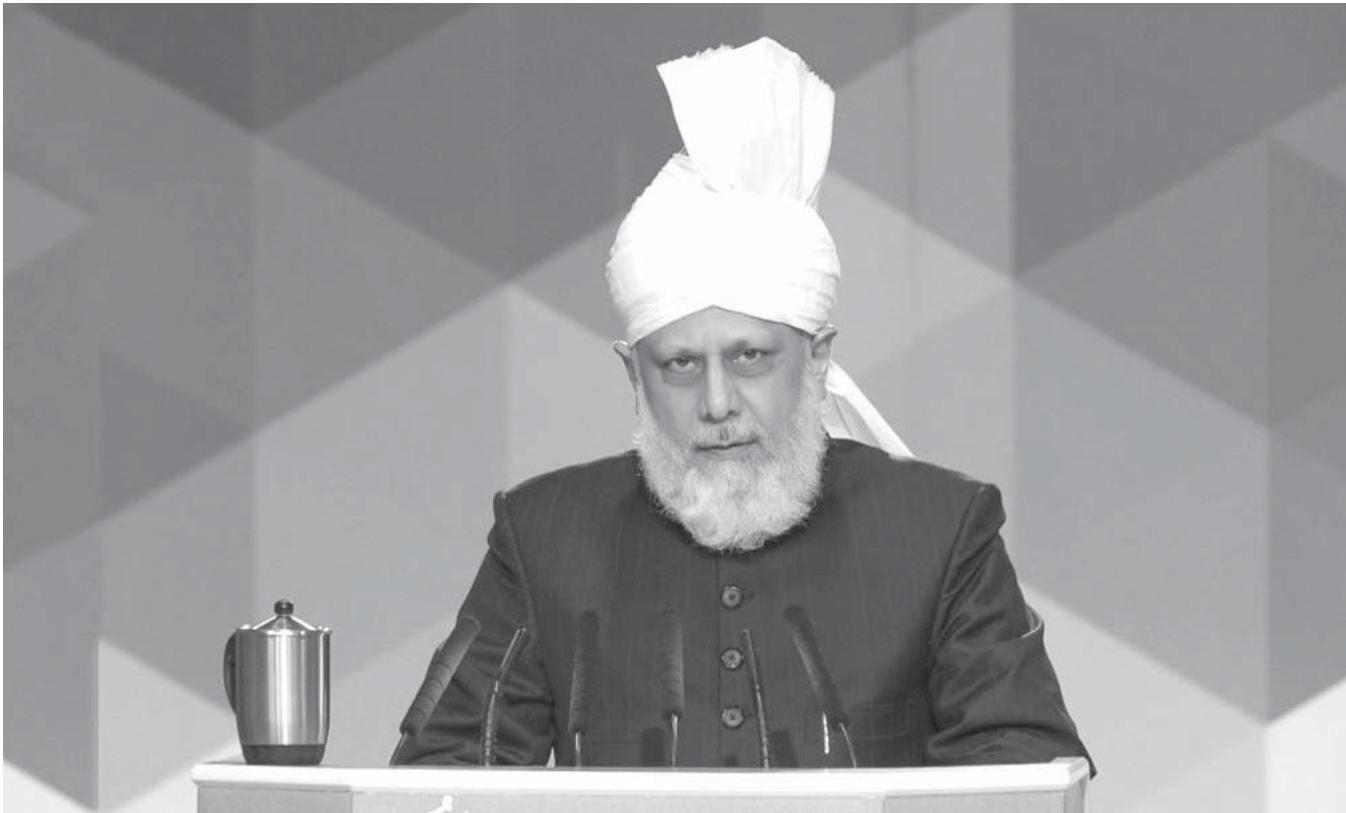
ବିଶ୍ୱବାସୀ ଏବଂ ବର୍ତ୍ତମାନ ମୁସଲମାନଦେରକେ ଓ ଆଲ୍ଲାହ୍ ତା'ଲା ବିବେକ-ବୁଦ୍ଧି ଦାନ କରଣ ଆର ଯୁଗ ଇମାମେର ବିରୋଧିତାର ପରିବର୍ତ୍ତେ ତାଙ୍କେ ମେନେ ଗ୍ରହଣ କରାର ତୌଫିକ ଦାନ କରନ ।

ନାମାୟର ପର ଆମି ଏକଟି ଗାୟେବାନା ଜାନାୟାଓ ପଡ଼ାବ । ଏହି ଜାର୍ମାନୀର ନାଟ୍ୟ ଆହମଦ ବାଜଓୟା ସାହେବେର ପୁତ୍ର ଜନାବ ଆହମଦ ଇୟାହିୟା ବାଜଓୟା ସାହେବେର ଜାନାୟା । ତିନି ଜାମେୟା ଆହମଦୀଯାର ଛାତ୍ର ଛିଲେନ । ଗତ ୧୧ ମାର୍ଚ ୨୦୧୫ ତାରିଖେ ଏକ ସତ୍ତକ ଦୁର୍ଘଟନାୟ ତିନି ୨୭ ବର୍ଷର ବସେ ଇନ୍ଦ୍ରକାଳ କରେନ, ଇନ୍ଦ୍ରା ଲିଲାହି ଓୟା ଇନ୍ଦ୍ରା ଇଲାଇହି ରାଜିଟନ । ତିନି ପ୍ରଥମେ ଜାମେୟା ଭର୍ତ୍ତ ହି କିନ୍ତୁ ଅସୁନ୍ତତାର ଜନ୍ୟ ପଡ଼ାଲେଖା ହେବେ ଚଲେ ଯାନ । ଦୁବର୍ହ ପର ପୁନରାୟ ଜାମେୟାତେ ଭର୍ତ୍ତର ଇଚ୍ଛା ବ୍ୟକ୍ତ କରେନ । ତାଇ ବସ ବେଶ ହେଁଯା ସନ୍ତ୍ରେଓ ତାଙ୍କେ ଜାମେୟାଯ ଭର୍ତ୍ତ କରେ ନେଯା ହୟ । ବର୍ତ୍ତମାନେ ଦରଜା ରାବେଯା ବା ପଥଗ୍ରହଣ ବର୍ଷରେ ଜାମେୟାଯ ପାରିବାର ଓୟାକ୍ରଫେର ଚେତନାୟ ସମ୍ମଦ୍ଦ ଛାତ୍ର ଛିଲେନ । ଆଲ୍ଲାହ୍ ତା'ଲାର ଫୟଲେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରିୟ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ଵ ଛିଲେନ । ତାର ସଙ୍ଗୀ-ସାଥୀଦେର ଖୁବ ସୁନ୍ଦରଭାବେ ବୁଝାତେ ପାରିବେ । ତାର ନୁହନ ଓ ପୁରାତନ ଅଧିକାଂଶ ସହପାଠୀର ପତ୍ରାଇ ଆମାର କାହେ ଏସେଛେ । ସବାହି ତାର ପଶଂସା କରେଛେ । ସବାର ପତ୍ରେ ଅଭିନ୍ନ ଯେ କଥାଟି ଛିଲ ତା ହଲ, ଅତ୍ୟନ୍ତ ବିନ୍ଦୀ ଛିଲେନ, କଥନେ କାରୋ ସାଥେ ଝଗଡ଼ା କରିବେନ ନା, କେଉଁ ଝଗଡ଼ା କରିଲେ ତାଦେର ବୁଝାତେନ, ସଂଶୋଧନେର ଚେଷ୍ଟା କରିବେନ । ବର୍ତ୍ତ ଜାମେୟାର ଏକଜନ ସ୍ଟାଫ-ମେମ୍ବର (ଯିନି ଶିକ୍ଷକ ନନ, ବର୍ତ୍ତ ଅନ୍ୟ ସାଧାରଣ କର୍ମଚାରୀଦେର ଏକଜନ), ଯାର ଧୂମପାନେର ଅଭ୍ୟାସ ଛିଲ, ଏମନ ସୁନ୍ଦରଭାବେ ତିନି ତାର ସାଥେ କଥା ବଲେନ ଯେ, ତଥନଇ ତିନି ଧୂମପାନ ପରିତ୍ୟାଗ କରେନ । ସବ ଦିକ ଥେବେଇ ତିନି ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆନ୍ତରିକତାର ସାଥେ ବୁଝାତେନ । ସବାର ସାଥେଇ ଭାଲବାସା ଓ ବଞ୍ଚିତ୍ତରେ ସମ୍ପର୍କ ଛିଲ । ଆଲ୍ଲାହ୍ ତା'ଲା ତାର ପଦମର୍ଯ୍ୟାଦା ଉନ୍ନିତ କରଣ ଏବଂ କରଣ ଓ କ୍ଷମାର ଚାଁଦରେ ତାଙ୍କେ ଆବୃତ ରାଖନ । ସେମନଟି ଆମି ବଲେଛି, ଏଥନଇ ଆମି ତାର ଗାୟେବାନା ଜାନାୟା ପଡ଼ାବ, ଇନଶାଆଲ୍ଲାହ୍ ।

(ସୂତ୍ର: ଆଲ୍ୟ ଫୟଲ ଇଟାରନ୍ୟାଶନାଲ, ୧୦-୧୬ ଏପ୍ରିଲ ୨୦୧୫, ୨୨ତମ ଖଣ୍ଡ, ସଂଖ୍ୟା ୧୫, ପୃ. ୦୫-୦୯)

জুমুআর খুতবা

প্রকাশনা ও শিক্ষার ক্ষেত্রে
হ্যরত মসীহ মাওউদ (আ.)-এর উদ্ধা বাসনা

লঙ্ঘনের মর্ডেনস্থ বাইতুল ফুতুহ মসজিদে প্রদত্ত সৈয়দনা আমীরুল মু'মিনীন হ্যরত মির্যা মসরুর আহমদ
খলীফাতুল মসীহ আল খামেস (আই.)-এর ২৭ মার্চ, ২০১৫ জুমুআর খুতবা

إِشْهَدُ أَنَّ لِلَّهِ إِلَّا إِلَهٌ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَإِشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا أَبْعَدُهُ مِنَ الشَّيْطَنِ الرَّجِيمِ،
إِسْمَ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ رَبِّ الْرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ مَلِكِ يَوْمِ الدِّينِ ۝ إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ سُنْتَيْعُنُ ۝
إِهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ۝ صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ ۝ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ ۝

তাশাহুদ, তাউয এবং সুরা ফাতিহা পাঠের পর হ্যুর আনোয়ার (আই.) বলেন: স্বীয় আগমনের উদ্দেশ্যের ক্ষেত্রে হ্যরত মসীহ মওউদ (আ.) যে পাঁচটি শাখার কথা উল্লেখ করেছেন, ইশতেহার বা বিজ্ঞাপনাদি প্রকাশ সেগুলোর একটি। অর্থাৎ, তবলীগ এবং সত্য সুস্পষ্ট করার লক্ষ্যে অকাট্য যুক্তি-প্রমাণ উপস্থাপন

করার নিমিত্তে বিভিন্ন বিজ্ঞাপন প্রকাশ ও প্রচার।

এক জায়গায় তিনি (আ.) বলেন:

“বিরোধী এবং অস্বীকারকারীদেরকে চূড়ান্ত দলীল প্রমাণ উপস্থাপন করে সত্যের প্রতি আহ্বান জানানোর উদ্দেশ্যে আজ আমি চাল্লাশটি বিজ্ঞাপন প্রকাশে

সংকল্পবন্ধ হয়েছি, যেন কিয়ামত দিবসে আমার পক্ষ থেকে আল্লাহ্ তা'লার সমীপে এটি প্রমাণরূপে গণ্য হয় যে, যেই কার্যাদেশে আমি প্রেরিত হয়েছি, তার বাস্তবায়ন আমি সম্পন্ন করেছি।”

(আরবাঙ্গন, ১ম খণ্ড, রহানী খায়ায়েন, খণ্ড: ১৭, পৃ. ৩৪৩)

ধর্মীয় বিজ্ঞাপন জগতের জন্য এক ধনভান্ডার বিশেষ

ଆର ଶୁଦ୍ଧ କରେକଟି ବିଜ୍ଞାପନହି ନୟ, ବା ବିଜ୍ଞାପନ ଶୁଦ୍ଧ ଏକବାରଇ ନୟ, ବରଂ ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣେ ଦେଖା ଯାଯ, ନିଜ ଦାବିର ସୂଚନାକାଳ ଥେକେ ମୃତ୍ୟୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଗଣିତ ପ୍ରଚାରପତ୍ର ଛେପେ ତିନି ବିତରଣ କରେଛେ । ଏସବ ବିଜ୍ଞାପନ ବା ଇଶ୍ଟତେହାର ଧର୍ମ ଜଗତେର ଜନ୍ୟ ଅମୂଲ୍ୟ ଏକ ଧନଭାବାର । ମୁସଲମାନ, ଖ୍ରିସ୍ତାନ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଧର୍ମେର ଅନୁସାରୀଦେରକେଓ ଧ୍ୱନି ଥେକେ ରକ୍ଷା କରାର ଜନ୍ୟ ତାଁର ହଦଯେ ଏକ ବ୍ୟାକୁଲତା ଛିଲ । ଏହି କାଜ ତିନି ଏକାଇ କରନେନ ଏବଂ ଏହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟେ କଠୋର ପରିଶ୍ରମ କରନେନ । ତାଁର ପ୍ରଣୀତ ବଡ଼ ବଡ଼ ଗ୍ରହ ତୋ ଆଛେଇ, ଛୋଟ ଛୋଟ ଏସବ ବିଜ୍ଞାପନରେ ମାଧ୍ୟମେଓ ସୃଷ୍ଟିର ପ୍ରତି ତାଁର ମମତ୍ତବୋଧ ଆର ପୃଥିବୀବାସୀର ସଂଶୋଧନେର ଜନ୍ୟ ତାଁର ବ୍ୟାଥାତୁର ହଦଯେର ଯନ୍ତ୍ରାଳକ୍ଷିଷ୍ଟ ବୈଦନାର ପ୍ରକାଶ ଘଟେଛେ । ତାଇ ଜଗଦ୍ବାସୀର ସଂଶୋଧନେର ଜନ୍ୟ ତାଁର ଜାମା'ତେର ସଦସ୍ୟଦେର ଅନ୍ତରେଓ ଏହି ମମତ୍ତବୋଧ ଲାଲନ କରା ଏବଂ ତା ଅବ୍ୟାହତ ରାଖା ଉଚିତ । ତାଇ ଏ ଦିକଟାଯ ନିରବଚିନ୍ନ ମନୋଯୋଗ ନିବନ୍ଧ ରେଖେ ପ୍ରଚେଷ୍ଟା ଚାଲିଯେ ଯାଓଯା ଉଚିତ ।

তবলীগের একটি বিশেষ মাধ্যম হচ্ছে বিজ্ঞাপন

হ্যারত মসীহ মওউদ (আ.)-এর হন্দয়ের
এই ব্যাথা এবং এজন্য তাঁর অসাধারণ
পরিশ্ৰম সম্পর্কে হ্যারত মুসলেহ মওউদ
(রা.) এক জায়গায় বলেন:

“হ্যৱত মসীহ মওউদ (আ.)-এর দৃষ্টান্ত
আমাদের সামনে রয়েছে। অসুস্থিতা
সত্ত্বেও তিনি দিবা-রাত্রি কাজে রত
থাকতেন এবং বিজ্ঞাপনের পর বিজ্ঞাপন
লিখে, ছেপে প্রচার করতেন। মানুষ তাঁর
কাজ দেখে বিস্মিত হতো। প্রচারিত
একটি বিজ্ঞানের জের কাটার পূর্বেই
অর্থাৎ এর ফলে সৃষ্টি বিরোধিতার অগ্নি
যেভাবে জলে উঠত তার রেশ কাটার
পূর্বেই তিনি দ্বিতীয় বিজ্ঞাপন ছাপিয়ে
দিতেন। এমনকি কেউ কেউ বলত, এমন
সময় কোন বিজ্ঞাপন দেয়া মানুষের মন-

মন্তিক্ষে নেতৃবাচক প্রভাব ফেলবে। কিন্তু তিনি এর প্রতি ঝক্ষেপ করতেন না এবং বলতেন, গরম লোহাতেই আঘাত করতে হয়। আর উন্ডেজনা কিছুটা প্রশংসিত হওয়া শুরু হলেই তাৎক্ষণিকভাবে দ্বিতীয় বিজ্ঞাপন ছাপিয়ে দিতেন, যার ফলে পুনরায় বিরোধিতার হৈ-চৈ আরম্ভ হয়ে যেতো। এভাবেই তিনি অহনিষি কাজ করেছেন, আর সফলতা লাভের মাধ্যমে এটিই। আমরাও যদি এই পদ্ধতি অবলম্বন করি, তাহলে সফল হতে পারি। এ কথা ভাবা উচিত নয় যে, বিরোধিতা স্থিমিত হোক।” (দৈনিক আল্ফ্যাল, কান্দিয়ান, ০৯ নভেম্বর, ১৯৪৩, পৃ. ০২, খণ্ড: ৩১, সংখ্যা: ২৬৩)

বিরোধিতার পাশাপাশি বিজ্ঞাপনের
প্রচারও যদি চলতে থাকে, তবেই মানুষের
উপর ইতিবাচক প্রভাব পড়ে।

হয়রত মসীহ মওউদ (আ.)-এর যুগের কথা উল্লেখ করতে গিয়ে হয়রত মুসলেহ মওউদ (রা.) পুনরায় বলেন, “হয়রত মসীহ মওউদ (আ.)-এর যুগে ইশতেহার বা বিজ্ঞাপনের মাধ্যমে তবলীগ হত। সেসব বিজ্ঞাপন দুঁচার পৃষ্ঠা সম্বলিত হোত এবং এর মাধ্যমে দেশে হৈ-চৈ সৃষ্টি করে দেয়া হোত। ব্যাপক সংখ্যায় সেগুলো প্রচার করা হোত। সেই যুগের নিরিখে অজস্র বলতে এক-দু'হাজার বুকায়। অনেক সময় সংখ্যায় দশ হাজার করে বিজ্ঞাপনও প্রচার করা হতো, কিন্তু এখন আমাদের জামা'ত পূর্বের চেয়ে বহু গুণ বেশি বা বড় হয়েছে। এখন বিজ্ঞাপনের প্রচার সংখ্যা পঞ্চাশ হাজার বা লক্ষ লক্ষ কপি হওয়া উচিত। এরপর দেখ! এই বিজ্ঞাপন কীভাবে মানুষের মনোযোগ আকর্ষণ করেছে। পূর্বে যেখানে বছরে ১ বা ২বার বিজ্ঞাপন ছাপানো হোত, সেখানে এখন বছরে দু'তিন বার ছাপানো হয়, আর পৃষ্ঠা সংখ্যা যদি দুঁচারেও নামিয়ে আনা হয়, তবু লক্ষ বা দুঁলক্ষ সংখ্যায় ছাপানো হয়। এ থেকেও বুঝা যায়, কীভাবে তা গতিসংগ্রাম করতে সক্ষম হয়েছে।”
(খুতবাতে মাহমুদ, খণ্ড: ৩৩, প. ৫-৬,

আল-ফয়ল, ১১ জানুয়ারি, ১৯৫২)

তিন-চার বছর পূর্বে আমি
জামাতগুলোকে বলেছিলাম, এক বা দুই
পৃষ্ঠা সম্পর্কিত তবলীগি লিফলেট প্রচার
করুন। আর আমি টার্গেটও দিয়েছিলাম
যে, লক্ষ লক্ষ সংখ্যায় এটি প্রচার করা
উচিত, যার মাধ্যমে পৃথিবী ইসলামের
আকর্ষণীয় শিক্ষা সম্পর্কে অবগত হবে।
পৃথিবী যেন বুবতে পারে, ইসলামের
বাস্তবতা কী। পৃথিবী যেন এই বার্তা পায়
যে, এ যুগে আল্লাহ তাঁলা হ্যরত মসীহ
মওউদ (আ.)-কে প্রেরণ করে পুনরায়
ইসলামের পুনর্জাগরণ এবং পুনর্বাসনের
ব্যবস্থা করেছেন এবং ইসলামের প্রকৃত
শিক্ষা প্রতিষ্ঠিত করেছেন। পৃথিবীবাসী
যেন বুবতে পারে, এখনও আল্লাহ তাঁলা
স্বীয় বান্দাদেরকে শয়তানের থাবা থেকে
রক্ষা করার জন্য নিজের মনোনীত
ব্যক্তিবর্গকে প্রেরণ করেন। যাহোক, যে
সমস্ত জামাত এ ক্ষেত্রে কাজ করেছে,
সেখানে আল্লাহ তাঁলার কৃপায় খুবই
ইতিবাচক ফলাফল প্রকাশ পেয়েছে।
জামেয়ার ছাত্রদেরকে আমি স্পেনে
পাঠিয়েছিলাম। তারা সেখানে অনেক বড়
কাজ করেছে। আর বিভিন্ন ধরনের প্রায়
তিন লক্ষ প্রচারপত্র তারা বিতরণ
করেছে। অনুরূপভাবে, কানাডার
জামেয়ার ছাত্ররা স্পেনিস ভাষাভাষী
দেশগুলোতে এবং মেক্সিকো গিয়ে
বিজ্ঞাপন বিতরণ করেছে। আল্লাহ তাঁলার
কৃপায় এর ফলে তবলীগের ক্ষেত্রে বিস্তৃত
হয়েছে এবং ব্যবাতও হয়েছে।

অতএব, এই উদ্দেশ্য সাধনের জন্য বড় বড় বই-পুস্তক বিতরণের পরিবর্তে উপর্যুপরি দুই পৃষ্ঠা সম্প্রসারিত প্যান্ফলেট ছাপানো এবং বিতরণ করা উচিত।

বিজ্ঞাপন কেমন হওয়া উচিত, এ সম্পর্কে
নিজের মতামত ব্যক্ত করতে গিয়ে এক
জায়গায় কথা প্রসঙ্গে হ্যারত মুসলেহ
মওউদ (রা.) এ-ও বলেছেন যে, অনেকে
নিজেরাই বিজ্ঞাপন প্রচার করতে চায়। সে
যুগেও এই মনমানসিকতা ছিল। এখন
হ্বলু পূর্বের মত করতে না পারলেও

ତିନ-ଚାର ବଚର ପୂର୍ବେ
ଆମି ଜାମା'ତଗୁଲୋକେ
ବଲେଛିଲାମ, ଏକ ବା ଦୁଇ
ପୃଷ୍ଠା ସମ୍ବଲିତ ତବଳୀଗି
ଲିଫଲେଟ୍ ପ୍ରଚାର କରନ।
ଆର ଆମି ଟାର୍ଗେଟ୍ ଓ
ଦିଯୋଛିଲାମ ଯେ, ଲକ୍ଷ
ଲକ୍ଷ ସଂଖ୍ୟା ଏଟି ପ୍ରଚାର
କରା ଉଚିତ, ଯାର
ମାଧ୍ୟମେ ପୃଥିବୀ
ଇସଲାମେର ଆକର୍ଷଣୀୟ
ଶିକ୍ଷା ସମ୍ପର୍କେ ଅବଗତ
ହବେ। ପୃଥିବୀ ଯେନ
ବୁଝାତେ ପାରେ, ଇସଲାମେର
ବାନ୍ଧବତା କୀ। ପୃଥିବୀ ଯେନ
ଏହି ବାର୍ତ୍ତା ପାଯ ଯେ, ଏ
ଯୁଗେ ଆଲ୍ଲାହ୍ ତା'ଲା
ହ୍ୟରତ ମସୀହ୍ ମଓଉଦ
(ଆ.)-କେ ପ୍ରେରଣ କରେ
ପୁନରାୟ ଇସଲାମେର
ପୁନର୍ଜୀଗରଣ ଏବଂ
ପୁନର୍ବାସନେର ବ୍ୟବସ୍ଥା
କରେଛେନ ଏବଂ
ଇସଲାମେର ପ୍ରକୃତ ଶିକ୍ଷା
ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ କରେଛେନ।

ବ୍ୟକ୍ତିଗତଭାବେ କିଛୁ ନା କିଛୁ କରତେ ଚାଯ ।
ଏ ସମ୍ପର୍କେ ହ୍ୟରତ ମୁସଲେହ୍ ମଓଉଦ (ରା.)
ବଲେନ: “କେନ୍ଦ୍ର ଥେକେ ଯେ ସମ୍ବନ୍ଧ ବିଜାପନ
ପ୍ରଚାର କରା ହ୍ୟ, ସେଣ୍ଟଲୋଇ ବିତରଣ କରା

ଉଚିତ, ଆର ଏଣ୍ଟଲୋରଇ ପ୍ରଚାର ସଂଖ୍ୟା ବୃଦ୍ଧି
କରା ଉଚିତ । ନିଜେ ବିଜାପନ ପ୍ରଚାର କରତେ
ଗେଲେ ଅନେକ ସମୟ ହୁଦୟେ ଆମିତ୍ତ ଦାନା
ବାଁଧେ ଯେ, ଏତେ ଆମାର ନାମ ହବେ । ଆର
ଏଟି ଏମନ ଏକ କଠିନ ବ୍ୟାଧି ଯେ, ହ୍ୟରତ
ମସୀହ୍ ମଓଉଦ (ଆ.) ଏ ସମ୍ପର୍କେ ଏକଟି
କାହିଁନୀ ଶୋନାତେନ... [ଅର୍ଥାତ୍ ଆତମାଧ୍ୟା ବା
ଆତମାରିତା ବା ଅନେକର ଆତ୍ମପ୍ରଚାରେର
ଆଗହ ସମ୍ପର୍କେ ହ୍ୟରତ ମସୀହ୍ ମଓଉଦ
(ଆ.) ଏକଟି କାହିଁନୀ ବର୍ଣନା କରତେନ ଯେ,]
ଏମନ ଏକ ମହିଳା ଛିଲ, ଯେ ଏକଟି ଆଂଟି
ବାନିଯେଛିଲ । କିନ୍ତୁ କୋନ ମହିଳା ସେଇ
ଆଂଟିର ପ୍ରଶଂସା କରେନି । ଏକ ଦିନ ସେଇ
ମହିଳା ନିଜେର ଘରେ ନିଜେଇ ଆଣ୍ଟନ ଲାଗିଯେ
ଦେଯ, ଆର ସକଳ ମାନୁଷ ସଖନ ସମବେତ ହ୍ୟ,
ତଥନ ସେ ବଲେ, କେବଳ ଏହି ଆଂଟିଟି-ଇ
ରକ୍ଷା ପେଯେଛେ, ଆର କିଛୁଇ ରକ୍ଷା ପାଯ ନି ।
କେଉ ଏକଜନ ତଥନ ଜିଜ୍ଞେସ କରେ, ଏଟି
କବେ ବାନିଯେଛ? ସେ ବଲେ, ପୂର୍ବେଇ ଯଦି ଏ
କଥା କେଉ ଆମାଯ ଜିଜ୍ଞେସ କରତୋ,
ତାହଲେ ଆଜ ଆମାର ଘରଟି ଜୁଲତୋ ନା ।
ଏକ କଥାଯ, ଖ୍ୟାତ ଲାଭେର ବାସନାର ବ୍ୟାଧି
ଏମନ ଏକ ବ୍ୟାଧି ଯେ, ଏତେ ଯେ ଆକ୍ରାନ୍ତ
ହ୍ୟ, ତାକେ ତା ସୁନେରେ ମତ କୁଡ଼େ-କୁଡ଼େ
ଖେଯେ ଫେଲେ, ଆର ଏମନ ବ୍ୟାଧିତେ ଆକ୍ରାନ୍ତ
ମାନୁଷ ବୁଝାତେଇ ପାରେ ନା ।” (ଆହାମ ଅଓର
ସରକୀ ଉମ୍ର, ଆନ୍ଦୋଳନ ଉଲ୍ଲମ୍ବ, ଖଂ: ୧୩, ପୃ. ୩୪୦)

ଏଟି ଶୁଦ୍ଧ ବିଜାପନେର କ୍ଷେତ୍ରେ ନଯ, ବରଂ
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କ୍ଷେତ୍ରେ ଆତମାରିତା ଏବଂ ଖ୍ୟାତି
ଅର୍ଜନେର ପୋକା ସଖନ ମାଥାଯ ଚୁକେ ଯାଯ,
ଆର ମାନୁଷ ତା ଅର୍ଜନେର ଜନ୍ୟ ଅପଚେଷ୍ଟା
କରେ, ତଥନ ଏର ଫଲେ ଲାଭେର ପରିବର୍ତ୍ତେ
କ୍ଷତିହି ହ୍ୟ ବେଶି । ଆଲ୍ଲାହ୍ ତା'ଲାର ଫ୍ୟଲେ
ତବଳୀଗେର କ୍ଷେତ୍ରେ ଏଥନ ତୋ ଏତ
ବ୍ୟାପକତା ଏସେ ଗେଛେ ଯେ, କେଉ ଯଦି
ବ୍ୟକ୍ତିଗତଭାବେ ବିଜାପନ ପ୍ରଚାର କରେ,
ତାହଲେ ତା ସଂତ୍ରେଷ, ନିଜେର ଗନ୍ଧିତେ ଆତ୍ମପ୍ରଚାରେର
ପିପାସା କିଛୁଟା ନିବାରଣ ହ୍ୟ । କିନ୍ତୁ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ
ଯଦି ସାର୍ଥିକ ହ୍ୟ ଥାକେ, ଏମନ ନଯ ଯେ,
ସବାଇ ଆତମାଧ୍ୟାର ବଶବର୍ତ୍ତୀ ହ୍ୟେଇ ଏମନଟି
କରେ, ଅନେକେଇ ସୁନ୍ଦର ଏବଂ ନେକ
ମନମାନସିକତା ନିଯେବେ କରେ ଥାକେ ।

କାଜେଇ ଯେଥାନେ ମାନୁଷ ନିଜେର ଥେକେ
ବିଜାପନ ପ୍ରଚାର କରଛେ, ତାଦେର ମତେ ଏଟି
ଯଦି ଭାଲୋ ଜିନିସ ହ୍ୟେ ଥାକେ, ତାହଲେ
ଏକ ଆରୋ ବ୍ୟାପକଭାବେ ଏବଂ ବ୍ୟାପକ
ପରିସରେ କରା ଉଚିତ । କେନନା, କାରୋ
ମାଥାଯ ଯଦି କୋନ କଲ୍ୟାଣକର ଧାରଣା ଥାନ
ପାଯ, ଯାର ଫଲେ ବିଜାପନ ଉତ୍କୃଷ୍ଟଭାବେ
ପ୍ରକ୍ଷତ କରା ସ୍ବତବ ହ୍ୟ, ଆର ଆକର୍ଷଣୀୟ ହ୍ୟ
ଏବଂ ମାନୁଷେର ଦୃଷ୍ଟି ଯଦି ଆକର୍ଷଣ କରେ,
ଅଧିକଷ୍ଟ ତାତେ ବିଧୃତ ବିଷୟରେ ଯଦି
ଉତ୍ସତମାନେର ହ୍ୟେ ଥାକେ, ତାହଲେ ତା
ଜାମା'ତେର ବ୍ୟବସ୍ଥାପନର ହାତେ ତୁଲେ ଦେଯା
ଉଚିତ । ଏଟି ଯଦି ଏମନ ମାନେର ହ୍ୟେ
ଥାକେ, ତାହଲେ ଜାମା'ତେର ବ୍ୟବସ୍ଥାପନ-ଇ
ତା ଛାପାନୋର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରବେ ।

ଏଥନ ସାହାବୀଦେର ଅଥବା ହ୍ୟରତ ମସୀହ୍
ମଓଉଦ (ଆ.) ସମ୍ପର୍କେ ହ୍ୟରତ ମୁସଲେହ୍
ମଓଉଦ (ରା.)-ଏର କିଛୁ ରେଫାରେସେ ବା
ଉଦ୍‌ବୃତ୍ତ ତୁଲେ ଧରବ, ଯା ବିଭିନ୍ନ ବିଷୟରେ
ସାଥେ ସମ୍ପର୍କ ରାଖେ ।

**ହ୍ୟରତ ମସୀହ୍ ମଓଉଦ (ଆ.)-ଏର
ଚେହାରା ଦେଖେଇ ବଲା ଯେ, ଏଟି
ମିଥ୍ୟାବାଦୀର ଚେହାରା ନଯ**

ଏକ ଜାଯଗାଯ ତିନି (ଆ.) ବଲେନ,
“ଆଫଗାନିସ୍ତାନେର ଶହୀଦଦେର ଉପର ସଖନ
ପାଥର ବର୍ଷିତ ହାତୋ, ତଥନ ତାରା ଭୟ
ପେତେନ ନା, ବରଂ ଅବିଚଳତା ଏବଂ ବୀରତେର
ସାଥେ ତା ମାଥା ପେତେ ନିତେନ । ଆର ସଖନ
ଅନେକ ବେଶ ପାଥର ବର୍ଷିତ ହାତେ ଥାକେ,
ତଥନ ସାହେବସାଦା ଆଦୁଲ ଲତିଫ ଶହୀଦ,
ନିୟାମତୁଲ୍ଲାହ୍ ଥାନ ସାହେବ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ
ଶହୀଦରା ଏ କଥାଇ ବଲେଛେ ଯେ, ହେ
ଆଲ୍ଲାହ୍! ଏଦେର ପ୍ରତି କରଣ କର ଏବଂ
ଏଦେରକେ ହିଦାୟାତ ଦାଓ । ଆସଲ କଥା
ହଲୋ, ମାନୁଷେର ଭେତର ଯଦି ଥ୍ରେମେର
ଅନୁରାଗପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରେରଣା ଥାକେ, ତାହଲେ ତାର
ବୀତି-ନୀତିହି ବଦଳେ ଯାଯ । ତାର କଥାଯ
ପ୍ରଭାବ ବିଜ୍ଞାରକାରୀ ଶକ୍ତି ସୃଷ୍ଟି ହ୍ୟ, ଆର
ତାର ଚେହାରାର ଜ୍ୟୋତିରମ୍ଭିତ କିରଣ
ମାନୁଷକେ ଆକର୍ଷଣ କରେ ।” ହ୍ୟରତ ମୁସଲେହ୍
ମଓଉଦ (ରା.) ବଲେନ, “ଆମର ମନେ ଆଛେ,
ହ୍ୟରତ ମସୀହ୍ ମଓଉଦ (ଆ.)-ଏର ଯୁଗେ
ଏଥାନେ (ଅର୍ଥାତ୍ କାଦିଯାନେ) ସହସ୍ର-ସହସ୍ର

ମାନୁଷ ଏସେଛେନ । ଆର ତାରା ସଖନ ହ୍ୟରତ ମସୀହ ମଓଉଦ (ଆ.)-କେ ଦେଖେଛେନ, ତଥନ ଏ କଥାଇ ବଲେଛେନ ଯେ, ଏହି ମିଥ୍ୟାବାଦୀର ଚେହାରା ହତେ ପାରେ ନା । ତାଂର (ଆ.) ମୁଖ ଥେକେ ତାରା ଏକଟି ଶବ୍ଦ ଶୁଣେନ ନି, ତଥାପି ବିଶ୍ୱାସ ହ୍ରାପନ କରେଛେ ।” (ଅଳ୍ପାହ୍ ତାଂଲା କେ ରାସତେ ମେ ତାକାଳୀକ, ଆନ୍‌ଓୟାରଙ୍ଗଲ ଉଲ୍‌ମ, ଖ୍ରୋ: ୧୩, ପୃ. ୯୬)

ଏମନ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଆଜଓ ଆମାଦେର ଚୋଖେ ପଡ଼େ । ଆମାର କାହେ ଅନେକ ଚିଠିପତ୍ର ଆସେ, ଯାତେ ଉପ୍ରେକ୍ଷ ଥାକେ ଯେ, ଆମରା ହ୍ୟରତ ମସୀହ ମଓଉଦ (ଆ.)-ଏର ଛବି ଦେଖେଇ ବଲତେ ବାଧ୍ୟ ହେଁଛି ଯେ, ଏହି ମିଥ୍ୟାବାଦୀର ଚେହାରା ହତେ ପାରେ ନା, ଆର ଆମରା ବୟାଆତ କରେଛି ।

ଏରପର ହ୍ୟରତ ମୁସଲେହ ମଓଉଦ (ରା.) ବଲେନ, ହ୍ୟରତ ମସୀହ ମଓଉଦ (ଆ.) ବଲତେନ, ଆମାଦେର ଜାମା'ତେ ତିନ ଧରନେର ମାନୁଷ ରଯେଛେ । ତିନି ବଲେନ, “ଆମି ହ୍ୟରତ ମସୀହ ମଓଉଦ (ଆ.)- କେ ଏକଥା ବାରଂବାର ବଲତେ ଶୁଣେଛି, ତିନି ବଲତେନ, ଆମାଦେର ଜାମା'ତେ ତିନ ଧରନେର ମାନୁଷ ରଯେଛେ । ପ୍ରଥମତଃ ତାରା, ଯାରା ଆମାର ଦାବି ବୁଝେ-ଶୁଣେ ଏବଂ ଚିନ୍ତା-ଭାବନା କରେ ଆହମଦୀ ହେଁଛେ ।” [ସେୟୁଗେ ଇସଲାମେର ଅବସ୍ଥା ବଡ଼ ଶୋଚନୀୟ ଛିଲ ଏବଂ ମୁସଲମାନଦେର ଐକ୍ୟ ସମ୍ପର୍କରୂପେ ହାରିଯେ ଗିଯେଛି । ତାଇ ମାନୁଷରେ ସ୍ଵଭାବ ଏବଂ ପ୍ରକୃତିତେ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆସେ, ଆର ଏହି ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ପ୍ରକୃତି ଏବଂ ସ୍ଵଭାବରେ ମାନୁଷ ସଖନ ହ୍ୟରତ ମସୀହ ମଓଉଦ (ଆ.)- ଏର ଦାବିର କଥା ଶୁଣେ ଏବଂ ଜାମା'ତ ଗଠିତ ହତେ ଦେଖେ, ତଥନ ତାରା ଗ୍ରହଣ କରେ । ହ୍ୟରତ ମସୀହ (ଆ.) ସେସବ ଲୋକଦେର ଅବସ୍ଥା ବର୍ଣ୍ଣନା କରେଛେ ଯେ, ଏରା ତିନ ଧରନେର ମାନୁଷ । ଅର୍ଥାତ୍ ହ୍ୟରତ ମସୀହ ମଓଉଦ (ଆ.) ବଲେନ, ପ୍ରଥମ ଶ୍ରେଣି ହଲୋ ତାରା,] ଯାରା ଆମାର ଦାବିକେ ବୁଝେ-ଶୁଣେ ଏବଂ ଚିନ୍ତା-ଭାବନା କରେ ଆହମଦୀୟାତ ଗ୍ରହଣ କରେଛେ । “ତାରା ଆମାର ଆଗମନେର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଜାନେ ଏବଂ ବୁଝେ । ଆର ତାରା ଏଟିଓ ବୁଝେ, ଯେଭାବେ ପୂର୍ବେର ନବୀଦେର ଜାମା'ତ ତ୍ୟାଗ ସ୍ଵିକାର କରେଛେ, ଏକଇଭାବେ

ଆମାଦେରେ ତ୍ୟାଗ ସ୍ଵିକାର କରା ଉଚିତ ।

କିନ୍ତୁ ଆରେକଟି ଶ୍ରେଣି ଏମନେ ଆଛେ, ଯାରା କେବଳ ହ୍ୟରତ ମୌଲଭୀ ନୂରଙ୍ଗଦୀନ ସାହେବେର କାରଣେ ଆମାଦେର ଜାମା'ତଭୁତ ହେଁଛେ ।” [ତାରା ଆମାର ଆଗମନେର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ କି, ତା ଜାନେ ନା, କିନ୍ତୁ ତାରା ଶୁଧୁ ଏହି କାରଣେ ଜାମାତଭୁତ ହେଁଛେ ଯେ, ହ୍ୟରତ ମୌଲଭୀ ନୂରଙ୍ଗଦୀନ ସାହେବ ହ୍ୟରତ ମସୀହ ମଓଉଦ (ଆ.)-ଏର ହାତେ ବୟାଆତ କରେଛେ । ତିନି (ଆ.) ବଲେନ,] “ତିନି ତାଦେର ଶିକ୍ଷକ ଛିଲେନ । ତାରା ତାକେ ସମ୍ମାନିତ ଏବଂ ସୁନ୍ଦିମାନ ମନେ କରତ । ତାରା ବଲଲ, ମୌଲଭୀ ସାହେବ ଯେହେତୁ ଆହମଦୀୟାତ ଗ୍ରହଣ କରେଛେ, ତାଇ ଚଲୋ, ଆମରାଓ ଆହମଦୀ ହେଁଛି । ତାଇ ଆମାଦେର ଜାମା'ତେର ସାଥେ ତାଦେର ସମ୍ପର୍କ କେବଳ ହ୍ୟରତ ମୌଲଭୀ ସାହେବେର କଲ୍ୟାଣେ ବା ସୁବାଦେ । ଜାମା'ତେର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଏବଂ ଆମାର ପ୍ରେରିତ ହେଁଯାଇ ଲକ୍ଷ୍ୟ ଏବଂ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ କୀ, ତା ତାରା ବୁଝେ ନି ।

ଏହାଡା ଯୁବକଦେର ସମସ୍ତୟେ ଏକଟି ତୃତୀୟ ଶ୍ରେଣି ରଯେଛେ, ଯାଦେର ହସଦୟ ମୁସଲମାନଦେର ଜନ୍ୟ ବ୍ୟଥା ଏବଂ ବେଦନା ଯଦିଓ ଛିଲ, କିନ୍ତୁ ସେଟି ଛିଲ ଜାତିଗତ ଭାବେ, ଧର୍ମୀୟ ଭାବେ ନାଁ । ତାରା ଚାଇତ, ମୁସଲମାନଦେର ଏକଟି ଦଲ ବା ଗୋଟିଥାକା ଚାଇ ।” (ଅର୍ଥାତ୍ ଧର୍ମୀୟଭାବେ କୋନ ବ୍ୟଥା-ବେଦନା ଛିଲ ନା । କିନ୍ତୁ ମୁସଲମାନଦେର ଅବସ୍ଥା ଦେଖେ ତାରା ଚାଇତ, ତାଦେରେ ଏକଟି ଜାତି ସନ୍ତୋ ବା ଏକଟି ଦଲ ଥାକା ଚାଇ ।) ତାଇ ଏମନ ମାନୁଷ ଓ ଜାମା'ତଭୁତ ହେଁଛେ । ଏରପର ତାରା ସଖନ ଦେଖିଲେ, ଧର୍ମେର ଉପର ବୈଶି ଜୋର ଦେଇ ହେଁଛେ, ତଥନ ବିଭିନ୍ନ ସମୟ ତାଦେର ଅନେକେଇ ପୃଥିକ ହେଁଯେ ଯାଏ । ଦ୍ୱିତୀୟ ଖିଲାଫତର ଯୁଗେ ତାଦେର ଅନେକେଇ ପୃଥିକ ହେଁଯେ ଗେଛେ ।

ଆଜକାଳେ ମୁସଲମାନ ଯୁବକଦେର ମାବୋ ଯେ ଉଦ୍ଦିପନା ଦେଖା ଯାଏ, ତାତେ ଏଦେର ଅନେକେଇ ଅନ୍ୟାଯଭାବେ କୋନ ସନ୍ତ୍ରାସୀ ସଂଗ୍ରହିତ ଗିଯେ ଯୋଗ ଦେଇ, ତାରା ଶୁଧୁ ଏଟିଇ ମନେ କରେ, ଜାତିଗତଭାବେ ଆମାଦେରେ ଏକଟି ଦଲ ଥାକା ଚାଇ ବା ଏମନ ଏକଟି ଗୋଟିଥାକା ଚାଇ, ଯାର ମାଧ୍ୟମେ

ମୁସଲମାନଦେର ଜାତିସଭାର ଚେତନାବୋଧ ଜାଗତ ହବେ, ଅର୍ଥଚ ଧର୍ମୀୟ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣ ଥେକେ ଏରା କିଛୁଇ ଜାନେ ନା । ଆର ଇରାକ ଓ ସିରିଆ ଥେକେ ସେସବ ରିପୋର୍ଟ ଆସେ, ତାଥେକେ ଏଟିଇ ଜାନା ଯାଏ, ତାଦେର ଅନେକ କାଜ ଏମନ, ଯା କୁରାଅନ ଓ ହାଦୀସ ସମ୍ମତ ନାଁ । ସେଗୁଲୋ ସମ୍ପର୍କେ ସଖନ ତାଦେରକେ ଜିଜ୍ଞେସ କରା ହେଁ, ତାରା ଏକଥାଇ ବଲେ, ଆମରା ଏତକିଛୁ ବୁଝେ ନା । ଆମାଦେରକେ ଶୁଧୁ ଏତୁକୁଇ ବଲା ହେଁଛେ, ଆମାଦେର ଯେ ଏକ ସ୍ଵାତନ୍ତ୍ୟବୋଧ ଗଡ଼େ ଉଠିଛେ, ତା ଇସଲାମେର ନାମେ ଆମାଦେର ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରତେ ହେଁ ।

ଅତ୍ୟବି, ଏମନ ଲୋକର ରଯେଛେ । ଯାହୋକ, ହ୍ୟରତ ମସୀହ ମଓଉଦ (ଆ.) ବଲେନ, “ତାରା ଜାତିଗତ ଐକ୍ୟ ଚାଯ । ସାଂଗ୍ରାହିତ୍ୟକ ଶକ୍ତି ଗଡ଼ିତେ ଚାଯ, ସଂଗ୍ରହିତ ଗଡ଼ିତେ ଚାଯ, ମାଦ୍ରାସା ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ କରତେ ଚାଯ ।” (ଅର୍ଥାତ୍ ତାରା ଜାତିଗତଭାବେ ପୁଣ୍ୟ କାଜ କରତେ ଚାଯ ।) “କିନ୍ତୁ ସାଧାରଣ ମୁସଲମାନଦେର କୋନ ଦଲ ଗଡ଼େ ତୋଳା ଯେହେତୁ ତାଦେର ପକ୍ଷେ ଅସଭବ ଛିଲ, ତାଇ ତାରା ଆମାଦେର ଏକଟି ଦଲ ଦେଖିତେ ପେଯେ ଆମାଦେର ଜାମା'ତେ ଯୋଗ ଦିଲ । ଆର ଏଥନ ତାରା ମାଦ୍ରାସା ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରତେ ଚାଯ ଆର ଚାଯ ମାନୁଷ ସେଖାନ ଥେକେ ଡିଗି ଅର୍ଜନ କରବେ । ଆର ଏ କାରଣେଇ ତାରା ଆମାଦେର ଜାମା'ତକେ ଶୁଦ୍ଧମାତ୍ର ଏକଟି ସଂଗ୍ରହିତ ବଲେ ମନେ କରେ, ଧର୍ମଗତ ଅବସ୍ଥାନ ତାରା ବୁଝେ ନା । ସେସବ ବିଷୟକେ ଜାଗତିକ ଉନ୍ନତିର କାରଣ ମନେ କରା ହେଁ, ସେଗୁଲୋ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭିନ୍ନ ଆର ଧର୍ମେର କ୍ଷେତ୍ରେ ଉନ୍ନତିର ମାଧ୍ୟମ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ଭିନ୍ନ ଓ ପୃଥିକ । ଜାଗତିକ ସଂଗ୍ରହିତଙ୍କୁ ଭିନ୍ନଭାବେ ଉନ୍ନତି କରେ ଆର ଧର୍ମ ଅନ୍ୟାନ୍ୟଭାବେ । ଧର୍ମେର ଉନ୍ନତିର ଜନ୍ୟ ଆବଶ୍ୟକ ହଲୋ ଚାରିତ୍ରିକ ସଂଶୋଧନ, (ଧର୍ମୀୟ ଉନ୍ନତିର ଜନ୍ୟ ଚାରିତ୍ରିକ ସଂଶୋଧନ ଏବଂ ଉନ୍ନତ ନୈତିକତା ଆବଶ୍ୟକ) “ତ୍ୟାଗ ଏବଂ କୁରବାନୀର ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି ହେଁଯା ଆବଶ୍ୟକ, ନାମାୟ ପଡ଼ା ଆବଶ୍ୟକ” (ଯେନ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଉନ୍ନତି ସାଧିତ ହେଁ), “ରୋଧା ରାଖା ଆବଶ୍ୟକ, ଆଲ୍ଲାହ୍ ତାଂଲାର ଉପର ଭରସା ବା ତାଓୟାକୁଲେର ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି ହେଁଯା ଆବଶ୍ୟକ, ତାଂର ଆନୁଗତ୍ୟ ଏବଂ ଏତାଯାତେର ଅଞ୍ଜିକାର କରା ଆବଶ୍ୟକ । ଯଦି ଆମରା

ଏସବ କାଜ କରି, ତାହଲେ ପୃଥିବୀର ଦୃଷ୍ଟିତେ ହେଯତୋ ଆମରା ଉନ୍ନାଦ ଆଖ୍ୟାୟିତ ହବୋ, କିନ୍ତୁ ଖୋଦା ତା'ଳାର ପବିତ୍ର ଦୃଷ୍ଟିତେ ଆମାଦେର ଚେଯେ ବେଶି ବୁଦ୍ଧିମାନ ଆର କେଉ ହବେ ନା । କୁରାନ ଶରୀକେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହେଯେଛେ, ମୁସଲମାନରା ସଖନ ଆର୍ଥିକ କୁରବାନୀ କରେ, ତଥନ ମୁନାଫିକରା ବଲେ, ମୁସଲମାନରା ହେଚେ ଆହାମ୍ବକ ବା ନିରୋଧ । ଅନର୍ଥକ ଟାକା-ପ୍ୟାସା ନଷ୍ଟ କରେଛେ । ନିଜେଦେର ଟାକା ସର୍ଥିକ କାଜେ ବ୍ୟବହାର କରାର ମତ କାନ୍ଦଜାନୀ ଓ ତାଦେର ନେଇ ।

ଅନୁରଜପଭାବେ, ମୁସଲମାନରା ସଖନ ସମୟେ କୁରବାନୀ କରେ, ତଥନ ଏରା ବଲେ, ତାରା ତୋ ପାଗଲ । ଅନର୍ଥକ ନିଜେଦେର ସମୟ ନଷ୍ଟ କରେଛେ, ଏଦେର ଉନ୍ନତି ସୁଦୂର ପରାହତ । ଏକ କଥାଯ, ମୁସଲମାନଦେରକେ ତାରା ହୁଏ ଆହାମ୍ବକ ବା ନିରୋଧ ଆଖ୍ୟା ଦେଯ, ନୟତୋବା ତାଦେର ନାମ ରାଖେ ଉନ୍ନାଦ ବା ପାଗଲ । ଏହି ଦୁଇ ନାମଟି ତାରା ମୁସଲମାନଦେର ରେଖେଛି । କିନ୍ତୁ ଦେଖ, ଏରପର ସେଇ ନିରୋଧ ଏବଂ ଉନ୍ନାଦରାଈ ପୃଥିବୀର ବୁଦ୍ଧିମାନଦେର ଶିକ୍ଷକ ଆଖ୍ୟାୟିତ ହେଯେଛେ । ଅତଏବ, ଆମାଦେର ଜାମା'ତ ଯତଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେଇ ନିରୋଧଦେର ପଞ୍ଚା ଅବଲମ୍ବନ ନା କରବେ, ଯାକେ କାଫିର ଏବଂ ମୁନାଫିକରା ନିର୍ବୁଦ୍ଧିତା ପ୍ରସୂତ କାଜ ଆଖ୍ୟା ଦିତ, ଆର ଆମାଦେର ଜାମା'ତ ଯତଦିନ ସେଇ ଉନ୍ନାଦଦେର ରୀତି ଅବଲମ୍ବନ ନା କରବେ, ଯାକେ କାଫିର ଏବଂ ମୁନାଫିକରା ପାଗଲେର ଆଚରଣ ଆଖ୍ୟା ଦିତ, ତତଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାରା ସଫଲତା ଲାଭ କରବେ ନା । ତୋମରା ଯଦି ପ୍ରୋଜନେ ମିଥ୍ୟା ବଲତେ ଚାଓ, ଆର ପ୍ରୋଜନେ ଧୋକା, ପ୍ରତାରଣା ଓ ଧୂର୍ତ୍ତାର ଆଶ୍ରୟ ନିତେ ଚାଓ, ଆବାର ଯଦି ତୋମରା ପ୍ରୋଜନେ ପରଚର୍ଚା ଓ ପରନିନ୍ଦା କାଜେ ଲାଗାତେ ଚାଓ, ଆର ଆଶା କର ଯେ, ତୋମରା ସଫଲତା ଲାଭ କରବେ, ତାହଲେ ସ୍ମରଣ ରେଖ! ଆଦୌ ସେଇ ସଫଲତା ଲାଭ କରତେ ପାରବେ ନା, ଯାର ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଆଲ୍ଲାହ୍ ତା'ଳା ହ୍ୟାରତ ମୁସିହ୍ ମେହିଦି (ଆ.)-କେ ଦିଯେଛେ । ଏହି ବିଷୟଙ୍ଗଲୋ ଜାଗତିକ ସଂଗ୍ରହିତ ନିଃସନ୍ଦେହେ କାଜେ ଆସେ ।”(ଧୋକା, ପ୍ରତାରଣା, ପରଚର୍ଚା, ପରନିନ୍ଦା, କାଟୁକେ ପଦ ଥେକେ ଅପସାରନେର ସଂଦ୍ରଭ ଇତ୍ୟାଦି) କିନ୍ତୁ ଧର୍ମେର କ୍ଷେତ୍ରେ ଏସବ

ଥାକଲେ କୋନ ବରକତ ହୁଏ ନା ବରଂ ଖୋଦାର ଅଭିଶାପ ବର୍ଷିତ ହୁଏ ।

(ଖୁତବାତେ ମାହମୁଦ, ଖଣ୍ଡ: ୧୯, ପୃ. ୬୮୬-୬୮୮, ଆଲ୍-ଫ୍ୟଲ, ୨୭ ସେପ୍ଟେମ୍ବର ୧୯୩୮ ଖ୍., ପୃ. ୩)

ତାଇ ସକଳ ଉନ୍ନତ ଚରିତ, ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକତାର କ୍ଷେତ୍ରେ ଉନ୍ନତି, ଏଗୁଲୋ ଧର୍ମୀୟ ଜାମା'ତେ ହେଯା ଆବଶ୍ୟକ । ଅତଏବ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆହମ୍ଦୀର ନିଜେର ଈମାନ ତଥା ବିଶ୍ୱାସ ଓ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକତାର ମାନକେ ଅନେକ ଉନ୍ନତ କରାର ପ୍ରୋଜନ ରେଯେଛେ ।

ଆହମ୍ଦୀଦେର ନିଜେଦେର ଈମାନଦାରୀ ବା ବିଶ୍ୱତ୍ସତାର ମାନ ଓ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକତାର ମାନ ଅନେକ ଉନ୍ନତ କରା ଆବଶ୍ୟକ ।

ତା'ଳିମୁଲ ଇସଲାମ ହାଇ-ସ୍କୁଲ ପ୍ରତିଷ୍ଠାର ପଟ୍ଟଭୂମି

ଏରପର ତାଳିମୁଲ ଇସଲାମ ହାଇ ସ୍କୁଲ ପ୍ରତିଷ୍ଠାର ପଟ୍ଟଭୂମି ଏବଂ ପ୍ରୋଜନ ବର୍ଣ୍ଣା କରତେ ଗିଯେ ତିନି (ରା.) ଏକଟି ଘଟନା ବର୍ଣ୍ଣା କରେନ । ତିନି ବଲେନ, ଏକଟି ଯୁଗ ଏମନ ଛିଲ, ତାଳିମୁଲ ଇସଲାମ କଲେଜେର ସୂଚନା ସଖନ ହୁଏ ତଥନ ଚିନ୍ତା ଛିଲ, ତାଂକ୍ଷଣିକଭାବେ ଆମାଦେର ଏତ ଲକ୍ଷ ରାଶି ପ୍ରୋଜନ ଏବଂ ବାର୍ଷିକ ଏତ ଟାକା ଆୟ ହେଯା ଆବଶ୍ୟକ, ସେଇ କଲେଜ ଚାଲୁ ରାଖିବା ଯାଇ ଆର ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ଟାକାର ପରିକଳ୍ପନା ଓ ପ୍ରଣୀତ ହୁଅଛି । ଅତଏବ, ସେଇ ସମୟେର ଉତ୍ତରେ କରେ ତିନି ବଲେନ: “ଏକଟି ଯୁଗ ଏମନ ଛିଲ, ସଖନ ଆମାଦେର ଜନ୍ୟ ଉପରେର କ୍ଲାଶଙ୍ଗଲୋ ଚାଲୁ କରା କରିଛନ୍ତି ଛିଲ । ଏଖାନେ (ଅର୍ଥାତ୍ କାଦିଯାନେ) ଆର୍ୟଦେର ମାଧ୍ୟମିକ ସ୍କୁଲ ଛିଲ । ପ୍ରଥମ ଦିକେ ଆମାଦେର ଛେଳେରା ତାତେ ଯୋଗ ଦେଯା ଆରଣ୍ୟ କରେ । ତଥନ ଆର୍ୟ ସମ୍ପଦାୟର ଶିକ୍ଷକରା ତାଦେର ସାମନେ ଲେକଚାର ଦେଯା ଶୁରୁ କରେ ଯେ, ତୋମାଦେର ଗୋଟି ଖାଓୟା ଉଚିତ ନାୟ । (ଆୟରୋ ମାଂସ ଖାୟ ନା) ମାଂସ ଖାଓୟା ଅନ୍ୟାଯ । ତାରା ଏମନ ଅନେକ ଆପନ୍ତି କରତ, ଯା ଛିଲ ଇସଲାମେର ଉପର ଆକ୍ରମଣେର ନାମାନ୍ତର । ଛେଳେରା ସ୍କୁଲ ଥେକେ ଏସେ ଏସବ ଆପନ୍ତି ଶୋନାତ ।” [ତିନି (ରା.) ବଲେନ,] “ଏଖାନେ (କାଦିଯାନେ) ଏକଟି ପ୍ରାଥମିକ ବିଦ୍ୟାଲୟ

ଛିଲ, ଆର ତାତେଓ ଅଧିକାଂଶ ଶିକ୍ଷକ ଛିଲ ଆର୍ୟ ସମାଜୀ । ଆର ତାରାଓ ଏ କଥାଗୁଲୋଇ ଶିଖାତ ।

ପ୍ରଥମ ଦିନ ସଥିନ ଆମି ଏହି ସରକାରୀ ପ୍ରାଥମିକ ବିଦ୍ୟାଲୟେ ପଡ଼ିତେ ଯାଇ,” [ଅର୍ଥାତ୍ ହ୍ୟାରତ ମୁସଲେହ୍ ମେହିଦି (ରା.) ନିଜେର ଏହି ଘଟନା ବର୍ଣ୍ଣା କରଛେ ଯେ, ସଥିନ ଆମି ସେଇ ସରକାରୀ ପ୍ରାଇମାରୀ ସ୍କୁଲେ ପଡ଼ିତେ ଯାଇ] ଏବଂ ଦୁପୁରେ ଆମାର ଖାବାର ନିଯେ ଆସେ, ତଥନ ଆମି ସ୍କୁଲ ଥେକେ ବେର ହେଯ ପାର୍ଶ୍ଵବର୍ତ୍ତୀ ଏକଟି ଗାହେର ନୀଚେ ଖାବାର ଥେତେ ବସଲାମ । ଆମାର ଖୁବ ଭାଲଭାବେ ମନେ ଆଛେ, ସେଇ ଦିନ କଲିଜା ଭୂଲା କରା ହେଯିଛି, ଆର ତା-ଇ ଆମାର ଜନ୍ୟ ପାଠାନୋ ହେଯିଛି । ତଥନ ମିଯା ଓମର ଦ୍ୱିନ ସାହେବ ମରହମ, ଯିନି କ୍ଷୋରକର୍ମୀ ମିଯା ଆଦୁଲାହ୍ ସାହେବର ପିତା ଛିଲେନ, ତିନିଓ ଏକଇ ସ୍କୁଲେ ପଡ଼ିବେନ । କିନ୍ତୁ ତିନି ଛିଲେନ ଓପରେର କ୍ଲାସେ, ଆର ଆମି ଛିଲାମ ପ୍ରଥମ ଶ୍ରେଣିତେ । ଆମି ଖାବାର ଥେତେ ବସଲେ ତିନିଓ ସେଥାନେ ଉପରୁତ ହନ ଆର ଦେଖେ ବଲେନ, ‘ଆଚ୍ଛା! ମାସ ଖାଚ୍ଛ’ । ଅର୍ଥାତ୍ ତିନି ଛିଲେନ ମୁସଲମାନ । ଏର କାରଣ ଛିଲ, ଆର୍ୟ ଶିକ୍ଷକରା ଶିଖାତ ଯେ, ମାସ ଖାଓୟା ଅନ୍ୟାଯ ଏବଂ ଖୁବଇ ଘ୍ରଣ୍ୟ ଏକଟି କାଜ । ‘ମାସ’ ଶବ୍ଦଟି ଆମି ପ୍ରଥମବାର ତାର କାହେ ଶୁଣେଛି । ତାଇ ଆମି ବୁଝାତେ ପାରିନି ଯେ, ମାସ ବଲତେ ଗୋଟି ବୁଝାଯା । ତାଇ ଆମି ବଲଲାମ, ଏଟି ତୋ ମାସ ନଯ ବରଂ କଲିଜା-ଗୋଟି । ତିନି ବଲେନ, ମାଂସକେଇ ମାସ ବଲା ହୁଏ । ଅତଏବ, ମାସ ଶବ୍ଦଟି ଆମି ପ୍ରଥମବାର ତାର ମୁଖେ ଶୁଣେଛି ଆର ଏମନଭାବେ ଶୁଣେଛି ସେଇ ମାସ ଖାଓୟା ମନ୍ଦ କାଜ, ଆର ତା ଏଡିଯେ ଚଲା ଉଚିତ । ଏକ କଥାଯ, ଆର୍ୟ ବା ଆର୍ୟ-ସମାଜୀ ଶିକ୍ଷକରା ଏମନ ଆପନ୍ତି କରତ ଆର ଛେଳେରା ଘରେ ଏସେ ବଲତ, ଏରା ଏହିସବ ଆପନ୍ତି କରେ । ଅବଶ୍ୟେ ଏହି ବିଷୟଟି ହ୍ୟାରତ ମୁସିହ୍ ମେହିଦି (ଆ.)-ଏର କର୍ଣ୍ଗୋଚର ହଲେ ତିନି ବଲେନ, ଯେବାବେଇ ହେବ ନା କେନ, ଜାମା'ତେର ଉଚିତ କୁରବାନୀ କରେ ଏକଟି ପ୍ରାଥମିକ ବିଦ୍ୟାଲୟ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରା । ଅତଏବ, ପ୍ରାଇମାରୀ ସ୍କୁଲ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରାନ୍ତି ହେଯ, ଆର ଧରେ ନେଯା ହୁଏ ଯେ, ଆମାଦେର ଜାମା'ତ ପରମ ଲକ୍ଷ୍ୟ ଅର୍ଜନ କରେଛେ ।

ଇତୋମଧ୍ୟେ ଆମାଦେର ଭଗ୍ନପତି ନବାବ ମୋହାମ୍ମଦ ଆଲୀ ଖାନ ସାହେବ ମରଳମ ମଗଫୁର ହିଜରତ କରେ କାଦିଯାନ ଚଲେ ଆସେନ । କୁଳ ପ୍ରତିଷ୍ଠାର ଗଭୀର ଆଗ୍ରା ଛିଲ ତାର । ତିନି ମାଲିର କୋଟିଲାୟାଓ ଏକଟି ମାଧ୍ୟମିକ କୁଳ ଚାଲାତେନ । ତିନି ବଲେନ, ଆମି ଚାଇ, ଏଟିକେ (କୁଳ) ମାଧ୍ୟମିକେ ଉତ୍ତରିତ କରା ହୋକ, (ଅର୍ଥାଂ କାଦିଯାନେର କୁଳକେ) ଆମି ସେଥାନେ କୁଳ ବନ୍ଦ କରେ ଦିବ ଆର ସେଇ ସାହାଯ୍ୟ ଏଥାନେ ଦିଯେ ଦିବ । ଅତଏବ, କାଦିଯାନେ ମାଧ୍ୟମିକ କୁଳ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହୟ ।

ଏରପର କିଛୁଟା ନବାବ ମୋହାମ୍ମଦ ଆଲୀ ସାହେବ ଏବଂ କିଛୁଟା ହ୍ୟରତ ଖଲීଫାତୁଲ ମୟୀହ ଆଉୟାଲ (ରା.)-ଏର ଆଗ୍ରାରେ କାରଣେ ସିନ୍ଦାନ୍ତ ନେଯା ହୟ, ଏଥାନେ ହାଇ-କୁଳ ହୟ ଯାଓୟା ଉଚିତ । ତାଇ, ଏରପର ଏଥାନେ ହାଇ-କୁଳ ଆରଣ୍ୟ ହୟ । କିନ୍ତୁ ପ୍ରଥମ ଦିକେ ଏଇ ହାଇ-କୁଳ ଛିଲ ନାମେ ମାତ୍ର । କେନାନା, ଅଧିକାଂଶ ଶିକ୍ଷକ ଛିଲ ମେଟ୍ରିକ ପାଶ । ଆର ଅନେକେ ହ୍ୟତୋବା ମେଟ୍ରିକ ଫେଲାଇ ଛିଲ । କିନ୍ତୁ ଯାହୋକ, କୁଳଟି ହାଇକୁଳ ନାମେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହୟ । ବେଶି ଖରଚ କରାର ମତ ସାଧ୍ୟ ତଥନ ଜାମା'ତେର ଛିଲ ନା, ଆର ଏମନ କଥା ଭାବା ସଭବାଇ ଛିଲ ନା । କିନ୍ତୁ ଏରପର ଏମନ ସମୟରେ ଆସେ, ସଥନ ସରକାର ଏଇ କଥାର ଉପର ବିଶେଷଭାବରେ ଜୋର ଦେଯା ଆରଣ୍ୟ କରେ ଯେ, କୁଳ ଏବଂ ବୋର୍ଡିଂ ନିର୍ମାଣ କାଜ କରା ହୋକ । ଅଧିକିନ୍ତୁ, କୁଳ ଏବଂ ବୋର୍ଡିଂ-ଏର ନିର୍ମାଣ ଯାରା କରବେ, ତାଦେରକେ ସାହାଯ୍ୟ ଦେଯା ହବେ । ଅତଏବ, ହ୍ୟରତ ଖଲීଫାତୁଲ ମୟୀହ ଆଉୟାଲ (ରା.)-ଏର ଖଲିଫତକାଳେ ଏଇ କୁଳରେ ନିର୍ମିତ ହୟ ଆର ବୋର୍ଡିଂରେ । ଏରପର ଧୀରେ ଧୀରେ ସ୍ଟାଫ୍ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆସତେ ଥାକେ ଏବଂ ଛାତ୍ରେ ସଂଖ୍ୟାଓ ବାଢ଼ିବାରେ ଥାକେ । ପ୍ରଥମେ ଦେଢ଼ିଶତ ଛିଲ, ଏରପର ତିନ-ଚାରଶତ ହୟ, ଏରପର ସାତ-ଆଟଶତ ହୟ ଯାଇ ଏବଂ ଦୀର୍ଘଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଛାତ୍ର ସଂଖ୍ୟା ଏଟିଇ ଛିଲ । ଏଥାନେ ଗତ ତିନ-ଚାର ବର୍ଷରେ କୁଳେ ଛାତ୍ରଦେର ସଂଖ୍ୟାଇ ଆଟଶତ ଥେକେ ଏକ ଲାଖେ ସତେରଶତ ହୟ ଗେଛେ । ଆର ଆମି ଶୁଣେଛି ଯେ, ମେଯେଦେର ସଂଖ୍ୟାଓ ହାଜାରେର ବେଶି ହୟ ଗେଛେ । ଏକ କଥାଯାଇ,

ଛେଳେ-ମେଯେର ସଂଖ୍ୟା

ସମ୍ମିଲିତଭାବେ ପ୍ରାୟ ତିନ ହାଜାର ଦାଁଡାୟ । ଏରପର ମାଦ୍ରାସା ଆହମ୍ମଦୀୟା ଏବଂ କଲେଜରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହୟ । ଆଲ୍ଲାହ ତା'ଲାର ଫୟଲେ ଏଥନ ମାଦ୍ରାସା ଆହମ୍ମଦୀୟାତେଓ ଆମାର ବିଗତ ତାହରୀକେର ଆଓତାଯ ଛାତ୍ର ସଂଖ୍ୟା ବୃଦ୍ଧି ପାଓୟା ଶୁରୁ ହେଁବେ ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବର୍ଷର ପଞ୍ଚଶ ଥେକେ ତ୍ରିଶଜନ ଛାତ୍ର ଆସା ଅବ୍ୟାହତ ଆଛେ । ଉତ୍ତରିତର ଏଇ ଧାରା ଯଦି ଅବ୍ୟାହତ ଥାକେ, ତାହଲେ ମାଦ୍ରାସା ଆହମ୍ମଦୀୟା ଏବଂ କଲେଜେର ଛାତ୍ର ସଂଖ୍ୟାଓ ଛୟ-ସାତ'ଶ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବା ତଦୁର୍ବଳ ହୟ ଯାବେ । ଆର ଏତାବେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବର୍ଷର ଏକଶତ ମୁବାଲିଗ ଆମାଦେର ହାତେ ଆସିବେ । ଯତନିନ ପ୍ରତି ବର୍ଷର ଏଇ ସଂଖ୍ୟାଯ ମୁବାଲିଗ ଆମାଦେର ହାତେ ନା ଆସିବେ, ତତନିନ ପୃଥିବୀତ ସଠିକିତାବେ କାଜ କରା ଆମାଦେର ଜନ୍ୟ ସଭବ ହେଁବେ ନା । (ଅର୍ଥାଂ ଏଟି ଛିଲ ନ୍ୟନ୍ତମ । ଏଥନ ତୋ ଆଲ୍ଲାହ ତା'ଲାର କୃପାୟ ଶତ ଶତ ମୁବାଲିଗ ପାଶ କରିଛେ) ୧୯୪୪ ମେ ଆମି କଲେଜେର ଭିତ୍ତି ପ୍ରତ୍ୟେକ ରେଖେଛିଲାମ, କେନାନା, ତଥନ ଆମାଦେର ଭବିଷ୍ୟତ ପ୍ରଜନ୍ମେର ଉଚ୍ଚଶିକ୍ଷା ଲାଭ କରାର ଦାୟଭାବ ହାତେ ନେଯାର ସମୟ ଆମାଦେର ହୟ ଗିଯେଛିଲ ।

ଏକଟି ଯୁଗ ଏମନ ଛିଲ, ସଥନ ଆମାଦେର ଜାମା'ତେର ଅଧିକାଂଶ ସଦସ୍ୟ ଛିଲ ନିମ୍ନ ପଦେର ଏବଂ ସ୍ଵଲ୍ପ ଆସେର ମାନୁଷ ।” (ଏର ମାଧ୍ୟମେ ଜାମା'ତେର ଇତିହାସ ଓ ସୁସ୍ପଷ୍ଟ ହୟ ଯେ,) “ନିଃନ୍ଦେହେ କଲେଜେର କିଛୁ ମାନୁଷର ଆହମ୍ମଦୀୟାତ ଗ୍ରହଣ କରେ ଜାମା'ତ୍ତବୁକ୍ତ ହେଁବେ, କିନ୍ତୁ ସୋଟିକେ ଦୈବ ଘଟନା ମନେ କରା ହତ । ନତୁବା, ଉଚ୍ଚମର୍ଯ୍ୟାଦା ସମ୍ପନ୍ନ ଏବଂ ଭାଲୋ ଆସେର ମାନୁଷ ଆମାଦେର ଜାମା'ତେ ଗୁଟିକତକ ଛାଡ଼ା ଖୁବ ବେଶି ଛିଲ ନା । ଏକଜନ ବ୍ୟବସାୟୀ ଛିଲେନ ଶେଷ ଆଦୁର ରହମାନ ହାଜାରୀ ଆଲ୍ଲାହ ରାଖିଖା ସାହେବ ମାଦ୍ରାସୀ, କିନ୍ତୁ ତାର ବ୍ୟବସା ଓ ନଷ୍ଟ ହେଁବେ ଯାଇ । ତାରପର ଶେଷ ରହମାନ ହାଜାରୀ ଛିଲେନ । ଏହାଦ୍ଵାରା ଆମାଦେର ଜାମା'ତେ ଆର କୋନ ବଡ଼ ବ୍ୟବସାୟୀ ଛିଲ ନା । ଆର କୋନ ବଡ଼ ଓହ୍ଦାଦାର ବା ପଦାଧିକାରୀ ଓ ଜାମା'ତ୍ତବୁକ୍ତ ଛିଲ ନା । ଏମନିକି ଏକବାର ହ୍ୟରତ ଖଲීଫାତୁଲ ମୟୀହ ଆଉୟାଲ (ରା.) ଆମାକେ ବଲେନ, ଦେଖ ମିଯା! କୁରାନ ଏବଂ ହାଦୀସ ଥେକେ ବୁଝା ଯାଇ, ନବୀଦେର ଉପର

ପ୍ରଥମ ଦିକେ ବଡ଼ ବଡ଼ ଲୋକେରା ଈମାନ ଆନେ ନି । ଅତଏବ, ଏଟିଓ ହ୍ୟରତ ମୟୀହ ମେଟ୍ରୋ (ଆ.)-ଏର ସତ୍ୟତାର ଏକଟି ପ୍ରମାଣ ଯେ, ଆମାଦେର ଜାମା'ତେ କୋନ ବଡ଼ ଲୋକ ଯୋଗ ଦେଇ ନି, ତାଇ କୋନ ଇଏସି ଆମାଦେର ଜାମା'ତେ ନେଇ । ଅର୍ଥାଂ ସେଇ ଯୁଗେ ନିରିଖେ ଇଏସି ଅନେକ ବଡ଼ ପଦାଧିକାରୀ ମାନୁଷ ହିସେବେ ଗଣ୍ୟ ହେଁବା ।” (ଇଏସି ବଲତେ ସରକାରୀ ଚାକୁରେ ବୁଝାଯା, ଯାଦେରକେ ହ୍ୟତୋବା ଏସିସ୍ଟେଟ୍ କମିଶନାରେ ବଲା ହୟ) ହ୍ୟରତ ମୁସଲେହ୍ ମେଟ୍ରୋ (ରା.) ବଲେନ, “କିନ୍ତୁ ଦେଖ ଏଥନ କତ ଇଏସି ଏଥାନେ ଅଲିତେ-ଗଲିତେ ବିଚରଣ କରେ ଆର ତାଦେର ଦିକେ କେଉ ଫିରେଓ ତାକାଯ ନା । କିନ୍ତୁ ଏକ ସମୟ ଆମାଦେର ଜାମା'ତେ ଉଚ୍ଚଶିକ୍ଷାର ଲୋକେର ଏତ ଅଭାବ ଛିଲ ଯେ, ହ୍ୟରତ ଖଲීଫାତୁଲ ମୟୀହ ଆଉୟାଲ (ରା.) ବଲେନ, ଆମାଦେର ଜାମା'ତେ କୋନ ବଡ଼ ମାନୁଷ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହୟ ନି । ଅର୍ଥାଂ କୋନ ଇଏସି ଆମାଦେର ଜାମା'ତେ ପ୍ରବେଶ କରେ ନି । ଏକ କଥାଯା, ସେଇ ସମୟର ନିରିଖେ ଆମାଦେର ଜାମା'ତ ଏକଜନ ଇଏସି-କେଓ ସାମଲାନୋର ସାମର୍ଥ୍ୟ ରାଖିବୋ ନା ।” (ଖୁତବାତେ ମାହମୁଦ, ଖ୍ୟାତି: ୨୭, ପୃଃ ୧୫୦-୧୫୩)

ଆଜ ଆଲ୍ଲାହ ତା'ଲାର କୃପାୟ ସାରା ବିଶେ ଜାମା'ତେର ଶତ-ଶତ କୁଳ ଏବଂ କଲେଜ ଚାଲୁ ଆଛେ ଏବଂ ଆଲ୍ଲାହ ତା'ଲାର କୃପାୟ ଆଜ ପୃଥିବୀର ବିଭିନ୍ନ ଦେଶେ ବଡ଼ ବଡ଼ ବିଶେଷଜ୍ଞ ଏବଂ କର୍ମକର୍ତ୍ତାର ଜାମା'ତ୍ତବୁକ୍ତ ରହେଛେ । ବିଭିନ୍ନ ଦେଶେ ସାଂସଦରା ଆହମ୍ମଦୀ, ଆର ତାରା ନିଷ୍ଠା ଏବଂ ଆନ୍ତରିକତାଯାଇ ସମ୍ବନ୍ଧ । ଏମନ ନୟ ଯେ, ତାଦେର ମାବେ ଶୁଦ୍ଧ ବଞ୍ଚିବାଦୀତାଇ ଛେଯେ ଆଛେ, ବରଂ ଆଫ୍ରିକାର କୋନ କୋନ ଦେଶେ ଆହମ୍ମଦୀରା ଅନେକ ଗୁରୁତ୍ବପୂର୍ଣ୍ଣ ମନ୍ତ୍ରଗାଲିଯେର ଦାୟିତ୍ବେ ନିଯୋଜିତ ରହେଛେ । ଅତଏବ, ଆଲ୍ଲାହ ତା'ଲାର ଅଶେଷ କୃପାରାଜିର ମଧ୍ୟ ଥେକେ ଏଟିଓ ଏକଟି କୃପା ଯେ, ଆଲ୍ଲାହ ତା'ଲା ଏତାବେ ଉତ୍ସତି ଦାନ କରଛେ!

ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ଆହମ୍ମଦୀଦେର ଉପର କଠୋରତା ଏବଂ ଏକାନ୍ତ ପ୍ରାଥମିକ ଯୁଗେ ଖୋଦା ତା'ଲାର କୃପାବାରିର କଥା ଉତ୍ସେଖ କରତେ ଗିଯେ ତିନି (ରା.) ବଲେନ: “ଏକ ଯୁଗ ଏମନ ଛିଲ, ସଥନ

ଆଜ ଆଲ୍ଲାହ୍ ତା'ଲାର
କୃପାୟ ସାରା ବିଶ୍ୱେ
ଜାମା'ତେର ଶତ-ଶତ
କୁଳ ଏବଂ କଲେଜ ଚାଲୁ
ଆଛେ ଏବଂ ଆଲ୍ଲାହ୍
ତା'ଲାର କୃପାୟ ଆଜ
ପୃଥିବୀର ବିଭିନ୍ନ ଦେଶେ
ବଡ଼ ବଡ଼ ବିଶେଷଜ୍ଞ ଏବଂ
କର୍ମକର୍ତ୍ତାରା ଜାମା'ତ୍ତ୍ଵକୁ
ରଖେଲେ। ବିଭିନ୍ନ ଦେଶର
ସାଂସଦରା ଆହମଦୀ, ଆର
ତାରା ନିଷ୍ଠା ଏବଂ
ଆନ୍ତରିକତାଯାଓ ସମ୍ବନ୍ଧ।

ଜାମା'ତ ଚତୁର୍ଦିକ ଥେକେ କୋନ୍ଠାସା ଅବସ୍ଥାର
ସମ୍ମୁଖୀନ ଛିଲ । ମୌଲଭୀରା ଫତୋଯା
ଦିଯେଛିଲୋ ଯେ, ଆହମଦୀଦେରକେ ହତ୍ୟା
କରା, ତାଦେର ଘର ଲୁଟ୍ପାଟ କରା, ତାଦେର
ଧନସମ୍ପଦ ଛିନ୍ନିଯେ ନେଯା, ତାଦେର
ମହିଳାଦେର ତାଲାକ ଛାଡ଼ାଇ ଅନ୍ୟ ଜାଯଗାଯ
ବିଯେ ଦିଯୋ ଦେୟା ଶୁଦ୍ଧ ବୈଧି ନୟ, ବରଂ
ପୁଣ୍ୟର କାରଣ ।” [ଏହି ଅବସ୍ଥା ଆଜଓ
ବିରାଜମାନ । କିନ୍ତୁ ସେଇ ଯୁଗେ ଅଧିକାଂଶ
ଆହମଦୀ ଛିଲ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦରିଦ୍ର । ତାଦେର ସାଥେ
ଅତ୍ୟନ୍ତ କଠୋର ବ୍ୟବହାର କରା ହତୋ ।
ମୌଲଭୀଦେର ଏହି ଆଚରଣ ସବ ସମୟ ଛିଲ
ଏବଂ ଆଜଓ ରଖେଲେ । ଯାହୋକ, ସେଇ ଯୁଗେ
ଚରମ କଠିନ ଅବସ୍ଥା ବିରାଜମାନ ଛିଲ,
କେନନା ଆହମଦୀଦେର ସଂଖ୍ୟା ଛିଲ କମ ।
ତିନି (ରା.) ବଲେନ,] “ଆର ଦୁକ୍ତତକାରୀ
ଏବଂ ପାପାଚାରୀରା ଯେହେତୁ ନିଜେଦେର
କାମନା-ବାସନା ଚରିତାର୍ଥ କରାର ଜନ୍ୟ
ଅଜୁହାତ ତାଲାଶ କରେ ଥାକେ, ତାଇ ତାରା
ଏହି ଫତୋଯାର ବାନ୍ଦବାୟନ ଆରଭ୍ର କରେ
ଦେୟ” [ଅର୍ଥାତ ବିଯେ ନା କରେଇ ମହିଳାଦେର

ନିଜେଦେର ଜନ୍ୟ ବୈଧ ଜାନ କରେ ନେୟ ।
ଅର୍ଥାତ ଆହମଦୀଦେର କାହିଁ ଥେକେ ତାଲାକ
ନିଯେ ନିଜେରାଇ ବିଯେ କରେ ଫେଲେ । ତିନି
(ରା.) ବଲେନ,] “ଆହମଦୀଦେରକେ ଘର ଥେକେ
ବିତାଡିତ କରା ହିଁଲ ଏବଂ ଚାକୁରୀ ଥେକେ
ବହିକ୍ଷାର କରା ହିଁଲ । ତାଦେର ସମ୍ପଦି
ଜବର-ଦଖଲ କରା ହିଁଲ । ଆର ଅନେକେଇ
ଏହି ସଂକଟ ହତେ ମୁକ୍ତିର କୋନ ଉପାୟ ନା
ଦେଖେ ହିଁରତ କରତେ ବାଧ୍ୟ ହେଁବେନ ।
ଆର ହିଁରତର ଜାଯଗା ଯେହେତୁ ତାଦେର
ଜନ୍ୟ କାଦିଯାନାଇ ଛିଲ, ତାଇ ତାଦେର
କାଦିଯାନ ଆସାର କାରଣେ ଆତିଥେଯତାର
ବ୍ୟା ଆରଓ ବେଢ଼େ ଯାଯ । ତଥନ ଜାମା'ତେର
ସଦସ୍ୟ ସଂଖ୍ୟା ଏକ-ଦୁଇ ହାଜାର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଉନ୍ନିତ ହେଁବିଲ, କିନ୍ତୁ ତାଦେର ପ୍ରତ୍ୟେକେଇ
ଶତର ଆକ୍ରମନେର ଲକ୍ଷ୍ୟ ପରିଣତ
ହିଁଲ ।” (ଜାମା'ତେର ସଦସ୍ୟ ସଂଖ୍ୟା ଦୁଇ-
ଏକ ହାଜାର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୌଛେ ଯାଯ । କିନ୍ତୁ
ତାଦେର ପ୍ରତ୍ୟେକେଇ ଶତର ଆକ୍ରମନେର
ଲକ୍ଷ୍ୟ ପରିଣତ ହିଁଲ ।)

“ଏକ-ଦୁଇ ହାଜାର ମାନୁଷ, ଯାରା ସବ ସମୟ
ନିଜେଦେର ପ୍ରାଣ, ନିଜେଦେର ସମ୍ମାନ,
ନିଜେଦେର ସମ୍ପଦି ଏବଂ ନିଜେଦେର ଧନ-
ସମ୍ପଦ ଓ ନିରାପଦ୍ଧତି ନିଯେ ଦୁଶ୍ଚିନ୍ତାଗ୍ରହଣ, ଆର
ଦିବାରାତ୍ର ମାନୁଷେର ସାଥେ ଝଗଡ଼ା ଏବଂ
ବିତର୍କେ ଲିଙ୍ଗ, ତାଦେର ପକ୍ଷେ ସାରା
ପୃଥିବୀତେ ଇସଲାମ ପ୍ରଚାରେର ଜନ୍ୟ ଅର୍ଥେର
ଯୋଗାନ ଦେଯା ଏବଂ ଧର୍ମ ଶିକ୍ଷାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ
ଯାରା କାଦିଯାନ ଆସେ, ତାଦେର
ଆତିଥେଯତାର ଭାର ବହନ କରା ଏବଂ
ଏକଇସାଥେ ନିଜେଦେର ନିର୍ଯ୍ୟାତିତ ମୁହାଜିର
ଭାଇଦେର ବ୍ୟାଭାର ବହନ କରା ଏକ
ଆଶର୍ଯ୍ୟଜନକ ବିଷୟ ।” (ଏହି ଇତିହାସରେ
ଆମାଦେର ସବାର ଜାନା ଥାକା ଉଚିତ,
ଏଣ୍ଟଲୋ କୋନ ସାମାନ୍ୟ ବିଷୟ ନୟ ।) “ଶତ
ଶତ ମାନୁଷ ଉତ୍ତର ବେଳା ଜାମା'ତେର
ଦତ୍ତରଖାନେ ଖାବାର ଖେତ । ଆବାର କୋନ
କୋନ ଗରୀବ ଆହମଦୀକେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଚାହିନା
ପୂରଣେର ବ୍ୟବହାର କରତେ ହତୋ । ହିଁରତ
କରେ ଆଗମନକାରୀଦେର ସଂଖ୍ୟାଧିକ୍ୟ ଏବଂ
ଆତିଥିଦେର ସଂଖ୍ୟାଧିକ୍ୟରେ କାରଣେ
ଆତିଥିଶାଲୀ ଛାଡ଼ାଓ (କାଦିଯାନେର) ପ୍ରତିଟି
ଘର ମେହମାନଖାନାର ରୂପ ନିଯେଛିଲ ।”
“ହ୍ୟରତ ମସୀହ ମୋଉଦ (ଆ.)-ଏର ଘରେର

ପ୍ରତିଟି କଷଫ ଏକ-ଏକଟି ସ୍ଥାଯୀ ଘରେ ରୂପ
ନିଯେଛିଲ । (ଅର୍ଥାତ ପ୍ରତ୍ୟେକ କଷଫ ଏକ-
ଏକଟି ପରିବାର ବସବାସ କରିଛି । ପ୍ରତିଟି
କାମରା ଏକ ଏକଟି ପରିବାରକେ ଦେୟାଯ ତା
ଏକଟି ବାଡ଼ିତେ ପରିଣତ ହେଁବିଲ) ଯାତେ
କୋନ ନା କୋନ ଅତିଥି ବା ହିଁରତକାରୀ
ସପରିବାରେ ଅବସ୍ଥାନ କରିଛି । ଏକକଥାଯ,
ସେଇ ବୋବା ମାନବୀୟ ଶକ୍ତି ଏବଂ ସହାୟତାକୁ
ଉର୍ଧ୍ଵେ ଛିଲ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରଭାତ ନତୁନ ପରୀକ୍ଷା
ଏବଂ ନତୁନ ଦାୟିତ୍ୱ ନିଯେ ଉଦିତ ହତୋ,
ଆର ପ୍ରତ୍ୟେକଟି ସନ୍ଧ୍ୟା ଘନିଯେ ଆସତ
ନିଜେର ସାଥେ ନତୁନ ପରୀକ୍ଷା ଏବଂ ନତୁନ
ଦାୟିତ୍ୱ ନାହିଁ ଦାୟିତ୍ୱ ନାହିଁ କରେ । କିନ୍ତୁ
“ଆଲାଇସାଲାହ୍ ବିକାଫିନ ଆବଦାହ୍” (ସ୍ରା
ଆୟ-ୟୁମାର: ୩୭)-ଏର ମୃଦୁ-ମନ୍ଦ ସମୀରଣ
ସମ୍ପଦ ଦୁଶ୍ଚିନ୍ତାକେ ଖାତ୍ରକୁଟାର ନ୍ୟାୟ ଉଡ଼ିଯେ
ନିଯେ ଯେତ । ଆର ସେଇ ମେଘ-ବାଞ୍ଛା, ଯା
ଜାମା'ତେର ପ୍ରାରିତିକ ଇମାରତେର ଭିତ୍ତିକେ
ମୂଳ ଥେକେ ଉତ୍ପାଟନେର ଭ୍ରମି-ଧରି ଦିତ,
ସ୍ଵଲ୍ପ ସମୟେ ଭେତର ତା ରହମତ ଏବଂ
କୃପାବର୍ଷନକାରୀ ମେଘେ ପରିଣତ ହତୋ । ଆର
ତାର ଏକେକଟି ବାରି-ବିନ୍ଦୁ ବର୍ଷିତ ହେଁବାର
ସମୟ “ଆଲାଇସାଲାହ୍ ବିକାଫିନ ଆବଦାହ୍”
(ସ୍ରା ଆୟ-ୟୁମାର: ୩୭) (ଆଲାହ୍ କୀ ତାଁର
ବାନ୍ଦାର ଜନ୍ୟ ଯଥେଷ୍ଟ ନୟ!) -ଏର ଶକ୍ତି
ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଧବନି ସୃଷ୍ଟି ହତୋ ।” (ଦା'ଓୟାତୁଲ
ଆମୀର, ଆନଓୟାରଳ ଉଲ୍ଲମ, ଖ୍ରୁ- ୭, ପୃ.
୫୬୫-୫୬୬)

ଅର୍ଥାତ ଏତ କଠୋରତା ଥାକା ସତ୍ରେଓ ଦୃଢ଼
ବିଶ୍ୱାସ ଏହି ଛିଲ ଯେ, ଆଲାହ୍ ତା'ଲାଇ
ଆମାଦେର ଜନ୍ୟ ଯଥେଷ୍ଟ, ଆର ଇନଶାଆଲାହ୍
ଅବସ୍ଥାର ପରିବର୍ତନ ହବେଇ । ଆଜଓ,
ବିଶେଷତଃ ପାକିସ୍ତାନେ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କିଛୁ
ଦେଶେ ମୁସଲମାନଦେର ମାଝେ ଯଦିଓ କିଛୁ
ଉତ୍ତାତ ଏବଂ କଠୋରତା ରଖେଲେ, ପାକିସ୍ତାନେଇ
ବେଶ ଏବଂ ପୃଥିବୀର ଅନ୍ୟ କିଛୁ ଦେଶେଓ
ଆହମଦୀର ସଂକୀର୍ତ୍ତାର ସମ୍ମୁଖୀନ ହଚେ,
କିନ୍ତୁ ତା ସତ୍ରେଓ ସମସ୍ୟାର ଉତ୍କର୍ଷ ପୂର୍ବେ
ମତ ନୟ । ଆଲାହ୍ ତା'ଲାର କୃପାୟ ଆର୍ଥିକ
ଦିକ ଥେକେ ଜାମା'ତ ଉନ୍ନତ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ
ବ୍ୟବହାର ପୂର୍ବେ ଚେଯେ ଅନେକ ଭାଲ, ଯା
ଆଲାହ୍ ତା'ଲାର ଫ୍ୟାଲ ବା କୃପାରାଜୀ ପ୍ରକାଶ
କରେ ଚଲଛେ । ଆଲାହ୍ ତା'ଲାର ଫ୍ୟାଲ ଏଖନ
ପୃଥିବୀର ପ୍ରାନ୍ତେ ପ୍ରାନ୍ତେ ଆହମଦୀଯାତ ପୌଛେ

ଗେଛେ । ଆହମଦୀରା ଏଥିର ହିଜରତ କରେ କେବଳ ଏକ ଜାୟଗାୟ ଏକତ୍ରିତ ହୁଯ ନା, ବରଂ ସାରା ପୃଥିବୀତେ ବିଜ୍ଞାର ଲାଭ କରଛେ । ପ୍ରତିକୂଳତାର କାରଣେ ତାରା ବହିର୍ବିଶ୍ଵେ ବୈରିଯେ ପଡ଼େଛେ ଆର ବାହିରେ ଆସାର କାରଣେ ଆଲ୍ଲାହ ତା'ଲାର ଫୟଲେ ଆରଓ ବର୍ଧିତ ସ୍ଵାଚ୍ଛନ୍ଦ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି ହୁଅ । ଆର କିଛୁ ସମସ୍ୟା ଦେଖା ଦିଲେବୁ “ଆଲାଇସାଲ୍ଲାହ ବିକାଫିନ ଆବଦାହ” (ସୂରା ଆୟ-ସୁମାର: ୩୭)-ଏର ଧାନି ଆଜଓ ଆମାଦେର ସାପୋଟ ବା ସ୍ଵପନ୍କ ହିସେବେ ଦନ୍ତ୍ୟମାନ ରଯେଛେ ।

ଆଜ ପୃଥିବୀର ପ୍ରାତେ ପ୍ରାତେ ହ୍ୟରତ ମସୀହ ମଓଉଦ (ଆ.)-ଏର ଲଙ୍ଘର ବା ଅତିଥିଶାଲୀ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ରଯେଛେ । ଅତଏବ, ଆମାର ଯଦି ଆଲ୍ଲାହ ତା'ଲାର ଆଁଚଳକେ ଆଁକଢେ ଧରେ ରାଖି, ତାହଲେ ଯେଭାବେ ତିନି କଥିନେ ଆମାଦେରକେ ପରିତ୍ୟାଗ କରେନ ନି, ଇନଶାଆଲ୍ଲାହ ତା'ଲା କରବେନେ ନା । ନିଃସନ୍ଦେହେ ତ୍ୟାଗ ସ୍ଵିକାର କରତେ ହବେ, ଆର ଆହମଦୀରା ଆଲ୍ଲାହ ତା'ଲାର ଫୟଲେ ତ୍ୟାଗ ସ୍ଵିକାରେ ଅଭ୍ୟନ୍ତ ବା କୁରବାନୀ ଦିଯେଇ ଥାକେ, କିନ୍ତୁ ପ୍ରତିଟି କୁରବାନୀ ଖୋଦାର କୃପାବାରି ସମ୍ମଦ୍ଦ ହୁଏ ଆମାଦେର ସାମନେ ବିସ୍ତୃତ ନୃତ୍ୟ-ପଥ ଉନ୍ନୋଚିତ କରେ । ଆମାଦେରକେ ଦେୟର କ୍ଷେତ୍ରେ ଆଲ୍ଲାହ ତା'ଲା କଥିନେ କାର୍ପଣ୍ୟ କରେନ ନା ।

ଐଶ୍ଵି ସୁରକ୍ଷାର ନିର୍ଦ୍ଦର୍ଶନ

ଏରପର ଐଶ୍ଵି-ହିଫାୟତେର ନିର୍ଦ୍ଦର୍ଶନ ସଂକ୍ରାନ୍ତ ଏକଟି ଘଟନା ହ୍ୟରତ ମୁସଲେହ ମଓଉଦ (ରା.) ବର୍ଣନା କରେନ । ତିନି ବଲେନ, ହ୍ୟରତ ମସୀହ ମଓଉଦ (ଆ.)-ଏର ଜୀବନୀ ଥିକେ ଐଶ୍ଵି ହିଫାୟତେର ଏକଟି ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଆମି ଉପଥ୍ରାପନ କରାଇ । କୁମର ଦୀନ ସାହେବ, ଯିନି ଲାହୋର ଲ'କଲେଜେର ପ୍ରିଣ୍ଟିପାଲ, ତାର ପିତାର ସାଥେ ହ୍ୟରତ ମସୀହ ମଓଉଦ (ଆ.)-ଏର ସୁଗଭୀର ସମ୍ପର୍କ ଛିଲ । ଏମନକି, ହ୍ୟରତ ମସୀହ ମଓଉଦ (ଆ.)-ଏର କୋନ ସମୟ ଅର୍ଥେର ପ୍ରୋଜନ ଦେଖା ଦିଲେ ଅନେକ ସମୟ ତାର କାହିଁ ଥିଲେ ଝଣ୍ଡା ନିତେନ । (ଏହି କୁମର ଦୀନ ସାହେବ ହିନ୍ଦୁ ଛିଲେ) । ତିନିଓ ହ୍ୟରତ ସାହେବର ଜନ୍ୟ ଗଭୀର ନିଷ୍ଠା ଏବଂ ଆନ୍ତରିକତା ରାଖିଲେ । ଝିଲାମ ଏର ମାମଲାର ପ୍ରେକ୍ଷାପଟେ ତିନି ତାର ଛେଲେକେ

ଟେଲିଗ୍ରାମ କରେଛିଲେନ, ହ୍ୟରତ ମସୀହ ମଓଉଦ (ଆ.)-ଏର ପକ୍ଷ ଥିକେ ତିନି ଯେନ ଉକିଲେର ଦାୟିତ୍ୱ ପାଲନ କରେନ । ଏହି ଆନ୍ତରିକତାର କାରଣ ଛିଲ, ତିନି ଯୌବନେ ହ୍ୟରତ ମସୀହ ମଓଉଦ (ଆ.)-ଏର ବେଶ କରେକଟି ନିର୍ଦ୍ଦର୍ଶନ ଦେଖେଛିଲେନ, ସଖନ ତିନି ଏବଂ ହ୍ୟରତ ମସୀହ ମଓଉଦ (ଆ.) ଏବଂ ଆରଓ କଯେକଜନ ବନ୍ଦୁ ମିଳେ ଶିଯାଳକୋଟ ଶହରେ ଏକସଙ୍ଗେ ବସବାସ କରିଲେନ । ସେବର ନିର୍ଦ୍ଦର୍ଶନର ଏକଟି ହଲୋ, ଏକ ରାତେ ତିନି (ଆ.) ବନ୍ଦୁଦେର ସାଥେ ଘୁମାଇଲେନ । ହଠାତ୍ ତା'ର [ଅର୍ଥାତ୍ ହ୍ୟରତ ମସୀହ ମଓଉଦ (ଆ.)-ଏ] ଦୋଖ ଖୁଲେ ଯାଏ । ତା'ର ଅନ୍ତରେ ଏହି ଧାରଣା ସମ୍ପର୍କ କରା ହୁଏ ଯେ, ଏହି ଘର ନିରାପଦ ନାହିଁ । ତିନି (ଆ.) ସବାହିକେ ଡେକେ ଓଠାନ ଏବଂ ବଲେନ, ଘର ଭେଜେ ପଡ଼ାର ଆଶଙ୍କା ରଯେଛେ, ଏକାନ ଥିକେ ସବାର ଏଥନ୍ତି ବୈରିଯେ ପଡ଼ା ଉଚିତ । ଘୁମେର ଆଧିକ୍ୟେର କାରଣେ କେଉଁ ଝକ୍ଷେପ ନା କରେ ଏକଥା ବଲେ ଆବାର ଘୁମିଯେ ପଡ଼େ ଯେ, ଏହି ଆପନାର ସନ୍ଦେହମାତ୍ର । କିନ୍ତୁ ତା'ର ଦୁଶ୍ଚିନ୍ତା ଉତ୍ତରୋତ୍ତର ବୃଦ୍ଧି ପେତେ ଥାକେ । ଅବଶ୍ୟେ, ତିନି ତାଦେରକେ ଘୁମ ଥିକେ ଆବାର ଜାଗାନ ଏବଂ ମନୋଯୋଗ ଏଦିକେ ଆକର୍ଷଣ କରେନ ଯେ, ଛାଦ ଥିକେ କଡ଼-କଡ଼ ଆଓଯାଇ ଆସିବେ, ଘର ଖାଲି କରେ ଦେୟା ଉଚିତ । ତାରା ବଲେ, ଏହି ସାମାନ୍ୟ ବ୍ୟାପାର । ଅନେକ ସମୟ କାଠେ ପୋକା ଧରଲେ ଏମନ ଆଓଯାଇ ହେଁଥାଇ ଥାକେ । ଆପନି ଆମାଦେର ଘୁମ କେନ ନଷ୍ଟ କରାଇନ୍ତିରେ? ହ୍ୟରତ ମସୀହ ମଓଉଦ (ଆ.) ପୁନରାୟ ଜୋର ଦିଯେ ବଲେନ, ଆଚା! ଠିକ ଆଛେ, ଆପନାରା ଆମାର ଖାତିରେଇ ବୈରିଯେ ପଡ଼ନ । ଅବଶ୍ୟେ ବାଧ୍ୟ ହୁଏ ତାରା ବେର ହତେ ସମ୍ମତ ହୁଏ ।

ଯେହେତୁ ହ୍ୟରତ ମସୀହ ମଓଉଦ (ଆ.)-ଏର ଦୃଢ଼ ବିଶ୍ୱାସ ଛିଲ ଯେ, ଆଲ୍ଲାହ ତା'ଲା ଆମାର ନିରାପଦର ଜନ୍ୟରେ ଘରକେ ଧରେ ପଡ଼ା ଥିକେ ବାଁଧା ଦିଯେ ରେଖେଛେ, ତାଇ ତିନି ତାଦେରକେ ବଲେନ, ପ୍ରଥମେ ଆପନାରା ବେର ହନ, ପରେ ଆମି ବେର ହବ । ତାରା ସବାହି ବୈରିଯେ ଯାଓଯାର ପର ହ୍ୟରତ ମସୀହ ମଓଉଦ (ଆ.) ବେର ହନ । ତିନି (ଆ.) ସିଂଧିତେ ଏକ ପା ରାଖିଲେଇ ଘରର ଛାଦ ଧରେ ପଡ଼େ । ଦେଖୁନ! ତିନି (ଆ.) କୋନ ପ୍ରକୌଶଳୀ

ଛିଲେନ ନା ଯେ, ଛାଦେର ଅବସ୍ଥା ଦେଖେ ବୁଝାତେ ପାରନେ, ଏହି ଧରେ ପଡ଼ାର ଅବସ୍ଥା ରଯେଛେ । ଏହାଡ଼ା ତିନି ଜୋର କରେ ଯତକ୍ଷଣ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମାନୁଷକେ ଉଠାତେ ଥାକେନ, ତତକ୍ଷଣ ଛାଦ ସଠିକ ଅବସ୍ଥାନେଇ ଛିଲ, ଆର ତିନି ଯତକ୍ଷଣ ବେର ହନ ନି, ତତକ୍ଷଣ ଛାଦ ଧରେ ପଡ଼େ ନି, କିନ୍ତୁ ସଥନ୍ତି ତିନି ପା ଉଠିଯେଛେ, ଛାଦ ଭ୍ରମିତେ ଧରେ ପଡ଼େ । ଏ ବିଷୟଟି ପ୍ରମାଣ କରେ ଯେ, ଏହି କୋନ କାକ-ତାଲୀଯ ବିଷୟ ଛିଲ ନା, ବରଂ ହିଫାୟତକାରୀ ସନ୍ତା ସେଇ ଘରକେ ତତକ୍ଷଣ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଧରେ ରାଖେ, ଯତକ୍ଷଣ ହ୍ୟରତ ମସୀହ ମଓଉଦ (ଆ.) ସେଇ ଘର ଥିକେ ବେର ହନ ନି, ଯାର ହିଫାୟ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟ ଏକ ନିରକ୍ଷଣ ଇଚ୍ଛା-ଶକ୍ତି ସମ୍ପନ୍ନ ଅନ୍ତିତ୍ବାନ ସନ୍ତାର ସାକ୍ଷ୍ୟ ବହନ କରେ ଏବଂ ତା'ର ଅନ୍ତିତ୍ରେ ଏ ଏକ ଜଲଜ୍ୟାନ୍ତ ନିର୍ଦ୍ଦର୍ଶନ ।” (ହାସତୀଯେ ବାରୀ ତା'ଲା, ଆନ୍ଦୋଯାରମ୍ ଉଲୁମ, ଖଣ୍ଡ: ୬, ପୃ. ୩୨୪-୩୨୫)

ହ୍ୟରତ ମସୀହ ମଓଉଦ (ଆ.)-ଏ ସାଥେ ଆଲ୍ଲାହ ତା'ଲାର ଅନୁରପ ବ୍ୟବହାରେ ଆରୋ ଏକଟି ଘଟନା ତିନି (ରା.) ବର୍ଣନା କରେନ, “ହ୍ୟରତ ମସୀହ ମଓଉଦ (ଆ.) ବଲତେନ, ଏକବାର ଆମି ଅମୃତସର ଥିକେ ଟମଟମ ଗାଡ଼ିତେ କରେ ଯାତ୍ରା କରି । ଅନେକ ମୋଟା ତାଜା ଏକ ହିନ୍ଦୁ ଆମାର ସାଥେ ସେଇ ଏକା ଗାଡ଼ି ବା ଟମଟମ ଗାଡ଼ିତେ ଚେପେ ବସେ । ସେ ଆମାର ପୂର୍ବେଇ ଏକା ବା ଟମଟମ ଗାଡ଼ିତେ ଉଠେ ବସେ ପଡ଼େ ଆର ଆରାମ-ଆୟେଶେର ସାଥେ ନିଜ ପା ଛଡ଼ିଯେ ବସେ, ଏମନକି ଦ୍ୱିତୀୟ ସିଟ, ଯେଥାନେ ଆମାର ବସାର ଜାୟଗା, ସେଟିର ପଥର ବନ୍ଦ କରେ ଦିଯେ ବସେ ଥାକେ । [ଅର୍ଥାତ୍ ହ୍ୟରତ ମସୀହ ମଓଉଦ (ଆ.) ବଲେନ,] ତାଇ, ଅଛୁ ଏକଟୁ ଜାୟଗାଯ ବଡ଼ କଷ୍ଟେ ଆମି ବସେ ଥାକି । ସେଇ ଦିନଗୁଲୋତେ ବେଶ କଢ଼ା ରୋଦ ଉଠିଲେ, ଯାର ଫଳେ ମାନୁଷର ଚେତନା ହାରିଯେ ଯାଓଯାର ଉପକ୍ରମ ହତୋ । ଆମାକେ ରୋଦ ଥିକେ ବାଁଚାନୋର ଜନ୍ୟ ଆଲ୍ଲାହ ତା'ଲା ସ୍ଵିଯ ବ୍ୟବହାର ଅଧିନେ ଏକ ଖଣ୍ଡ ମେଘ ପାଠିଯେଛେ, ଯା ଆମାଦେର ଟମଟମ ଗାଡ଼ିର ଉପର ଛାଯା ଦିତେ ଦିତେ ବାଟାଲା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆସେ । ଏହି ଦୃଶ୍ୟ ଦେଖେ ସେଇ ହିନ୍ଦୁ ବଲେ,

ଆଲ୍ଲାହ୍ ତା'ଲାର ଫ୍ୟଲେ
ଏଥିନ ପୃଥିବୀର ପ୍ରାନ୍ତେ
ପ୍ରାନ୍ତେ ଆହମଦୀୟାତ
ପୌଛେ ଗେଛେ । ଆଜ
ପୃଥିବୀର ପ୍ରାନ୍ତେ ପ୍ରାନ୍ତେ
ହ୍ୟରତ ମସୀହ୍ ମଓଉଡ୍
(ଆ.)-ଏର ଲଙ୍ଘର ବା
ଅତିଥିଶାଳା ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ
ରହେଛେ । ଅତଏବ, ଆମରା
ଯଦି ଆଲ୍ଲାହ୍ ତା'ଲାର
ଆଁଚଲକେ ଆଁକଡେ ଧରେ
ରାଖି, ତାହଲେ ଯେଭାବେ
ତିନି କଥନୋ
ଆମାଦେରକେ ପରିତ୍ୟାଗ
କରେନ ନି, ଇନଶାଆଲ୍ଲାହ୍
ତା'ଲା କରବେନେତେ ନା ।
ନିଃସନ୍ଦେହେ ତ୍ୟାଗ ସ୍ଵିକାର
କରତେ ହୁବେ, ଆର
ଆହମଦୀରା ଆଲ୍ଲାହ୍
ତା'ଲାର ଫ୍ୟଲେ ତ୍ୟାଗ
ସ୍ଵିକାରେ ଅଭ୍ୟନ୍ତ ବା
କୁରବାନୀ ଦିଯେଇ ଥାକେ,
କିନ୍ତୁ ପ୍ରତିଟି କୁରବାନୀ
ଖୋଦାର କୃପାବାରି ସମ୍ମନ
ହୁଯେ ଆମାଦେର ସାମନେ
ବିଶ୍ଵତ ନତୁନ-ପଥ
ଉନ୍ନୋଚିତ କରେ ।

ଆପନାକେ ତୋ ଖୋଦା ତା'ଲାର ଅନେକ ବଡ଼
ବୁଝୁଗ ବଲେ ମନେ ହୁଯ । (ଖୁତବାତେ ମାହମୁଦ,
ଖଣ୍ଡ: ୧୭, ପୃ. ୫୩୪-୫୩୫)

ଅତଏବ, ଖୋଦା ତା'ଲା ସ୍ଵିଯ ବାନ୍ଦାଦେର
ସାଥେ ଏମନ ବ୍ୟବହାର କରେନ ଯେ, ମାନୁଷ
ବିଶ୍ଵିତ ହୁଯେ ଯାଯ କିନ୍ତୁ ଶର୍ତ୍ତ ହଲ ସତିକାର
ବାନ୍ଦା ହୁଓଯା । ଆର ଏମନ ମାନୁଷେର ପରିଗାମ
ଅବଶ୍ୟାଇ ଶୁଭ ହବେ । ବାହ୍ୟତ, ଜଗତ
ପୂଜାରୀଦେର ଦୃଷ୍ଟିତେ ତାକେ ଲାଞ୍ଛିତ ମନେ
ହବେ, କିନ୍ତୁ ପରିଣତିତେ ସେ ଅବଶ୍ୟାଇ ସମ୍ମାନ
ଲାଭ କରବେ । ବାହ୍ୟତ ଦୁର୍ମାରେନେ ସେ ଭାଗୀ
ହବେ, କିନ୍ତୁ ପରିଣତିତେ ସେ ସୁନାମ ଲାଭ
କରବେ । ଏକ କଥାଯ, ତାର ସୂଚନା ହବେ
ପ୍ରକୃତ ବାନ୍ଦା ହିସେବେ, ଆର ସମାପ୍ତି ଘଟିବେ
ଖୋଦାର ସାହାଯ୍ୟର ମାଧ୍ୟମେ । ଅର୍ଥାଏ ପ୍ରକୃତ
ବାନ୍ଦା ହିସେବେ ଯଦି ଖୋଦାର ଇବାଦତ କରା
ହୁଯ ଏବଂ ତାର ବାନ୍ଦା ହୁଓଯା ଯାଯ, ତବେ
ଆଲ୍ଲାହ୍ ତା'ଲାର ସାହାଯ୍ୟ ମାନୁଷେର ସାହୀ
ହୁଯେ ଥାକେ । ଆର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅନିଷ୍ଟେର
ମୋକାବିଲାଯ ଆଲ୍ଲାହ୍ ତା'ଲା ତାର ସାହାଯ୍ୟ
କରେ ଥାକେ । ନେକ ପ୍ରଭାବ ସୃଷ୍ଟି ଏବଂ ପୁଣ୍ୟ
ବନ୍ଦନ ଆର ନିଜ ଭକ୍ତଦେର ସଂଶୋଧନ ଏବଂ
ମାନବତାର ଜନ୍ୟ ହଦୟେ ବେଦନା ଲାଲନେର
କ୍ଷେତ୍ରେ ଏକଜନ ସାଧାରଣ ପୀର ଏବଂ ଏକଜନ
ଖୋଦା ପ୍ରେରିତ ବ୍ୟକ୍ତିର ମାରୋ କୀ ପାର୍ଥକ୍ୟ
ଥେକେ ଥାକେ? ଏର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଦିତେ ଗିଯେ
ହ୍ୟରତ ମୁସଲେହ୍ ମଓଉଡ୍ (ଆ.) ବଲେନ,
“ଲୁଧିଆନାର ମୁସୀ ଆହମଦ ଜାନ ସାହେବ
ହ୍ୟରତ ମସୀହ୍ ମଓଉଡ୍ (ଆ.)-ଏର ଦାବିର
ପୂର୍ବେହୀ ଇନ୍ତେକାଳ କରେଛେ । କିନ୍ତୁ ତାର
ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଦୃଷ୍ଟି ଏତ ପ୍ରଥର ଛିଲ ଯେ, ତିନି
ହ୍ୟରତ ମସୀହ୍ ମଓଉଡ୍ (ଆ.)-କେ ତାର
ଦାବିର ପୂର୍ବେହୀ ଲିଖେଛେ,

ଆମରା ଯୁଗେର ରୋଗାକ୍ରାନ୍ତରା ତୋମାରଇ ପଥ
ପାନେ ଚେଯେ ଆଛି ।

ଆଲ୍ଲାହର ଖାତିରେ ତୁମି ଆମାଦେର ଚିକିତ୍ସା
କର ।

ତିନି (ଅର୍ଥାଏ ମୁସୀ ଆହମଦ ଜାନ ସାହେବ)
ତାର ସନ୍ତାନଦେରକେ ନୟିତ କରେଛିଲେନ
ଯେ, ଆମି ଏଥିନ ମାରା ଯାଚିଛ, କିନ୍ତୁ ତୋମରା
ଏକଥା ଭାଲଭାବେ ସ୍ମରଣ ରାଖବେ, ମିର୍ୟା
ସାହେବ ଅବଶ୍ୟାଇ ଏକଟି ଦାବି କରବେନ ।
ଆର ତୋମାଦେର ଜନ୍ୟ ଆମାର ତାକିଦପୂର୍ଣ୍ଣ
ନିର୍ଦେଶ ହଲୋ, ତୋମରା ମିର୍ୟା ସାହେବେକେ
ଗ୍ରହଣ କରବେ । ଅର୍ଥାଏ ତିନି ଏମନ ପର୍ଯ୍ୟାଯେର
ଏକ ପୁଣ୍ୟବାନ ମାନୁଷ ଛିଲେନ । ଯୋବନେ ତିନି

ନିଜ ପୀରେର ସେବାର ଜନ୍ୟ ବାରୋ ବଚର
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେଇ ଚାକି ଚାଲିଯେଛେ, ଯାତେ
ସାଧାରଣତ ଘାଁ ଯୋତା ହୁଯ । (ପୀର ସାହେବ
ଘାଁଡ଼ର ଜାୟଗାୟ ତାକେ ଏକଟି ଚାକିତେ
ଲାଗିଯେ ରେଖେଛିଲେନ, ଯେନ ସେଇ ଚାକି
ଚଲତେ ଥାକେ) ଆର ବାରୋ ବଚର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ତିନି ଏଭାବେ ଆଟା ପିଷତେ ଥାକେନ ।
ଏରପର ତିନି ତାକେ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକତାର ପାଠ
ଦିଯେଛେ ।” (ଅର୍ଥାଏ ବାରୋ ବଚର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଘାଁଡ଼ର ମତୋ ଆଟା ପିଷାର ପର ପୀର
ସାହେବ ତାକେ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକତାର କିଛି ପାଠ
ଦାନ କରେଛେ ।) ତିନି (ରା.) ବଲେନ,
“ଯାରା ରହାନୀ ବା ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ଵ
ହିସେବେ ଆଖ୍ୟାୟିତ ହତୋ (ସେଇ ଯୁଗେ ଯାରା
ପୀର ଛିଲ ଏବଂ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ଵ
ହିସେବେ ପରିଚିତ ଛିଲ) ତାରାଓ ମାନୁଷକେ
ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ କଥା ବଲାର କ୍ଷେତ୍ରେ ମାରାତ୍ମକ
କାର୍ପଣ୍ୟ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରତ । କିନ୍ତୁ ହ୍ୟରତ ମସୀହ୍
ମଓଉଡ୍ (ଆ.) କେବଳ ଜଗତକେ ସେବା
କିଛିହୁଁ ଅବହିତ କରେନ ନି, ବରଂ ତା ଥେକେ
ସହସ୍ର-ସହସ୍ର ଶୁଣ ବେଶ ଏମନ ଆରୋ ଅନେକ
କଥା ପୃଥିବୀବାସୀକେ ଜାନିଯେଛେ, ଯା
ସମ୍ପର୍କେ ପୃଥିବୀ ପୂର୍ବେ ଅବଗତ ଛିଲ ନା ।
ଆର ଏଭାବେ ଜ୍ଞାନକେ ତିନି ସାରା ପୃଥିବୀତେ
ଛିଡିଯେ ଦିଯେଛେ । କିନ୍ତୁ ହାଦୀସେ ଦେଯା
ସଂବାଦ ଅନୁସାରେ ପୃଥିବୀ ଏର ମୂଳ୍ୟାଯନ କରେ
ନି ।” (ଖୁତବାତେ ମାହମୁଦ, ଖଣ୍ଡ: ୨୫, ପୃ.
୨୩-୨୪)

ଅତଏବ, ବାହ୍ୟିକ ଦୃଷ୍ଟିତେ ଯାରା ରହାନୀ ବା
ପୀର, ତାରା ସେ ବ୍ୟକ୍ତିର ସାମନେ ଦାଁଡାତେଇ
ପାରେ ନା, ଯାକେ ଆଲ୍ଲାହ୍ ତା'ଲା ପୃଥିବୀର
ସଂଶୋଧନେର ଜନ୍ୟ, ବିଶେଷଭାବେ ପୃଥିବୀର
ମାନୁଷେର ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକତା ବୃଦ୍ଧି କରାର ଜନ୍ୟ
ଏବଂ ତାଦେରକେ ଖୋଦାର ନିକଟତର କରାର
ଜନ୍ୟ ପ୍ରତ୍ୟାଦିଷ୍ଟ କରେଛେ, ଯେଭାବେ ହ୍ୟରତ
ମସୀହ୍ ମଓଉଡ୍ (ଆ.) ସବ୍ୟା ବଲେଛେ, “ଯେ
କାଜେର ଜନ୍ୟ ଆଲ୍ଲାହ୍ ତା'ଲା ଆମାକେ
ପ୍ରତ୍ୟାଦିଷ୍ଟ କରେଛେ, ତାହଲୋ ଆଲ୍ଲାହ୍ ଓ ତାର
ଦୃଷ୍ଟିକୁ ବୃଦ୍ଧି କରି ଭାଲୋବାସା ଓ ନିଷ୍ଠାର
ସମ୍ପର୍କକେ ପୁନଃପ୍ରତିଷ୍ଠିତ କରା ।” ତିନି
(ଆ.) ଆରୋ ବଲେନ, “ଧର୍ମୀଯ ସତ୍ୟତା, ଯା
ପୃଥିବୀର ଦୃଷ୍ଟିର ଆଡାଲେ ଚଲେ ଗେଛେ, ତାକେ

ଯେଣ ମାନୁଷେର ସାମନେ ଥକାଶ କରେ ଦେଇ । ଆର ସେଇ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକତା, ଯା ପ୍ରଭୃତିର ଅମାନିଶାୟ ଚାପା ପଡ଼େଛେ, ତାର ଜୀବନ୍ତ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ହ୍ରାପନ କରି ।”

ତିନି ବଲେନ, “ଆର ସବଚେଯେ ବଡ଼ ବିଷୟ ହଲୋ, ସେଇ ଖାଁଟି ଏବଂ ଉଜ୍ଜ୍ଵଳ ଏକତ୍ରବାଦ, ଯା ସକଳ ପ୍ରକାର ଶିରକେର ମିଶଣ ଥେକେ ମୁକ୍ତ, ଏବଂ ଯା ଏଥିନ ହାରିଯେ ଗିଯେଛେ, ଜୀତିର ମାବେ ଯେଣ ପୁନରାୟ ଏର ଚାରା ରୋପନ କରି ।” (ଲେକ୍ଚାର ଲାହୋର, ରହନୀ ଖାୟାଯେନ, ଖଣ୍ଡ: ୨୦, ପୃ. ୧୮୦)

ଆଲ୍ଲାହ୍ ତା'ଲା ଆମାଦେରକେ ତୌଫିକ ଦିନ, ଆମରା ଯେଣ ବସନ୍ତରେ ସୁବାଦେ ଅର୍ପିତ ଦାଯିତ୍ବ ପାଲନ କରେ ଆଲ୍ଲାହ୍ ତା'ଲାର ସାଥେ ସମ୍ପର୍କ ହ୍ରାପନକାରୀ ହତେ ପାରି । ଧର୍ମୀୟ ସତ୍ୟକେ ଚିନେ ତା ଯେଣ ମେନେ ଚଲାତେ ପାରି । ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକତାର କ୍ଷେତ୍ରେ ଉନ୍ନତି ଲାଭ କରତେ ପାରି, ଆର ତୌହିଦେର ପ୍ରକୃତ ଉଜ୍ଜ୍ଵଳ୍ୟ ଥେକେ ଆମରା ଯେଣ ଅଂଶ ପାଇ । ପୃଥିବୀର ମାନୁଷକେଓ ଆଲ୍ଲାହ୍ ତା'ଲା ଏହି ଦୂରଦୃଷ୍ଟି ଦାନ କରନ୍ତି । ଆର ବିଶେଷ କରେ ଉମ୍ମତେ ମୁସଲେମାହକେ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତ ମସୀହ ଏବଂ ମାହଦୀ (ଆ.)-ଏର ହଦ୍ୟରେ ବ୍ୟଥା-ବେଦନା ଅନୁଧାବନ କରେ ତାର ହାତେ ବସନ୍ତରେ ଆମାଦେର ତୌଫିକ ଦାନ କରନ୍ତି ।

ନାମାଯେର ପର ଆମି ଦୁ'ଜନେର ଗାୟେବାନା ଜାନାଯା ପଡ଼ାବ । ଏକଟି ଜାନାଯା ହଲୋ, କରାଚିର ଜନାବ ଚୌଧୁରୀ ମାକସୁଦ ଆହମଦ ସାହେବେର ପୁତ୍ର ଜନାବ ନୋମାନ ଆହମଦ ଆଞ୍ଜୁମ ସାହେବେର, ଯିନି ମାଲିର ଏକ ରେଫାୟେ ଆମ ସୋସାଇଟିତେ ବସବାସ କରନ୍ତେ । ଜନାବ ନୋମାନ ଆହମଦ ଆଞ୍ଜୁମ ସାହେବେକେ କରାଚିତେ ଆହମଦୀୟାତେର ବିରୋଧୀରା ୨୦୧୫ ସନେର ୨୧ ମାର୍ଚ ସନ୍ଧ୍ୟା ପ୍ରାୟ ପୌଣେ ଆଟଟାର ଦିକେ ତାର ଦୋକାନେ ଏସେ ଗୁଲି କରେ ଶହିଦ କରେ, ଇନ୍ନା ଲିଲାହି ଓୟା ଇନ୍ନା ଇଲାଇହି ରାଜିଉନ । ସେଦିନ ସନ୍ଧ୍ୟା ପୌଣେ ଆଟଟାର ସମୟ ଶହିଦ ମରହମ ତାର ସ୍ଟୋର ବା ଦୋକାନେ ଛିଲେନ । ଦୁ'ଜନ ଶଶ୍ତ୍ର ବ୍ୟକ୍ତି ସ୍ଟୋରେ ଏସେ ଗୁଲି କରେ । ଏକଟି ବୁଲେଟ ବୁକେ ଲାଗେ ଏବଂ ହଦ୍ୟିଷ ସ୍ପର୍ଶ କରେ ପିଠିର ଦିକ ଦିଯେ ବେରିଯେ ଯାଯ । ପାର୍ଶ୍ଵବର୍ତ୍ତୀ ଦୋକାନଦାରଗଣ ତାର ଭାଇ ଜନାବ

ଓସମାନ ଆହମଦ ସାହେବେକେ ଫୋନ କରେ ଅବହିତ କରେ ଏବଂ ଉଦ୍ଧାର କର୍ମୀଦେରକେଓ ଅବହିତ କରେ । ତାଙ୍କ୍ଷମିକଭାବେ ତାରା ଦୋକାନେ ଆସେ । ନୋମାନ ସାହେବେକେ ଗୁରୁତର ଆହତ ଅବସ୍ଥାୟ ହାସପାତାଲେ ନିଯେ ଯାଓୟା ହଚିଲ, କିନ୍ତୁ ପଥିମଧ୍ୟେ ତିନି ଶାହାଦାତ ବରଣ କରେନ, ଇନ୍ନା ଲିଲାହି ଓୟା ଇନ୍ନା ଇଲାଇହି ରାଜିଉନ ।

ଶହିଦ ମରହମେର ବଂଶେ ଆହମଦୀୟାତ ଏସେହିଲ ତାର ଦାଦା ଜନାବ ଚୌଧୁରୀ ମଞ୍ଜୁର ଆହମଦ ସାହେବେର ମାଧ୍ୟମେ, ଯିନି ମୋକାରରମ ଚୌଧୁରୀ କରୀମ ଉଦ୍ଦିନ ସାହେବେର ପୁତ୍ର ଛିଲେନ । ତିନି ଦ୍ଵିତୀୟ ଖିଲାଫତେର ଯୁଗେ ବସନ୍ତରେ ଆମାଦେର ପ୍ରତିଶ୍ରୁତ କମ୍ପ୍ୟୁଟାର ଏବଂ ମିଶନ ହାଉସେର ଜନ୍ୟ କିନ୍ତୁ କମ୍ପ୍ୟୁଟାର ଏବଂ କମ୍ପ୍ୟୁଟାର-ସଂକ୍ରାନ୍ତ ଜିନିସ-ପତ୍ର ତୋହଫା ହିସେବେ ପେଶ କରେନ । ସେଥାନେ ନିଜେଇ ସିସ୍ଟେମ ଇନ୍‌ସ୍ଟଲ କରେ ଦେନ ।

ଶହିଦ ମରହମେର ଇଚ୍ଛା ଛିଲ, ତାର ଦାଦା ଜନାବ ଚୌଧୁରୀ ମଞ୍ଜୁର ଆହମଦ ସାହେବ ଶହିଦେର ନାମେ ଏକଟି କମ୍ପ୍ୟୁଟାର ଇନ୍‌ସ୍ଟିଟିଉଟ ଗଡ଼େ ତୁଳବେନ, ଯେଣ ଶହିଦ ଦାଦାର ନାମ ଚିରସ୍ଥାୟୀ ହୟ । ଆର ଏହି କାରଣେ ତିନି ମିଠ୍ୟତେ କମ୍ପ୍ୟୁଟାର ଇନ୍‌ସ୍ଟିଟିଉଟକେ କିନ୍ତୁ ଏକସେସରିଜ ଏବଂ କମ୍ପ୍ୟୁଟାର, ଇତ୍ୟାଦି ତୋହଫା ହିସେବେ ଦିଯିଛିଲେନ । ତିନି ଅତ୍ୟନ୍ତ ଜନପ୍ରିୟ ବ୍ୟକ୍ତି ଛିଲେନ । ଅ-ଆହମଦୀରାଓ ବଳତ୍ୟେ, ତିନି ଏକ ଫିରିଶତା । ବର୍ତ୍ତମାନେ ରେଫାୟେ ଆମ ସୋସାଇଟିତେ ମଜଲିସେର କାଯେଦ ହିସେବେ ଜାମା'ତେର ଖିଦମତେର ତୌଫିକ ପାଚିଲେନ । ଧର୍ମକେ ଜାଗତିକତାର ଉପର ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ଦିତେନ ଏବଂ ଉତ୍ସାହ ଉଦ୍ଦିପନର ସାଥେ ଜାମା'ତେର କାଜେ ଅଂଶ ନିତେନ । ବିରଦ୍ଧବାଦୀଦେର ପକ୍ଷ ଥେକେ ତାକେ ସବସମୟ ଭୂମକୀ-ଧର୍ମକୀ ଦେଓୟା ହତୋ, କିନ୍ତୁ ତିନି ତାର ଛୋଟ ଭାଇଦେର ସବସମୟ ସାବଧାନ ଥାକାର ନସୀହତ କରନ୍ତେ । ଛୟ ମାସ ପୂର୍ବେ ଶହିଦ ମରହମ ନିଜେର ବ୍ୟବସାୟିକ ପଣ୍ୟ ନିଯେ ଆସିଲେନ । ତଥନ ଅଞ୍ଜାତ ପରିଚୟ ବ୍ୟକ୍ତିର ତାକେ ଦାଁଡ଼ କରିଯେ ଜିନିସପତ୍ରର ଛିନତାଇ କରେ ନିଯେ ଯାଯ, ଆର ଟାକା ପଯସାଓ ଛିନିଯେ ନେଯ ଏବଂ ଏକଇ ସାଥେ ଏକଥାଓ ବଲେ ଯେ, ଆମରା ତୋମାକେ ହତ୍ୟା କରାର ଜନ୍ୟ ଏସେହିଲାମ,

ନୋମାନ ଆହମଦ ଆଞ୍ଜୁମ ସାହେବ ୧୯୮୫

ସନେର ୨୬ ଜାନୁଆରିତେ କରାଚିତେ ଜନ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରେନ । ତିନି ଏମବିଏ ପାଶ କରେଛେ । ଏରପର ୨୦୦୮ ସନେ ତିନି କମ୍ପ୍ୟୁଟାର ହାର୍ଡୋୟ୍ୟାର ଏର ବ୍ୟବସା ଆରଭ୍ର କରେନ । ମରହମ ଆଲ୍ଲାହ୍ ତା'ଲାର ଫ୍ୟାଲେ ମୂସୀ ଛିଲେନ । ଏକାନ୍ତ ଈମାନଦାର, ନେକ ହଦ୍ୟ, ସଚାରିତ୍ରେ ଅଧିକାରୀ, ମିଶନ ଏବଂ ଭଦ୍ର ମାନୁଷ ଛିଲେନ ଏବଂ ଅତ୍ୟନ୍ତ ନିଷ୍ଠାବାନ ଏବଂ ନିବେଦିତ ପ୍ରାଣ ଏକ ଯୁବକ ଛିଲେନ ।

କର୍ମଚାରୀଦେରକେଓ ଛୋଟ ଭାଇୟର ମତୋ ଦେଖନ୍ତେ । ମିଠ୍ୟତେ ନଗର ପାରକାରେ ଜାମା'ତେର ବ୍ୟବସାପନାର ଅଧିନେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ କମ୍ପ୍ୟୁଟାର ଇନ୍‌ସ୍ଟିଟିଉଟ ଏବଂ ମିଶନ ହାଉସେର ଜନ୍ୟ କିନ୍ତୁ କମ୍ପ୍ୟୁଟାର ଏବଂ କମ୍ପ୍ୟୁଟାର-ସଂକ୍ରାନ୍ତ ଜିନିସ-ପତ୍ର ତୋହଫା ହିସେବେ ପେଶ କରେନ । ସେଥାନେ ନିଜେଇ ସିସ୍ଟେମ ଇନ୍‌ସ୍ଟଲ କରେ ଦେନ ।

ଶହିଦ ମରହମେର ଇଚ୍ଛା ଛିଲ, ତାର ଦାଦା ଜନାବ ଚୌଧୁରୀ ମଞ୍ଜୁର ଆହମଦ ସାହେବ ଶହିଦେର ନାମେ ଏକଟି କମ୍ପ୍ୟୁଟାର ଇନ୍‌ସ୍ଟିଟିଉଟ ଗଡ଼େ ତୁଳବେନ, ଯେଣ ଶହିଦ ଦାଦାର ନାମ ଚିରସ୍ଥାୟୀ ହୟ । ଆର ଏହି କାରଣେ ତିନି ମିଠ୍ୟତେ କମ୍ପ୍ୟୁଟାର ଇନ୍‌ସ୍ଟିଟିଉଟକେ କିନ୍ତୁ ଏକସେସରିଜ ଏବଂ କମ୍ପ୍ୟୁଟାର, ଇତ୍ୟାଦି ତୋହଫା ହିସେବେ ଦିଯିଛିଲେନ । ତିନି ଅତ୍ୟନ୍ତ ଜନପ୍ରିୟ ବ୍ୟକ୍ତି ଛିଲେନ । ଅ-ଆହମଦୀରାଓ ବଳତ୍ୟେ, ତିନି ଏକ ଫିରିଶତା । ବର୍ତ୍ତମାନେ ରେଫାୟେ ଆମ ସୋସାଇଟିତେ ମଜଲିସେର କାଯେଦ ହିସେବେ ଜାମା'ତେର ଖିଦମତେର ତୌଫିକ ପାଚିଲେନ । ଧର୍ମକେ ଜାଗତିକତାର ଉପର ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ଦିତେନ ଏବଂ ଉତ୍ସାହ ଉଦ୍ଦିପନର ସାଥେ ଜାମା'ତେର କାଜେ ଅଂଶ ନିତେନ । ବିରଦ୍ଧବାଦୀଦେର ପକ୍ଷ ଥେକେ ତାକେ ସବସମୟ ଭୂମକୀ-ଧର୍ମକୀ ଦେଓୟା ହତୋ, କିନ୍ତୁ ତିନି ତାର ଛୋଟ ଭାଇଦେର ସବସମୟ ସାବଧାନ ଥାକାର ନସୀହତ କରନ୍ତେ । ଛୟ ମାସ ପୂର୍ବେ ଶହିଦ ମରହମ ନିଜେର ବ୍ୟବସାୟିକ ପଣ୍ୟ ନିଯେ ଆସିଲେନ । ତଥନ ଅଞ୍ଜାତ ପରିଚୟ ବ୍ୟକ୍ତିର ତାକେ ଦାଁଡ଼ କରିଯେ ଜିନିସପତ୍ରର ଛିନତାଇ କରେ ନିଯେ ଯାଯ, ଆର ଟାକା ପଯସାଓ ଛିନିଯେ ନେଯ ଏବଂ ଏକଇ ସାଥେ ଏକଥାଓ ବଲେ ଯେ, ଆମରା ତୋମାକେ ହତ୍ୟା କରାର ଜନ୍ୟ ଏସେହିଲାମ,

କିନ୍ତୁ ଯେହେତୁ ଟାକା ପେଯେ ଗେଛି, ତାଇ ତୋମାକେ ଏଥିନ ହେଡ଼େ ଦିଚ୍ଛି । ଶହୀଦ ମରଣମେର ହେଡ଼େ ଯାଉୟା ପରିବାର ପରିଜନରେ ମାବେ ପିତା ଜନାବ ଚୌଧୁରୀ ମାକସୁଦ ଆହମଦ ସାହେବ, ମାତା ସୁଫିଯା ସାଦେକା ସାହେବା ଏବଂ ଦୁଇ ଭାଇ ଯୀଶାନ ମାହମୁଦ ଓ ଓସମାନ ଆହମଦ ରଯେଛେ । ଆଲ୍ଲାହ୍ ତା'ଲା ଶହୀଦର ପଦମର୍ଯ୍ୟାଦା ଉନ୍ନିତ କରଣ ଏବଂ ତାର ଶୋକସଂକ୍ଷପ ପରିବାର ତଥା ପିତା-ମାତା ଓ ଭାଇଦେରକେ ଧୈର୍ୟ ଏବଂ ସହ ଶକ୍ତି ଦାନ କରଣ ।

জামা'তের মুঘাল্লেম খুররম আহমদ
সাহেব বলেন, শহীদ মরগুম অত্যন্ত
ন্মৰ্ভাষী, স্নেহশীল, জামা'তের খিদমতের
প্রেরণায় সমৃদ্ধ এক যুবক ছিলেন। অনেক
পরিশ্রম এবং যত্নের সঙ্গে সেখানে
কম্পিউটার ইনস্টল করেছেন, যেমনটি
পূর্বেই বলা হয়েছে। বেশ কয়েকবার নগর
পারকারে আসতেন। এটি সিন্ধুর এক
প্রত্যন্ত অঞ্চল। বেশ কয়েকবার সেখানে
যখন পৌছতেন, তখন তাকে বলা হতো,
আপনি ক্লাস্ট; প্রথমে বিশ্রাম নিন, এরপর
কাজ করবেন। কিন্তু তিনি সব সময় এ
কথাই বলতেন, আমরা মুজাহিদ। শহুরে
দেখে আমাদের সম্পর্কে এটি ভাববেন না
যে, আমরা কোমল মন-মানসিকতার
অধিকারী। সব সময় খিদমতের জন্য
প্রস্তুত থাকতেন। সাবেক আঞ্চলিক
কায়েদ মনসুর সাহেব বলেন, যখন তার
বয়স বার বছর ছিল, তখন থেকেই আমি
তাকে চিনি, তখন তিনি তিফল ছিলেন।
সবসময় বড় উৎসাহ ও উদ্দীপনার সাথে
জামা'তী কাজে এবং প্রতিযোগিতায় অংশ
নিতেন। সবসময় পজিশন পেতেন এবং
বলতেন, আমার পজিশন সবসময় প্রথম
হয়, আর এর জন্যই চেষ্টা করতেন।
কখনও দ্বিতীয় বা তৃতীয় স্থান নিয়ে সন্তুষ্ট
থাকতেন না। স্কুলের পর পিতার ব্যবসায়
তাকে সাহায্য করতেন এবং একই সাথে
জামা'তী দায়িত্ব পালন করতেন। আর
এমন মনে হতো যেন তিনি নিজের ঘর
এবং ব্যক্তিগত কাজে ততটা সময় দিতেন
না, যতটা জামা'তী কাজের জন্য সময়

ব্যয় করতেন। অন্যান্য যুবকদের মতো
তিনি কখনও নিজের সময় নষ্ট করেন নি।
অত্যন্ত বিনয় ও ন্মৃতার সাথে কথা
বলতেন। টমি কালুন সাহেবেরও তিনি
আত্মীয়; তিনি বলেন, আমাদের আত্মীয়-
স্বজনরা অনেক চেষ্টা করেছে তিনি যেন
পাকিস্তান থেকে বাইরে চলে যান। অনেক
জোর দেয়া হয়েছে কিন্তু তিনি পাকিস্তান
চেড়ে আসতে রাজী ছিলেন না।

জামা'তের মুরব্বী ইমরান তাহের সাহেব
বলেন, তিনি আমার আত্মীয়ও ছিলেন।
বিশ বছরে একবারও আমি তাকে কারো
সাথে চিঠ্কার করে কথা বলতে এবং
রক্ষস্বরে কথা বলতে দেখি নি। তিনি
বিনয়, ন্মতা এবং দীনতার প্রতিচ্ছবি
ছিলেন। অত্যন্ত ভদ্র ও স্নেহশীল এক
মানুষ ছিলেন। কানাড়ায় তার খালা
সম্পর্কের এক আত্মীয়া আছেন। তিনি
বলেন, (যেমনটি পূর্বেই বলা হয়েছে,)
করাচীর পরিস্থিতির কারণে তাকে হিজরত
করতে বলা হতো, কিন্তু তিনি সবসময়
সর্ব প্রকার পরিস্থিতিকে উপেক্ষা করে
মায়ের সাথে পাকিস্তান থাকাটি পছন্দ
করেছেন। মায়ের প্রতিটি ইচ্ছা এবং
চাহিদার প্রতি তিনি খেয়াল রাখতেন।

ମଶହୁଦ ହାସାନ ଖାଲେଦ ସାହେବ ରଯେଛେ
ଜାମା'ତେର ମୂରକୀ, ତିନି ବଲେନ, ଏକଦିନ
ଖାକସାର ଶହୀଦ ମରଭୁମେର ସାଥେ ବସେ କଥା
ବଲଛିଲାମ । ଶହୀଦ ମରଭୁମ ବଲେନ, ସେଇ
ସୌଭାଗ୍ୟବାନ କାରା, ଯାରା ଶହୀଦ ହେଁ
ଥାକେ । ହେତୋ ତାର ଏଇ ବାସନାର କାରଣେଇ
ଆଲ୍ଲାହ୍ ତା'ଳା ତାକେ ଏଇ ମର୍ଯ୍ୟାଦା
ଦିଯେଛେ । ଆଲ୍ଲାହ୍ ତା'ଳା ମରଭୁମେର
ପଦମର୍ଯ୍ୟାଦା ଉନ୍ନିତ କରନ୍ତି ।

দ্বিতীয় জানায়া জনাব ইঞ্জিনিয়ার ফারংক
আহমদ খান সাহেবের, যিনি পেশাওয়ার
জেলার নায়েব আমীর ছিলেন। ফারংক
আহমদ খান সাহেব জনাব মাহমুদ
আহমদ খান সাহেবের পুত্র ছিলেন। তিনি
শূরার পর রাবওয়া থেকে পেশাওয়ার
যাচ্ছিলেন। গাড়ির চাকা ফেটে যাওয়ার
ফলে দুর্ঘটনায় পতিত হন, আর

চাকওয়ালে গাড়ি থেকে বাহিরে সড়কের
উপর ছিটকে পড়েন, যার ফলে গুরুতর
আঘাত পান। হাইওয়ে পুলিশ
তাৎক্ষণিকভাবে তাকে চাকওয়াল
হাসপাতালে পৌছিয়েছে, কিন্তু শেষ রক্ষা
হয় নি, ইন্না লিছাহি ওয়া ইন্না ইলাইছি
রাজিউন।

ফার়ক সাহেবের বৎশে আহমদীয়াত
আসে তার দাদা জনাব আহমদ গুল
সাহেবের মাধ্যমে, যিনি হ্যরত
খলীফাতুল মসীহ আউয়াল (রা.)-এর
হাতে বয়আত করেছিলেন। কিন্তু দ্বিতীয়
খিলাফতের যুগে তিনি লাহোরীদের সাথে
যোগ দেন। পরবর্তীতে ফার়ক খান
সাহেব ১৯৮৯ সনে নিজে বয়আত করেন
এবং আহমদীয়া জামা'ত ভুক্ত হন। এরপর
তার দুই ভাইও বয়আত করেন। ১৯৫৪
সনে তার জন্ম হয়। মাইনিং ইঞ্জিনিয়ারিং-
এ পড়ালেখা সম্পন্ন করেন। এরপর
সরকারের মাইনিং ডিপ্লটমেন্ট-এ চাকুরী
করেছেন। ১৯৮৫ সনে এক আহমদী
বৎশে তার বিয়ে হয়। খুবই মিশুক, নেক
প্রকৃতির এবং ভদ্র মানুষ ছিলেন। তিনি
আহমদীয়া মুসলিম জামা'ত, পেশওয়ার
এর সেক্রেটারী ইসলাহ ইরশাদ হিসেবেও
কাজ করেছেন। মরহুম আল্লাহ তাঁ'লার
ফ্যলে মৃসী ছিলেন। আল্লাহ তাঁ'লা তার
সাথে মাগফিরাত এবং করণ্ণার আচরণ
কর্ম, আর তার শোক সন্তপ্ত পরিবার
পরিজনকেও ধৈর্য এবং মনোবল দান
কর্ম। তিনি স্ত্রী এবং ২৫ ও ১৭ বছর
বয়স্ক দু'জন ছেলে এবং এক কন্যা রেখে
গেছেন।

(সূত্র: আল-ফয়ল ইন্টারন্যাশনাল,
তারিখ: ১৭-২৩ এপ্রিল ২০১৫, খণ্ড: ২২,
সংখ্যা: ১৬, প. ০৫-০৯)

ବିଶ୍ଵଶାନ୍ତି ୧୦

ସମକାଲୀନ ସମସ୍ୟାବଳୀର ଇସଲାମୀ ସମାଧାନ

ହ୍ୟରତ ମିର୍ଯ୍ୟା ତାହେର ଆହମଦ
ଖଲିଫାତୁଲ ମସୀହ ରାବେ (ରାହେ.)

(୮ମ କିତ୍ତି)

ସାରାଟା ମୁସଲିମ ଇତିହାସରେ ଅନୁରଂଗ କୃତିତ୍ୱରେ ଏବଂ ଘୃଣ୍ୟ ଘଟନାବଳୀ ଦ୍ୱାରା ଭରପୂର ହେବାର ଆଛେ । ଶାନ୍ତିର ଧର୍ମ ହେଉଥାରେ ସତ୍ତ୍ଵରେ ଇସଲାମକେଇ ବ୍ୟବହାର କରା ହେବେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ମୁ'ମିନଦେର ଜୀବନେର ଶାନ୍ତି ନଷ୍ଟ କରିବାର କାଜେ । ଏହି ମୁ'ମିନଦେର ଅପରାଧ ହେବେ, ଏରା ତୋ ଓଦେର ମତ କରେ ବା ଓଦେର ସ୍ଟାଇଲେ ବିଶ୍ଵାସ କରେ ନା । ବଞ୍ଚିତଃ ଇସଲାମେର ଇତିହାସେର ଗବେଷଣା ଏଟା ନିଃସନ୍ଦେହେ ପ୍ରମାଣିତ ହେବେ ଯେ, ଇସଲାମକେ ସ୍ଵଯଂ ମୁସଲିମଦେଇ ଓପରେ ନିର୍ଯ୍ୟାତନ ଚାଲାବାର କାଜେ ବ୍ୟବହାର କରା ହେବେ । ବିଗତ ଚୌଦ୍ଦଶ' ବଚର ମୁସଲମାନରା ଯେ ସମନ୍ତ ଜିହାଦ ଖୃଷ୍ଟାନ କ୍ରୁସେଡାରଦେର ବିରଙ୍ଗନେ ଚାଲିଯେଛେ ତାର ଚାଇତେ ଅନେକ ବେଶୀ ଓ ଅନେକ ବଡ଼ ବଡ଼ 'ଜିହାଦ' ମୁସଲମାନରା ଚାଲିଯେଛେ ମୁସଲମାନଦେର ବିରଙ୍ଗନେ ।

ଏହି ଅଧ୍ୟାୟଟା ଯେ ଶେଷ ହେବେ ଗେଛେ, ତା ନାହିଁ । ଏଥିର ପାକିସ୍ତାନେ ଆହମଦୀ ମୁସଲମାନଦେର ବିରଙ୍ଗନେ ଯା ଘଟିଛେ ଏବଂ ଅତଟା ଘନ ଘନ ନା ହେଲେଓ ସଂଖ୍ୟାଲୟ ଶିଯାଦେରେ ବିରଙ୍ଗନେ ଯା ଘଟିଛେ, ତା-ଇ ଏହି ସତ୍ୟେର ପ୍ରତି ସୃଷ୍ଟି ଆକର୍ଷଣ କରାର ଜନ୍ୟ ଯଥେଷ୍ଟ ଯେ, ଏହି ଜୟନ୍ୟ ସମସ୍ୟାଟାର ମୃତ୍ୟୁ ଅନେକ ଆଗେଇ ହେଉଥା ଉଚିତ ଛିଲ ।

ଖୃଷ୍ଟଧର୍ମର କ୍ଷେତ୍ରେ ତାକାଳେ ମନେ ହତେ ପାରେ ଯେ, ଖୃଷ୍ଟାନଦେର ହାତେ ଖୃଷ୍ଟାନଦେର ନିର୍ଯ୍ୟାତିତ ହେଉଥାର ଯେ ଇତିହାସ ତା ଅନେକ ପୁରାନୋ

ହେବେ ପଡ଼େଛେ ଏବଂ ତା ଇଉରୋପୀୟ ଓ ଆମେରିକାନ ଇତିହାସେର ଧର୍ମସଂକ୍ଷପେ ନିଚେ ଚାପା ପଡ଼େ ଗେଛେ, କିନ୍ତୁ ବିଷୟଟାର ଭିନ୍ନ ଚେହାରା ଫୁଟେ ଓଠିବେ ତଥନ ସଖନ ଆୟାର୍ଲ୍ୟାନ୍ଡର ଧର୍ମଜ୍ଞିତ ରାଜନୈତିକ ବିବାଦେର ପ୍ରତି ଲକ୍ଷ୍ୟ କରା ଯାବେ । ତାହାଙ୍କୁ, ପୃଥିବୀର ଅନେକ ଅନେକ ହାନେ, ଖୃଷ୍ଟାନ ଧର୍ମର ଅଭ୍ୟନ୍ତରେ ସାମ୍ପ୍ରଦାୟିକ ବିବାଦସମୂହର ଆଶଂକା ରଯେ ଗେଛେ, ଯାରା ବର୍ତ୍ତମାନେ ଲିଙ୍ଗ ହେବେ ଆଛେ ଭିନ୍ନ ଧରନେର ବିଶ୍ଵାସ କରେ ନା । ବଞ୍ଚିତଃ ଇସଲାମେର ଇତିହାସେର ଗବେଷଣା ଏଟା ନିଃସନ୍ଦେହେ

ପ୍ରମାଣିତ ହେବେ ଯେ, ଭାରତେ ହିନ୍ଦୁ-ମୁସଲିମ ଦାଙ୍ଗ ଅଥବା ନାଇଜେରିଆତେ ଖୃଷ୍ଟାନ-ମୁସଲିମ ସଂଘାତ, ଅଥବା ମଧ୍ୟ ପ୍ରାଚ୍ୟେ ଇହୁଡ଼ୀ-ମୁସଲିମ ସଂଘର୍ଷ ଏବଂ ରାଜନୈତିକ ଓ ଅର୍ଥନୈତିକଭାବେ ଇହୁଡ଼ୀ ଓ ଖୃଷ୍ଟାନଦେର ମଧ୍ୟେ ଏକଟା ଅଭ୍ୟନ୍ତରୀଣ ଦ୍ୱଦ୍ଵାରା ଲେଗେଇ ଆଛେ । ଏହି ସବ ଏବଂ ଅନୁରଂଗ ଆରଓ ଅନେକ ଦ୍ୱଦ୍ଵାରା ବର୍ତ୍ତମାନେ ସୁନ୍ଦର ବିପଦାକାରେ ସୁନ୍ଦର ଆଗ୍ନେୟଗିରିର ମତରେ ଧର୍ମଜଗତର ଗର୍ଭଦେଶେ ବିରାଜ କରାଛେ ।

ବଲାଇ ବାହୁଣ୍ୟ, ଏହି ସକଳ ସମସ୍ୟା ବର୍ତ୍ତମାନେ ଯେ ଦୃଷ୍ଟିଭଙ୍ଗୀତେ ଦେଖା ହେବେ ତାର ସଂଶୋଧନେର ଗୁରୁତ୍ୱ ତୀର୍ତ୍ତ ହେବେ ଉଠେଇଛେ ।

ଇସଲାମୀ ପଞ୍ଚାଯ କାରେ ଏହି ସମନ୍ତ ସମସ୍ୟାର ସମାଧାନ ଦେଉୟା ସଭବ ସେ କଥାଇ ଆର ଏକବାର ସଂକ୍ଷେପେ ଉତ୍ତ୍ରେଖ କରେ ଆମରା ଆମାଦେର କଥାଯ ଇତି ଟାନବୋ ।

(୧) ପୃଥିବୀର ସକଳ ଧର୍ମ, ତା ସେଣ୍ଟଲେ

ଇସଲାମେ ବିଶ୍ଵାସ କରକ ଆର ନା-ଇ କରକ, ଇସଲାମେର ଏହି ମୌଲିକ ନୀତି ମେନେ ଚଲତେ ହେବେ ଯେ, ଆନ୍ତଃ-ସାମ୍ପ୍ରଦାୟିକ ଏବଂ ଆନ୍ତଃଧର୍ମୀୟ ବିବାଦ-ବିସମ୍ବାଦ ମିଟାବାର ଜନ୍ୟ କୋନ କ୍ରମେଇ ବଲ ପ୍ରୟୋଗ କରା ଯାବେ ନା ଏବଂ ନିପିଢ଼ିନ ଚାଲାନୋ ଯାବେ ନା । ଧର୍ମ ନିର୍ବାଚନେର ଏଥିତ୍ୟାର, ତା ଘୋଷଣା କରାର ସାଧୀନତା, ତାର ପ୍ରଚାର, ପାଲନ ଏବଂ ଅନୁଶୀଳନ କରାର ଅଧିକାର ଅଥବା ତା ଅସୀକାର ବା ବର୍ଜନ ବା ପରିବର୍ତ୍ତନ କରାର ସାଧୀନତକେ ନିରଂକୁଶଭାବେ ସଂରକ୍ଷିତ କରତେ ହେବେ ।

(୨) ଏମନକି, ଯଦି ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଧର୍ମଗୁଲୋ ସତ୍ୟେ ସାର୍ବଜୀନତାର ଧାରଗାର ସାଥେ ଏକମତ ନା ହେବେ, ଏବଂ ଏମନକି ଯଦି, ଦୃଷ୍ଟିଭଙ୍ଗରପ, ଇହୁଡ଼ୀବାଦେର ଅବସ୍ଥାନ ଥେକେ ଖୃଷ୍ଟଧର୍ମ, ବୌଦ୍ଧଧର୍ମ, କନଫୁସିଯାନ ଧର୍ମ, ହିନ୍ଦୁଧର୍ମ, ଜରଥୁତ୍ରୀଯାନ ଧର୍ମ ଇତ୍ୟାଦି ସବ ଧର୍ମ ଯଦି ମିଥ୍ୟାଓ ହେବେ ଏବଂ ଆଜ୍ଞାହ ସମ୍ପର୍କେ ତାଦେର କିଛୁଇ କରାରେ ନା ଥାକେ, ତରୁ ଅନ୍ୟତ୍ର ସତ୍ୟେ ଏହି ଅସୀକାର ସତ୍ୟେର ଦ୍ୱଦ୍ଵାରା ସକଳ ଧର୍ମକେ ଏହି ଇସଲାମୀ ନୀତି ଅନୁସରଣ କରେ ଚଲତେ ହେବେ ଯେ, ଅପରାପର ସକଳ ଧର୍ମର ପ୍ରତିଷ୍ଠାତା ଓ ପବିତ୍ର ପୁରୁଷଦେର ପ୍ରତି ଶ୍ରଦ୍ଧା ଓ ସମାନ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରତେ ହେବେ । ଏମନ ନା ଯେ, ଏଟା କରତେ ଗିଯେ ତାଦେରକେ ତାଦେର ନୀତିସମୂହେର ବ୍ୟାପାରେ ଆପୋଷ କରତେ ହେବେ । ଏଟା ଶ୍ରେଫ ଏକଟା ମୌଲିକ ମାନବାଧିକାରେର ବିଷୟ । ପ୍ରତିଟି ମାନୁଷେ ଏହି ଅଧିକାରକେ ସ୍ଵିକାର କରତେ ହେବେ ଯେ, ତାର ଧର୍ମୀୟ ଆବେଗ, ତାର ଧର୍ମୀୟ ଅନୁଭୂତି

যেন লংঘিত না হয়, যেন আঘাতপ্রাপ্ত না হয়।

(৩) মনে রাখতে হবে যে, উল্লিখিত নীতি কোন জাতীয় কিংবা আন্তর্জাতিক আইন দ্বারা বলবৎ করা যাবে না। এই নীতির সঙ্গে এটাও অনুধাবন করতে হবে যে, ঈশ্বর নিন্দার জন্য মানব-তৈরী শাস্তির কোন বিধান নেই। তবে, এর বিরঞ্জে নিন্দা জানাতে হবে, এটাকে নিরসাহিত করতে হবে। এবং এই অশালীন, ন্যাকারজনক এবং ঘৃণ্য ব্যাপারটাকে নিন্দা করার জন্য জনমত গড়ে তুলতে হবে।

(৪) এই শতাব্দীর প্রথম দিকে আহমদীয়া মুসলিম সম্প্রদায় যেভাবে আন্তঃ-ধর্মীয় সম্মেলনের অনুষ্ঠান করতো, তদ্বপ্ন সম্মেলনের অনুষ্ঠান করাকে ব্যাপকভাবে উৎসাহিত করতে হবে এবং তা বহুলাকারে করতে হবে। এই জাতীয় সম্মেলনের মূল ও অপরিহার্য যে সমস্ত বৈশিষ্ট্য থাকতে হবে, তা হচ্ছে সংক্ষেপেঃ

(ক) সকল বজ্ঞাকেই এ ব্যাপারে উন্মুক্ত করতে হবে যে, তিনি যেন শুধু তাঁর নিজ ধর্মের ভাল ভাল কথাগুলি বলেন এবং আকর্ষণীয় ও উল্লেখযোগ্য বিষয়গুলো তুলে ধরেন এবং এটা করতে গিয়ে তিনি যেন অপরাপর ধর্মগুলির বিরঞ্জে কোন নিন্দা-বিদ্বেষ প্রকাশ না করেন।

(খ) অবশ্য কোন ধর্মের কোন বজ্ঞা চাইলে আন্তরিকভাবে অপরাপর ধর্মগুলিরও ভাল ভাল বিষয়গুলোর উল্লেখ করতে পারবেন, সেগুলোর ওপরে কথা বলতে পারবেন এবং ব্যাখ্যা বিশ্লেষণ করে বলতে পারবেন যে, কেন সেগুলি তাঁকে প্রভাবান্বিত করেছে।

(গ) এক ধর্মের বজ্ঞা অন্যান্য ধর্মের নেতাদের চারিত্ব ও মাহাত্ম্যের প্রতি শ্রদ্ধা নিবেদন করবেন। যেমন ধর্মন, একজন ইহুদী বজ্ঞা বলবেন রসূলে পাক হয়রত মুহাম্মদ (সা.)-এর বিশেষ বিশেষ চারিত্বিক গুণাবলীর ওপরে। এবং এই বিষয়টা এমন যে, তা সব মানুষই তাদের স্ব স্ব ধর্মীয় বিশ্বাস বজায় রেখেই পছন্দ

করবেন। একইভাবে, একজন মুসলিম বজ্ঞা শ্রীকৃষ্ণের ওপরে বলতে পারবেন, একজন হিন্দু বলতে পারবেন যীশুখ্রিস্টের ওপরে, একজন বৌদ্ধ মূসার ওপরে (আল্লাহর শান্তি ও কৃপা বর্ষিত হোক তাঁদের সকলের ওপরে) ইত্যাদি, ইত্যাদি। বর্তমান শতাব্দীর তৃতীয় দশকে এই জাতীয় সম্মেলনের অনুষ্ঠান করতে আহমদীয়া সম্প্রদায় ভারতে হিন্দু-মুসলিম সম্পর্ক উন্নয়নের জন্য এবং এতে তারা অনেক সুফলও পেয়েছিল, সুখ্যাতিও অর্জন করেছিল।

(ঘ) ওপরে (গ)-তে যা বলা হয়েছে, তার প্রতি কোন প্রকার পক্ষপাতিত্ব না রেখেই বলছি যে, এই জাতীয় ধর্মীয় সভার বা আলোচনার পৰিব্রতার রক্ষা করতে হবে এবং তা করতে হবে সকল ধর্ম ও সম্প্রদায়কে মিলিতভাবেই। আন্তঃধর্মীয় যতাদর্শের আদান-প্রদানকে কোনক্রিমেই ধর্মীয় শাস্তিতে অন্তর্ভূত বলে আখ্যায়িত করা যাবে না, বর্জন করা যাবে না। আলোচনার ধারা-পদ্ধতি যদি মন্দ হয় তবে, তা বাদ দেওয়া যেতে পারে। কিন্তু আলোচনাকে কোনমতেই বাদ দেওয়া যাবে না। চিন্তা ধারণা ও মতামতের অবাধ আদান-প্রদানই সব চাইতে গুরুত্বপূর্ণ মৌলিক মানবাধিকার, এর প্রয়োজন যোগ্যতমের উন্নয়নের জন্যই, এ ব্যাপারে কোনভাবেই আপোষ করা যায় না।

(ঙ) মতপার্থক্যের পরিসর সংকীর্ণ এবং

ঐকমত্যের সম্ভাবনা সুপ্রসারিত করার জন্য এটা খুবই প্রয়োজনীয় যে, সকল ধর্মেরই উচিত হবে অপরাপর ধর্মের অনুসারীদের সঙ্গে তাদের স্ব স্ব ধর্মের বিষয়াদি নিয়ে বিতর্ক সীমিত করে ফেলা। সকল ধর্মের উৎস অভিন্ন, -কুরআন শরাফের এই ঘোষণাকে খাট করে দেখলে চলবে না। এর মধ্যে নিহিত রয়েছে একটা জ্ঞানের জগৎ। সেই জগতকে অন্যসকল ধর্মের উচিত নিজেদের সাথে এবং সমগ্র মানবজাতির স্বার্থে পরীক্ষা করে দেখা, পুঁখানপুঁখভাবে খতিয়ে দেখা।

(৫) মানবজাতি পারস্পরিক কল্যাণের লক্ষ্যে সকল ভালকাজে এবং পরিকল্পনায় সহযোগিতাকে বাড়াতে হবে এবং উৎসাহিত করতে হবে। যেমন, খৃষ্টান ও মুসলিম বা হিন্দু ও ইহুদী ইত্যাদি একসঙ্গে মিলেমিশে জনকল্যাণমূলক বিভিন্ন পরিকল্পনা বা প্রজেক্ট গ্রহণ করতে পারে।

এবং তাহলেই আমরা অতীতের ঋষিদের ও দর্শনিকদের সেই পুরনো ইউটোপিয়ন স্পন্দকে বাস্তবায়িত করতে পারবো অর্থাৎ জীবনের সকল ক্ষেত্রে- ধর্মীয়, সামাজিক, অর্থনৈতিক রাজনৈতিক প্রত্বতি প্রয়োজনীয় সকল ক্ষেত্রে সকল মানুষকে একই পতাকার তলে একত্রিত করতে সক্ষম হবো।

(চলবে)

“আহমদী” পত্রিকায় লেখা পাঠানো প্রসঙ্গে

আহমদীয়া মুসলিম জামা’ত, বাংলাদেশের একমাত্র মুখ্যপত্র “আহমদী” পত্রিকায় লেখা পাঠানো প্রসঙ্গে নতুন সংযোজন করা হচ্ছে যে, এখন থেকে সকল আহমদী সদস্য যারাই লেখা ও সংবাদ পাঠাতে ইচ্ছুক তারা প্রকাশক বরাবর লেখা পাঠাবেন। সেক্ষেত্রে নিম্ন ঠিকানায় লিখতে হবে।

বরাবর,
মাহবুব হোসেন
প্রকাশক, পাক্ষিক আহমদী
আহমদীয়া মুসলিম জামা’ত, বাংলাদেশ।
৪নং বকশীবাজার রোড, ঢাকা-১২১১।
e-mail: pakkhi_ahmadi@yahoo.com

୨୩ ମାର୍ଚ୍‌ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତ ଇମାମ ମାହ୍ଦୀ (ଆ.)-ଏର ବୟାତାତ ଦିବସ

ମୌଲବୀ ଏନାମୁଲ ହକ ରନୀ

ଇମାମ ମାହ୍ଦୀ (ଆ.)-ଏର ଆଗମନେର ସମୟ

ପବିତ୍ର କୁରାଅନ ପାକେ ଆଲ୍ଲାହ ତା'ଲା ଇରଶାଦ କରେଛେ, “ଇଉଡାବିରୁର୍ଳଲ ଆମରା ମିନାସ୍ ସାମାୟି ଇଲାଲ ଆରଯି ସୁମ୍ମା ଇଯାରଙ୍ଘୁ ଇଲାଇହି ଫି ଇଯାଓମିନ କାନା ମିକଦାରଙ୍ଘୁ ଆଲଫା ସାନାତିମି ମିମ୍ମା ତାଉଦ୍ଦନୁ”

ଅନୁବାଦ : ତିନି (ଆଲ୍ଲାହ) ଆକାଶ ହତେ ପୃଥିବୀକେ (କୁରାଅନୀ ଶରୀଯତ ପ୍ରତିଷ୍ଠାର ଜନ୍ୟ) ବ୍ୟବସ୍ଥା ପରିକଲ୍ପନା କରେନ । ଅତଃପର ତା ତାଁର (ଆଲ୍ଲାହର) ଦିକେ ଉଠେ ଯାବେ ଏକ ଦିନେ, ଯା ତୋମାଦେର ଗଣନାୟ ଏକ ହାଜାର ବଂସର ।” (ସୂରା ସାଜଦା : ୬)

ଏ ଆଯାତ ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ହାଜାର ବଚର ପରେ ଆଲ୍ଲାହ ପାକ ଏହି ପୃଥିବୀତେ ଈମାନକେ ସଞ୍ଜୀବନୀ ପ୍ରଦାନ କରାର ଜନ୍ୟ ଏକ ମହାପୁରୁଷ ପ୍ରେରଣ କରବେନ । ଏ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ଵାଣୀ ମୋତାବେକ ହ୍ୟରତ ଇମାମ ମାହ୍ଦୀ (ଆ.) ଏର ଆଗମନ ବାର୍ତ୍ତା ଘୋଷିତ ହେଯେଛେ । ଏହି ଏକ ହାଜାର ବଚର ଏର ଗଣନା କାଳ ଶୁରୁ ହେବ ନବୀ କରୀମ (ସା.)-ଏର ତିନଶତ ବଂସର ପର ଥିଲେ । କାରଣ ହ୍ୟରତ ରସ୍ତେ କରୀମ (ସା.) ବଲେଛେ, “ଖାଯାରଙ୍ଗ କୁରୁନୀ କାରନୀ ସୁମାଲ୍ଲାଧିନା ଇଯାଲୁନାହମ ସୁମ୍ମା ଇଯାଜ଼ହାରଙ୍ଗ କିଯ଼ବୁ” । ଅର୍ଥାତ୍, ଆମାର ଶତାବ୍ଦୀ ସର୍ବୋକୃଷ୍ଟ, ତାରପର ତାର ସନ୍ନିହିତଗଣ, ତାରପର ତାର ସନ୍ନିହିତଗଣ ଅତଃପର ମିଥ୍ୟାର ପ୍ରାଦୁର୍ଭାବ ହେବ । (ନିସାଇ ଓ ମିଶକାତ)

ଆ ହ୍ୟରତ (ସା.)-ଏର ସୋନାଲୀ ଯୁଗ

ତିନଶତ ବଂସର ଅତିବାହିତ ହ୍ୟରତ ପର ହତେ ଏକ ହାଜାର ବଚର ପରେ ହ୍ୟରତ ଇମାମ ମାହ୍ଦୀ (ଆ.)-ଏର ଆବିର୍ଭାବ ହ୍ୟରତ କଥା କୁରାଅନେର ଆଯାତ ସମର୍ଥନ କରେ ।

ଅପର ଏକଟି ହାଦୀସେ ହ୍ୟରତ ଇମାମ ମାହ୍ଦୀ (ଆ.)-ଏର ଆଗମନେର ନିର୍ଦର୍ଶନସମୂହ ପ୍ରକାଶେର କଥା ଆରୋ କିଛୁ ପୂର୍ବେ ଶୁରୁ ହେବ ବଲା ହେଯେଛେ । ଯେମନ ଆବୁ କାତାଦା (ରା.) ବର୍ଣନା କରେଛେ ଯେ, ହ୍ୟରତ ରସ୍ତୁଲୁଲ୍ଲାହ୍ ସାଲ୍ଲାହ୍ ଆଲାଇହେ ଓୟା ସାଲ୍ଲାମ ବଲେଛେନ, ସେଇ ଲକ୍ଷଣ ସମୂହ ୨୦୦ ବଂସର ପରେ ଦେଖା ଦିବେ, ଯା ହାଜାର ବଂସର ପରେ ଆସବେ । (ମିଶକାତ) ଅର୍ଥାତ୍ $(1000+200) = 1200$ ହିଜରୀ ସନେର ପରେ ହ୍ୟରତ ଇମାମ ମାହ୍ଦୀ (ଆ.)-ଏର ନିର୍ଦର୍ଶନ ସମୂହ ପ୍ରକାଶ ପେତେ ଥାକବେ ।

ଇମାମ ମାହ୍ଦୀ (ଆ.)-ଏର ଆଗମନେର ଲକ୍ଷ୍ଣ

ହ୍ୟରତ ରସ୍ତେ କରୀମ (ସା.) ବଲେଛେ, ‘ମାନୁଷେର ଓପର ଏମନ ଏକ ସମୟ ଆସବେ ଯଥିନ ଇସଲାମେର ନାମ ମାତ୍ର ଏବଂ କୁରାଅନେର ଅକ୍ଷର ମାତ୍ର ଅବଶିଷ୍ଟ ଥାକବେ । ତାଦେର ମସଜିଦଗୁଲି ବାହ୍ୟକ ଆରଭରପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ, କିନ୍ତୁ ହେଦ୍ୟାତତଶ୍ଶୟ ଥାକବେ । ତାଦେର ଆଲେମଗଣ ଆକାଶେର ନିମ୍ନଲ୍ଲିଖିତ ସକଳ ସୃଷ୍ଟ ଜୀବେର ମଧ୍ୟେ ନିକୃଷ୍ଟତମ ଜୀବ ହେବ । ତାଦେର ମଧ୍ୟ ହତେ ଫେତନା ଫାସାଦ ଉଠିବେ ଏବଂ ତାଦେର ମଧ୍ୟେଇ ଫିରେ ଯାବେ । (ମିଶକାତ)

ତେମନି ହ୍ୟରତ ରସ୍ତେ କରୀମ (ସା.) ଆରା ବଲେଛେ, ‘ଧର୍ମୀୟ ଜ୍ଞାନ ଉଠେ ଯାବେ,

ଜାହେଲିଆତେର ପ୍ରସାର ଲାଭ କରବେ, ମଦେର ବ୍ୟବହାର ବେଡେ ଯାବେ, ପ୍ରକାଶ୍ୟ ଭ୍ୟବିଚାର ହେବ, ପୁରୁଷେର ସଂଖ୍ୟା କମ ହେବ ଓ ସ୍ତ୍ରୀଲୋକେର ସଂଖ୍ୟା ବେଡେ ଯାବେ, ପୁଣ୍ୟ କାଜ କମେ ଯାବେ, ମାନୁଷେର ମନ କୃପଣତାଯ ଭରେ ଯାବେ । ଝାଗଡା-ବିବାଦ ବୃଦ୍ଧି ପାବେ, ମାରମାରି କାଟାକାଟି ବେଶ ହେବ, ବ୍ୟବସାୟୀଦେର ମଧ୍ୟେ ଈମାନଦାରେର ଅଭାବ ଦେଖା ଦିବେ, ଭୂମିକମ୍ପ ବେଶ ହେବ, ଧନ-ସମ୍ପଦ ବୃଦ୍ଧି ପାବେ, ବଡ଼ ବଡ଼ ପ୍ରାସାଦ ନିର୍ମାଣ କରେ ମାନୁଷ ଗୌରବ ବୋଧ କରବେ, ମିଥ୍ୟା ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେୟାର ପ୍ରଚଲନ ହେବ, ଜାତୀୟ ନୀଚ ପ୍ରକୃତିର ଲୋକ ତାଦେର ନେତା ହେବ, ବାଦ୍ୟଯନ୍ତ୍ର ଓ ଗାୟିକା ନାରୀର ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ହେବ, ଉଟନୀ ବେକାର ହେବ, ଏତେ ଚଢେ ମାନୁଷ ଦୂର ଦେଶେ ଯାତାଯାତ କରବେ ନା । (ବୁଖାରୀ ଓ ମୁସଲିମ)

ହାଦୀସେ ଉଲ୍ଲିଖିତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ଵାଣୀସମୂହ ଯଥାସମୟେ ପ୍ରକାଶିତ ଓ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଯେ ଚଲେଛେ ଆର ଏସବ ନିର୍ଦର୍ଶନସମୂହ ପ୍ରକାଶ ପେତେଇ ଥାକବେ ।

ଇମାମ ମାହ୍ଦୀ (ଆ.)-ଏର ବଂଶ

କୁରାଅନ କରୀମେ ବଲା ହେଯେଛେ, ‘ଓୟା ଆଖାରିନା ମିନହମ ଲାମ୍ମା ଇଯାଲହାକୁ ବିହୀମ ଓୟା ଭ୍ୟାଲ ଆଯିଯୁଲ ହାକୀମ’ । ଅର୍ଥାତ୍, ତିନି ତାକେ ଆବିର୍ଭୂତ କରବେନ ତାଦେର ମଧ୍ୟ ହତେ ଅନ୍ୟଦେର ମଧ୍ୟେ ଯାରା ଏଖନେ ତାଦେର ସାଥେ ମିଲିତ ହେଯ ନି ଏବଂ ତିନି ମହାପରକମଶାଲୀ ପ୍ରଜାମର । (ସୂରା ଜୁମ୍ବା : ୮)

ଏ ଆଯାତେ ହ୍ୟରତ ମୁହାମ୍ମଦ (ସା.)-ଏର

ବୁଝ୍ୟ ରୂପେ ଅପର ଏକ ବ୍ୟକ୍ତିର ଆଖେରୀ ଯୁଗେ ଆଗମନେର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ କରା ହେବେ । ହାଦୀସେ ନବବୀତେ ଏସେହେ, ଆବୁ ହୁରାୟରା (ରା.) ହତେ ବର୍ଣ୍ଣିତ, ତିନି ବଲେନ, ଆମରା ହ୍ୟରତ ନବୀ କରୀମ (ସା.)-ଏର ନିକଟ ବସା ଛିଲାମ ତଥନ ସୂରା ଜୁମୁଆ ଯାର ମଧ୍ୟେ ‘ଓୟା ଆଖାରିନା ମିନହମ ଲାମ୍ବା ଇଯାଲହାକୁ ବିହିୟ’ ଆଯାତ ଆଛେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହଲୋ । ବର୍ଣନାକାରୀ ବଲେନ, ଆମି ଜିଜାସା କରଲାମ, ହେ ଆଲ୍ଲାହର ରସ୍ଲୁ! ତାରା କେ (ୟାରା ଏଥିନେ ଆମାଦେର ସାଥେ ମିଲିତ ହେ ନି)? କିନ୍ତୁ ତିନି ଏର କୋନ ଉତ୍ତର ଦେନ ନି, ଏମନକି ତିନିବାର ଜିଜାସା କରା ହଲୋ । ତଥନ ସାଲମାନ ଫାରସିଓ ଆମାଦେର ମଧ୍ୟେ ଛିଲେନ । ହ୍ୟରତ ରାସ୍ଲୁଲାହ (ସା.) ସାଲମାନ ଫାରସିର ଓପର ହାତ ରେଖେ ବଲେନ, ଈମାନ ସୂରାଇୟା ନକ୍ଷତ୍ରେ ଚଳେ ଗେଲେଓ ତାଦେର (ପାରଶ୍ୟ ବଂଶେର) ଏକ ବା ଏକାଧିକ ବ୍ୟକ୍ତି ତଥା ହେତେ ତାକେ ନାମିଯେ ଆନବେନ । (ବୁଖାରୀ କିତାବୁତ୍ ତଫସୀର)

ଉପରୋକ୍ତିତ ଆଯାତ ଓ ହାଦୀସ ଅନୁଯାୟୀ ହ୍ୟରତ ଇମାମ ମାହ୍ଦୀ (ଆ.) ଏଇ ଜଗତେର ବୁକେ ଈମାନକେ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରବେ ।

ଇମାମ ମାହ୍ଦୀ (ଆ.)-ଏର ଜନ୍ମେର ସମ୍ଭାବ୍ୟ ସମୟ

କତିପାଇଁ ହାଦୀସ ଥିଲେ ହ୍ୟରତ ଇମାମ ମାହ୍ଦୀ (ଆ.)-ଏର ଜନ୍ମେର କଥାର ପ୍ରମାଣ ପାଇୟା ଯାଇ । ସେମନ ହ୍ୟରତ ଆବୁ ହ୍ୟାୟଫା (ରା.) ଥିଲେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ରସ୍ଲୁଲାହ (ସା.) ବଲେଛେ, ‘ସଥନ ୧୨୪୦ ବହୁ ଅତିକ୍ରାନ୍ତ ହେବେ ତଥନ ଆଲ୍ଲାହ ତା’ଲା ଇମାମ ମାହ୍ଦୀକେ ପାଠାବେନ’ । (ଆଲ ନାଜମୁସ ସାକେବ, ୨ୟ ଖତ୍ତ)

ଏହି ହାଦୀସେ ହ୍ୟରତ ଇମାମ ମାହ୍ଦୀ (ଆ.)-ଏର ଆଗମନ ବାର୍ତ୍ତା ୧୨୪୦ ହିଜରୀ ସନେର ପରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରା ହେବେ ।

ହ୍ୟରତ ଆଲ୍ଲାମା ଶା’ରାନୀ ତାର ପ୍ରଣିତ ‘ଆଲ ଇଓୟାକିତୁ ଓୟାଲ ଜାଓୟାହିର’ ପୁଷ୍ଟକେ ଲିଖେଛେ, ଇମାମ ମାହ୍ଦୀ (ଆ.) ୧୨୫୦ ସନେର ଶାବାନ ମାସେର ୧୫ ତାରିଖେ ଜନ୍ମଗ୍ରହଣ କରବେନ । ଏଥାନେ ଜନ୍ମେର ସନ ତାରିଖ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବର୍ଣନା କରା ହେବେ ।

ଇମାମ ମାହ୍ଦୀ ଦାବୀର ସମ୍ଭାବ୍ୟ ତାରିଖ

ତେମନି ‘ଫୁସୁସୁଲ ହିକାମ’ ଏହେ ହ୍ୟରତ ମୁହିଟିଦିନ ଇବନେ ଆରାବି (ରା.) ଲିଖେଛେ, ଇମାମ ମାହ୍ଦୀ (ଆ.)-ଏର ଆବିର୍ଭାବ ହିଜରୀ ୧୨୫୧ ସନେ ସଂଘତିତ ହବେ । ଏଭାବେ ଅସଂଖ୍ୟ ବର୍ଣନା ଥେକେ ହ୍ୟରତ ଇମାମ ମାହ୍ଦୀ (ଆ.)-ଏର ଜନ୍ମ ଏବଂ ଆବିର୍ଭାବ କାଳ ସମ୍ପର୍କେ ଜାନା ଯାଇ ।

ଆଲ୍ଲାମା ଆବୁଲ ଖାଯେର ନୂରଳ ହାସାନ ଖାନ ୧୩୦୧ ହିଜରୀ ସନେ ତାର ଏହେ ୨୨୧ ପୃଷ୍ଠାଯ ଲିଖେନ,ହ୍ୟରତ ଆଲ୍ଲାହ ତା’ଲା ଆପନ ଫ୍ୟଳ ଓ ଆଦଲ ଏବଂ ରହମ ଓ କରମ ବର୍ଣନ କରବେନ ଆର ୪ ଥେକେ ୬ ବହୁରେର ମଧ୍ୟେଇ ଇମାମ ମାହ୍ଦୀ (ଆ.) ଆବିର୍ଭୂତ ହେଯେ ଯାବେନ । (ଇକତାବାତୁସ ସାୟା, ୨୨୧ ପୃଷ୍ଠା) ଅର୍ଥାତ୍, ୧୩୦୧+୬=୧୩୦୭ ହିଜରୀ ସନେର କଥା ବଲା ହେବେ ସଥନ ଇମାମ ମାହ୍ଦୀର ଆବିର୍ଭାବ ହବେ ।

ଇମାମ ମାହ୍ଦୀ (ଆ.)-ଏର ପ୍ରକୃତ ଜନ୍ମ ଓ ଦାବୀର ସନ

ଆଲ୍ଲାହ ତା’ଲା ହ୍ୟରତ ଇମାମ ମାହ୍ଦୀ (ଆ.)-କେ ଏହି ପୃଥିବୀତେ ପାଠାଲେନ ୧୨୫୦ ସନେର ହିଜରୀ ସନେର ୧୪ଇ ଶାଓ୍ୟାଲ ଶୁକ୍ରବାର ମୋତାବେକ ୧୮୩୫ ଖିଣ୍ଡାଦେର ୧୩୯େ ଫେବ୍ରୁରୀ ଶୁକ୍ରବାର । ତା’ର ସାଥେ ଏକ ଜମୟ ବୋନ (ଜାଗାତ) ଜନ୍ମ ନିଲେନ । ସେଭାବେ ହାଦୀସେ ଉଲ୍ଲେଖ ଛିଲ ହ୍ୟରତ ଇମାମ ମାହ୍ଦୀ ଜମୟ ଜନ୍ମଗ୍ରହଣ କରବେନ । ଆର ତିନି (ଆ.) ୧୨୫୧ ହିଜରୀ ସନେ ପ୍ରତ୍ୟାଦିଷ୍ଟ ରୂପେ ଇଲହାମ ପ୍ରାପ୍ତ ହନ ସଥନ ତାର ବସନ୍ତ ୪୦ ଅତିକ୍ରମ ହେବେ । ତାରପରେ ୧୩୦୬ ହିଜରୀ ସନେ ମସୀହ ମାଓୱୁଦ (ଆ.) ରୂପେ ଇଲହାମ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଁ ସକଳ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହଲୋ । ଏ ଯୁଗେ ହ୍ୟରତ ମସୀହ ମାଓୱୁଦ ଓ ଇମାମ ମାହ୍ଦୀ (ଆ.) ରୂପେ ଆତ୍ମପ୍ରକାଶ କରଲେନ ହ୍ୟରତ ମିର୍ଯ୍ୟ ଗୋଲାମ ଆହମଦ କାଦିଯାନୀ (ଆ.) ।

୧୨୯୧ ହିଜରୀ ସନ ମୋତାବେକ ୧୮୮୨ ସନେର ୨୬ ମାର୍ଚ୍ଚ ପ୍ରତ୍ୟାଦିଷ୍ଟ ହୁଏଇର ଯେ ଇଲହାମ ଲାଭ କରେନ ତା ହଲୋ, ‘କୁଳ ଇନ୍ଦ୍ର ଉମିରତୁ ଓୟା ଆନା ଆଓୟାଲୁଲ ମୁ’ମିନୀନ’ । ଅର୍ଥାତ୍, ତୁମ ବଲ ଆମି ଆଲ୍ଲାହ କର୍ତ୍ତକ ଆଦେଶ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଁଛ ଏବଂ ଆମି

ବିଶ୍ୱାସୀଦେର ମଧ୍ୟେ ପ୍ରଥମ । (ବାରାହୀନେ ଆହମଦୀଯା, ୩ୟ ଖତ୍ତ)

ମୁଜାଦେଦ ସଂକ୍ରାନ୍ତ ବିଜାପନ ପ୍ରକାଶ

ହ୍ୟରତ ମସୀହ ମାଓୱୁଦ (ଆ.) ୧୮୮୫ ସନେ ଏକଟି ବିଜାପନ ଦ୍ୱାରା ବ୍ୟାପକଭାବେ ମୁଜାଦେଦ ହୁଏଇର ଦାବୀ ପ୍ରକାଶ କରେ ଦିଲେନ । ଉଦ୍ଦୁ ଏବଂ ଇଂରେଜିତେ ୨୦,୦୦୦ କପି କରେ ଏଣ୍ଣିଆ, ଇଟ୍ରୋପ, ଆମେରିକାର ସମସ୍ତ ବଡ଼ ବଡ ଧର୍ମୀୟ ନେତା ରାଜନୈତିକ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଏବଂ ଜାନୀଶ୍ଵର ବ୍ୟକ୍ତିରେର ନିକଟ ପୌଛେ ଦିଲେନ । ଏ ଯୁଗେ ଏମନ କୋନ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଓ ସମ୍ମାନିତ ବ୍ୟକ୍ତି ବାକୀ ଛିଲେନ ନା ଯାର କାହେ ଏହି ସଂବାଦ ପୌଛାନେ ହେ ନି ।

ବିଜାପନ ପ୍ରକାଶ ହଲେ ଭକ୍ତଦେର ଅନେକେହି ହ୍ୟରତ (ଆ.)-ଏର କାହେ ବସନ୍ତାତ ନେଯାର ଜନ୍ୟ ପୀଡ଼ାଗୀଭିତ୍ତି କରତେ ଥାକେନ । ତାଦେର ଅନୁରୋଧେ ତିନି (ଆ.) ବଲେନ, ‘ଆମାର ସମୁଦ୍ୟ କର୍ମତ୍ୟପରତା ମହାନ ଆଲ୍ଲାହର ଅଧିକାରଭୁକ୍ତ । ଅତେବେ ତା’ର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଛାଡ଼ା କିଛିହୁ କରତେ ପାରି ନା ।’

୧୮୮୫ ସନେର ଶେଷ ଦିକେ ଓ ୧୮୮୬ ସନେର ଶୁରୁତେ ଆଲ୍ଲାହ ତା’ଲାର ଆଦେଶେ ହଶିଯାରପୁରେ ୪୦ ଦିନ ଇବାଦତ ବନ୍ଦେଗୀ କରେନ ଏବଂ ଯାର ଫଳଶ୍ରୁତିତେ ଇଲହାମ ସମୂହ ଲାଭ କରେନ ଆର ଏ ସମୟ ସେଇ ବିଖ୍ୟାତ ଆଲ ମୁସଲେହ ମାଓୱୁଦ (ରା.) ସମ୍ପର୍କିତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ ଲାଭ କରେନ । ଇଲହାମର କଥାଗୁଲି ୧୮୮୬ ସାଲେର ୨୦ ଫେବ୍ରୁରୀ ବିଜାପନ ଆକାରେ ପ୍ରକାଶ କରା ହେ ।

ବସନ୍ତାତ ନେଯାର କଥା ଘୋଷଣା

ଏ ବହୁରେର ମାବାମାବି ସମୟ ଅର୍ଥାତ୍ ଜୁନ ୧୮୮୮ ସନେ ଖୋଦା ତା’ଲାର ପଞ୍ଚ ଥେକେ ବସନ୍ତାତ ନେଯାର ଇଲହାମ ପ୍ରାପ୍ତ ହନ । ଏର କିଛିଦିନ ପର ୧ଲା ଡିସେମ୍ବର ୧୮୮୮ ସର୍ବଜ ଇଶତେହାର ପ୍ରଚାରପତ୍ରର ସାଥେ ‘ତବଲୀଗ’ ଶିରୋନାମ ଦିଯେ ଏକଟି ଟୀକା ସଂଖେଜନ କରେନ । ଏତେ ଜନସାଧାରଣକେ ତା’ର ହାତେ ବସନ୍ତାତ ଗ୍ରହଣେ ଆହାନ ଜାନାନ । ଏହି ପ୍ରଚାରପତ୍ରେ ତିନି ଖୋଲାଖୁଲି ଘୋଷନା କରଲେନ, ଯାରା ସତ୍ୟ ଅନୁସନ୍ଧାନେ ଆଗ୍ରହୀ ତାଦେରକେ ଦୀକ୍ଷା ଦାନେର ଜନ୍ୟ ତିନି ଆଲ୍ଲାହ ତା’ଲା କର୍ତ୍ତକ ଆଦିଷ୍ଟ ହେବେନ, ଯାରା

ପ୍ରକୃତହି ନୋଂରା, ଅଲସତା, ଅପବିତ୍ର ଜୀବନ, ପରିହାର କରତେ ଆଗ୍ରହୀ ତାଦେର ଉଚିତ ଅବିଲମ୍ବେ ତାର ହାତେ ବସାତ କରେ ସତତାର, ବିଶ୍ଵସ୍ତତା ଓ ଧାର୍ମିକତା ମଜବୁତୀ ଅର୍ଜନ କରେ ଈମାନେ ଦୃଢ଼ତା ଲାଭ କରା ଏବଂ ଖୋଦା ତା'ଲାର ସନ୍ତ୍ରଷ୍ଟି ଅନୁୟାୟୀ ଜୀବନ ଅତିବାହିତ କରା। ହସରତ ମିର୍ୟା ଗୋଲାମ ଆହମଦ କାଦିଯାନୀ (ଆ.) ଜନସାଧାରଣକେ ତାର ସାଥେ ଯୋଗ ଦେଯାର ଆମନ୍ତ୍ରଣ ଜାନିଯେ ତାଦେର ଆଶ୍ଵାସ ପ୍ରଦାନ କରେନ ଯେ, ତିନି ତାଦେର ବୋଝା ଲାଘବେ ଆନ୍ତରିକ ସହ୍ୟୋଗିତା ଦାନ କରବେନ ଏବଂ ଆଲ୍ଲାହୁ ତା'ରା ତାର ଦୋଯା କବୁଲ କରେ ତାର ସାହାଯ୍ୟେ ଏଗିଯେ ଆସବେନ ତବେ ଶର୍ତ୍ତ ହଲୋ ତାର ଯେନ ସର୍ବାନ୍ତକରଣେ ଐଶ୍ଵରୀ ବ୍ୟବସ୍ଥାପନାର ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ମେନେ ଜୀବନ ଅତିବାହିତ କରେ । (ସବୁଜ ଇଶ୍ତେହାର, ଟୀକା ତବଳୀଗ, ୧ଲା ଡିସେମ୍ବର ୧୮୮୮)

ବସାତେର ଦଶ ଶର୍ତ୍ତ ପ୍ରକାଶ

ଏ ବହୁରେ ଶେଷେ ଅର୍ଥାତ୍ ୧୮୮୯ ସନେର ୧୨ଇ ଜାନୁଆରୀ, ‘ଇଶ୍ତେହାର ତକମୀଲେ ତବଳୀଗ’ ନାମେ ବସାତେର ଦଶଟି ଶର୍ତ୍ତ ସମ୍ବଲିତ ବିଜ୍ଞାପନଟି ପ୍ରକାଶ କରେନ । ସେଇ ଶର୍ତ୍ତ ମେନେ ଆଜିଓ ଜାମାତେ ଆହମଦୀୟାର ବସାତ କରତେ ହୁଏ । ଶର୍ତ୍ତଗୁଲି ନିମ୍ନରୂପ ୫ :

(୧) ବସାତ ଗ୍ରହଣକାରୀ ସର୍ବାନ୍ତକରଣେ ଅଙ୍ଗୀକାର କରିବେ ଯେ, ଏଥିର ହିଁତେ ଭବିଷ୍ୟତେ କବରେ ଯାଓୟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶିର୍କ ଖୋଦା ତା'ଲାର ଅଂଶୀବାଦିତା) ହିଁତେ ପରିତ୍ର ଥାକିବେ ।

(୨) ମିଥ୍ୟା, ବ୍ୟାଭିଚାର, କୃଦୃଷ୍ଟି, ପ୍ରତ୍ୟେକ ପାପ ଓ ଅବଧ୍ୟତା, ଯୁଲୁମ (ଅତ୍ୟାଚାର) ଓ ଖେଯାନତ (ଆତ୍ମାଶାତ୍), ଅଶାନ୍ତି ଓ ବିଦ୍ରୋହେର ସକଳ ପଥ ହିଁତେ ଦୂରେ ଥାକିବେ । ପ୍ରବୃତ୍ତିର ଉତ୍ତେଜନା ଯତ ପ୍ରବଳଇ ହୁଏ ନା କେନ ଉତ୍ତର ଶିକାରେ ପରିଣତ ହିଁବେ ନା ।

(୩) ବିନା ବ୍ୟତିକ୍ରମେ ଖୋଦା ଓ ରସ୍ତୁଳ (ସା.)-ଏର ଭୁକୁମ ଅନୁୟାୟୀ ପାଁଚ ଓୟାକ୍ତ ନାମାୟ ପଡ଼ିବେ, ସାଧ୍ୟାନୁୟାୟୀ ତାହାଜୁଦ ନାମାୟ ପଡ଼ିବେ, ରସ୍ତୁଳେ କରୀମ ସାଲ୍ଲାହାହ ଆଲ୍ଲାଯାହେ ଓୟା ସାଲ୍ଲାମେର ପ୍ରତି ଦରନଦ ପଡ଼ିବେ, ପ୍ରତ୍ୟେହ ନିଜେର ପାପସମୂହ କ୍ଷମାର ଜନ୍ୟ ଆଲ୍ଲାହ ତା'ଲାର ନିକଟ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବେ

ଓ ନିୟମିତ ଇତ୍ତେଗଫାର ପଡ଼ିବେ, ଏବଂ ଭକ୍ତିପୂତ ହଦୟେ ତାହାର ଅପାର ଅନୁଗ୍ରହ ସ୍ମରଣ କରିଯା ତାହାର ହାମଦ ଓ ତା'ରିଫ (ପ୍ରଶଂସା) କରିବେ ।

(୪) ଉତ୍ତେଜନାର ବଶେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟପେ, କାଜେ ବା ଅନ୍ୟ କୋନ ଉପାୟେ ସାଧାରଣତଃ ଆଲ୍ଲାହର ସୃଷ୍ଟ କୋନ ଜୀବକେ, ବିଶେଷତଃ କୋନ ମୁସଲମାନକେ କୋନ ପ୍ରକାର କଷ୍ଟ ଦିବେ ନା ।

(୫) ସୁଖେ-ଦୁଃଖେ କଷ୍ଟେ-ଶାନ୍ତିତେ, ସମ୍ପଦେ-ବିପଦେ ସକଳ ଅବସ୍ଥାଯ ଖୋଦା ତା'ଲାର ସହିତ ବିଶ୍ଵସ୍ତତା ରକ୍ଷା କରିବେ । ସକଳ ଅବସ୍ଥାଯ ତକମୀରେ ବିଧାନେର ଉପରେ ସନ୍ତ୍ରଷ୍ଟ ଥାକିବେ । ତାହାର ପଥେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲାଞ୍ଛନା-ଗଞ୍ଜନା ଓ ଦୁଃଖ-କଷ୍ଟ ବରଣ କରିଯା ଲାଇତେ ପ୍ରସ୍ତ୍ର ଥାକିବେ । କୋନ ବିପଦ ଉପାଷ୍ଟି ହିଁଲେ ପଶ୍ଚାଦପଦ ହିଁବେ ନା, ବରଂ ସମୁଖେ ଅଗସର ହିଁବେ ।

(୬) ସାମାଜିକ କଦାଚାର ପରିହାର କରିବେ । କୁତ୍ରବୃତ୍ତିର ଅଧିନ ହିଁବେ ନା । କୁରାନାରେ ଅନୁଶାସନ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ଶିରୋଧାର୍ୟ କରିବେ ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ କାଜେ ଆଲ୍ଲାହ ଓ ରସ୍ତୁଳ କରୀମ ସାଲ୍ଲାହାହ ଆଲ୍ଲାଯାହେ ଓୟା ସାଲ୍ଲାମେର ଆଦେଶକେ ଜୀବନେର ପ୍ରତିଟି କ୍ଷେତ୍ରେ ଅନୁସରଣ କରିଯା ଚଲିବେ ।

(୭) ଅହଂକାର ଓ ଗର୍ବ ସର୍ବତୋଭାବେ ପରିହାର କରିବେ । ଦୀନତା, ବିନ୍ୟ, ଶିଷ୍ଟାଚାର, ସହିଷ୍ଣୁ ଓ ଦରବେଶୀ ଜୀବନ ଯାପନ କରିବେ ।

(୮) ଧର୍ମ ଓ ଧର୍ମର ସମ୍ମାନ କରାକେ ଏବଂ ଇସଲାମେର ପ୍ରତି ସହାନୁଭୂତିକେ ନିଜ ଧନ-ପ୍ରାଣ, ମାନ-ସମ୍ମର, ସନ୍ତାନ-ସନ୍ତତି ଓ ସକଳ ପ୍ରିୟଜନ ହିଁତେ ପ୍ରିୟତର ଜନ କରିବେ ।

(୯) ଆଲ୍ଲାହ ତା'ଲାର ପ୍ରୀତି ଲାଭେର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟେ ତାହାର ସୃଷ୍ଟ ଜୀବେର ସେବାଯ ଯତ୍ନବାନ ଥାକିବେ ଏବଂ ଖୋଦାର ଦେଓୟା ନିଜ ଶାନ୍ତି ଓ ସମ୍ପଦ ଯଥାସାଧ୍ୟ ମାନବ କଲ୍ୟାଣେ ନିଯୋଜିତ କରିବେ ।

(୧୦) ଆଲ୍ଲାହର ସନ୍ତ୍ରଷ୍ଟି ଲାଭେର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟେ ଧର୍ମାନୁମୋଦିତ ସକଳ ଆଦେଶ ପାଲନ କରିବାର ପ୍ରତିଜ୍ଞାଯ ଏହି ଅଧିମେର (ଅର୍ଥାତ୍ ହସରତ ମସୀହ ମାଓଉଦ ଆଲ୍ଲାଯାହେସ୍ ସାଲ୍ଲାମେର) ସହିତ ଯେ ଭାତୃତ ବନ୍ଧନେ ଆବଦ୍ଧ ହିଁଲ, ଜୀବନେର ଶେଷ ମୁହୂର୍ତ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାହାତେ

ଅଟଲ ଥାକିବେ । ଏହି ଭାତୃତ ବନ୍ଧନ ଏତ ବେଶୀ ଗଭୀର ଓ ସନିଷ୍ଠ ହିଁବେ ଯେ, କୋନ ପ୍ରକାର ପାର୍ଥିବ ଆତ୍ମୀୟତା ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସମ୍ପର୍କ ଏବଂ ସେବକୁଳଭ ଅବସ୍ଥାର ମଧ୍ୟେ ଉତ୍ତର ତୁଳନା ପାଓୟା ଯାଇବେ ନା ।

(ଇଶ୍ତେହାର ତକମୀଲେ ତବଳୀଗ : ୧୨ଇ ଜାନୁଆରୀ, ୧୮୮୯ଇଁ)

ଲୁଧିଯାନାୟ ଉପାଷ୍ଟିତ ହେତୁର ଆବ୍ରାନ୍ତ

ହସରତ ଆକଦାସ ମସୀହ ମାଓଉଦ (ଆ.)-ଏର ଏଟାଓ ନିର୍ଦେଶନା ଛିଲ ଯେ, ହସରତ ରସ୍ତୁଳେ କରୀମ (ସା.)-ଏର ସୁନ୍ନତ ଅନୁୟାୟୀ ଇଶ୍ତେହାର ସମ୍ପନ୍ନ କରାର ପର ଯେନ ଇଚ୍ଛକୁ ବ୍ୟକ୍ତିରା ବସାତେର ଜନ୍ୟ ଉପାଷ୍ଟିତ ହୁଏ । ଅର୍ଥାତ୍ ଆଗେ ଦୋଯା କରନ୍ତ, ଇଶ୍ତେହାରା କରନ୍ତ ଅତଃପର ବସାତ କରନ୍ତ । ଉପରୋକ୍ତ ପ୍ରଚାରପତ୍ର ପେଶ କରାର ପର ହସରତ ଆକଦାସ (ଆ.) କାଦିଯାନ ଥିକେ ଲୁଧିଯାନାୟ ଗମନ କରେନ ଓ ‘ମହିଳା ଜୀଦୀଦ’-ଏ ହସରତ ସୂଫୀ ଆହମଦ ଜାନ ସାହେବ (ରା.)-ଏର ଗୃହେ ଅବସ୍ଥାନ କରେନ । (ହାୟାତେ ଆହମଦ, ତୃତୀୟ ଖଣ୍ଡ, ପୃଷ୍ଠା-୧)

ବସାତେର ଲକ୍ଷ୍ୟ ଓ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ

ତିନି (ଆ.) ଲୁଧିଯାନାୟ ଅବସ୍ଥାନ କରେଇ ବସାତେର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଓ ଲକ୍ଷ୍ୟର ପ୍ରତି ଆଲୋକପାତ କରେ ୪ ମାର୍ଚ ୧୮୮୯ ଏର ବିଜ୍ଞାପନ ପ୍ରକାଶ କରେନ । ତିନି ଲେଖେନ, ‘ବସାତେର ଏହି ସିଲସିଲା ବିଶେଷ ଭାବେ ଖୋଦାଭୀର୍ତ୍ତା ଅଲକ୍ଷ୍ମେ ଜାମାତକେ ସଂଘବନ୍ଦକାରାର ଜନ୍ୟ, ଯାତେ ଖୋଦାଭୀର୍ତ୍ତା ଏମନ ଏକ ବୃଦ୍ଧ ଦଲ ଗଠିତ ହେଁ ଜଗତେ ନିଜେଦେର ନେକ ପ୍ରଭାବେ ବିଭାଗ ଘଟାଯ ଏବଂ ତାଦେର ଏକତା, ଇସଲାମେର ଜନ୍ୟ କଲ୍ୟାଣକାର, ଶ୍ରେଷ୍ଠ ପ୍ରକାଶକାରୀ ଶୁଭ ପରିଣାମର କାରଣ ହୁଏ । ଏହି କଲ୍ୟାଣମଣ୍ଡିତ ଏକତ ପ୍ରକାଶକ ବାକ୍ୟେର ଓପର ସମବେତ ହେଁଟାଟା, ଇସଲାମେର ପାକପରିତ୍ର ଓ ସମ୍ମାନପୂର୍ଣ୍ଣ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ପ୍ରତିଷ୍ଠାର ସେବାଯ ଦୃଢ଼ ସଫଳତା ଆନତେ ପାରେ, ଯାତେ ଏକ ମୁସଲମାନକେ ପୀଡ଼ିତ, ନିଷ୍ପେଷିତ, କୃପଣ, ପରାଭୂତ ଓ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୁସଲମାନେ ପରିଣିତ ହତେ ନା ହୁଏ । ଏରା ସେରକମ ଅର୍ବାଚୀନ ଲୋକଦେର ମତ ଓ ଯେନ ନା ହୁଏ ଯାରା ନିଜେଦେର ମତ ବିରୋଧିତା ଓ

অনেকেয়ের কারণে ইসলামের বড় ক্ষতি সাধন করেছে। এর অনিন্দ্য সুন্দর চেহারায় কলঙ্কের কালিমাপূর্ণ দাগ এঁকে দিয়েছে। আবার এমন অকর্মন্য সাধু সন্নাসী বা নির্জনবাসী ঘরকুণ্ডের মতও যেন না হয় যারা ইসলামের বর্তমান চাহিদাগুলো সম্পর্কে কোন খবরই রাখে না যাদের নিজ আপনজনদের প্রতি সহমর্মিতার কোন বলাই নেই আর যাদের মানব সন্তানের কল্যাণ সাধনের কোন অনুপ্রেরণা বা স্পষ্টাও নেই। পক্ষতরে এরা অর্থাৎ বয়আতকারীরা হলো এমন জাতি যারা গরীবের আশ্রয়স্থল, এতিমদের জন্য বাপের মত ও ইসলামের কাজে সহায়তা দিতে একান্ত প্রেমিকের মত আত্মোৎসর্গে প্রস্তুত এবং যাবতীয় চেষ্টা প্রচেষ্টা ও সাধ্য সাধনা এ উদ্দেশ্যে করে যেন এর সার্বজনীন কল্যাণ পৃথিবী ব্যাপী বিস্তার লাভ করে। আর ঐশ্বীগ্রেমে ও খোদা তাঁলার সৃষ্টির প্রতি সহমর্মিতার পবিত্র প্রস্তুবন ধারা প্রতিটি হৃদয় হতে উৎসারিত হয়ে এক স্থানে মিলে গিয়ে বহুমান এক সমুদ্র শ্রেতের ন্যায় প্রতিভাত হয়। খোদা তাঁলাই এই দলকে নিজ প্রতাপ প্রকাশ করতে স্বীয় শক্তি, ক্ষমতা ও মহিমা প্রদর্শন করতে সৃষ্টি করেছেন।

অতঃপর এদেরকে উন্নতি দান করতে চাচ্ছেন যাতে পৃথিবীতে মহবতে ইলাহী (পরম উপস্যের প্রতি ভালবাসা), তওবা নৃসুহ (আন্তরিক অনুতাপের সাথে পাপ পরিহার করে প্রত্যাবর্তন), পবিত্রতা প্রকৃত ও সঠিক পৃণ্য কর্ম, শান্তি ও কল্যাণ এবং মানব সন্তানের জন্য মায়া মমতা

সহমর্মিতা ছড়িয়ে দেয়া যায়। অতএব এই দল, তাঁর বিশেষ এক দলের মর্যাদা পাবে, তিনি তাদেরকে তাঁর নিজস্ব বিশেষ বাণী দ্বারা শক্তি ও ক্ষমতা যোগাবেন, তাদের নোংরামীপূর্ণ জীবন ধুয়ে মুছে পরিক্ষার করে দিবেন। অতঃপর তাদের জীবনে এক পবিত্র পরিবর্তন দান করবেন। তিনি যেমনটি তাঁর নিজ ভবিষ্যদ্বাণীতে প্রতিশ্রুতি দিয়েছেন যে, এই দলকে তিনি বহুগুণে বৃদ্ধি দান করবেন এবং হাজার হাজার বিশ্বস্ত ও সত্যবাদিদের এতে প্রবেশ করবেন। তারা এই প্রদীপের মত যা ইসলামের কল্যাণ সাধনের জন্য তারা অনুকরণীয় আদর্শরূপে স্বীকৃত হবেন। তিনি এই সিলসিলার পূর্ণ অনুসারীদের প্রত্যেক প্রকার কল্যাণের ক্ষেত্রে অন্য সিলসিলার অনুসারীদের ওপর বিজয় দান করবেন। সর্বদা কেয়ামতকাল পর্যন্ত তাদের মধ্য থেকে এমন লোক সৃষ্টি হতে থাকবে যাদেরকে গ্রহণযোগ্যতা ও সহায়তা প্রদান করা হবে। এই রাবের জালিল-ই এটা চেয়েছেন, সর্বশক্তিমান, যা-ই তিনি চান করে থাকেন। প্রত্যেক শক্তি ও মহিমা তাঁরই। (তবলীগে রিসালত, প্রথম খন্দ, পৃষ্ঠা ১৫০-১৫৫)

প্রথম বয়আত অনুষ্ঠান

এই একই বিজ্ঞাপনে তিনি (আ.) নির্দেশ দিয়েছিলেন যে, বয়আত গ্রহণে ইচ্ছুক ব্যক্তিরা ২৩ মার্চ লুধিয়ানায় উপস্থিত হবেন। পূর্ববর্তী ঘোষণা অনুযায়ী হযরত মসীহ মাওউদ (আ.) ১৮৮৯ খ্রিষ্টাব্দে মহল্লা জাদীদ-এ অবস্থিত সুফী আহমদ জান সাহেবের বাড়ীতে প্রথম বয়আত নেন। এ

বয়আত অনুষ্ঠানে ভ্যুর (আ.) বয়আত নেয়ার জন্য একটি কক্ষে একেক জনকে আলাদা আলাদাভাবে ডাকতেন ও বয়আত নিতেন। এভাবে প্রথম বয়আত করেন হযরত মাওলানা নূরদীন (রা.). সেদিন চল্লিশ জন পুণ্যাত্মা হযরত মসীহ মাওউদ (আ.)-এর পবিত্র হস্তে বয়আত করেন।

সেদিনের বয়আত গ্রহণকারীরা হলেন হযরত মাওলানা হেকীম নূরদীন (রা.), হযরত হাফেজ হামেদ আলী (রা.), হযরত মুলি আব্দুল্লাহ সানোয়ারী প্রমুখ ব্যক্তিবর্গ। মার্চ মাস পুরোটাই ভ্যুর আকদাস মসীহ মাওউদ (আ.) লুধিয়ানায় অবস্থান করেন।

২৩ মার্চ ১৮৮৯ জামাতের সূচনাকাল

এই ২৩ মার্চ ১৮৮৯ এর বয়আত অনুষ্ঠানের মাধ্যমে আহমদীয়া মুসলিম জামাতের গোড়াপত্তন হয় যা আজ শত শত বছর পরে সারা বিশ্বের ২০৯ টি দেশে আহমদীয়াতে বিস্তৃতি লাভ করেছে। জামাতের সকলের কাছে এই দিবসটি অত্যন্ত তৎপর্যপূর্ণ। তাই আমাদের এই দিবসকে স্মরণীয় করার জন্য নিজ দায়িত্ব যথাযথভাবে পালন করা উচিত। হযরত মসীহ মাওউদ (আ.)-এর নির্দেশের আলোকে আমাদের খাঁটি মানুষ হিসেবে সর্বদা নেক আমলের ময়দানে বাপিয়ে পড়া উচিত। আল্লাহ তাঁলা আমাদেরকে আমলের ময়দানে আগে বাড়ার এবং প্রত্যেকের বয়আত করুল করুণ, আমীন।

[পুনর্মুদ্রিত]

To Watch Friday Sermon Regularly

Please visit: www.alislam.org
www.ahmadiyyabangla.org
www.mta.tv

ଏଣ୍ଟି ସାହାଯ୍ୟ ଓ ସମର୍ଥନ ପ୍ରାପ୍ତ ଯୁଗ-ଖଲୀଫାର ସଫରେ ଆଶିସମନ୍ତିତ ହଲୋ କାନାଡା

ମୋହମ୍ମଦ ଫଜଲୁର ରହମାନ

(ତୃତୀୟ କିଣ୍ଠି)

ହୃଦୟ (ଆଇ.) ଆରୋ ବଲେନ ଯେ, ଜାତିସଂଘେର ମତ ଆନ୍ତର୍ଜାତିକ କୋନ ସଂସ୍ଥାର ପ୍ର୍ୟୋଜନ ଛିଲ ସଦସ୍ୟ-ଦେଶଗୁଲୋର ମଧ୍ୟେ ନିରପେକ୍ଷତା ଓ ନ୍ୟାୟବିଚାର ନିଶ୍ଚିତ କରାତେ । ହୃଦୟ (ଆଇ.) ବଲେନ : “କେବଳ ବୃଦ୍ଧ ଶକ୍ତିଗୁଲୋ ଏବଂ ଜାତିସଂଘେର ମତ ଆନ୍ତର୍ଜାତିକ କୋନ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ସର୍ବାବସ୍ଥାୟ ଯଦି ସତ୍ୟକାରେ ତାଦେର ମୂଳନୀତିର ଓପର କାଜ କରାତେ, ତବେ ଆମରା ସନ୍ତ୍ରାସବାଦେର ଏହି ବିଷମଯ ପ୍ଲେଗକେ ବିଶେର ଏତଙ୍ଗୁଲୋ ଅଂଶେ ସଂକ୍ରମିତ ହତେ ଦେଖିତାମ ନା । ବିଶେର ଶାନ୍ତି ଓ ନିରାପଦାକେଓ ଆମରା ବାରବାର କ୍ଷତିଗ୍ରହଣ ଓ ଧ୍ୱନ୍ସ ହତେ ଦେଖିତାମ ନା, ଆର ବିପୁଲ ଉଦ୍ବାନ୍ତ-ସଂକଟ, ଯେଟା ବର୍ତମାନେ ଇଉରୋପ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଦେଶଗୁଲୋକେ ବିଭାନ୍ତ ଓ ଆତକିତ କରାଛେ, ସେଟାକେଓ ଆମାଦେର ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କରାତେ ହତୋ ନା ।”

ହୃଦୟ (ଆଇ.) ଆରୋ ବଲେନ : “ବିଶେ ଶାନ୍ତି ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରାତେ ହଲେ ଜାତିସଂଘକେ ଅବଶ୍ୟକ କୁଟୀଲ ରାଜନୀତି, ଅବିଚାର ଏବଂ ସ୍ଵଜନ-ପ୍ରୀତିର ଭାରମୁକ୍ତ ହୁଏ ଏର ଆସଲ-ଭୂମିକାଟି ପାଲନ କରାତେ ହବେ ।”

ଉପସଂହାରେ ହୁଏ ହୃଦୟ (ଆଇ.) ବଲେନ : “ଆମି ଆଶା କରି ଏବଂ ଦୋଯା କରି, ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ଆଲ୍ଲାହ ଜାତିସଂଘକେ ଏବଂ ବିଶେର ସରକାରଗୁଲୋକେ ଏମନ ଭାବେ କାଜ କରାର ତୌଫିକ ଦିନ, ଯାତେ ସତ୍ୟକାର ଏବଂ ଦୀର୍ଘବ୍ରାହ୍ମି ଶାନ୍ତି ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହୁଏ । ଏର କୋନ ବିକଲ୍ପ ଚିନ୍ତା କରା ଯାଇ ନା, କାରଣ ଏଥିନ ଆମରା ଯେଭାବେ

ଚଲାଇ, ସେଭାବେ ଚଲାତେ ଥାକଲେ ଆରେକଟି ବିଶ୍ୱଯୁଦ୍ଧର ଆକାରେ ବିପୁଲ ଏକ ଧ୍ୱନ୍ସେର ଦିକେ ବିଶ୍ୱ ଅତି ଦ୍ରୁତ ଧାବିତ ହବେ ।”

ହୃଦୟ (ଆଇ.) ଆରୋ ବଲେନ : “ ବିଶେର ନେତୃବ୍ରଦ୍ଧ ଓ ନୀତି ନିର୍ଧାରକଗଣକେ ଆଲ୍ଲାହ ଜାନ ଦାନ କରନ, ଯାତେ ଯେ-ବିଶ୍ୱକେ ଆମାଦେର ସନ୍ତାନଦେର ଓ ଭବିଷ୍ୟତ-ପ୍ରଜନ୍ମେର ଜନ୍ୟେ ରେଖେ ଯାଚିଛି, ସେଟା ଯେଣ ଶାନ୍ତି ଓ ସମ୍ମଦ୍ଦିର ଏକ ବିଶ୍ୱ ହୁଏ ।”

ଏ ଅନୁଷ୍ଠାନଟି ଚଲାକାଳେ ହୁଏ ରତ ମିର୍ୟା ମାସରର ଆହମଦ (ଆଇ.) ଜାତିସଂଘେର ମାନବାଧିକାର ବିଭାଗେର ସାବେକ ହାଇ କମିଶନାର ଏବଂ କାନ୍ତିଆ ସୁପ୍ରିମ କୋର୍ଟେର ସାବେକ ଜଜ ମିସେସ ଲୁଇସ ଆର୍ବାରକେ ଜନ ସେବାର ଜନ୍ୟେ ସ୍ୟାର ଜାଫରଙ୍ଲାହ ଖାନ ପୁରକ୍ଷାରେ ଭୂଷିତ କରେନ । ତାର ସୁଦୀର୍ଘ ଓ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଜୀବନ-ଧାରାର ଜନ୍ୟେବାଯ ବିଶେଷ ଅବଦାନେର ଶ୍ରୀକୃତି ସ୍ଵରୂପ ତାକେ ଏ ପରକ୍ଷାରଟି ପ୍ରଦାନ କରା ହୁଏ । ପୁରକ୍ଷାରଟି ଗ୍ରହଣେ ପର ମିସେସ ଲୁଇସ ଆର୍ବାର ବଲେନ : “ମହାନ ଏକଜନ ଆଇନଙ୍ଗ, ଆଇନଜୀବି, ବିଚାରକ ଏବଂ ସ୍ଵନାମଧନ୍ୟ ଏକ

କୂଟନୀତିବିଦେର ନାମାକିତ ଅତ୍ୟନ୍ତ ମର୍ଯ୍ୟାଦାପୂର୍ଣ୍ଣ ଏ ପୁରକ୍ଷାରଟି ପେଯେ ଆମି ନିଜେକେ ବିଶେଷ-ଭାବେ ସମ୍ମାନିତ ବୋଧ କରାଇଛି । ସ୍ୟାର ଚୌଧୁରୀ ଜାଫରଙ୍ଲାହ ଖାନ ସାଥେ ଆନ୍ତର୍ଜାତିକ ଆଦାଲତେ ଚୀଫ ଜଜ ଓ ପ୍ରେସିଡେନ୍ଟ ହିଲେନ, ତଥାତାର ସାଥେ କାଜ କରାର ସୌଭାଗ୍ୟ ଲାଭ କରେ ଆମି ନିଜେକେ ବିଶେଷଭାବେ ସମ୍ମାନିତ ବୋଧ କରି । ଶାନ୍ତିର ସଂକ୍ଷତିକେ ଆହମଦୀଆ ମୁସଲିମ ଜାମାତ

ଯେଭାବେ ଉତ୍ସାହିତ କରେ ଥାକେ ଏବଂ କରେ ଚଲଛେ, ତାତେ ଆମି ଗଭୀରଭାବେ ପ୍ରଭାବିତ ହୁୟେଛି ।”

ବେଶ କ'ଜନ ଅତିଥି-ବକ୍ତାଓ ମଧ୍ୟେ ଉପବିଷ୍ଟ ଛିଲେନ । ବିଜ୍ଞାନ-ମନ୍ତ୍ରୀ ଏବଂ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ଜାପିନ ଟ୍ରିଡୋ-ର ଦାନ୍ତରିକ ପ୍ରତିନିଧି ମିଃ କାର୍ଷି ଡାନକାନ ବଲେନ : “ଆଜ ରାତେ ଏଥାନେ ଉପସ୍ଥିତ ଥେକେ ନିଖିଲ ବିଶ୍ୱ ଆହମଦୀଆ ମୁସଲିମ ଜାମାତେ ଫ୍ରେ ଖଲୀଫା ହୁଏ ରତ ମିର୍ୟା ମାସରର ଆହମଦ (ଆଇ.)-କେ ପାର୍ଲାମେନ୍ଟ ହିଲ-ଏ ସ୍ଵାଗତ ଜାନାନୋର ସୁଯୋଗ ଲାଭ କରେ ଆମି ନିଜେକେ ସମ୍ମାନିତ ବୋଧ କରାଇ । ଆହମଦୀଆ ମୁସଲିମ ଜାମାତେ ସାଥେ ପାର୍ଲାମେନ୍ଟ-ହିଲେର ସବାଇ ଆଜ ଏକତ୍ରି ହୁଏ ତାର ସାଥେ ମିଲିତ ହତେ ପେରେ ଏବଂ ତାକେ ଆମାଦେର ଜୋରାଲୋ-ସର୍ବଧର୍ମ ଜ୍ଞାପନ କରାତେ ପେରେ ଆମରା ଆନନ୍ଦିତ । କାନାଡାଯ ଆହମଦୀଆ ମୁସଲିମ ଜାମାତ ଏକ ପାର୍ଥକ୍ୟ ସ୍ଥାପନ କରାଯାଇଛି ।”

ଆନ୍ତର୍ଜାତିକ ଧର୍ମୀୟ-ସ୍ଵାଧୀନତା ବିଷୟକ ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରେ କମିଶନ-ଏର ଭାଇସ ଚେୟାରମ୍ୟାନ ଡଃ ଜେମ୍ସ ଜେ ଜଗବି ବଲେନ : “ଆନ୍ତର୍ଜାତିକ ଧର୍ମୀୟ-ସ୍ଵାଧୀନତାର ଓପର ଇଟ୍. ଏସ. କମିଶନେର ପକ୍ଷ ଥେକେ ଆମି ଆଜ ରାତେ ହୃଦୟ (ଆଇ.) ଏର ପାଶେ ଥାକାତେ ପେରେ ନିଜେକେ ସମ୍ମାନିତ ବୋଧ କରାଇ । ଆହମଦୀଆ ମୁସଲିମ ଜାମାତ ସମ୍ପର୍କେ ଯେ ବିଷୟଟି ସର୍ବଦାଇ ଆମାଦେରକେ

ଗଭୀରଭାବେ ପ୍ରଭାବିତ କରେଛେ, ତା ହଚ୍ଛେ— ଏ ଜାମାତେର ସବାଇ ପ୍ରାୟଶଃଇ ନିର୍ଯ୍ୟାତନେର ଶିକାର ହେଁଯା ସତ୍ରେ ଆପନାରା ନିର୍ଯ୍ୟାତିତ ଅନ୍ୟାନ୍ୟଦେର ଅଧିକାରକେ ସର୍ବଦାଇ ସମର୍ଥନ ଦିଯେ ଆସଛେନ । ଏମନ ଏକ ବିଶ୍ଵ, ସେଥାନେ ଅସହିଷ୍ଣୁତା କ୍ରମେଇ ବେଡ଼େ ଚଲଛେ, ସେଥାନେ ଆହମଦୀୟା ମୁସଲିମ ଜାମାତ ସହିଷ୍ଣୁତା ଓ ମଙ୍ଗଳ-କାମନାୟ ଏକ ଶକ୍ତିଶାଲୀ ପ୍ରବକ୍ତାର ଭୂମିକା ପାଲନ କରେ ଚଲଛେ ।”

ଦିନେର ଶୁରୁତେ ହ୍ୟୁର (ଆଇ.) କାନାଡା ସରକାରେର ଫେଡାରେଲ ମନ୍ତ୍ରୀବର୍ଗ, ସିନେଟେରବ୍ଲନ୍ଦ ଓ ଏମ. ପି. ଗଣେର ସାଥେ ବେଶ କରେକ ଦଫା ସଭାଯ ମିଲିତ ହନ । ଏ ଛାଡ଼ାଓ, ହ୍ୟୁର (ଆଇ.) ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ମି. ଜାଷିନ ଟ୍ରୁଡୋର ସାଥେଓ ଏକ ସାକ୍ଷାତକାରେ ମିଲିତ ହନ । ପ୍ରଶ୍ନାତରେ ଏକ ପର୍ବେ ହ୍ୟୁର (ଆଇ.) ଆଇନ-ସଭାର ସ୍ପିକାର କର୍ତ୍ତକ ଦାନ୍ତରିକଭାବେ ସବାର ସାଥେ ପରିଚିତ ହନ, ସେଥାନେ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ହାଉଜ ଅବ କମନ୍ସ ଏର ଉପସ୍ଥିତ ସବ ସଦସ୍ୟ ଦାଁଢ଼ିଯେ ଗିଯେ ହ୍ୟୁର (ଆଇ.)-କେ ସମ୍ମାନ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରେନ । ଉପରମ୍ଭ, ଏମ.ପି. ମିଃ ଜୁଡ଼ି ଏସହୋ ହାଉଜ ଅବ କମନ୍ସ-ଏ ଏକଟି ସଦସ୍ୟ-ବିବୃତି ପଡ଼େ ଶୋନାନ, ଯାତେ ସ୍ପିକାରକେ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ କରେ ବଲା ହୟ, “ଆଜ ପୂର୍ବାହେ ଆହମଦୀୟା ମୁସଲିମ ଜାମାତେର ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ନେତା ପାର୍ଲାମେନ୍ଟ ହିଲେ ଆନୁଷ୍ଠାନିକ ଏକ ସଫରେ ଅଟୋୟା ପୌଛେଛେ । ଏ ସଫରେ ଆମାଦେର ସାଥେ ଅବସ୍ଥାନକାଲେ ‘ଭାଲବାସା ସବାର ତରେ, ସ୍ଥଣ ନୟ କାରୋ ‘ପରେ’- ଏହି ଶାନ୍ତିପୂର୍ଣ୍ଣ ବାଣିଟିକେ ଅଧିକତର ବିଷ୍ଟାର ଦାନେର ପ୍ରଚେଷ୍ଟାଯ ତିନି କେବିନେଟ ମନ୍ତ୍ରୀବର୍ଗ, ସିନେଟେର ବ୍ଲନ୍ଦ, ସଂସଦ ସଦସ୍ୟବ୍ଲନ୍ଦ ଏବଂ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ମହୋଦୟର ସାଥେ ସାକ୍ଷାତ କରବେନ । ଏ କାଜଟି ହଚ୍ଛେ ଚଲମାନ ପ୍ରଚେଷ୍ଟାର ଏକ ଅଂଶ, ସେଟା ତିନି ଇସଲାମେର ଶାନ୍ତିପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରକୃତି ଓ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରକାଶେର କର୍ମସୂଚୀ ହିସେବେ ହାତେ ନିଯେଛେନ ଏବଂ ବିଶେର ଶକ୍ତିଧର ଦେଶଗୁଲୋକେ ଶାନ୍ତି ଓ ଧର୍ମୀୟ-ସ୍ଵାଧୀନତା କାଯେମେର ଏବଂ କାନାଡା ଓ ବିଶେର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଦେଶକେ ମାନବାଧିକାର ଉତ୍ସବରେ ଆହାନ ଜାନାଛେନ । ହ୍ୟୁର (ଆଇ.) ଓ ବିଶ୍ଵ ଆହମଦୀୟା ମୁସଲିମ ଜାମାତକେ ତାଦେର ଏ କାଜେର ଜନ୍ୟ ଆମି

ଅକୁଠ-ସମର୍ଥନ ଜ୍ଞାପନ କରାଛି, ଏବଂ ଆମାର ସଂସଦ ସଦସ୍ୟବ୍ଲନ୍ଦ ଓ କାନାଡାର ଜନଗଣେର ପକ୍ଷ ଥେକେ ଆମି ବନ୍ଦୁତ୍ତର ହାତ ପ୍ରସାରିତ କରାଛି ।”

ବିଶେଷ ଏ ସଂବର୍ଧନ-ଅନୁଷ୍ଠାନଟି ହ୍ୟୁର (ଆଇ.) କର୍ତ୍ତକ ପରିଚାଲିତ ଏକ ନୀରବ ଦୋୟାର ମାଧ୍ୟମେ ଶେଷ ହୟ । ନୈଶଭୋଜେର ପର ଆଇନ-ସଭାର ସଦସ୍ୟ ଓ ଅତିଥିବ୍ଲନ୍ଦ ହ୍ୟୁର (ଆଇ.)-ଏର ସାଥେ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବେ ସାକ୍ଷାତ କରାର ସୁଯୋଗ ଲାଭ କରେନ ।

୨୧ ଅକ୍ଟୋବର, ୨୦୧୬ ତାରିଖ ରୋଜ ଶୁକ୍ରବାର ନିଖିଲ ବିଶ୍ଵ ଆହମଦୀୟା ମୁସଲିମ ଜାମାତେର ୫ମ ଖଲුଫା ହୟରତ ମିର୍ବା ମାସରାର ଆହମଦ (ଆଇ.) କାନାଡାର ଅନ୍ଟାରିଓର ପିସ-ଭିଲେଜେ ଅବସ୍ଥିତ ବାୟତୁଲ ଇସଲାମ ମସଜିଦେ ଜୁମ୍ବାର ଖୁତବା ପ୍ରଦାନ କରେନ । ଖୁତବା ହ୍ୟୁର (ଆଇ.) ଆହମଦୀୟା ମୁସଲିମ ଜାମାତେର ଯେ ଦୁ'ଜନ ବିଶିଷ୍ଟ ବ୍ୟକ୍ତିର ଜୀବନିର ଓପର ଆଲୋକପାତ କରେନ, ତାରା ହଚ୍ଛେ ଇମାମ ବଶିର ରଫିକ ଖାନ ଓ ଡାଃ ନୁସରାତ ଜାହାନ । ଏରା ଉଭୟେଇ ଏଦେର ସାରା ଜୀବନ ଧର୍ମ ଓ ମାନବତାର ସେବା କାଟାନୋର ପର ୧୧ ଅକ୍ଟୋବର ୨୦୧୬ ତାରିଖେ ଇଂଲିଯାରେ ଇନ୍ଟେକାଲ କରେନ ।

ଖୁତବା ଶୁରୁ କରାର ପର ହ୍ୟୁର (ଆଇ.) ବଲେନ, “ଏ ପୃଥିବୀତେ ଆଗତ ସବାଇକେହି ଏକଦିନ ନା ଏକଦିନ ଚଲେ ଯେତେ ହେବେ । ଯାହୋକ, ସୌଭାଗ୍ୟଶାଲୀ ହଚ୍ଛେ ତାରା, ଖୋଦା ଯାଦେରକେ ତାଦେର ଧର୍ମ ଓ ମାନବତାର ସେବା କରାର ତୋଫିକ ଦାନ କରେନ ।”

ଇମାମ ବଶିର ରଫିକ ଖାନ ସାହେବେର ଜୀବନେର ବହୁବିଧ କର୍ମଗୁଲୋର ମଧ୍ୟ ଉତ୍ସେଷିତ ହଚ୍ଛେ—ତିନି ବେଶ କ'ବର ଯାବତ ଲଙ୍ଘନେ ନିର୍ମିତ ପ୍ରଥମ ମସଜିଦ ‘ଫଜଲ ମକ୍କ’-ଏର ଇମାମେର ଦାଯିତ୍ବ ପାଲନ କରେନ । ବିଭିନ୍ନ ଉପାୟେ ତିନି ଇସଲାମେର ଖାତୀ ଶିକ୍ଷାଗୁଲୋ ପ୍ରସାରେ ପ୍ରଚେଷ୍ଟାଯ ଲିଙ୍ଗ ହିସେବେ ଏବଂ ‘ଦି ମୁସଲିମ ହେରାଲ୍’-ନାମକ ଇଂରେଜୀ ମ୍ୟାଗାଜିନଟି ଆରମ୍ଭ କରେନ । ହ୍ୟୁର (ଆଇ.) ଉତ୍ସେଷ କରେନ, ଇମାମ ବଶିର ରଫିକ ଖାନ ଅତ୍ୟଧିକ ପରିଶ୍ରମେର ସାଥେ ଧର୍ମୀ ସେବା କରେନ ଏବଂ ଇବାଦତେ ତାର

ବିପୁଲ ଆସ୍ତା ଛିଲ ଏବଂ ଖିଲାଫତେର ପ୍ରତି ବିଶ୍ଵତ ଥାକାର ଜନ୍ୟେ ସର୍ବଦା ତାର ସନ୍ତାନଦେରକେ ଉପଦେଶ ଦିତେନ ।

ଡାଃ ନୁସରାତ ଜାହାନ-ଏର ସେବାଗୁଲୋର ଉତ୍ସେଷ କରେ ହ୍ୟୁର (ଆଇ.) ବଲେନ ଯେ, ପାକିସ୍ତାନେ ତିନି ଛିଲେନ ଖ୍ୟାତିସମ୍ପନ୍ନ ଏକଜନ ସ୍ତ୍ରୀରୋଗ-ଚିକିତ୍ସକ, ଯିନି ଇଂଲିଯାରେ ପ୍ରଶିକ୍ଷଣ ନିଯୋଜିତ ହେବାନେ ଧର୍ମ ଓ ମାନବତାର ସେବା କରିବାର ଜୀବନ ଉତ୍ସର୍ଗ କରେଛିଲେନ ଏବଂ ପାକିସ୍ତାନେର ରାବ୍ୟାହୁ ଫ୍ୟାଲେ ଓମର ହାସପାତାଲେ କର୍ମରତ ଛିଲେନ । ହ୍ୟୁର (ଆଇ.) ବଲେନ, ନିଃସ୍ଵାର୍ଥଭାବେ ଏବଂ ସହାନୁଭୂତିର ସାଥେ ତିନି ତାର ରୋଗୀଦେର ସେବା କରିବେ, ଆର ଯେ ବିଶାଲ-ସଂଖ୍ୟକ ଲୋକଦେର ଚିକିତ୍ସା ତିନି କରେ ଗେଛେନ, ତାରା ତାର କାହେ ଚିର-ଖଣ୍ଡ ଥାକବେ । ହ୍ୟୁର (ଆଇ.) ଉତ୍ସେଷ କରେନ ଯେ, କିଛିଦିନ ତିନି ଯୁକ୍ତରାଜ୍ୟେ ପଡ଼ାଲେଖା ଓ କାଜ କରେଛେନ ଏବଂ ପର୍ଦା ପାଲନେର ବିଷୟେ ତିନି କଥନୋ କୋନ ଆପୋଷ କରେନ ନି । ହ୍ୟୁର (ଆଇ.) ବଲେନ, “ଡାଃ ନୁସରାତ ଜାହାନ କଥନୋଇ କୋନ ହିସମନ୍ୟତାର ଭୁଗତେନ ନା । ପର୍ଦାପ୍ରଥା ପୂର୍ଣ୍ଣଭାବେ ପାଲନ କରେନ ଅତ୍ୟନ୍ତ ପରିଶ୍ରମେର ସାଥେ ତିନି ତାର ପେଶାଗତ ସାର୍ବିକ-ଦାୟିତ୍ବ ପାଲନ କରିବେ । ସେ କାରଣେ ସେବା ମହିଳା ବଲେ ଯେ, ପର୍ଦା ପାଲନ କରେ ତାରା କାଜ କରିବେ ପାରେ ନା, ସେବା ମହିଳା ଜନ୍ୟେ ତିନି ହଚ୍ଛେ ଏକ ଆଦର୍ଶ ନମୁନା ।” ତାର ଧାର୍ମିକତା ଓ ଦୟାପୂର୍ଣ୍ଣ ଆଚରଣେ ପ୍ରଭାବିତ ଲୋକେରା ତାର ସମ୍ବନ୍ଧେ ପ୍ରଶଂସାଦୂଚ ସେବା କଥା ବଲେ ଗେଛେନ, ହ୍ୟୁର (ଆଇ.) ସେଗୁଲୋର ଉତ୍ସେଷ କରେନ ।

ଉପସଂହାରେ ହ୍ୟୁର (ଆଇ.) ବଲେନ, “ଆଲ୍ଲାହ୍ ତା'ଲା ଏ ମରହମାର ମର୍ଯ୍ୟାଦା ବୃଦ୍ଧି କରନ୍ତି ଏବଂ ଫ୍ୟାଲେ ଓମର ହାସପାତାଲକେ ଆଲ୍ଲାହ୍ ତାର ମତ ଅନେକ ଚିକିତ୍ସକ ଦାନ କରନ୍ତି, ଯାରା ବିଶ୍ୱତାର ସାଥେ ଚିକିତ୍ସା-ସେବାଦାନେ ତାଦେର ଦାୟିତ୍ବାବଳୀ ପାଲନ କରିବେ ।” ଖୁତବା ଶେଷେ ହ୍ୟୁର (ଆଇ.) ଆବେଗଘନ ଏକଟି ବୟାନାତେର ଅନୁଷ୍ଠାନ ପରିଚାଲନା କରେନ, ସେଥାନେ ପ୍ରଥମବାରେ ମତ ବନ୍ଦୋକ ହ୍ୟୁର (ଆଇ.)-ଏର ହାତେ ବୟାନାତ କରେନ ।

(ଚଲବେ)

কলমের জিহাদ

আমাদের ধর্ম বিশ্বাসের সারমর্ম হলো—
‘লা ইলাহা ইল্লাহু মুহাম্মদুর রসূলুল্লাহু’
- ইমাম মাহদী (আ.)

“ধর্মে কোন জোর-জবরদস্তি নাই”

- আল কুরআন

মুহাম্মদ খলিলুর রহমান

(পূর্ব প্রকাশিত সংখ্যার পর- ৬২)

দ্বিতীয়ত: ইহুদী পদ্ধতিগণ মহানবী হ্যরত মুহাম্মদ (সা.) সম্পর্কিত তৌরাতের ভবিষ্যদ্বাণী সম্পর্কে তাদের বিশ্বাস অনুযায়ী ইস্রায়েল বংশ থেকে সেই মহানবীর আবির্ভাবের অপেক্ষা করছে (দ্বিতীয় বিবরণঃ ১৮:১৮ এবং ৩৩:২)। তৌরাতের ভবিষ্যদ্বাণীতে প্রতিশ্রূত মহানবী বনী ইস্রায়েলীর অপর আত্মদের মধ্যে অর্থাৎ বনী ইসমাইল থেকে আগমনের ব্যাখ্যা মানতে তারা রাজী হয় নি। ভবিষ্যদ্বাণীর অন্তর্নিহিত তত্ত্ব ও তথ্যের সঠিক ব্যাখ্যার জন্য ঐশ্বী সাহায্য এবং উন্মুক্ত চিন্তা-চেতনার প্রয়োজনীয়তা অত্যাবশ্যক।

তৃতীয়তঃ ‘দশ হাজার পবিত্র আত্মাসহ’ সেই মহানবীর আগমন সংক্রান্ত তৌরাতের ভবিষ্যদ্বাণী আক্ষরিক অর্থে পূর্ণ হয় নি (দ্বিতীয় বিবরণ ৩২:২)। ইহুদীদের এই দা঵ীর উত্তরে মহানবী মুহাম্মদ (সা.) মক্কা-বিজয়ের সময় দশ হাজার সাহাবীসহ বিজয়ী-বেশে মক্কায় প্রবেশের সত্যতা উপস্থাপন করেন। কিন্তু ইহুদী-খৃষ্টানগণ অদ্যবধি তাদের কল্পিত আক্ষরিক ব্যাখ্যাসহ সেই মহানবীর আগমনের জন্য অপেক্ষমান।

মহানবী মুহাম্মদ (সা.) সম্পর্কিত আরও ভবিষ্যদ্বাণীসমূহ রয়েছে (যিশাইয় ২১:১৩-১৭, পরমগীত ১:৫-৬, হবক্কুক ৩:৭)। সেগুলোর মর্মার্থ গ্রহণ না করার ফলে বিভাসি সৃষ্টি হয়েছে।

(গ) রূপকার্বৃত ভবিষ্যদ্বাণী এবং খৃষ্টানগণের বিভাসির কারণ :

মহানবী মুহাম্মদ (সা.)-কে খৃষ্টানগণ অদ্যবধি এই কারণে মান্য করে নি যে, তাদের ব্যাখ্যানুযায়ী ভবিষ্যদ্বাণী সমূহ পূর্ণতা লাভ করে নি। যেমন বাইবেলের নিম্নোক্ত ভবিষ্যদ্বাণীগুলো দ্রষ্টব্যঃ

(১) বাইবেলের ভবিষ্যদ্বাণী (যোহন, ১৪:১৬-১৭) অনুযায়ী মহানবী (সা.)-কে ‘প্যারাক্লিত’ বা Comforter বা Spirit of Truth নামে অভিহিত করা হয়েছে।

(২) ‘দামাসকাস ডকুমেন্ট’ নামক ধর্মীয় গ্রন্থে বর্ণিত ভবিষ্যদ্বাণীতে মহানবী (সা.)-কে “এমদ” বলে আখ্যায়িত করা হয়েছে।

(৩) বাইবেলের ভবিষ্যদ্বাণী “সেই পবিত্র আত্মা... তিনি সকল বিষয় তোমাদিগকে শিক্ষা দিবেন” বিধানসহ মহানবী (সা.) আগমন করেছেন।

(৪) যোহন ১৪:২৯-৩১ “জগতের অধিপতির শাস্তিবার্তা অনুযায়ী শাস্তির ধর্ম তথা ‘ইসলাম’ ধর্ম প্রবর্তক মুহাম্মদ (সা.)-কে খৃষ্টানগণ আজও গ্রহণ করেন নি।

(৫) যোহন, ১৪:১২-১৪ যীশু বলেছেন; “তোমাদিগকে বলিবার আরও অনেক কথা আছে... কিন্তু তোমরা এখন সে সকল কথা সহ্য করিতে পারিবে না। সেই সত্যের আত্মা যখন আসিবেন তখন তিনি

পথ দেখাইয়া সমস্ত সত্যে লইয়া যাইবেন। কারণ তিনি নিজ হইতে কিছু বলিবেন না, কিন্তু যাহা যাহা শুনেন, তাহাই বলিবেন...।” এই সকল বিষয় মহানবী (সা.)-এর মাধ্যমে এবং পবিত্র কুরআনের মাধ্যমে পূর্ণতা লাভ করেছে... এই ব্যাখ্যা খৃষ্টানগণ মানতে পারছেন না।

যীশুখৃষ্ট সংক্রান্ত অনেকগুলো বিশ্বাস খৃষ্টানগণ কালক্রমে এমনভাবে বিকৃত করেছে, যা খুবই দুঃখজনক। বিশেষত: ত্রিভুবাদ এবং প্রায়শিত্বাদের ধ্যান-ধারণা পৃথিবীব্যাপী মারাত্মক ধর্মীয়-বিভাসির সৃষ্টি করেছে।

বর্তমান খৃষ্টানদের মতে ঈশ্বর, ঈশ্বরপুত্র যীশু এবং পবিত্র আত্মা... এই তিনি প্রকার ঈশ্বরত্বের মতবাদ, অর্থাৎ ত্রিভুবাদ প্রচলিত রয়েছে। তাদের মতে আদম-হাওয়ার দ্বারা সংঘটিত আদি-পাপের কারণে মানুষ জন্মগতভাবে পাপী, তাই ঈশ্বর তার পুত্রের মাধ্যমে সেই আদি পাপের প্রায়শিত্ব করেছেন এবং যে-কেউ যীশুর ঈশ্বরত্বে বিশ্বাস করবে, সে পাপ-মুক্ত হবে এবং ‘নাজাত’ (পরিত্রাণ) লাভ করবে। পাপী-তাপী, অপরাধী, সকলের জন্য নাজাত (পরিত্রাণ) লাভের এত বড় সুযোগ খুবই লোভনীয় বটে। পবিত্র কুরআন এরূপ ধ্যান-ধারণা এবং বিশ্বাসকে মারাত্মক অপ-প্রচার, এবং অপ-ব্যাখ্যা বলে আখ্যায়িত করেছেঃ

“এবং তারা বলে, রহমান আল্লাহ পুত্র গ্রহণ করেছেন। নিশ্চয় তোমরা এক অতি

ଶୁରୁତର ମିଥ୍ୟା-କଥା ବଲଛୋ । ଆକାଶ ସମୁହ ଫେଟେ ଯାଓଯାର ଏବଂ ପୃଥିବୀ ବିଦୀର୍ଘ ହସ୍ତାନ ଏବଂ ପର୍ବତମାଳା ଖଣ୍ଡ-ବିଖଣ୍ଡ ହସ୍ତ ହସ୍ତ ହସ୍ତାନ ଉପକ୍ରମ ହସ୍ତେ । କାରଣ ତାରା ଆଜ୍ଞାହାର ପ୍ରତି ପୁତ୍ର ଆରୋପ କରିଛେ । (ସୂରା ମରିଯମ: ୮୯-୯୧) ।

(ଘ) ପବିତ୍ର କୁରାନେର ଆଲୋକେ ରୂପକ ବର୍ଣନା :

ପବିତ୍ର କୁରାନେର ସୂରା ଆଲେ ଇମରାନେର ୮ ନଂ (୩:୮) ଆଯାତେ ଦୁରକମ ବର୍ଣନା-ରୀତିର ଉଲ୍ଲେଖ ହସ୍ତେ: “ତିନିଇ ତୋମାର ଉପର ଏହି କିତାବ ନାଯିଲ କରିଯାଇଛେ ଯାହାର କତଙ୍ଗୁଳି ‘ଆଯାତୁମ ମୁହକାମାତ’ (ଅର୍ଥାତ୍ ଦ୍ୱୟର୍ଥହିନ ସୁମ୍ପଟ ଆଯାତ) ଯେଣୁଳି ଏହି କିତାବେର ମୂଳ ଏବଂ ଅନ୍ୟଙ୍ଗୁଳି ‘ମୁତାଶାବିହ୍ ଆଯାତ’ (ପରମ୍ପରା ସାଦୃଶ୍ୟପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପକ ଏବଂ ବ୍ୟାଖ୍ୟାମୂଳକ ଆଯାତ) । କିନ୍ତୁ ଯାହାଦେର ଅନ୍ତରେ ବକ୍ରତା ଆହେ ତାହାରା ଫିତନା ସୃଷ୍ଟି କରାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟେ ଏବଂ ଇହାର ଅପବ୍ୟାଖ୍ୟାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟେ ଏହି ଅଂଶେର ଅନୁସରନ କରେ ଯାହା ପରମ୍ପରା ସାଦୃଶ୍ୟପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପକ ଅର୍ଥଚ ଇହାର ପ୍ରକୃତ ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଜାନେନ କେବଳ ଆଜ୍ଞାହ ଏବଂ ଜ୍ଞାନେ ପରିପକ୍ଷ ଲୋକଗନ ଯାହାରା ବଲେ, ‘ଆମରା ଇହାର ଉପର ଟେମାନ ରାଖି, ସବହି ଆମାଦେର ପ୍ରଭୁର ପକ୍ଷ ହଇତେ ସମାଗତ’ । ବନ୍ତତଃ ଧୀମାନ ଚିନ୍ତାଶୀଳ ବ୍ୟକ୍ତିଗନ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହିଁ ଉପଦେଶ ଗ୍ରହଣ କରେ ନା” । ଉପରୋକ୍ତ ଆଯାତେ ପବିତ୍ର କୁରାନେର ଆଯାତ ସମୁହେର ଦୁ'ରକମ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟ ସମ୍ପର୍କେ ବଲା ହସ୍ତେ :

(କ) ‘ମୁହକାମ ଆଯାତ’ ଦ୍ୱାରା ଦୃଢ଼ ଏବଂ ସୁମ୍ପଟ ଅର୍ଥ-ବିଶିଷ୍ଟ ଏବଂ ଦ୍ୱୟର୍ଥହିନ ଶିକ୍ଷା ବହନକାରୀ ଆଯାତେର କଥା ବଲା ହସ୍ତେ (ମୁଫରାଦାତ ଏବଂ ଲେଇନ) । ଏଣୁଳୋ ହଲୋ ଉତ୍ସୁଳ କିତାବ ଅର୍ଥାତ୍ କୁରାନେର ଭିତ୍ତିମୂଳକ ଆଯାତ ।

(ଖ) ‘ମୁତାଶାବିହ୍ ଆଯାତ’ ଦ୍ୱାରା ବାକ୍ୟ ବା ବାକ୍ୟାଂଶକେ ବୁଝାଯ ଯାର ବିଭିନ୍ନ ଅର୍ଥ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରା ଯାଯ ଏବଂ ଏହି ବିଭିନ୍ନତାର ମାରୋଓ ମୁହକାମ ଆଯାତେ ସଙ୍ଗେ ଏର ଏକଟି ଏକଟ ଏବଂ ସାଦୃଶ୍ୟପୂର୍ଣ୍ଣ ସମ୍ପର୍କ ଥାକେ ।

‘ମୁତାଶାବିହ୍ ଆଯାତେର ଅନ୍ତର୍ନିହିତ ଦ୍ୱୟରୋଧକ ଏବଂ ବ୍ୟାଖ୍ୟାମୂଳକ ବ୍ୟାଖ୍ୟାମୂଳକ ମୀମାଂସାର ଜନ୍ୟ କତଙ୍ଗୁଳୋ ସୁବନ୍ ନୀତିମାଳା

ରଯେଛେ-

୧-ସଂଖ୍ୟାଟିକ ବ୍ୟାଖ୍ୟାଟିକେ କୁରାନେର ସୁମ୍ପଟ ଏବଂ ଦ୍ୱୟର୍ଥହିନ ଆଯାତ ସମୁହେର ଆଲୋକେ ପରୀକ୍ଷା ଓ ବିବେଚନା କରିବାକୁ ହସ୍ତେ ।

୨-ଏମନ କୋନ ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଗ୍ରହଣ କରା ଯାବେ ନା ଯା ‘ମୁହକାମ’ ଆଯାତେ ସଙ୍ଗେ ଖାପ ଖାଯ ନା ବା ବିରୋଧୀ ହସ୍ତ ।

୩-ମୁତାଶାବିହ୍ ଆଯାତେର ପ୍ରକୃତ ଅର୍ଥ ଏବଂ ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଏକମାତ୍ର ଆଜ୍ଞାହ ତା'ଲା ସମ୍ୟକଭାବେ ଜାନେନ ଏବଂ ଯାରା ଐଶ୍ୱର ସାହାୟ-ପ୍ରାଣ ପରିପକ୍ଷ ଜ୍ଞାନୀ ତାରା ତା ବୁଝିବାକୁ ପାରେନ । ଯେତାବେ ଆଜ୍ଞାହ ତା'ଲା ସୂରା ଆଲ ଓୟାକିଯା: ୮୦ନଂ ଆଯାତେ ବଲେଛେ: “ଲା-ଇଯାମାସ-ସୁଭୁ-ଇଲ୍ଲାଲ ମୁତାହ-ହାରଣ” ଅର୍ଥ-‘ପବିତ୍ରଲୋକଗଣ ବ୍ୟତୀତ କେହ ଇହାକେ ଅର୍ଥାତ୍ କୁରାନକେ ସ୍ପର୍ଶ କରିବେ ନା । ଅର୍ଥାତ୍ ଏ ସକଳ ବ୍ୟକ୍ତି ଯାରା ଧର୍ମୀୟ ଆଦଶ ଅନୁସରନ କରିବାକୁ ଜୀବନ-ସାଧନ କରାର ମାଧ୍ୟମେ ହଦୟେ ପବିତ୍ରତା ଓ ସ୍ଵଚ୍ଛତା ଆନନ୍ଦନ କରେନ, ତାରାଇ କୁରାନେର ସଠିକ ଅର୍ଥ ଉପଲବ୍ଧି କରାର ସୌଭାଗ୍ୟ ଲାଭ କରେନ ଏବଂ ରହସ୍ୟବ୍ୟବ ଐଶ୍ୱର ଜ୍ଞାନ-ଭାବରେ ପ୍ରବେଶ ଲାଭ କରେନ ।

୪-‘ଉଲୁଲ ଆଲବାବ’ ଅର୍ଥାତ୍ ବୁଦ୍ଧି-ଦୀପ୍ତ ଧୀମାନ ବ୍ୟକ୍ତିଗନ ଯାରା ଉତ୍ୱଳୁ ହଦୟେ ଜ୍ଞାନ-ଚର୍ଚା କରେନ ଶୁଦ୍ଧ ତାରାଇ ପବିତ୍ର କୁରାନେର ଐଶ୍ୱର ଜ୍ଞାନ-ଭାବରେ ପ୍ରବେଶ କରିବାକୁ ସମ୍ଭବ ।

୫-ସମ୍ମଦ କୁରାନାଇ ଏକ ହିସେବେ ‘ମୁହକାମ’ (ସୂରା ହ୍ରୁ ୧୧:୨) ଅର୍ଥାତ୍ ମଜବୁତ ଏବଂ ସୁମ୍ପଟ ଅର୍ଥପୂର୍ଣ୍ଣ ହିସେବେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରା ହସ୍ତେ । ଇହ ଏକଇ ସମୟେ ‘ମୁତାଶାବିହ୍’ (ସୂରା ସୁମାର ୩୯:୨୪) । ଅର୍ଥାତ୍ ପରମ୍ପରା ସାମଞ୍ଜସ୍ୟ-ପୂର୍ଣ୍ଣ ଏବଂ ନିର୍ଭରଶୀଳ ଅର୍ଥରେ ମାଧ୍ୟମେ ଆଯାତସମ୍ମ ବର୍ଣିତ ହସ୍ତେ ।

୬-‘ମୁହକାମାତ’ ସାଧାରଣତଃ ଆଇନେର ଏବଂ ଟେମାନ ବା ବିଶ୍ୱାସ ସଂକ୍ରାନ୍ତ ବିଧିମାଳା ବର୍ଣନା କରେ । ପକ୍ଷାନ୍ତରେ ମୁତାଶାବିହାତ ବ୍ୟକ୍ତିଗନିତେ ସାଧାରଣତଃ ନବୀଗଣେର ଜୀବନ-କାହିଁନି, ଜାତିସମ୍ମହେର ଘଟନାବଳୀ ବର୍ଣନାର କ୍ଷେତ୍ରେ ବିଶେଷ ବାଗଧାରା ଏବଂ ପ୍ରକାଶଭଙ୍ଗୀ ବ୍ୟବହତ ହସ୍ତ, ଯା ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିବାକୁ

ସତର୍କତା ଅବଲମ୍ବନ କରିବାକୁ ହସ୍ତ । ଏକପ କ୍ଷେତ୍ରେ ସର୍ବଜନବିଦିତ ରୀତି ହଲ ମୁହକାମ ଆଯାତେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଶିକ୍ଷାର ବିରୋଧୀ କୋନ ଅର୍ଥ ଗ୍ରହଣମୋଗ୍ୟ ହସ୍ତ ନା ।

୭-ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ ସମ୍ମ ବର୍ଣନାର କ୍ଷେତ୍ରେ ଉତ୍ୟ ପ୍ରକାର ପଦ୍ଧତି ଅର୍ଥାତ୍ ସୁମ୍ପଟ ଏବଂ ସରାସରି ବର୍ଣନା ରୀତି ଗ୍ରହଣ କରା ହସ୍ତେ ଆବାର ଆଲକ୍ଷାରିକ ଓ ରୂପକ ଭାଷାଓ ବର୍ଣିତ ହସ୍ତେ । ଏକପ କ୍ଷେତ୍ରେ ବ୍ୟାଖ୍ୟାମୂଳକ ଏମନ ଅର୍ଥ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ବଲା ହସ୍ତେ ଯା ମୁହକାମ ଆଯାତେ କୋନ ମୌଲିକ ନୀତିମାଳାର ବିପକ୍ଷେ ବା ସାଂଘର୍ଷିକ ନା ହସ୍ତ ।

୮-‘ମୁତାଶାବିହ୍’ ବା ରୂପକ ଏବଂ ଆଲକ୍ଷାରିକ ଭାଷା ବ୍ୟବହାର ଦ୍ୱାରା ଅର୍ଥରେ ବ୍ୟାପକତା ଏବଂ ଗଭୀରତା ଅଳ୍ପ କଥାଯ ଅନେକ ବ୍ୟକ୍ତିଗନ ବ୍ୟକ୍ତିଗନ କରା ହସ୍ତ କରିବାକୁ ଅର୍ଥାତ୍ ମୂଳତଃ ଆଲକ୍ଷାରିକ ଭାଷା ବ୍ୟବହାରେ ବିଷୟବନ୍ତ ଗାସ୍ତୀର୍ୟ, ଧର୍ମୀୟ ଶାନ୍ତରେ ସୌନ୍ଦର୍ୟ ବୃଦ୍ଧି ପାଇ ଏବଂ ସୁଶିଳିତ ମହିଳା ଏକପ ବର୍ଣନାରାତିର ପ୍ରଯୋଜନୀୟତା ଉପଲବ୍ଧି କରେନ ।

୯-ପ୍ରକୃତ ତତ୍ତ୍ଵ ଓ ତଥ୍ୟ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରାର ଜନ୍ୟ ଏହି ସକଳ ରୂପକାବୃତ ବିଷୟଗୁଲୋର ମାଧ୍ୟମେ ଏକ ଧରଣେର ପରୀକ୍ଷାଯ ଉତ୍ୱଳୀ ହସ୍ତାନ ମଧ୍ୟ ଦିଯେ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଉନ୍ନତି ଏବଂ ପରିପକ୍ତା ଅର୍ଜନ କରା ସମ୍ଭବପର ହସ୍ତ ।

୧୦-ଧର୍ମୀୟ ସକଳ ବିଷୟ ବିଶେଷତଃ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ ସମ୍ମ ସରାସରି ବର୍ଣନା କରା ହସ୍ତ କେତେ ଟେମାନେର ପରୀକ୍ଷା ଛାଡ଼ାଇ ବାନ୍ଧବ କ୍ଷେତ୍ରେ ଘଟନା ପ୍ରବାହ ସାଭାବିକ ଭାବେ ନିଜସ ଗତିତେ ପରିପକ୍ଷତା ଅର୍ଜନ କରିବାକୁ ପାରେ ନା । ଯେମନ କୋନ ପ୍ରତ୍ୟାଦିଷ୍ଟ ବ୍ୟକ୍ତିର ଆଗମନ ସମ୍ପର୍କିତ ବିଷୟରେ ବର୍ଣନା ଅମୁକ ଥାନେ, ଅମୁକ ତାରିଖେ ଏବଂ ଅମୁକ ଗୃହେ ସଂଘଟିତ ହସ୍ତ ଇତ୍ୟାଦି ସହଜ ସରଳ ଭାଷାଯ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ କରା ହସ୍ତ, ସେଇ ଆଗମନକାରୀର ଜନ୍ମଗ୍ରହଣ, ବାଲ୍ୟକାଳେ ଜୀବନ-ସାଧନ ଇତ୍ୟାଦି ସାଭାବିକ ବିଷୟଗୁଲୋ ଯେମନ କର୍ତ୍ତନ ହସ୍ତେ, ତେମନି କେଉ କେଉ ହିଂସା-ବିଦେଶେର କାରଣେ ବାଲ୍ୟକାଳେଇ ସେଇ ଆଗମନକାରୀର ଜୀବନାବସାନ ଘଟାନୋର ଚେଷ୍ଟା କରିବାକୁ ପାରେ ।

[ଚଲବେ]

শরীয়ত ও সংশ্লিষ্ট বিষয়াবলী

খন্দকার আজমল হক

২০১৬ সালের ১৮ই ডিসেম্বর দিবাগত রাতে স্বপ্নে দেখলাম, আহমদীয়া মুসলিম জামাত বঙ্গায় একটি জামাতি অনুষ্ঠান চলছে। অনুষ্ঠানটি পরিচালিত হচ্ছেন জামাতের প্রাক্তন প্রেসিডেন্ট মরগুম রাজিবউদ্দিন আহমদের তত্ত্বাবধানে। অনুষ্ঠানের এক পার্শ্বে এক নাসেরাত ‘ওয়াজিব’, ‘ওয়াজিব’ বলছিল। আমি তাকে ওয়াজিব কি জিজ্ঞাসা করলে সে তা বলতে পারল না। আমি তাকে ফরয ও সুন্নত সম্পর্কে জিজ্ঞাসা করলে সে তাও বলতে পারল না। যখন তাকে বিষয়গুলো বোঝাতে চেষ্টা করলাম তখন তার ভেতর অস্থিরতা দেখা গেল। অর্থাৎ সে বিষয়গুলো জানতে অনগ্রহ প্রকাশ করতে লাগল। এমন সময় আমার ঘুম ভেঙে গেল। ঘুম থেকে উঠে চিন্তা করলাম, এমন স্বপ্ন দেখার কারণ কী? হঠাৎ আমার মনে হলো হয়তো এ সম্পর্কে অনেকেই অবহিত নয়। তাই তাদের বিষয়গুলো জানাবার জন্য এটা আল্লাহর তরফ থেকে একটা ইশারা। আমি ভাবলাম, এগুলো যে শরীয়ত সম্পর্কিত তা তাদের জানানো প্রয়োজন। শরীয়ত কী এবং কেন তা কেউ নাও জানতে পারে। এজন্য শরীয়ত ও সংশ্লিষ্ট বিষয়াবলী নিয়ে লেখার ইচ্ছে জাগল। তাই আমার এ প্রয়াস।

শরীয়ত ইসলামের ধর্মীয় বিধান বা আইন-কানুন। এর মূল বিষয়গুলো আল্লাহর কিতাব আল-কুরআনে বর্ণিত আছে। কুরআনে বর্ণিত বিষয়ের সাথে সম্পৃক্ত

এমন কিছু ইবাদত, যা রসূলে করীম (সা.) পালন করেছেন, শরীয়তের অংশ হিসেবে বিবেচিত হয়। এছাড়া কুরআনের কিছু আদেশ বাস্তবায়নকালে হ্যার পাক (সা.) যেসব কাজ করেছেন সেগুলোকেও শরীয়তের অংশ হিসেবে ধরা হয়। এগুলো রসূলে পাক (সা.)-এর সুন্নাহ হতে এসেছে। এ সম্পর্কে পরে আলোচনা করা হবে।

কুরআনে বর্ণিত নির্দেশসমূহকে ফরয বলা হয়। এছাড়া কুরআনের কিছু নির্দেশ বাস্তবায়নকালে যেসব কাজ করা হয় তার ভেতরও ফরয আছে। এ নিয়েও পরে আলোচনা করা হয়েছে।

রসূলে পাক (সা.)-এর সুন্নাহ হতে প্রাপ্ত ইবাদত ও কার্যাবলীকে ওয়াজিব, সুন্নত ও নফল এই কয়ভাগে ভাগ করা হয়েছে। এ ব্যাপারেও পরে আলোচনা করা হয়েছে।

জাগতিক জীবনে রাষ্ট্র পরিচালনার জন্য রাষ্ট্রীয় বিধান বা আইন কানুন থাকে। যাকে “কস্টিটিউশন” বা শাসনতন্ত্র বলে। রাষ্ট্রের প্রজাদের এসব বিধিবিধান মেনে চলতে হয়। অন্যথায় রাষ্ট্রে বিশ্বাসলা দেখা দেয়। এজন্য আইন অমান্যকারীকে রাষ্ট্রীয় আইনে শাস্তি পেতে হয়। এমনকি মৃত্যুদণ্ড দেয়ারও বিধান আছে।

আল্লাহ তাঁলা বলেছেন, তিনি আকাশ ও পৃথিবীর শাসনকর্তা (৩:১৯০)। আরও বলেছেন যে, আকাশসমূহ ও পৃথিবীতে যা কিছু আছে সবকিছুই তাঁর (২০:৭) অর্থাৎ

তিনি এদের মালিক। অতএব তাঁর এই রাজ্য ও বাসিন্দাদের পরিচালনার জন্য একটি বিধান বা শাসনতন্ত্র প্রয়োজন। কুরআনই সেই বিধান বা শাসনতন্ত্র যাকে আল্লাহ শরীয়ত বলেছেন। তাঁর সৃষ্টির সবকিছুই সেই শরীয়ত বা বিধান দ্বারা পরিচালিত হচ্ছে। সৃষ্টির সব সৃষ্টি বস্তুই তাদের জন্য নির্ধারিত বিধান অনুযায়ী চলছে, মানব ব্যতীত। অন্যান্য বস্তু তাদের নির্ধারিত বিধান মেনে চলায় আল্লাহর রাজত্ব সুশৃঙ্খলতাবে চলছে। আল্লাহ বলেন, “যিনি স্তরে স্তরে সৃষ্টি করেছেন সাত আকাশ। তুমি রহমান আল্লাহর সৃষ্টির মধ্যে কোন অসামঞ্জস্য দেখতে পাবে না। অতঃপর তুমি পুনরায় দৃষ্টি নিবন্ধ কর, তুমি কি কোন গ্রন্তি পাও? অতঃপর তুমি পুনঃপুন: দৃষ্টি নিবন্ধ কর, (পরিশেষে তোমার) দৃষ্টি ব্যর্থ হয়ে তোমার নিকট ফিরে আসবে, এমতাবস্থায় যে শাস্তিক্রান্ত হবে, তবুও কোনো প্রকার অসামঞ্জস্য দেখতে পাবে না” (৬৭:৪-৫)।

মানুষ আল্লাহর সৃষ্টির অংশ হওয়ায় তাদের জন্যও কুরআনকৃপ শরীয়ত পাঠানো হয়েছে এবং তা মান্য করার নির্দেশ প্রদান করা হয়েছে, না মানলে ইহকালে ও পরকালে শাস্তি পেতে হবে।

যুগে যুগে নবীদের মাধ্যমে কুরআনের ন্যায় কিতাব দ্বারা আল্লাহ তাঁর বিধান পাঠিয়েছিলেন ও তদানুযায়ী চলার নির্দেশ প্রদান করা হয়েছিল। কিন্তু নির্বোধ মানুষ

ଆଲ୍ଲାହର ବିଧାନ ଅମାନ୍ୟ କରାଯ ଇହକାଳେଇ ତାଦେର ଶାନ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରା ହୁଏ । ଏମନକି ଅନେକ ଜାତିକେ ଧର୍ବଂସ କରା ହେଲା । ଗୁତ୍ରର ଜାତି, ଆଦ ଓ ସାମୁଦ ଜାତି ଏ-ଓ ଉଦାହରଣ ।

ଶରୀଯତ ସମ୍ପର୍କେ କୁରାନ୍ ପାକେ ବଲା ହେଲେ “ଆମରା ତୋମାଦେର ପ୍ରତ୍ୟେକେର ଜନ୍ୟ ଶରୀଯତ (ବିଧାନ)-ଏବଂ (ସ୍ପଷ୍ଟ) କାର୍ଯ୍ୟପଦ୍ଧତି ନିର୍ଧାରଣ କରେଛି” (୫:୮୯) । ଏ-ଓ ବଲେଛେ, “ଅତଃପର ଆମରା ତୋମାକେ ଉତ୍ତ ବିଷୟ ସମ୍ବନ୍ଧେ ଏକ ମହାନ ଶରୀଯତେର (ବିଧାନେର) ଉପର ଅଧିଷ୍ଠିତ କରେଛି । ସୁତରାଂ ତୁମି ଏର ଅନୁସରଣ କର ଏବଂ ଐସବ ଲୋକେର ଅନୁସରଣ କରୋନା ଯାଦେର କୋନୋ ଜ୍ଞାନ ନେଇ” (୫:୧୯) ।

ଉପରେ ଉଦ୍ଭୂତ ପ୍ରଥମ ଆୟାତେ ଆରବୀ “ଶିରାହ (ଶରୀଯତ)” ଓ “ମିନହାଜ (କାର୍ଯ୍ୟପଦ୍ଧତି)” ଶଦେର ଉଲ୍ଲେଖ କରା ହେଲେ । ଏ ଶବ୍ଦଦୟର ବ୍ୟାଖ୍ୟାସ୍ଵରୂପ ଟୀକାତେ ବଲା ହେଲେ, “ଶିରାହ ବଲତେ ଆଲ୍ଲାହର ବିଧାନେର ନାମାୟ, ରୋଧା, ହଜ୍, ଯାକାତ ଇତ୍ୟାଦି ଧର୍ମ-କର୍ମ ସମ୍ପର୍କିତ ଅଧ୍ୟାଦେଶଗୁଲୋ ବୋବାଚେ । ବିଶ୍ୱାସ ଓ ଆଚରଣେର ପ୍ରକାଶ୍ୟ ଓ ସତ୍ୟପଥ । (ଲେଇନ) ଆଲ ମୁବାରରାଦ ବଲେନ, “ପ୍ରଥମୋତ୍ତ ଶଦ୍ଦାଟି ରାସ୍ତାଟିର ପ୍ରାରଭ ବୁଝାଯ ଏବଂ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଶଦ୍ଦାଟି ଚଲନ ଅଧ୍ୟୁସିତ ରାସ୍ତାଟିକେ ବୁଝାଯ (କାସିର) । ଅତେବ “ଶିରାହ” ଐସବ ଆଇନକେ ବୁଝାଯ ଯେଗୁଲୋ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ବିଷୟାବଳୀ ସମ୍ପର୍କିତ ଏବଂ “ମିନହାଜ” ଜାଗତିକ ବିଷୟାବଳୀ ସମ୍ପର୍କିତ । (କୁରାନ୍ ମଜିଦ- ଟିକା-୭୫୩) ।

ଜାଗତିକ ବିଷୟାବଳୀ ବଲତେ ସୃଷ୍ଟିତତ୍ତ୍ଵ, ମାନବ ଜୀବନ ପରିଚାଳିତ ବିଷୟସମୂହ ଇତ୍ୟାଦି ବୁଝାଯ ।

ଉପରେର ଉଦ୍ଭୂତ ଛାଡାଓ କୁରାନେର ଅନୁଶୀଳନ ମେନେ ଚଲାର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କୁରାନେର ଅନେକ ସ୍ଥାନେଇ ଆହେ (ଦେଖୁନ- ୬:୫୧; ୧୦:୧୧୦; ଇତ୍ୟାଦି) ।

ଏବାର ରସୂଲେ ପାକ (ସା.)-ଏ-ଓ ସୁନ୍ନାହ ସମ୍ପର୍କେ ଆଲୋଚନା କରା ଯାକ । ତିନି ଯେବେଳେ କାଜ କରେଛେ ସେଣ୍ଟଲୋକେଇ ସୁନ୍ନାହ ବଲେ । ଶରୀଯତେ ଅନେକ ବିଷୟ ଏହି ସୁନ୍ନାହ ଥେକେ ଏସେହେ ଯା କୁରାନେ ନେଇ,

ଏର ମଧ୍ୟେ କିଛି ବିଷୟ ଅବଶ୍ୟପାଲନୀୟ । ଯାର ମଧ୍ୟେ ଫରୟ, ଓୟାଜିବ, ସୁନ୍ନାତ ଇତ୍ୟାଦି ଆହେ । ଓୟାଜିବେର ମଧ୍ୟେ ଏଶାର ନାମାୟେର ପର ଓ ରାକାତ ବିତର ଓ ଦୁଇ ଦୈଦେର ନାମାୟ । ଏହାଡାଓ ନାମାୟ ପଡ଼ିର ସମୟ ଯେସବ କାଜ କରା ହୁଏ ତାଓ ହ୍ୟୁର ପାକ (ସା.)-ଏର ସୁନ୍ନାହ ଥେକେ ଏସେହେ । କୁରାନେ ନାମାୟେର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରା ହେଲେ । କିନ୍ତୁ ନାମାୟ କତ ପ୍ରକାର, ପ୍ରତି ଓୟାଜେ କତ ରାକାତ ନାମାୟ, ନାମାୟେର କିଯାମ, ରଙ୍କୁ, ସିଜଦାହ, ବୈଠକ ଏସବ ସମ୍ପର୍କେ କୋନୋ ଉଲ୍ଲେଖ ନେଇ । ରସୂଲେ କରିମ (ସା.) ନିଜେ କରେ ଏସବ ନିୟମ-ପଦ୍ଧତି ଶିଖିଯେଛେ । କିଭାବେ ଓୟ କରତେ ହୁଏ ତାଓ କରେ ଦେଖିଯେଛେ । ଏଗୁଲୋଇ ସୁନ୍ନାହ ।

ସାହାବୀ, ତାବେଟେନ, ତାବେ ତାବେଟେନଦେର ବଂଶ ପରମପାରାୟ ଏଗୁଲୋ ଚଲେ ଆସିଛେ । ଏହାଡା ହାଦୀସ ଶରୀକ ହତେଓ ସୁନ୍ନାହର ଅନେକ ବିଷୟ ଜାନା ଯାଇ ।

ଏଥନ ଶରୀଯତେର ବିଭିନ୍ନ ବିଷୟ ନିଯେ ଆଲୋଚନା କରା ଯାକ ।

ଫରୟ । ଫରୟ ଶରୀଯତେର ସେଇ ସକଳ ବିଷୟ ଯା ଅବଶ୍ୟପାଲନୀୟ । ଏଗୁଲୋ କରଲେ ସେଇଯାବ, ନା କରଲେ ଶୁନାହ । ଏର ମୂଳ ବିଷୟଗୁଲି କୁରାନେର ବର୍ଣ୍ଣିତ ଆହେ ଯା ଆଲ୍ଲାହର ଆଦେଶ । ଯେମନ: ନାମାୟ, ରୋଧା, ହଜ୍, ଯାକାତ ଇତ୍ୟାଦି । ଏହାଡା ଆରଓ କିଛି ବିଷୟ ଆହେ ଯାକେ ଫରୟ ବଲା ହୁଏ କିନ୍ତୁ କୁରାନେ ନେଇ । ଯେମନ: ନାମାୟ ପଡ଼ାର ସମୟ ଯେବେଳେ କାଜ କରା ହୁଏ ତାର ମଧ୍ୟେଓ ଫରୟ ଆହେ । ଉଦାହରଣଶ୍ଵରପ ନାମାୟେର କିଯାମ, ରଙ୍କୁ, ସିଜଦାହ ଇତ୍ୟାଦି । (ଦେଖୁନ- ‘ସାଲାତ’ ପୁଣ୍ତିକା, ପୃ: ୫୮-୬୧) । ବିଭିନ୍ନ ଓୟାଜେ ସୁନ୍ନାତ ଓ ନଫଲେର ନ୍ୟାୟ ଫରୟ ନାମାୟଓ ପଡ଼ା ହୁଏ । ଯେବେଳେ ଫଜରେର ଦୁରାକାତ, ଜୋହରେର ଚାର ରାକାତ, ଆସରେର ଚାର ରାକାତାତ, ଯାଗରିବେର ତିନ ରାକାତ ଏବଂ ଏଶାର ନାମାୟେ ଚାର ରାକାତ ।

କୁରାନେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ଫରୟେର ସଂଖ୍ୟା କତ ଏ ସମ୍ପର୍କେ ଦିମତ ଆହେ । କେଉ କେଉ ବଲେନ କୁରାନେ ଏକଶତ ତିରିଶ ଫରୟ ଆହେ । ଏଜନ୍ୟ ବଲା ହୁଏ ଏକଶତ ତିରିଶ ଫରୟ । ତବେ ଏ ଯୁଗେର ହାକାମାନ ମୁକାମାନ ଆଦାନାନ ହ୍ୟରତ ମସୀହ ମାଓଉଦ (ଆ.) ତାରିଖ

‘କିଶତିଯେ ନୂହ’ ପୁନ୍ତକେ କୁରାନ ପାକେର ସାତଶତ ଆଦେଶ ନିଷେଧେ ଉଲ୍ଲେଖ କରେଛେ ।

ଅନେକେ କୁରାନେର ବିଶେଷ କିଛି ବିଷୟେ ଉପର ଗୁରୁତ୍ୱ ଦିଯେ ଥାକେନ । କିନ୍ତୁ ଆରଓ ଯେସବ ଆଦେଶ ଆହେ ତାର ପ୍ରତି ତେମନ ଗୁରୁତ୍ୱ ପ୍ରଦାନ କରା ହୁଏ ନା । ହ୍ୟରତ ମସୀହ ମାଓଉଦ (ଆ.) କୁରାନେର ସବ ଆଦେଶକେଇ ଅବଶ୍ୟପାଲନୀୟ ବଲେଛେ (କିଶତିଯେ ନୂହ) । ତାଇ ଏସବ ଆଦେଶ ନିଷେଧ ଜାନା ପ୍ରୋଜନ । ସେଜନ୍ୟ ଅର୍ଥସହ କୁରାନ ବେଶୀ ବେଶୀ ପାଠ କରତେ ହେବ । ଆମାର ଲେଖା “କୁରାନ ଓ ଜୀବନ” ଗ୍ରହେ ଫରୟ ବିଷୟସମୂହ ସମ୍ପର୍କେ ଆଲୋଚନା କରା ହେଲେ । ଏଟିଓ ପାଠ କରତେ ପାରେ । ପୁନ୍ତକ୍ତି ଜାମାତେର ୪୯୯ ବକ୍ଷାବାଜାରସ୍ଥ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଲାଇସ୍ରେରୀତେ ପାଓଯା ଯେତେ ପାରେ ।

ଏ ପ୍ରବନ୍ଧଟିତେ ସବ ଫରୟ ନିଯେ ଆଲୋଚନା ନା କରେ ଅନ୍ୟ କରେକଟି ବିଷୟ ନିଯେ ଆଲୋଚନା କରବ ଯା ଉପରେ ଖୁବ କମିଇ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେଇ ହୁଏ । ଯେମନ: କୁରାନ ପାଠ, ମାଲୀ କୁରବାନୀ, ଯିକରେ ଇଲାହୀ ଓ ମିଥ୍ୟା ବଲା ।

କୁରାନ ପାଠ: ଆଲ୍ଲାହ ତା'ଲା କୁରାନେର ଅନେକ ସ୍ଥାନେ କୁରାନ ପାଠେର ନିର୍ଦେଶ ଦିଯେଛେ । ଯେମନ ବଲେଛେ, “ପ୍ରଭାତେ କୁରାନ ପାଠ କର, ପ୍ରଭାତେ କୁରାନ ପାଠ (ଆଲ୍ଲାହର ନିକଟ) ନିଶ୍ଚଯାଇ ଗ୍ରହଣୀୟ” (୧୭:୭୯) । ଅନ୍ୟତ୍ର ବଲେଛେ, “ଯାଦେରକେ ଆମରା କିତାବ (ଆଲ କୁରାନ) ଦାନ କରେଛି, ତାରା ଯଥାୟଥଭାବେ ତା ଆବୃତ୍ତି ଓ ଅନୁସରଣ କରେ । ତାରାଇ ତାର ଉପର ପ୍ରକୃତ ଦ୍ୟମନ ରାଖେ । ଯାରା ଏକେ ଅସ୍ଥିକାର କରେ ତାରାଇ କ୍ଷତିଗ୍ରହ ହେବ” (୨:୧୨୨) ।

ହ୍ୟରତ ରସୂଲେ କରୀମ (ସା.) ଓ ତାର ଉତ୍ସତଦେର କୁରାନ ପାଠେର ନିର୍ଦେଶ ଦିଯେଛେ । ଏକ ହାଦୀସେ ଏସେହେ, “ହ୍ୟରତ ଆବୁ ଉମ୍ମାହ (ବା.) ବର୍ଣ୍ଣନା କରେଛେ ଯେ ହ୍ୟରତ ରସୂରଙ୍ଗାହ (ସା.) ବଲେଛେ, ‘କୁରାନ ପାଠ କର, କେନାନ ବିଚାର ଦିବସେ ଏ ତାର (ପାଠକେର) ଶାଫ୍ଯାତକାରୀ ହେବ’” (ମୁଶଲିମ) ।

ହ୍ୟରତ ମସୀହ ମାଓଉଦ (ଆ.) ଓ କୁରାନ ପାଠେର ତାଗିଦ ଦିଯେଛେ । ତିନି ବଲେଛେ,

“ଏଥିନ ସକଳ ପୁଣ୍ଡକ ବାଦ ଦିଯେ ଶୁଦ୍ଧ ଆଲ୍ଲାହର କିତାବ (କୁରାଅନ ପାକ) ପାଠ କର । ବଡ଼ଇ ବେଦିମାନ ସେଇ ସ୍ଵଭାବ ଯେ କୁରାଅନ କରୀମେର ଦିକେ ଦୃଷ୍ଟି ନିବେଶ କରେ ନା । ଶୁଦ୍ଧ ଅପରାପର ଗ୍ରହ ଓ ପୁଣ୍ଡକାବଲୀର ଉପରଇ ବେଶୀ ବୁଝିକେ ଥାକେ” (ଆଲ ହାକାମ-ଚତୁର୍ଥ ଖତ, ୧୯୫୫ ଅନ୍ତୋବର, ୧୯୦୦ ସାଲ) ।

ହ୍ୟରତ ଖଲୀଫାତୁଲ ମସୀହ ସାନୀ (ରା.) ବଲେଛେନ ଯେ, ସକଳ ଆହମଦୀଦେର ବାଡ଼ି ହତେ ଯେଣ ପ୍ରତି ପ୍ରଭାତେ କୁରାଅନ ପାଠେର ଆଓୟାଜ ଶୋନା ଯାଏ ।

ମାଲୀ କୁରବାନୀ: କୁରାଅନ ପାକେର ବିଭିନ୍ନ ହାନେ ମାଲୀ କୁରବାନୀ ବା ଆଲ୍ଲାହର ପଥେ ଖରଚେର ତାଗିଦ ଏସେଛେ । ଏକହାନେ ବଲା ହ୍ୟରତେ, “ହେ ଯାରା ଈମାନ ଏନ୍ତେ! ଆମରା ତୋମାଦେରକେ ଯେ ରିଯକ ଦାନ କରେଛି, ତା ଥେକେ ଖରଚ କର ସେଇ ଦିନ ଆସାର ପୂର୍ବେ ଯେ ଦିନ କୋନ କ୍ରଯ-ବିକ୍ରଯ ଏବଂ ବନ୍ଧୁତ୍ଵ ଏବଂ ଶାଫାଯେତ (ସୁପାରିଶ) ଚଲବେ ନା । ବନ୍ଧୁତ କାଫେରରାଇ ଯାଲେମ” (୨:୨୫୫) ।

ଲକ୍ଷ୍ୟ କରଣ, ବଲା ହ୍ୟରତେ, ଯାରା ଆଲ୍ଲାହର ନିର୍ଦେଶ ଅମାନ୍ୟ କରେ ଖରଚ, ଅର୍ଥାତ୍ ଆଲ୍ଲାହର ପଥେ ଖରଚ କରେନା ତାରା କାଫେର । ଆର କାଫେରରା ଜାହାନାମି । ଏଟା ଆଲ୍ଲାହର କଥା ।

ସୁରା ବାକାରାର ପ୍ରଥମେଇ ବଲା ହ୍ୟରତେ ଯେ, ଯାରା ନିଜ ରଙ୍ଜି ହତେ ଖରଚ କରେ ତାରା ମୁଭାକୀ । ଆର ମୁଭାକୀ ନା ହଲେ କୁରାଅନ ହତେ ହେଦାୟେତ ପାଓୟା ଯାଇନା ।

ଆଲ୍ଲାହର ପଥେ ଖରଚେ କାର୍ପଣ୍ୟ ନିଷିଦ୍ଧ । ଆଲ୍ଲାହ ବଲେନ, ‘ତୋମରାଇ ସେଇ ଲୋକ ଯାଦେରକେ ଆଲ୍ଲାହର ପଥେ ଖରଚ କରାର ଜନ୍ୟ ଆହାନ କରା ହେଚେ । ତବେ ତୋମାଦେର ମଧ୍ୟେ ଏମନ୍ତ ଆଛେ ଯେ କାର୍ପଣ୍ୟ କରେ । କିନ୍ତୁ ଯେ କାର୍ପଣ୍ୟ କରେ ସେ ନିଜେର ଜନ୍ୟଇ କାର୍ପଣ୍ୟ କରେ” (୪୭:୪୯) ।

ରଙ୍ଜି ହତେ ଖରଚ ଶୁଦ୍ଧ ନିଜେର ବା ପରିବାର ପରିଜନେର ଜନ୍ୟ କରଲେଇ ଚଲବେନା, ଆଲ୍ଲାହର ନିର୍ଦେଶିତ ପଥାୟ ପରକାଳେର ଖୋରାକେର ଜନ୍ୟଓ କରତେ ହେବେ । କୁରାଅନ ପାକ ବଲେ, “ଏବଂ ଆଲ୍ଲାହ ତୋମାକେ ଯା କିଛୁ ଦିଯେଛେନ ତୁମି ତା ଦ୍ୱାରା ପରକାଳେର ବାସଗ୍ରହେର ଅନୁସନ୍ଧାନ କର ଏବଂ ତୋମାଦେର ପାର୍ଥିବ ଜୀବନେର ଅଂଶକେତେ ଭୁଲୋ ନା” ।

(୨୮:୭୮)

ଏ ଖରଚ ଦୁଭାବେ କରାର କଥା ଆଲ୍ଲାହର ବଲେଛେନ । ଯାକାତ, ସଦକା ଛାଡ଼ାଓ ସୁରା ବାକାରାର ୧୭୮ ନଂ ଆୟାତେ ଆଲ୍ଲାହ ବଲେଛେନ, “ଏବଂ ଯେ ତାରଇ ପ୍ରେମେ ଆତ୍ମୀୟ-ସ୍ଵଜନ, ଏତିମ, ମିସକୀନ, ମୁସାଫିର, ସାହାଯ୍ୟ ପାର୍ଥିଦେର ଏବଂ ବନ୍ଦୀ ମୁକ୍ତିର ଜନ୍ୟ ଧନ ସମ୍ପଦ ଖରଚ କରେ” ।

ଆର ଏକ ପ୍ରକାର ଖରଚ ଯା ଇସଲାମ ପ୍ରଚାରେର ଜନ୍ୟ କରତେ ନିର୍ଦେଶ ଦେଯା ହ୍ୟରତେ । ଯାକେ ଜିହାଦ ଫି ସାବିଲିଲ୍ଲାହ ବଲା ହ୍ୟରତେ । ସୁରା ସାଫେର ୧୦, ୧୧, ୧୨ ନଂ ଆୟାତ ସମୂହେ ଏ ସମ୍ପର୍କେ ନିର୍ଦେଶ ଏସେଛେ । ୧୦ ନଂ ଆୟାତେ ଇସଲାମେର ବିଜ୍ୟେର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ଵାନୀ କରାର ପର ବଲା ହ୍ୟରତେ, “ହେ ଯାରା ଈମାନ ଏନ୍ତେ! ଆମରା ତୋମାଦେରକେ ଯେ ରିଯକ ଦାନ କରେଛି, ତା ଥେକେ ଖରଚ କର ସେଇ ଦିନ ଆସାର ପୂର୍ବେ ଯେ ଦିନ କୋନ କ୍ରଯ-ବିକ୍ରଯ ଏବଂ ବନ୍ଧୁତ୍ଵ ଏବଂ ଶାଫାଯେତ (ସୁପାରିଶ) ଚଲବେ ନା । ବନ୍ଧୁତ କାଫେରରାଇ ଯାଲେମ” (୨:୨୫୫) ।

(୬୧:୧୧, ୧୨)

ଜାନ ଓ ମାଲ ଦ୍ୱାରା ଆଲ୍ଲାହର ପଥେ ଜିହାଦେର କଥା କୁରାଅନ ପାକେର ଆରଓ କ୍ଯେତେ କହାନେ ଉତ୍ତରେ ଆଛେ? ଏସବ ଆୟାତେ ନିଜେଦେର ମାଲ ଏମନକି ଜୀବନ କୁରବାନୀ କରତେ ହଲେଓ ଇସଲାମ ପ୍ରଚାରେର ଜନ୍ୟ ତା କରାର ନିର୍ଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରା ହ୍ୟରତେ । କୁରାଅନେର ମାଧ୍ୟମେ ଇସଲାମ ପ୍ରଚାରଓ ଏକ ପ୍ରକାର ଜିହାଦ, ବରଂ ଜିହାଦେ କରିବ ।

ହ୍ୟରତ ରସୁଲେ ପାକ (ସା.)-ଏର ଜାମାନାୟ ସିନ୍ଧନ ଜିହାଦେର ଡାକ ଆସତ, ତଥନ ସବାଇ ଜିହାଦେ ଯାବାର ଜନ୍ୟ ଉଦ୍ଦୀପ ଥାକତେନ । କେଉ କେଉ କୋନ କାରଣ ବସତ ନା ଯେତେ ପାରାଯ ମାନସିକ ସନ୍ତ୍ରଣାଯ ଭୁଗତେନ । ତାରା ଶୁଦ୍ଧ ଜାନ ଦିବାର ଜନ୍ୟ ପ୍ରକ୍ଷତ ଥାକତେନ ନା ମାଲେର କୁରବାନୀତେ ଅଗ୍ରଗାମୀ ଥାକତେନ । ତାବୁକେର ଯୁଦ୍ଧେର ସମୟ ଅର୍ଥେ କୁରବାନୀର ଆହାନ ଆସଲେ ହ୍ୟରତ ଆବୁ ବକର (ରା.), ହ୍ୟରତ ଓମର (ରା.) ସବାଇ ଆର୍ଥିକ କୁରବାନୀ କରତେ ଏଗିଯେ ଏସେଛିଲେନ । ହ୍ୟରତ ଆବୁ ବକର (ରା.) ତୋ ତାର ସକଳ ସମ୍ପଦ ହ୍ୟର

ପାକ (ସା.)-ଏର ସାମନେ ପେଶ କରେଛିଲେନ । ସିନ୍ଧନ ତାକେ ବଲା ହ୍ୟରତେ, ତିନି ତାର ପରିବାରେର ଜନ୍ୟ କି ରେଖେ ଏସେଛେ । ତିନି ବଲେଛିଲେନ ଯେ, ଆଲ୍ଲାହ ଓ ତାର ରସୁଲଙ୍କ ତାଦେର ଜନ୍ୟ ସଫେଟ । ତ୍ୟାଗେର କି ଆଦର୍ଶ!

ହ୍ୟରତ ମସୀହ ମାଓୱୁଦ (ଆ.) ତୋ ଇସଲାମ ପ୍ରଚାରେର ଜନ୍ୟ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଉପାର୍ଜନକ୍ଷମ ଆହମଦୀର ଉପର ତାଦେର ଆୟରେ ଏକଟି ନିର୍ଧାରିତ ଅଂଶ ଚାଁଦା ହିସେବେ ଧାର୍ୟ କରେ ଯାନ । ଖଲୀଫାତୁଲ ମସୀହ ସାନୀ (ରା.) ନିୟାମିତ ଚାଁଦା ଛାଡ଼ାଓ ତାହରୀକେ ଜାଦୀଦ ଓ ଓୟାକଫେ ଜାଦୀଦ ପ୍ରବର୍ତ୍ତନ କରେ ମାଲୀ କୁରବାନୀର ବ୍ୟବସ୍ଥା ପ୍ରଶନ୍ତ କରେନ । ତିନି ମୋବାଲେଗ ସୃଷ୍ଟିର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରେଛେନ ଯାରା ପ୍ରାଣ ବାଜି ରେଖେ ଇସଲାମ ପ୍ରଚାର ରକ୍ଷଣ ଜିହାଦେ ଅଂଶଗ୍ରହଣ କରେଛେ ।

ଯିକରେ ଇଲାହୀ: ଯିକରେ ଇଲାହୀ ବା ଆଲ୍ଲାହକେ ସ୍ମରଣ କମ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ନଯ । କୁରାଅନେର ବେଶ କରେକହାନେ ଆଲ୍ଲାହକେ ସ୍ମରଣେର ନିର୍ଦେଶ ଏସେଛେ । ଏକହାନେ ବଲା ହ୍ୟରତେ, “ହେ ଈମାନଦାରଗଣ! ତୋମରା ଆଲ୍ଲାହକେ ସ୍ମରଣ କର । ଏବଂ ସକଳ ଓ ସନ୍ଧ୍ୟାଯ ତାର ତସବୀହ (ପବିତ୍ରତା ଘୋଷଣା) କର” (୩୩:୪୨-୪୩) । ଅନ୍ୟ ଏକହାନେ ତିନି ସ୍ମରଣ କରାର ପଦ୍ଧତିଓ ବର୍ଣ୍ଣନା କରେଛେ । କିଛୁ କିଛୁ ଦଲ ଆଛେ ଯାରା ମିଲିତଭାବେ ନେଚେ କୁଁଦେ “ଲା-ଇଲାହ ଇଲାଲ୍ଲାହ” ବଲେ ଯିକର କରେ ଥାକେ । କିନ୍ତୁ କୁରାଅନ ଏରପ ଯିକର ସମର୍ଥନ କରେ ନା । ବରଂ ବଲେ, “ଏବଂ ତୁମ ସ୍ମରଣ କର ତୋମର ପ୍ରଭୁକେ ନିଜ ଅନ୍ତରେ କାକୁତି ମିନତି ଓ ଭୀତି ସହକାରେ ଏବଂ ପ୍ରାତେ ଓ ସନ୍ଧ୍ୟାଯ, ଏବଂ ତୁମ ଗାଫେଲଦେର ଅନ୍ତର୍ଭୂତ ହୋଯୋ ନା (୭:୨୦୬) ।

ଏଥାନେ ଯିକରେର ପଦ୍ଧତିର ସଙ୍ଗେ ସମଯେର କଥାଓ ବଲା ହ୍ୟରତେ । ଉପରେ ଅନ୍ୟ ଉଦ୍‌ଦ୍ଵିତୀୟ ପଦ୍ଧତିରେ ସକଳ ସନ୍ଧ୍ୟାଯ ଆଲ୍ଲାହର ଯିକରେର ନିର୍ଦେଶ ଦେଯା ହ୍ୟରତେ ।

ଏକ ହାଦୀସେଓ ନାମାଯେର ପର ଦୋଯା ଦ୍ୱାରା ଯିକର କରାର ଉତ୍ତରେ ଆଛେ । ବଲା ହ୍ୟରତେ, “ହ୍ୟରତ ମୁୟାଯ (ରା.) ବର୍ଣ୍ଣନା କରେଛେ ଯେ, ଏକଦା ହ୍ୟରତ ରସୁଲେ କରୀମ (ସା.) ତାର ହାତ ଧରେ ବଲେନେ, ‘ଆଲ୍ଲାହର କସମ ଆମି ତୋମାଯ ଭଲବାସି । ଆମି ତୋମାକେ ତାଗିଦ

କରଛି ଯେ, କୋନ ନାମାୟେର ପର ଯେଣ ଏହି ସିକର ବାଦ ନା ଯାଏ, ‘ଆଜ୍ଞାହୁମ୍ବା ଆଇନି ଆଲା ସିକରିକା ଓୟା ଶୁକରିକା ଓୟାହୁସନି ଇବାଦାତିକା’। ଅର୍ଥାତ୍, “ହେ ଆଜ୍ଞାହ! ଆମାକେ ସାହାୟ କର ତୋମାକେ ସ୍ମରଣ କରତେ, ତୋମାର ଶୋକର କରତେ ଏବଂ ଉତ୍ସମଭାବେ ଇବାଦତ କରତେ” (ଆବୁ ଦାଉଡ଼)।

କୁରାନ ପାକେ ନାମାୟକେଓ ସିକର ବଲା ହେଲେ (୨୯:୮୬) କିନ୍ତୁ ସୂରା ଆରାଫେର ୨୦୬ ନଂ ଆୟାତ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସ୍ଥାନେ ଯେ ସିକରେର କଥା ବଲା ହେଲେ ତା ଆଲାଦା, ଯା ନାମାୟେର ପର ବା ଅନ୍ୟ ସମୟ କରତେ ହୁଏ । ସିକରେର ସମୟ କଲେମା ପାଠ ଏକଟି ଉତ୍ସମ ସିକର । ଆଜ୍ଞାହର ବିଭିନ୍ନ ନାମ ନିଯେ ସିକର ସମ୍ପର୍କେ ଆଜ୍ଞାହ ତାର ପାକ କାଳାମେ ବଲେଛେ, “ତୁମି ବଲ, ତୋମରା ଆଜ୍ଞାହ ବଲେ ଡାକ ଅଥବା ରହମାନ ବଲେ ଡାକ, ସେକୋନ ନାମେ ତୋମରା ଡାକତେ ପାର, କାରଣ ସକଳ ସୁନ୍ଦର ନାମ ତାରଇ” (୧୭:୧୧୧) ।

ଖଲීଫାତୁଲ ମସୀହଗଣ ଅନେକ ସମୟ ଦୋଯାର ତାହରୀକ କରେ ଥାକେନ । ବିଭିନ୍ନ ନାମାୟେର ପର ଏସବ ଦୋଯା ପଡ଼ା ଯେତେ ପାରେ ।

ଅନେକେ ନାମାୟ ଶେଷ କରେଇ ଉଠେ ପଡ଼େନ, ଯେଣ ତାରା କତ କାଜେ ବ୍ୟକ୍ତ ଯେ ନାମାୟେର ପର କିଛି ସମୟ ବସେ ଆଜ୍ଞାହର ନାମ ନେଯାର ସମୟଓ ତାଦେର ନେଇ ।

ସିକର ସମ୍ପର୍କେ ଆରା ଏକଟି ଆୟତ ତୁଳେ ଧରଛି । ଆୟାତଟିତେ ଆଜ୍ଞାହର ସ୍ମରଣକାରୀଦେର ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦିଯେ ବଲା ହେଲେ, “ତୋମରା ଆମାକେ ସ୍ମରଣ କର, ଆମି ତୋମାଦେର ସ୍ମରଣ କରବ ଏବଂ ଆମାର ପ୍ରତି କୃତଜ୍ଞ ହୁଏ, ଅକୃତଜ୍ଞ ହେଁ ନା” (୨:୫୩) । ସିକର ସମ୍ପର୍କେ ଆଜ୍ଞାହ ଏ-ଓ ବଲେଛେ ଯେ ସିକର ହଦୟେ ପ୍ରଶାସ୍ତି ଆନେ (୧୩:୨୯) ।

ମିଥ୍ୟା ବଲା: ମିଥ୍ୟା ବଲା ନିଷିଦ୍ଧ । ଏହି ପ୍ରତିମାର ନ୍ୟାୟ ଅପବିତ । ଆଜ୍ଞାହର ଉପର ଆହ୍ସାର ଅଭାବରୁ ଏକଜନକେ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ବାନାଯ । ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ଆଜ୍ଞାହର ପରିବର୍ତ୍ତେ ମିଥ୍ୟାକେ ଢାଳ ବାନିଯେ ରକ୍ଷା ପେତେ ଚାଯ । ଆଜ୍ଞାହ ପାକ ପ୍ରତିମାର ନ୍ୟାୟ ମିଥ୍ୟା କଥା ଥେକେଓ ଦୂରେ ଥାକିବାର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଯେଛେ । ଆଜ୍ଞାହ ବଲେଛେ, “ଅତେବ ତୋମରା

ପ୍ରତିମା ସମୁହେର ଅପବିତ୍ରତା ହତେ ଦୂରେ ଥାକ ଏବଂ ମିଥ୍ୟା କଥା ହତେଓ ଦୂରେ ଥାକ (୨୨:୩୧) । ଆଜ୍ଞାହ ଏ-ଓ ବଲେଛେ ଯେ ଈମାନେର ଅଭାବର କାରଣେଇ ମାନୁଷ ମିଥ୍ୟା କଥା ବଲେ । ବଲା ହେଲେ, “ଶୁଦ୍ଧ ତାରାଇତେ ମିଥ୍ୟା ରଚନା କରେ ଥାକେ ଯାରା ଆଜ୍ଞାହର ନିର୍ଦର୍ଶନ ସମୁହେର ଉପର ଈମାନ ଆନେନା, ବସ୍ତ୍ରତ ଏରାଇ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ (୧୬:୧୦୬) । ଆଜ୍ଞାହ ଆରା ବଲେଛେ ଯେ, ମିଥ୍ୟାବାଦୀରା ମୋନାଫେକ । ଯେମନ ବଲା ହେଲେ, “କିନ୍ତୁ ଆଜ୍ଞାହ ଏ-ଓ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦିଚେଛ ଯେ, ମୋନାଫେକରା ମିଥ୍ୟାବାଦୀ” (୬୩:୨) ।

ହ୍ୟରତ ରସ୍ମୁଳେ କରୀମ (ସା.) ମିଥ୍ୟା ବଲାକେ କଠୋରଭାବେ ନିମେଧ କରେଛେ । ହାଦୀସ ଶରୀଫେ ଉଲ୍ଲେଖ ଆହେ, “ହ୍ୟରତ ଆବୁ ବକର (ରା.) ବର୍ଣନା କରେଛେ ଯେ ହ୍ୟରତ ରସ୍ମୁଳେ କରୀମ (ସା.) ବଲେଛେ, ଆମି କି ତୋମାଦେରକେ ସବଚେଯେ ବଡ଼ ଗୁନାହ (କବିରା ଗୁନାହ) ସମ୍ପର୍କେ ଅବହିତ କରବ ନା? ଆମରା ବଲଲାମ, ‘ହୁଁ, ହେ ଆଜ୍ଞାହର ରସ୍ମୁଳ’ । ତିନି ବଲଲେନ, ‘ଆଜ୍ଞାହର ସାଥେ ଶିରକ କରା, ମାବାରା ନାଫରମାନି କରା’ । ଏ ସମୟ ତିନି ହେଲାନ ଦେଯା ଅବସ୍ଥା ଛିଲେନ । ଅତଃପର ଉଠେ ବଲଲେନ, “ଶୁନ, ମିଥ୍ୟା ବଲା ଓ ମିଥ୍ୟା ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଯା, ଶୁନ ମିଥ୍ୟା ବଲା ଓ ମିଥ୍ୟା ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଯା । ଶୁନ, ମିଥ୍ୟା ବଲା ଓ ମିଥ୍ୟା ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଯା” । ଏଭାବେ ତିନି ଏକାଧାରେ ବଲେ ଯାଛିଲେନ ଯତକ୍ଷଣ ନା ଆମି ବଲଲାମ, ‘ଆପନି କି ବିରତ ହବେନ ନା?’ (ବୁଖାରୀ) । ଏଥାନେ ମିଥ୍ୟା ବଲା ଓ ମିଥ୍ୟା ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଯାକେ କବିରା ଗୁନାହ ବଲା ହେଲେଛେ ।

ଆରା ଏକଟି ହାଦୀସ ଶୁନୁନ, “ହ୍ୟରତ ଆଦୁଲ୍ଲାହ ଇବନେ ମାସୁଦ (ରା.) ବର୍ଣନା କରେଛେ ଯେ, ହ୍ୟରତ ରସ୍ମୁଲେ କରୀମ (ସା.) ବଲେଛେ, ‘ମିଥ୍ୟା ପାପେର ଦିକେ ପରିଚାଲିତ କରେ ଏବଂ ପାପ ଜାହାନାମେର ଦିକେ ପରିଚାଲିତ କରେ । ଯେ ବ୍ୟକ୍ତି ସର୍ବଦା ମିଥ୍ୟା କଥା ବଲେତାହେ ଥାକେ ଆଜ୍ଞାହର ଦୃଷ୍ଟିତେ ସେ ପରମ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ’ (ବୁଖାରୀ, ମୁସଲିମ) ।

ହ୍ୟରତ ମସୀହ ମାଓର୍ଟଦ (ଆ.) ଓ ମିଥ୍ୟାକେ ଜୟନ୍ୟ ବିଷୟ ବଲେଛେ । ତିନି ବଲେଛେ, “ଆଜ୍ଞାହ ତାଲା ମିଥ୍ୟାର ଜୟ କୋନ ମୁକ୍ତିର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରବେନ ନା । ମିଥ୍ୟାର ଚେଯେ ଜୟନ୍ୟ ଆର କୋନ ବିଷୟ ନେଇ । ସତ୍ୟ ସମ୍ବଲିତ

ପ୍ରତ୍ୟେକଟି କଥାଇ ଜୟଯୁକ୍ତ ହେଯେ ଥାକେ” (ଆତମଦୀ ଓ ଗାୟେର ଆତମଦୀର ମଧ୍ୟେ ପାର୍ଥକ୍ୟ) । ବାଯାଆତେର ଶର୍ତ୍ତେଓ ମିଥ୍ୟା ନା ବଲତେ ବଲା ହେଲେ ।

ଅନେକେ ଜାନେ ଯେ ମିଥ୍ୟା ବଲା ପାପ, ତବୁ ତାରା ମିଥ୍ୟା କଥା ବଲେ ଥାକେ । ଏରା ଜଡ଼ନ ପାପି । କୁରାନେର ନିର୍ଦେଶକେଓ ତାରା ଅମାନ୍ୟ କରେ ଚଲେ । କଥାଯ ବଲେ ଚୋରା ନା ଶୋନେ ଧର୍ମେର କାହିଁନି । ତବୁ ଉପରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ଦ୍ୱିତୀୟ ହାଦିସଟିର ପ୍ରତି ତାଦେର ଦୃଷ୍ଟି ଆକର୍ଷଣ କରଛି, ସେଥାନେ ମିଥ୍ୟାବାଦୀଦେର ଜାହାନୀ ବଲା ହେଲେ ।

ଓୟାଜିବ: ଫରଯେର ପର ଆସେ ଓୟାଜିବ । ପୂର୍ବେଇ ଉଲ୍ଲେଖ କରା ହେଲେ ଯେ କୁରାନେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ବିଷୟେର ସାଥେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କିଛୁ ଇବାଦତ ରସ୍ମୁଳେ କରୀମ (ସା.) ପାଲନ କରେଛେ ଯା କୁରାନେ ନେଇ । ଏଗୁଲୋ ତାର ସୁନ୍ନାହ ହତେ ପାଓଯା ଯାଏ । ଯାର ମଧ୍ୟେ ପୃଥକଭାବେ ପଠିତ କିଛୁ ନାମାୟ ଏବଂ ପାଁଚ ଓୟାଜକ ନାମାୟ ପାଠ କାଲେ ଯେ ସକଳ କାଜ କରା ହୁଏ ତାର କୋନ କୋନ କାଜକେଓ ଓୟାଜିବ ବଲେ । ପୃଥକଭାବେ ପଠିତ ନାମାୟେର ମଧ୍ୟେ ଆହେ-

୧. ଫରଯ ନାମାୟେର ପ୍ରଥମ ଦୁ'ରାକାତ ନାମାୟ, ବା ସୁନ୍ନତ ଓ ନଫଲ ନାମାୟେର ସମ୍ପତ୍ତ ରାକାତେ ସୂରା ଫାତିହା ପାଠେର ପର କୁରାନ ଶରୀଫେର କୋନ ଅଂଶ ପାଠ କରା ।

୨. ରୁକ୍ରୁର ପର ସୋଜା ହେଯେ ଦାଁଡାନୋ, ପରିଭାଗତ ଭାବେ ଯାକେ କ୍ଲାଓମା ବଲା ହୁଏ । (ଟୀକା- କ୍ଲିଯାମ ହଲୋ ଫରଯ ଏବଂ ଆବଶ୍ୟକ ଅର୍ଥଚ କ୍ଲାଓମା ହଲୋ ଓୟାଜିବ ଅର୍ଥାତ୍ ଅତି ଜରାରୀ) ।

୩. ଜିଲ୍ଲା- ଦୁ'ସିଜଦାର ମାରୋ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ବୈଠକ । ପ୍ରଥମ ଦୁ'ରାକାତ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରେ ବୈଠକ । (ଶେଷ ବୈଠକ ନୟ) ।

୪. ତାଶାହ୍ତଦ ପାଠ ଅର୍ଥାତ୍ ଆଭାହିଯାତ-ଲିଙ୍ଗାହି ଓୟାସ୍‌ସାଲା ଓୟାତୁ.....କ୍ଲାନ୍ ଅବସ୍ଥା ପଠନୀୟ । ଇତ୍ୟାଦି । (ଦେଖୁ- ସାଲାତ ପୁଣିକା, ପୃଷ୍ଠା: ୬୦) ।

ଓୟାଜିବେର ବିଷୟଗୁଲି ଅବଶ୍ୟପାଲନୀୟ ।

ପାଲନ କରିଲେ ସଓୟାବ, ନା କରିଲେ ଗୁନାହ ।
ଯେହେତୁ ଏଣ୍ଟଲୋ ନାମାୟେର ସାଥେ ସମ୍ପୃକ୍ତ
ଏବଂ ଅବଶ୍ୟ ପାଲନୀୟ ଏବଂ ଏର ସାଥେ
ପାପ-ପୁଣ୍ୟ ଜଡ଼ିତ, ସେହେତୁ ସୁନ୍ନାହ ହତେ
ଏଲେଓ ଏଣ୍ଟଲୋ ଶରୀଯତର ଅଂଶ ।

ସୁନ୍ନତ: ପ୍ରତି ଓୟାକେ ଫରଯ ନାମାୟ ଛାଡ଼ାଓ
ଭ୍ୟୁର ପାକ (ସା.) ଆରଓ କିଛୁ ନାମାୟ
ପଡ଼ିଲେ, ସେଣ୍ଟଲୋ ସୁନ୍ନତ ନାମେ ପରିଚିତ ।
ଏର ମଧ୍ୟେ କିଛୁ ଆବଶ୍ୟକ କିଛୁ ଐଚ୍ଛିକ ।
ଆବଶ୍ୟକ ସୁନ୍ନତକେ ବଲା ହୁଏ ସୁନ୍ନତେ
ମୁଯାକ୍ଷାଦା ଓ ଐଚ୍ଛିକ ସୁନ୍ନତକେ ବଲା ହୁଏ ।
ସୁନ୍ନତେ ଗାୟେର ମୁଯାକ୍ଷାଦା । ସୁନ୍ନତେ ମୁଯାକ୍ଷାଦା
ପଡ଼ିଲେ ସଓୟାବ, ନା ପଡ଼ିଲେ ଗୁନାହ ବା
ପାପ । ଗାୟେର ମୁଯାକ୍ଷାଦା ପଡ଼ିଲେ ସଓୟାବ, ନା
ପଡ଼ିଲେ ଗୁନାହ ନେଇ । ଏଜନ୍ୟ ଗାୟେର
ମୁଯାକ୍ଷାଦାକେ ନଫଳରପେ ଗଣ୍ୟ କରା ହୁଏ ।
ସୁନ୍ନତେ ମୁଯାକ୍ଷାଦା ନାମାୟଣ୍ଟଲୋ ହଲୋ,
ଫଜରେର ଫରଯେର ପୂର୍ବେ ଦୁ'ରାକାତ,
ଜୋହରେର ଫରଯେର ପୂର୍ବେ ଚାର ରାକାତ ଓ
ପରେ ଦୁ'ରାକାତ, ମାଗରିବେ ଫରଯେର ପର
ଦୁ'ରାକାତ ଓ ଏଶାର ନାମାୟେର ଫରଯେର ପର
ଓ ବିତରେର ପୂର୍ବେ ଦୁ'ରାକାତ । ଗାୟେର
ମୁଯାକ୍ଷାଦା ନାମାୟଣ୍ଟଲୋ ହଲ ଜୋହରେର
ଶେଷେର ଦୁ'ରାକାତ ସୁନ୍ନତେର ପର ଦୁ'ରାକାତ,
ଆସରେର ଫରଯେର ପୂର୍ବେ ଚାର ରାକାତ ଓ
ମାଗରିବେର ଦୁ'ରାକାତ ସୁନ୍ନତେର ପର
ଦୁ'ରାକାତ (ସାଲାତ ପୁଣ୍ଟକ, ପୃଷ୍ଠା: ୫୨-
୫୩) ।

ଏହାଡ଼ା ରସ୍ତେ କରୀମ (ସା.) କିଛୁ
ବ୍ୟବହାରିକ କାଜକେଓ ସୁନ୍ନତ ହିସେବେ
ଅନେକେ ପାଲନ କରେନ । ଯେମନ ଦାଙ୍ଗି ରାଖା,
ମୋଚ ଛୋଟ ରାଖା, ଟିଲେ ପୋଷାକ ପଡ଼ା । ଏ-
ଓ ମଧ୍ୟେ ଦାଙ୍ଗି ରାଖା ଓ ମୋଚ ଛୋଟ ରାଖାର
ଉପର ବିଶେଷ ଜୋର ଦେଯା ହେଁ ଥାକେ ।
ଆହମଦୀୟା ମୁସଲିମ ଜାମାତେର ଖଲ්ଫାଗଣ
ଦାଙ୍ଗି ରାଖାର ଉପର ଜୋର ଦେଯେ ଥାକେନ ।
ଜାମାତେର ନିର୍ବାଚନେର ସମୟ
ଓୟାହଦେଦାରଦେର ଦାଙ୍ଗି ଆହେ କିନା ଲକ୍ଷ୍ୟ
କରା ହୁଏ ଏବଂ ଦାଙ୍ଗି ରାଖାର ତାଗିଦ ଦେଯା
ହୁଏ ।

ନାମାୟ ପଡ଼ାର ସମୟ ଯେ ସବ କାଜ କରା ହୁଏ
ତାର ଭେତରଓ ସୁନ୍ନତ ଆହେ । ଯେମନ-

୧) ତାକବିରେ ତାହରିମାର ସମୟେ ହାତ
କାନେର ଲତି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୋଳା ।

- ୨) ଦ୍ରାଙ୍ଗାନ ଅବସ୍ଥାଯ ହାତ ବାଁଧା ।
- ୩) ଟ୍ରାନାହ ପାଠ କରା ।
- ୪) ଟ୍ରୁରା ଫାତିହା ପାଠର ପର ଆମିନ ବଲା ।
- ୫) ଟିକ୍କୁର ସମୟ କମପକ୍ଷେ ତିନବାର ସୁବହାନା
ରାବିଯାଳ ଆୟିମ ପାଠ କରା ।

୬) ସିଜଦାତେ ଥାକା ଅବସ୍ଥାଯ କମପକ୍ଷେ
ତିନବାର ସୁବହାନା ରାବିଯାଳ ଆଲା ପାଠ
କରା ।

୭) ଶେଷ ବୈଠକେର ସମୟ ଦରଙ୍ଗ ଶରୀଫ ଓ
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଦୋଯା ପାଠ କରା ।

୮) ଜିଲ୍ସା ବା ବସା ଅବସ୍ଥାଯ ନିର୍ଧାରିତ
ଦୋଯା ପାଠ କରା । ଇତ୍ୟାଦି (ସାଲାତ ପୁଣ୍ଟକ,
ପୃଷ୍ଠା: ୬୦-୬୧) ।

ନଫଳ: ନଫଳ ଅର୍ଥ ଅତିରିକ୍ତ । କିଛୁ ନାମାୟ
ଆହେ ଯା ଅତିରିକ୍ତ ହିସେବେ ପଡ଼ା ହୁଏ ଯା
ଐଚ୍ଛିକ । ଏଣ୍ଟଲୋକେ ନଫଳ ନାମାୟ ବଲେ ।
ଏ ନାମାୟ ପଡ଼ିଲେ ସଓୟାବ, ନା ପଡ଼ିଲେ ଗୁନାହ
ନେଇ । ଓ୍ୟାକ୍ତିଯା ନାମାୟେର ପର ବା ଯେକୋନୀ
ସମୟ ଯତ ଖୁଶି ଏ ନାମାୟ ପଡ଼ା ଯାଏ ।
ଏହାଡ଼ା ଆରଓ କିଛୁ ନଫଳ ନାମାୟ ଆହେ ଯା
ପୃଥିକଭାବେ ପଡ଼ା ହୁଏ । ଯେମନ ତାହାଜୁଦ,
ଇଶରାକ ଓ ଚାଶତେର ନାମାୟ ।

ନଫଳ ନାମାୟେର ଭେତର ତାହାଜୁଦ ନାମାୟେର
ଏକ ବିଶେଷ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଆହେ । ନଫଳ ହଲେଓ
କୁରାନେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହେୟାଯା ଏ ନାମାୟେର
ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଅନେକ ବେଶୀ । କୁରାନେ ବଲା
ହେଁଛେ, “ଏବଂ ତୁମ ଏର ଦ୍ୱାରା ତାହାଜୁଦ
ଆଦାୟ କର । ଏଟା ତୋମାର ଜନ୍ୟ ନଫଳ
(ଅତିରିକ୍ତ ଇବାଦତ) ସ୍ଵରୂପ । ଏତେ ପ୍ରତ୍ୟାଶା
କରା ଯାଏ ଯେ ତୋମାର ପ୍ରଭୁ ତୋମାକେ ଏକ
ବିଶେଷ ମର୍ଯ୍ୟାଦାଯ ଉନ୍ନିତ କରିବେ”
(୧୭:୮୦) ।

ଆୟାତଟି ନିଜେଇ ଏର ବ୍ୟାଖ୍ୟାର ଜନ୍ୟ
ଯଥେଷ୍ଟ । ଆର କୋନ କିଛୁ ବଲାର ଅପେକ୍ଷା
ରାଖେନା ।

ହୟରତ ରସ୍ତେ କରୀମ (ସା.) ଓ ଏ ନାମାୟେର
ଉପର ଗୁରୁତ୍ୱ ଦିଯେଛେ । ଏକ ହାଦୀସେ
ଏସେହେ, “ହୟରତ ଆବୁ ହ୍ରାୟରା (ରା.)
ବର୍ଣ୍ଣା କରେଛେ ଯେ, ହୟରତ ରସ୍ତେ କରୀମ
(ସା.) ବଲେଛେ, ‘ତୋମାର ଜନ୍ୟ ରମ୍ୟାନେର
ପର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ମାସ ହଲ ମହରମ ଏବଂ ନିର୍ଧାରିତ
(ଫରଯ) ନାମାୟେର ପର ସବଚେଯେ ଉତ୍ତମ

ନାମାୟ ହଲ ଗଭୀର ରାତ୍ରେ ନାମାୟ
(ତାହାଜୁଦ) । (ମୁସଲିମ)

ହୟରତ ମସୀହ ମାଓୱୁଦ (ଆ.)-ଓ ଏ
ନାମାୟେର ଜନ୍ୟ ତାର ଅନୁସାରୀଦେର ବିଶେଷ
ତାଗିଦ ଦିଯେଛେ । ବୟାତାତେର ଶର୍ତ୍ତେର
ମଧ୍ୟେ ଓ ସାଧ୍ୟମତ ତାହାଜୁଦ ନାମାୟ ପଡ଼ାର
ଉତ୍ୱେଥ ଆହେ ।

ଏ ନାମାୟ ଆଟ ରାକାତ । ଶେଷ ରାତ୍ରେ ଉଠେ
ଦୁ'ରାକାତ କରେ ପଡ଼ିତେ ହୁଏ । ହାଦୀସେ ଆହେ
ଯେ, ଶେଷ ରାତ୍ରେର ଦୋଯା କବୁଲ ହୁଏ । ଏଜନ୍ୟ
ତାହାଜୁଦ ନାମାୟ ଦୋଯା କବୁଲିଯତେର
ଉପ୍ୟକ୍ତ ସମୟ ।

ନଫଳ ନାମାୟ ନା ପଡ଼ିଲେ ଗୁନାହ ନେଇ ଜନ୍ୟ ଏ
ନାମାୟେର ଉପର କମ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେଯା ହୁଏ । କିନ୍ତୁ
ଏ ନାମାୟ ଫେଲନା ନାହିଁ । କାଲ କିଯାମତେର
ମୟାଦାନେ ଏ-ଓ ପାଲନକାରୀରା ଏର ଜନ୍ୟ
ଉପକୃତ ହେବ । ଏ ସମ୍ପର୍କେ ଏକ ହାଦୀସେ
ବଲା ହେଁଛେ “ହୟରତ ଆବୁ ହ୍ରାୟରା (ରା.)
ବର୍ଣ୍ଣା କରେଛେ ଯେ ହୟରତ ରସ୍ତେ କରୀମ
(ସା.) ବଲେଛେ, “କିଯାମତେର ଦିନ
ବାନ୍ଦାଦେର ନିକଟ ପ୍ରଥମ ଯେ ବିଷୟରେ ହିସେବ
ଲାଗେ ହେବ ତା ନାମାୟ । ଯଦି ହିସେବ ଭାଲ
ନା ହୁଏ ତବେ ଆଲ୍ଲାହ ବଲବେନ, ‘ଦେଖ,
ଆମାର ବାନ୍ଦାର କୋନ ନଫଳ ନାମାୟ ଆହେ
କି? ଯଦି ନଫଳ ଥାକେ ତବେ ଫରଯେର ଘାଟିତି
ଦେଇ ନଫଳ ନାମାୟ ଦ୍ୱାରା ପୂରଣ କରା ହେବ ।
ଦେଇ ତାର ବାକୀ ଆମଲ ଦେଖା ହେବ ଏବଂ
ପରୀକ୍ଷା କରା ହେବ” (ତିରମିଯୀ-କିତାବୁସ
ସାଲାତ) ।

ହୟରତ ମସୀହ ମାଓୱୁଦ (ଆ.)-ଓ ସମ୍ପର୍କେ
ବଲେଛେ, “ବୁଖାରୀ ଶରୀଫେର ହାଦୀସେ ବର୍ଣ୍ଣିତ
ଆହେ ଯେ ମୁ'ମିନ ନଫଳ ନେକୀ ଦ୍ୱାରା ଆଲ୍ଲାହ
ତାଲାର ଏରୁପ ନୈକଟ୍ ଲାଭ କରିବେ ଯେ
ଆଲ୍ଲାହ ତାର ଚକ୍ର ହେଁ ଯାନ ଯା ଦ୍ୱାରା ଦେଖେ
ଏବଂ ହାତ ହେଁ ଯାନ ଯା ଦ୍ୱାରା ଦେଖେ
ଶୁଣେ ଏବଂ ହାତ ହେଁ ଯାନ ଯା ଦ୍ୱାରା ଦେଖେ
ଧରେ । ଆର ଏକ ହାଦୀସେ ଆହେ, ‘ଆମି
ତାର ଜିହ୍ଵା ହେଁ ଯାଇ ଯା ଦ୍ୱାରା ଦେଖିବା
ବଲେ’ । ଏ ସମ୍ପର୍କେ ଆଲ୍ଲାହ ବଲେଛେ, ‘ଯେ
ଆମାର ଓଲାଦେର ସାଥେ ଶକ୍ତା କରେ ଦେଇ
ଯେବେ ଆମାର ସାଥେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାର ଜନ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତତ
ଥାକେ’ । (ମାଲଫୁୟାତ-୭ମ ଖଣ୍ଡ) ।

ନଫଳ ଇବାଦତେର ଭେତର ନଫଳ ରୋଧାଓ
ଏକଟି । ହୟରତ ରସ୍ତେ କରୀମ (ସା.) ପ୍ରତି

ମାସେ ନଫଲ ରୋଯା ରାଖିତେନେ । ନଫଲ ରୋଯା ରାଖା ସମ୍ପର୍କେ ଏକଟି ହାଦୀସେ ଉଲ୍ଲେଖ ଆଛେ, “ହ୍ୟରତ ତାଲହା ଇବନେ ଉବାୟଦୁଲ୍ଲାହ (ରା.) ବର୍ଣନା କରେଛେ, “ଜନେକ ନଜଦବାସୀ ରସ୍ତୁଲୁଲ୍ଲାହ (ସା.)-ଏର ନିକଟ ଏଳ । ତାର ମାଥାର ଚଲଞ୍ଚି ଛିଲ ବିକଷିଷ୍ଟ । ଆଏ-ଓ ତାର ଗୁଣଗୁଣ ଆୟାଜ ଶୁଣଛିଲାମ । କିନ୍ତୁ ସେ କି ବଲଛିଲ ତା ବୁଝିଲାମ ନା । ଶେଯେ ସେ କାହେ ଏସେଇ ଇସଲାମ ସମ୍ପର୍କେ ଜିଜ୍ଞାସା କରତେ ଲାଗଲ । ହ୍ୟରତ ରସ୍ତୁଲେ କରୀମ (ସା.) ବଲଲେନ, ‘ଦିନ ରାତ ପାଁଚ ଓୟାକ୍ତ ନାମାୟ’ । ସେ ବଲଲ, ‘ଏହାଡ଼ା ଆମାର ଆର କୋନ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଆଛେ କି?’ ତିନି ବଲଲେନ, ‘ନା, ତବେ ଅତିରିକ୍ତ (ନଫଲ) ପଡ଼ିତେ ପାର’ । ରସ୍ତୁଲେ କରୀମ (ସା.) ବଲଲେନ, ‘ଆର ରମ୍ୟାନେର ରୋଯା’ । ସେ ବଲଲ, ‘ଏହାଡ଼ା ଆମାର ଆର କୋନ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଆଛେ କି?’ ତିନି ବଲଲେନ, ‘ନା, ତବେ ନଫଲ (ରୋଯା) ରାଖିତେ ପାର’ ରାବି (ହାଦୀସ ବର୍ଣନକାରୀ) ବଲଲେନ, ରସ୍ତୁଲୁଲ୍ଲାହ (ସା.) ତାର କାହେ ଯାକାତେର କଥା ବଲଲେନ । ସେ ଜିଜ୍ଞାସା କରଲ, ‘ଏହାଡ଼ା ଆମାର ଆର କୋନ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଆଛେ କି?’ ତିନି ବଲଲେନ, ‘ନା, ତବେ ନଫଲ ଦାନ କରତେ ପାର’ । ରାବି ବଲଲେନ, ‘ଏର ପର ସେ ବ୍ୟକ୍ତି ଏକଥା ବଲାତେ ବଲାତେ ଫିରେ ଗେଲ, ‘ଆଜ୍ଞାହର କସମ, ଆମ ଏର ବେଶୀଓ କରବ ନା, କମାଓ କରବ ନା’ । ତଥନ ରସ୍ତୁଲୁଲ୍ଲାହ (ସା.) ବଲଲେନ, ‘ଲୋକଟା ଯଦି ସତ୍ୟ କଥା ବଲେ ତବେ ସେ ସଫଳକାମ ହେବେ’ (ବୁଖାରୀ-କିତାବୁଲ ଈମାନ) ।

ହାଦୀସଟି ହତେ ଜାନା ଗେଲ ଯେ ଦାନେର ମଧ୍ୟେ ନଫଲ ଆଛେ ।

ହ୍ୟରତ ମସୀହ ମାଓଉଦ (ଆ.) ଓ ନଫଲ ରୋଯାର ଉପର ଗୁରୁତ୍ବ ଦିଇଯାଇଛେ । ତିନି ପ୍ରତି ମାସେଇ ରୋଯା ରାଖିତେନ । ଏକବାର ତିନି ଛୟ ମାସ ଏକ ନାଗାଡ଼େ ରୋଯା ରେଖେ ଛିଲେନ । ତିନି ବଲେଛେ ଯେ ରୋଯା ତାୟକିଯାଯା କାଳର ବା ଆଆର ଉଜ୍ଜଳତା ଦାନ କରେ । ଖଲୀଫାତୁଲ ମସୀହଗଣଙ୍କ ପ୍ରତିମାସେ ରୋଯା ରାଖାର ନିର୍ଦେଶ ଦିତେନ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଖଲୀଫା ସାହେବେବେ କିଛିଦିନ ପୂର୍ବେ ପ୍ରତି ମାସେ ଚାରଦିନ ରୋଯା ରାଖିତେ ବଲେଛେନ’ ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରତି ସଞ୍ଚାରେ ଏକଦିନ ।

ଆରଓ ଏକଟି ବିଷୟେ ଉଲ୍ଲେଖ କରା ପ୍ରୋଜନ । ନାମାୟ ପଡ଼ାର ସମୟ ଯେ ସବ କାଜ କରା ହୁଏ ତାର ଭେତର ଫରଯ ଓୟାଜିବ

ସୁନ୍ନତେର ନ୍ୟାୟ ଆରଓ କିଛି ବିଷୟ ଆଛେ, ଯାଦେର ମୁକ୍ତାହାବ ବଳେ, ଯାର ଅର୍ଥ ପଚନ୍ଦନୀୟ ବା ପ୍ରଶଂସନୀୟ । ଯଦିଓ ଏଗୁଲୋ ନାମାୟେର ଆବଶ୍ୟକ ବା ଜରାରୀ ବା ସୁନ୍ନତ ହିସେବେ ଗଣ୍ୟ ନୟ ତରୁଣ ନାମାୟେର ସମୟ ଏଦେର ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି ଦେଯା ଉଚିତ । ଏଗୁଲୋ ନାମାୟେର ସୌନ୍ଦର୍ୟ ବୃଦ୍ଧି କରେ । ମୋକ୍ଷାବେର କ୍ୟେକଟି ବିଷୟ ନିମ୍ନେ ଦେଯା ଗେଲ-

୧.୦ ନାମାୟ ପଡ଼ାକାଲେ ଏକଜନେର ଦୃଷ୍ଟି ସେଦିକେ ନିବନ୍ଧ ରାଖା ଯେଥାମେ ସିଜଦାର ସମୟ ତାର ମାଥା ମାଟି ସ୍ପର୍ଶ କରବେ ।

୨.୦ କ୍ରୂକୁ କରାର ସମୟ ତାର ହାତ ହାଁଟୁର ଉପର ଛଢିଯେ ରାଖା ।

୩.୦ ଏମନଭାବେ ସିଜଦାହ ଦେଯା ଉଚିତ ଯେନ ପ୍ରଥମେ ହାଁଟୁ, ତାରପର ହାତ ଏବଂ ପରେ ନାକ ଓ କପାଳ ମାଟି ସ୍ପର୍ଶ କରେ ।

୪.୦ ସୂରା ଫାତିହା ପାଠେର ପର କୁରାଆନ ମଜିଦେର ଆଯାତ ପାଠେର ସମୟ ଲକ୍ଷ୍ୟ ରାଖିତେ ହବେ ଯେନ ପ୍ରଥମ ରାକାତେ ଦ୍ଵିତୀୟ ରାଖିତେ ହବେ ଯେ ଶରୀଯାତେର ପ୍ରତିଟି ବିଷୟ ସ୍ଵ-ସ୍ଵାନ୍ତେ ସମଗ୍ରତଃପର୍ଣ୍ଣ ।

ରାକାତେର ତୁଳନାୟ ବେଶୀ ଆଯାତ ପାଠ କରା ହୁଏ ।

୫.୦ କୁନ୍ଦାହ ଏବଂ ଜିଲ୍ସା ଅବସ୍ଥାଯ ବା ବୈଠକେର ସମୟ ବାମ ପାଯେର ଉପର ବସତେ ହବେ ଏବଂ ଡାନପାଟି ଏମନଭାବେ ଥାଡ଼ା ଥାକବେ ଯେନ ପାଯେର ଆଂଗୁଳଗୁଲୋ କିବଲାମୁଖ ଥାକେ । ଇତ୍ୟାଦି (ସାଲାତ ପୁଣ୍କ- ପୃୟ:୬୧-୬୨) ।

ଅନେକେ ଜିଲ୍ସା ବା ବୈଠକେର ସମୟ ବାମପାଯେର ପାତାର ଉପର ଡାନ ପାଯେର ପାତା ବିଛିଯେ ବସେନ । ଏଟା ସଠିକ ନୟ । ଅବଶ୍ୟ ପାଯେର ସମସ୍ୟା ଥାକଲେ ଅନ୍ୟ କଥା ।

ଆଶା କରି ପ୍ରବନ୍ଧଟି ହତେ ଶରୀଯତ ଓ ସଂଶ୍ଲିଷ୍ଟ ବିଷୟାବଳୀ ସମ୍ପର୍କେ ପାଠକଦେର ଧାରଣା ସ୍ପଷ୍ଟ ହେବେଛେ ଏବଂ ଏ-ଓ ଜାନା ହେବେଛେ ଯେ ଶରୀଯାତେର ପ୍ରତିଟି ବିଷୟ ସ୍ଵ-ସ୍ଵାନ୍ତେ ସମଗ୍ରତଃପର୍ଣ୍ଣ ।

ଆଜ୍ଞାହ ଆମାଦେର ସକଳକେ ଶରୀଯତ ସମ୍ପର୍କେ ଜାନା ଓ ପାଲନେର ତୌଫିକ ଦିନ ।

ଆମୀନ ଅନୁଷ୍ଠାନ

ଗତ ୨୦ ଫେବ୍ରୁଆରି ୨୦୧୭ ତାକାନ୍ତ ଆହମଦୀୟା ମୁସଲିମ ଜାମା'ତ ବାଂଲାଦେଶେର ଦାରଂତ ତବଳୀଗ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ମଜିଦେ ଶାହ ମୋହମ୍ମଦ କାଶିଫ ଆମିନ ଓ ଶାହ ମୋହମ୍ମଦ କାଶିମ ଆମିନ, ପିତା: ମାଓଲାନା ଶାହ ମୋହମ୍ମଦ ନୂରିଲ ଆମିନ, ମୁରବୀ ସିଲସିଲାହ, ବାଂଲାଦେଶ-ଏର ‘ଆମୀନ ଅନୁଷ୍ଠାନ’ ଭ୍ୟୁର (ଆଇ.)-ଏର ସମ୍ମାନିତ ପ୍ରତିନିଧି ମୋହତରମ ମାଓଲାନା ଆତାଉଲ ମୁଜିବ ରାଶେଦ ସାହେବେର

ଉପର୍ଦ୍ଵିତିତେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୁଏ । ଆଲହାମଦୁଲିଲ୍ଲାହ । ତାରା ଦୁ'ଜନେଇ ଓୟାକଫେ ନାହିଁ ।

ଏକଇ ସାଥେ ଆତାଉଲ ମାଲେକ ଜାଫିର, ପିତା: ଇଞ୍ଜିନିୟାର ମାହମୁଦ ହାସାନ-ଏର ଆମୀନ ଅନୁଷ୍ଠାନଓ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୁଏ । ତାଦେର ସକଳେର ସାରିକ ଉନ୍ନତି ଓ ତାରା ଯେନ ସତ୍ୟକାର ଅର୍ଥେ ଜାମା'ତେର ସେବକ ହୁଏ ଏ ଜନ୍ୟ ସବାର କାହେ ଦୋଯାର ଆବେଦନ କରାଛି ।

ପ୍ରକାଶକ, ପାଞ୍ଚିକ ଆହମଦୀ

কুরী নঙ্গমুদিন স্মরণে (আল্লামা জিল্লুর রহমান সাহেবের পিতা)

খন্দকার মাহবুব-উল-ইসলাম

কুরী নঙ্গমুদিন! মর্দে মু'মিন, জেনারেল তুমি মাহ্মীর,
আজও তব স্মৃতি স্মরে অশ্র বারে, হে বাংলার মহাবীর ॥

ফিরিশ্তাতুল্য পুত্র তব মতিউর আর জিল্লুর রহমান
হৃদয় তাদের হল রোশনাই শুনে মসীহৰ আহ্বান।
মাহ্মীর ডাকে দেওয়ানা দু'জন ঈমানের বলে বলীয়ান
কাফের হয়েছে ভেবে— নিজ গৃহে দিলে নাকো তাদের স্থান।
সোনার টুকরা পুত্র দু'জনা মতিউর আর জিল্লুর রহমান
ধরণীর সেরা ধন পেয়ে তারা ছুটলেন কাদিয়ান-দারগুল আমান।
ফেলে আসা বাড়ি-ঘর-এক্ষৰ্য সব তুচ্ছ জগতের যত মাল-সামান,
মাহ্মীর ডাকে সাড়া দেওয়াতে কত সুখ, আনন্দ অফুরান।
মাহ্মীকে পেলে সালাম জানাবে— এ যে মহানবীর ফরমান,
মহান এ বাণী মেনে নিলে শান্তি, হবে সব সমস্যার সমাধান।

অজ্ঞানতার আঁধার যুগেও তব গৃহে ছিল জ্ঞানের আলো,
কুরআনের আলো দিয়ে তুমি পুত্রদেরে করেছ সবার চেয়ে ভালো।
হে খোদা! দাও হেদয়াত, কাঁদেন কাদিয়ানে জিল্লুর প্রিয় পিতার জন্য,
হেদয়াত পেয়ে প্রিয় পিতার জীবনও যেন হয় আমাদের মত ধন্য।
কুরী সাহেব যেন ঈমান আনেন— দোয়া করলেন খলীফাতুল মু'মিনীন,
সাথে সাথে ফল- ঈমানের জ্যোতিতে হলেন আপ্তুত কুরী নঙ্গমুদিন।
নব উদ্যমে বীরবিক্রমে কুরী নঙ্গমুদিন ঈমানের বলে বলীয়ান,
আশে-পাশে দ্রুত ছড়ালেন তিনি মসীহৰ বাণী আর রসূলের ফরমান।

একদা তিনি দেওয়ানা হয়ে ছুটলেন কাদিয়ান-দারগুল আমান,
দুনিয়ার মাঝে জান্নাত হেরি বিমোহিত হল তার মন-প্রাণ।
কি অপরূপ শাস্ত-স্নিঙ্ক, সবই যেন পুচ্ছ দিয়ে গড়া,
ঘৃণার সেথায় নেইকো লেশ, ভালোবাসা দিয়ে সব ভরা।
দিকে-দিকে ছড়াতে ইসলামের বাণী আর শক্তির ষড়যশ্র করতে ধূলিসাঁ,
খলীফার হৃকুমে ছুটছে সবাই ইসলামকে আবার করতে আবাদ।

হেনকালে হিন্দুদের ইসলামের বিরুদ্ধে শুরু হল শুন্দি আন্দোলন—
মালকানার সব মুসলমানকে হিন্দু করতে করল কঠিন পণ।
খলীফা সানী দিলেন ঘোষণা, কে যাবে ঠেকাতে শুন্দি আন্দোলন,
নিজ খরচে তবলীগী সফরে দিতে হতে পারে জীবন বিসর্জন।
প্রিয় খলীফার শুনে আহ্বান— বললেন বৃদ্ধ কুরী নঙ্গমুদিন,
আমার ছেলে জিল্লুর রহমান ও বি.এ. ক্লাশের ছাত্র মতিউর রহমান—
এ মহান কাজে আল্লাহর রাহে তাদের করিলাম আমি দান,
এতটুকু অশ্র বারবে না হয়ুর, এ পথে যদি যায় তাদের প্রাণ।
এরপরে হয়ুর— আছে আমার তৃতীয় পুত্র মাহবুবুর রহমান,
শুকরিয়া জানাব খোদার কাছে যদি এ পথে সেও হয় কুরবান।

হয়ুর! আমার থাকতো যদি আরো দশ পুত্র সন্তান,
ইসলামের সেবা দিতে গিয়ে যদি তাদেরও যায় প্রাণ।
কিপিংত পাবো না দুঃখ— এ মৃত্যু কত যে মহান,
দৃঢ় কঠে বলছি হয়ুর, ত্যাগের এ আনন্দ কত অফুরান।
এ মহান ডাকে সাড়া দিয়ে যদি আমার জীবনও দিতে হয় বিসর্জন,
সৌভাগ্য অপার তা হবে আমার প্রাণের শ্রেষ্ঠ উপার্জন।
ঈমানে দীপ্ত তেজে তৃণ-সম গেল ভেসে, হিন্দুদের সেই শুন্দি আন্দোলন,
সোনালী অক্ষরে লেখা হল সেথায় কুরী নঙ্গমুদিনের নাম।

১৯৮৪ সনে খেতপত্র ছাপালো নাদান জিয়াউল হক— দিয়ে মিথ্যা অপবাদ,
দাঁত ভাঙ্গ জবাব দিলেন আল্লাহর খলীফা হয়রাত মির্যা তাহের আহমদ।
শোনালেন তিনি দেশের জন্য-ইসলামের জন্য আহমদীদের কুরবানী সীমাইন,
যার মাঝে অনন্য ছিলেন বীরত্বগাঁথা মাখা বাংলার বীর কুরী নঙ্গমুদিন।
ত্যাগের মহিমায় ভাস্বর সে ইতিহাস কত যে মধুর— কত যে অশ্র-মাখা,
আজও আলোড়ন তোলে শোণিতে-শোণিতে, যুগে-যুগে যেন পাই তাদের দেখা।

কুরী নঙ্গমুদিন মর্দে মু'মিন বাংলার তুমি মহাবীর
আজও তব স্মৃতি স্মরে অশ্র বারে হে বাংলার মহাবীর ॥

ইসলামের জীবন বাঁচাতে তুমি পুত্রদেরে দিতে চেয়েছিলে কুরবানী
করেছেন অমর বিশ্ববিধাতা— যিনি সবার অন্তর্যামী।

এক পুত্র, আমেরিকার মিশনারী ইনচার্জ সূফি মতিয়ার রহমান বাঙালি তার নাম,
কত মৃতকে করেছেন জীবিত শহরে-বন্দরে সর্বত্র ঘূরে অবিরাম।
যাদুকারি তার লেখা পড়ে আর বক্তৃতা শুনে ঈমান এনেছে কত খিল্টান-ইন্দু-বেঁদীন,
বাংলার গর্ব তিনি, আহমদীয়াতের ইতিহাসে চির-অমলিন।

আরেক পুত্র, বাংলার নক্ষত্র মরহুম আল্লামা জিল্লুর রহমান,
অবিভক্ত বাংলার মোবাল্লেগ তিনি, অবিস্মরণীয় তার নাম।
হাদীসুল মাহদী তার অবিনশ্বর কীর্তি পড়ে কত জনে এনেছে ঈমান,
স্বনামধন্য তারই পুত্র— এডভোকেট মুজিবুর রহমান।

কুরী নঙ্গমুদিনের তৃতীয় পুত্র, মৌলভী মাহবুবুর রহমান,
চিরন্দিয়ায় শায়িত তিনি বেহেশতী মাকবেরা, কাদিয়ান-দারগুল আমান।
কুরী সাহেবের বড় ছেলে এডভোকেট মুজিবের শশুর বজলুর রহমান,
কাদিয়ান থেকে হিজৰত করে সমাহিত তিনি বেহেশতী মাকবেরা রাবওয়া-পাকিস্তান।
অমর জীবনের যে বীজ তুমি বগন করেছিলে কুরী নঙ্গমুদিন,
ফুলে-ফলে তা শত শত আজি সুশোভিত রবে চিরদিন।
আমরাও যদি চাই অমর হতে, এসো— শপথ নেই, করি দৃঢ় অঙ্গীকার,
কুরআনকে ধারন করে খিলাফতের ছত্র ছায়ায় রাখবো সন্তান-পরিবার।
কুরী নঙ্গমুদিন মর্দে মু'মিন, জেনারেল তুমি মাহ্মীর,
আজও তব স্মৃতি স্মরে অশ্র বারে, হে বাংলার মহাবীর ॥

নান্দনিক শিক্ষাসফর কল্পবাজার

আল্লাহ তাঁ'লা পবিত্র কুরআন শরীকে বলেছেন, “সী-রু ফীল আরয়” অর্থাৎ-তোমরা পৃথিবীতে ভ্রমণ করো। এ আদেশটি এজন্য দেয়া হয়েছে যেন আমরা আল্লাহ তাঁ'লার অপার মহিমা এবং তাঁ'র দৃষ্টিনন্দন সৃষ্টিকে দেখে তাঁ'রই পদতলে লুটিয়ে যাই। এটিও আল্লাহ তাঁ'লার একটি ইবাদাত। এই ধারাবাহিকতায়, কল্পবাজার সমুদ্র সৈকত এবং চট্টগ্রাম সালানা জলসায় অংশগ্রহণের মধ্য দিয়ে মজলিস খোদামুল আহমদীয়া ঢাকা ২০১৭ সালের শিক্ষাসফরে সম্পন্ন করেছে, আলহামদুলিল্লাহ। উক্ত শিক্ষাসফরে মোট ৩৬ জন খোদাম অংশগ্রহণ করেন। ঢাকার কায়েদ সাহেব জনাব মুহাম্মদ সাপ্টেন্ডুর রহমানের নেতৃত্বে গত ২৩ ফেব্রুয়ারি রাত ১০ ঘটিকায় বকশীবাজার হতে দোয়ার মাধ্যমে আমরা কল্পবাজারের উদ্দেশ্যে যাত্রা শুরু করি। পরদিন তোর ৬ টায় আমরা কল্পবাজার পৌছে বাজামাত ফজরের নামায আদায় করি। নামেম খাদ্য ও আবাসন সাহেবে, তিনি আমাদের থাকার সুব্যবস্থা করে রেখেছিলেন। জিয়া গেস্ট হাউসে আমাদের জন্য মোট ৬টি রুম বরাদ্দ ছিল। কায়েদ সাহেব এই ৬টি রুমের নাম দেন সাদাকাত, খিলাফত, রাফাকাত, আল-ওসীয়ত, নবুওয়্যত এবং মালফুয়াত। তিনি ৩৬ জন খোদামকে মোট ৬ ভাগে ভাগ করে আগে থেকেই রুম নির্ধারণ করে দিয়েছিলেন। নাস্তা করার পর কিছুক্ষণ বিশ্রাম নিয়ে আমরা চলে যাই সমুদ্র সৈকতে। এই সমুদ্র সৈকত বঙ্গোপসাগরের বিস্তীর্ণ বেলাভূমি, উচ্চসিত সমুদ্র তরঙ্গ, দিগন্ত প্রসারী ঝাউবন, উঁচু পাহাড়ের চূড়া, সুদৃশ্য প্যাগোড়া, বৌদ্ধ মন্দির ইত্যাদি নিয়ে পৃথিবীর দীর্ঘতম সমুদ্র

সৈকত। ইংরেজ ক্যাপ্টেন মি. হেরাম কল্প এর নামানুসারে এ জায়গার নামকরণ করা হয় কল্পবাজার। কল্পবাজারের সমুদ্র সৈকতের দৈর্ঘ্য হচ্ছে ১২০ কি.মি। সমুদ্রের তীর ঘেঁষে গড়ে ওঠা সংরক্ষিত বনভূমি সমৃদ্ধ ৯৬ কি.মি. পাহাড়ের সারি এখানকার অন্যতম বিরল প্রকৃতির সৌন্দর্য বলে বিবেচিত। সমুদ্রট ঘেঁষে গড়ে উঠেছে কটেজ, মোটেল এবং হোটেল রেস্টোরা। আমরা যখন সমুদ্রে নামি তখন জোয়ার চলছিল। প্রতিটি চেউ এর আকৃতি ছিল বিশাল। এই বিশাল চেউরের সাথে সমরোতা করে সমুদ্রে মজা করার যে আনন্দ তা যে সমুদ্রে নামেনি তার পক্ষে বুরো অসম্ভব। আমরা প্রায় তিন ঘণ্টা সমুদ্রে গোসল করি। এরপর আমরা হোটেলে ফিরে আসি। আমরা যখন জুমুআ এবং আসরের নামায জয় করার সময় গয়ের আহমদী মোল্লাও নামাযে অংশগ্রহণ করেছে। জুমুআ শেষ করে যখন আসরের কসর আদায় করবো তখন তারা বলে যে “তো তো কাইদিনি এদের পিছনে আমরা নামায আদায় করব না”। এই বলে তারা স্থান ত্যাগ করে। উল্লেখ্য, আমরা যেখানে নামায আদায় করেছি সেই ভবনটির দেয়ালে খতমে নবুওয়তের অনেকগুলো পোস্টার লাগানো ছিল। এতে লেখা ছিল- “অন্তিবিলম্বে কাদিয়ানীদের অযুসলিম ঘোষণা করা হোক”। যাহোক অতঃপর আমরা দুপুরের খাবারের জন্য চলে যাই। বিকাল তিনটায় ইনানী বিচের উদ্দেশ্যে যাত্রা শুরু করি। এজন্য দুটি চান্দের গাড়ি ভাড়া করা হয়। কল্পবাজার থেকে ইনানী বিচের দূরত্ব প্রায় ২৯ কি.মি। এ পথের এক পাশে সাগর অন্য পাশে পাহাড়। দুই পাশে নয়নাভিরাম দৃশ্য দেখতে দেখতে আমরা সৃষ্টিকে দেখার সৌভাগ্য দান করুন।

ইনানী বিচে পৌছাই। এ বিচের বড় বড় পাথর ছিল আমাদের আকর্ষণের কেন্দ্রবিন্দু। আমরা যখন ইনানী বিচে পৌছাই তখন ছিল ভাটার সময়। সমুদ্রের পাড় বহুদূর পর্যন্ত বিস্তৃত। যখন ফিরে আসি তখন সবে মাত্র জোয়ার শুরু হচ্ছে। দেখলাম সমুদ্রের পাড়ে জেগে থাকা পাথরগুলো ধীরে ধীরে তলিয়ে যাচ্ছে। ফেরার পথে আমরা সূর্যাস্তের মনোমুক্তকর দৃশ্য অবলোকন করি। কল্পবাজার সমুদ্র সৈকতে এবং ইনানী বিচে আমরা গ্রুপ ফটোসেশন করি। হোটেলে ফিরে বা-জামাত মাগরিব ও এশার নামায আদায় করি। নামায আদায়ের পর ভূয়ূর (আই.)-এর জুমুআর খুতবা সরাসারি ব্যক্তিগত মোবাইল ইন্টারনেটের মাধ্যমে গ্রুপ করে দেখা হয়। রাতে সবাই নিজেদের ব্যক্তিগত কেনাকাটার পর্ব সেরে নেই। সর্বশেষে সামুদ্রিক মাছ দিয়ে আমরা রাতের খাবার গ্রহণের মাধ্যমে প্রথম দিনের সমাপ্তি ঘটে।

দ্বিতীয় দিন নাস্তা খাওয়ার পর আমরা চট্টগ্রাম আপ্টগ্লিক সালানা জলসায় যোগদানের উদ্দেশ্যে যাত্রা শুরু করি। দুপুর ২ টায় আমরা জলসা গাহে পৌছাই। চট্টগ্রাম জামাতের সদস্যগণ আমাদেরকে সাদর অভ্যর্থনা জানান। তাদের আতিথিয়তা ছিল অনুকরণীয়। সর্বশেষ জলসা গাহে রাতের খাবার গ্রহণের পর আমরা ঢাকার উদ্দেশ্যে যাত্রা আরম্ভ করি এবং পরদিন সকালে সহীহ-সালামতে ঢাকা পৌছাই। এ শিক্ষা সফর সফলভাবে পরিচালনা করার জন্য কায়েদ সাহেব আট সদস্যের একটি কমিটি গঠন করেন। যারা দায়িত্বে ছিলেন তারা হলেন, এ.বি.এম. মেহেদী হাসান টুইৎকেল, আজিজুল হক, রাফি আহমেদ পলাশ, জসিম উদ্দিন চৌধুরী, আল ইকরাম খান (সজিব), ইঞ্জিনিয়ার মোহাম্মদ কামরুল হাসান (আকবর), শরিফ আহমদ পুষ্ণ, সাঈদুর রহমান শিহাৰ। সর্বোপরি আল্লাহ তাঁ'লার অশেষ কৃপায় কায়েদ সাহেবের দূরদর্শিতা ও নিখুত ব্যবস্থাপনার মাধ্যমে আমাদের শিক্ষাসফর সফল ভাবে সম্পন্ন হয়েছে, আলহামদুলিল্লাহ। আল্লাহ তাঁ'লা আমাদেরকে এভাবে আরো তাঁ'র অপার সৃষ্টিকে দেখার সৌভাগ্য দান করুন।

সংঘর্ষ: মোহাম্মদ কামরুল হাসান (আকবর)

ও

সংকলন: আল ইকরাম খান সজিব

সং বা দ

আহমদীয়া মুসলিম জামাত, ফতুল্লার উদ্যোগে সীরাতুন নবী (সা.) জলসা অনুষ্ঠিত

গত ০৬/০১/২০১৭ তারিখ রোজ শুক্রবার
জুমুআর নামাযের পর হতে মাগরিব পর্যন্ত
আহমদীয়া মুসলিম জামাত, ফতুল্লার
উদ্যোগে সীরাতুন নবী (সা.) জলসা
সফলভাবে অনুষ্ঠিত হয়,
আলহামদুলিল্লাহ। উক্ত জলসায় সভাপতি
আসন অলংকৃত করেন মোহতরম
মোবাশশের উর রহমান, ন্যশনাল আমীর
আহমদীয়া মুসলিম জামাত, বাংলাদেশ।
অনুষ্ঠানের শুরুতে পবিত্র কুরআন থেকে
তিলাওয়াত করেন জনাব মোসলিম উদীন
আহমদ। অতঃপর বাংলা নয়ম পাঠ করেন
জনাব মাসদ আহমদ মামন।

মোহতরম আমীর সাহেবের দোয়া
পরিচালনা এবং উদ্বোধনী ভাষণের মাধ্যমে
জলসার মূল-কার্যক্রম আরম্ভ হয়।
মোহতরম আমীর সাহেব অত্যন্ত প্রাঞ্জল
ভাষায়, সাবলীল ভাবে মহানবী (সা.) এর
জীবনের বিভিন্ন গুরুত্বপূর্ণ দিক এবং
সাম্প্রতিক বিশ্বের আলোচিত বিষয়গুলো
সহ সারা পৃথিবীতে শান্তি প্রতিষ্ঠার লক্ষ্যে
হ্যুম্যুনিওনের (আই.এ) যে কার্যক্রমগুলো
পরিচালনা করছেন সে বিষয়গুলো তিনি
তাঁর বক্তব্যে তুলে ধরেন। অতঃপর বক্তৃতা
প্রদান করেন মোহতরম মাওলানা আব্দুল

আউয়াল খান চৌধুরী সাহেব, (নায়েব
ন্যাশানাল আমীর ও মোবাল্লেগ ইনচার্জ
আহমদীয়া মুসলিম জামাত, বাংলাদেশ)।
তিনি তাঁর বক্তব্যে খাতামান্নাবীদিন হযরত
মুহাম্মদ (সা.) এর শান এবং র্যাদা সহজ
ও সরল সাবলীল ভাষায় অত্যন্ত প্রাঞ্জল
ভাবে তুলে ধরেন। সভায় উপস্থিত
সকলে, বিশেষ করে অ-আহমদী বন্ধুগণ
অত্যন্ত মনোযোগ সহকারে জলসার
বক্তব্যগুলো শ্রবণ করেন। জলসা শেষে
আগত মেহমানদের বিভিন্ন প্রশ্নের

আলোকে এক প্রশ়িত্তির-পর্ব অনুষ্ঠিত হয়।
কেন্দ্র হতে মোহতরম ন্যাশনাল আমীর
সাহেব, আব্দুল আউয়াল খান চৌধুরী
সাহেব ছাড়াও উক্ত জলসায় ন্যাশনাল
সেক্রেটারী জায়েদাদ সাহেব, মোহতরম
নঙ্গৰ তফবীজ সাহেব এবং মোহতরম
সদর সাহেবা, লাজনা ইমাইল্লাহ
বাংলাদেশ, উপস্থিত ছিলেন। স্থানীয়-
পর্যায় থেকে উপস্থিত ছিলেন মোহতরম
আব্দুর রহমান সাহেব, প্রেসিডেন্ট
আহমদীয়া মুসলিম জামাত, ফতুল্লা,
মাওলানা খালেদ মুসনাদ খান, মুরুরবী
সিলসিলাহ এবং মোহতরম ফজল মাহমুদ,
আমীর আহমদীয়া মুসলিম জামাত,
নারায়ণগঞ্জ। ৫৪ জন যেরে তবলীগ
মেহমান সহ মোট ২২৬ জন উক্ত জলসায়
উপস্থিত ছিলেন। উল্লেখ্য, জলসার
কার্যক্রম সমাপ্ত হওয়ার পর ন্যাশনাল
আমীর সাহেব, মোবাল্লেগ ইনচার্জ সাহেব,
লাজনা ইমাইল্লাহর সদর সাহেবা, ফতুল্লা
জামাতের সাবেক প্রেসিডেন্ট মোহতরম
মরহুম আবুল হাশেম বীরপ্রতীক সাহেবের
বাসায় গিয়ে তাঁর শোক-সন্তপ্ত পরিবারকে
সমবেদনা জানান।

আব্দুর রহমান, প্রেসিডেন্ট

ডাঃ নাজিফা তাসনিম
বি ডি এস (ডি ইউ)
পি জি টি (বি এস এম এম ইউ)
ওরাল এন্ড ম্যাঞ্জিলোফেসিয়াল সার্জারী
বি এম ডি সি রেজিঃ 4299
মেডিক্যাল অফিসার, ব্রাক্ষণবাড়িয়া ডায়াবেটিক এসোসিয়েশন
(বারডেম পরিবারভূক্ত শাখা)
মুখ ও দস্ত রোগ বিশেষজ্ঞ

চট্টগ্রাম জামাতের উদ্যোগে সীরাতুন নবী (সা.) জলসা অনুষ্ঠিত

গত ২৮ জানুয়ারী রোজ শনিবার মসজিদ বাইতুল বাসেত, চট্টগ্রামে সীরাতুন নবী (সা.) জলসা বাদ মাগরিব স্থানীয় ভারপ্রাপ্ত আমীর সাহেবের সভাপতিতে অনুষ্ঠিত হয়। জলসার শুরুতে পবিত্র কুরআন থেকে তিলাওয়াত করেন জনাব মোহাম্মদ শাহজাহান চৌধুরী, এরপর নয়ম পাঠ করেন মোহাম্মদ শহীদুল্লাহ। স্বাগত ভাষণ প্রদান করেন জনাব মোহাম্মদ

হাসান রিজিওনাল নায়েম, মজিলিস আনসারেন্ট্রাই চট্টগ্রাম অঞ্চল। তিনি তার বক্তব্যে সীরাতুন নবী (সা.) জলসার গুরত্বের ওপর আলোচনা করেন। অতঃপর স্থানীয় মোয়াল্লেম মোজাফফর আহমদ আহমদীয়া মুসলিম জামাতের পরিচিতি তুলে ধরেন। তিনি তার বক্তব্যে হ্যরত মুহাম্মদ (সা.) আহমদ ও মুহাম্মদ গুণাবলীর বিকাশের কথা বর্ণনা

মাদারটেক হালকায় তবলীগি সেমিনার ও সীরাতুন নবী (সা.) জলসা অনুষ্ঠিত

গত ০৬ জানুয়ারী, ২০১৭ রোজ শুক্রবার জুমুআ ও আসরের জমা নামায়ের পর বেলা ৩ টায় মাদারটেক হালকার উদ্যোগে মসজিদুল হৃদায় (মাদারটেক) সীরাতুন নবী (সা.) জলসা ও তবলীগি-সেমিনার অত্যন্ত সুস্থিতভাবে সম্পন্ন হয়, আলহামদুল্লাহ। সভাপতির আসন গ্রহণ করেন জনাব মীর মোহাম্মদ আলী, আমীর, আহমদীয়া মুসলিম জামাত, ঢাকা। পর্যায়ক্রমে আসন গ্রহণ করেন জনাব ইমতিয়াজ আলী, তবলীগ সেক্রেটারী বাংলাদেশ, জনাব তসাদুক

হোসেন, সেক্রেটারী তবলীগ ঢাকা, মাওলানা সোলাইমান সুমন, মুরবী সিলসিলাহু, আ.মু.জা. বাংলাদেশ এবং স্থানীয় প্রেসিডেন্ট মাদারটেক হালকা। আরো আসন গ্রহণ করেন মোহাম্মদ আব্দুল হান্নান সাহেব, সেক্রেটারী তবলীগ, আ.মু.জা. ঢাকা। সভাপতির অনুমতিক্রমে অনুষ্ঠানটির সঞ্চালকের দায়িত্ব পালন করেন মোহাম্মদ জাহিদুল ইসলাম আলমগীর, মোস্তায়েম উমুরী, মজিলিস আনসারেন্ট্রাই ঢাকা। আল্লাহর ফয়লে উক্ত

করেন। এরপর মুরবী সিলসিলাহু মাওলানা জাফর আহমদ সাহেব মূল বক্তব্য তুলে ধরেন। তার বক্তব্যের বিষয় ছিল মানবতার মুক্তি-দৃত হ্যরত মুহাম্মদ (সা.) এবং তাঁর অতুলনীয় বৈশিষ্ট্যের কথা তুলে ধরেন। দরদ পাঠের গুরুত্ব এবং তাঁকে যে পাঁচটি অনন্য বৈশিষ্ট্য প্রদান করা হয়েছে, যা পৃথিবীর আর কোন নবী রসূলকে দেয়া হয় নি, এর ওপর তিনি বিস্তারিত আলোচনা করেন। উক্ত অনুষ্ঠানে আহমদী ও মেহমানসহ মোট ৫৯ জন উপস্থিত ছিলেন। উপস্থিত মেহমানগণের মধ্য থেকে তিনজন ভাই বয়আত করে আহমদীয়া জামাতে প্রবেশ করেন, আলহামদুল্লাহ। সভার শেষে স্থানীয় ভারপ্রাপ্ত আমীর আলহাজ্জ নেছার আহমদ সাহেব তার সমাপনী ভাষণ প্রদান করেন এবং দেয়ার মাধ্যমে জলসার সমাপ্তি ঘোষণা করেন। উল্লেখ্য, উক্ত জলসা মাগরিব নামায হতে সত্যের সন্ধান অনুষ্ঠান পর্যন্ত নিয়ে যাওয়া হয় এবং আহমদী ও মেহমানগণকে সত্যের সন্ধানে অনুষ্ঠানে সম্পৃক্ত করা হয়। পরিশেষে উপস্থিত সকলের জন্য রাতের খাবারের ব্যবস্থা করা হয়।

এস এম মঙ্গন আল হোসাইনী

অনুষ্ঠানটি শুরুর পূর্বে জুমুআর নামাযে ১৮৫ জন মুসল্লি নামায আদায় করেন। উক্ত সভায় উপস্থিত ছিল যেরে তবলীগ বন্ধু ১০ জন এবং লাজনা ৭৬ জন, আলহামদুল্লাহ। জুমুআর নামাযের পর অনুষ্ঠানের শুরুতে পবিত্র কুরআন থেকে তিলাওয়াত করেন মাসরুর সোহেল সাফিন এবং বাংলা নয়ম পাঠ করেন জারিউল্লাহ সাদেক। উদুৰ নয়ম পাঠ করে শুনান জনাব রূমান। সভায় শ্রোতামন্ডলীর উদ্দেশ্যে রসূলুল্লাহ (সা.) এর সীরাত সম্পর্কে হৃদয়ঘাসী ও মনোমুক্তকর আলোচনা করেন মোহতরম মাওলানা মোহাম্মদ সোলায়মান। এর পূর্বে বর্তমান প্রেক্ষাপটে রসূল (সা.)-এর দিক নির্দেশনা অনুযায়ী আমাদের করণীয় সম্পর্কে গুরুত্বপূর্ণ আলোচনা করেন মাওলানা রাসেল সরকার, জনাব তসাদুক হোসেন, এবং প্রেসিডেন্ট মাদারটেক হালকা। সর্বশেষ বক্তব্য ও দেয়ার মাধ্যমে অনুষ্ঠানটির সমাপ্তি ঘোষণা করেন আমীর আহমদীয়া মুসলিম জামাত, ঢাকা।

শফিকুল হাকিম আহমদ

মজlis আনসারঢ়াহ ঢাকার কর্মশালা

গত ২০ জানুয়ারী ২০১৭ তারিখ শুক্রবার সকাল ১০.০০টা থেকে বিকাল ৪.০০ টা পর্যন্ত মজlis আনসারঢ়াহ, ঢাকার কর্মশালা অনুষ্ঠিত হয়, আলহামদুলিল্লাহ। উক্ত কর্মশালায় কেন্দ্র থেকে উপস্থিত ছিলেন নায়েব সদর জনাব শহীদুল ইসলাম বাবুল। পবিত্র কুরআন তিলাওয়াত ও দোয়ার মাধ্যমে অনুষ্ঠান

শুরু করা হয়। পবিত্র কুরআন থেকে তিলাওয়াত করেন জনাব আমিন আহমদ এবং দোয়া পরিচালনা করেন নায়েব সদর সাহেব। জনাব শফিকুল হাকিম, যরীম আলা মজlis আনসারঢ়াহ, ঢাকা, সকল আমেলা সদস্যাদের নিজ নিজ পরিচয় ও কর্মজীবন নিয়ে আলোচনা করেন। হ্যুন্ন
(আই.)-এর ১৫ জুলাই ২০১৬,

কর্মকর্তাদের উদ্দেশ্যে দেয়া জুমুআর খুতবা সকলের উদ্দেশ্যে পাঠ করেন এরপর নাসির উদ্দিন, নায়েব যরীম আলা জনাব জুলফিকার হায়দার মোস্তায়েমগণের দায়িত্ব ও কর্তব্য নিয়ে আলোচনা করেন। এরপর জুমুআর নামায ও খাওয়ার বিরতি দেয়া হয়।

দ্বিতীয় অধিবেশনে মোস্তায়েমগণের কর্ম-তৎপরতা ও মাসিক-রিপোর্টের ওপর আলোচনা করেন জনাব জাহিদুল ইসলাম আলমগীর, মোস্তায়েম উমুমী, মজlis আনসারঢ়াহ, ঢাকা। এই অধিবেশনে কায়েদ উমুমী জনাব নঙ্গে আলম খান উপস্থিত থেকে মোস্তায়েমগণের কর্মপদ্ধতি ও বিভিন্ন প্রোগ্রাম কিভাবে সফলভাবে করা যায়, তা নিয়ে বিস্তারিত আলোচনা করেন। এরপর বিভিন্ন প্রশ্নোভর ও সভাপতির দোয়ার মাধ্যমে কর্মশালা সমাপ্ত হয়।

শফিকুল হাকিম আহমদ

মরহুম আবুল হাশেম বীরপ্রতীক সাহেবের যিক্রে খায়ের সভা অনুষ্ঠিত

সাহেব গত ২৬-১২-২০১৬ তারিখ রোজ সোমবার হৃদরোগে আক্রান্ত হয়ে ঢাকার সোহরাওয়ার্দী মেডিকেল কলেজ হাসপাতাল ইন্টেকাল করেছেন, ইন্না লিল্লাহি ওয়া ইন্না ইলাইহি রাজিউন। মৃত্যুকালে মরহুমের বয়স হয়েছিল ৭০ বছর। তিনি স্ত্রী, ১ ছেলে, ৩ মেয়ে, নাতি-নাতনী সহ বহু গুণ্ঠাহী বন্ধু রেখে যান।

গত ৩০ ডিসেম্বর রোজ শুক্রবার আ.মু.জা. ফতুল্লায় “মসজিদ নূর”-এ মরহুমের স্মরণে এক “যিক্রে খায়ের” সভা অনুষ্ঠিত হয়। উক্ত অনুষ্ঠানে সভাপতিত্ব করেন মোহতরম আব্দুর রহমান সাহেব, প্রেসিডেন্ট, আ.মু.জা. ফতুল্লা। অনুষ্ঠানে মরহুমের কর্মমুখের জীবনের বিভিন্ন দিক নিয়ে আলোচনা করেন সর্বজনাব ডাঃ আবু নাসির, কাজী মোবাশ্বের আহমেদ সাহেব, খালেদ

মুসনাদ খান, মুরবী সিলসিলাহ, ডাঃ কামরুল ইসলাম ও জাফর আহমেদ, (প্রধান সম্পাদক, দৈনিক জন্মভূমি)। মুক্তিযুদ্ধে মরহুম অসামান্য বীরত্ব প্রদর্শন করেন, যার দরজন রাষ্ট্র কর্তৃক সম্মানসূচক “বীরপ্রতীক” উপাধিতে ভূষিত হন। তাছাড়া মরহুম দীর্ঘদিন প্রেসিডেন্ট হিসেবে জামাতের নিরলস-সেবা করে গেছেন।

মরহুম একজন বয়আতকৃত আহমদী ছিলেন। তিনি ১৯৭৮ সালে বয়আত গ্রহণ করেন। বিশেষভাবে উল্লেখ্য যে, মরহুম একজন ওসীয়তকারী ছিলেন। মরহুমের কুহের মাগফিরাত এবং তাঁর শোকসন্ত্তশ্র পরিবারকে যেন আল্লাহ তা’লা ধৈর্যধারণ করার তৌফিক দান করেন, সেজন্য জামাতের সকল সদস্যের নিকট খাসভাবে দোয়াপ্রার্থী।

মোহাম্মদ আব্দুর রহমান

অত্যন্ত দৃঢ় ভারাক্রান্ত হদয়ে জানানো যাচ্ছে যে, আহমদীয়া মুসলিম জামাত, ফতুল্লার সাবেক প্রেসিডেন্ট জনাব মোহতরম আবুল হাশেম বীরপ্রতীক

ବୃତ୍ତର ରଂପୁର ଅଞ୍ଚଲେର ୫ମେ ଆଧୁନିକ ସାଲାନା ଜଲସା-୨୦୧୭ ଆହମଦୀଆ ମୁସଲିମ ଜାମାତ, ମାହିଗଞ୍ଜେ ସଫଲତାର ସାଥେ ସମାପ୍ତ

ଆହାହ ତା'ଲାର ଅସୀମ କୃପାୟ ଗତ ୧୭ ଓ ୧୮ ଫେବ୍ରୁଅରି ରୋଜ ଶୁକ୍ରବାର ଓ ଶନିବାର ବୃତ୍ତର ରଂପୁର ଅଞ୍ଚଲେର ଆଧୁନିକ ସାଲାନା ଜଲସା, ୨୦୧୭ ହ୍ୟୁର (ଆଇ.)-ଏର ସମ୍ମାନିତ ପ୍ରତିନିଧି ମୋହତରମ ଆତାଉଲ ମୁଜିବ ରାଶେଦ ସାହେବେର ଉପର୍ଦ୍ଵିତିତେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଶାନ ଶାକତ ଓ ଭାବ ଗାସିଯମ୍ବ ପରିବେଶେ ଆହମଦୀଆ ମୁସଲିମ ଜାମା'ତ ମାହିଗଞ୍ଜେର ନବନିର୍ମିତ ମସଜିଦ ଆଫିସ୍ୟାତ ପ୍ରାଙ୍ଗନେ ସଫଲତାର ସାଥେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୁଏ, ଆଲହାମଦୁଲିଲ୍ଲାହ ।

ହ୍ୟୁର (ଆଇ.)-ଏର ସମ୍ମାନିତ ପ୍ରତିନିଧି ମୋହତରମ ଆତାଉଲ ମୁଜିବ ରାଶେଦ ସାହେବ ଓ ମୋହତରମ ନ୍ୟାଶନାଲ ଆମୀର ଆଲହାଜ୍ ମୋବାଶଶେର ଉର ରହମାନ ସାହେବସହ ତାର ସଫର ସଙ୍ଗୀଦେର ବହନକାରି ଗାଡ଼ିର ବହର ୧୭ ଫେବ୍ରୁଅରି ଶୁକ୍ରବାର ସକାଳ ଥାଇ ୧୧୩୦ ଜଲସା ଗାହେ ଏସେ ଉପର୍ଦ୍ଵିତେ ହୁଏ । ହ୍ୟୁର (ଆଇ.)-ଏର ସମ୍ମାନିତ ପ୍ରତିନିଧି ଗାଡ଼ି ଥିକେ ନାମାର ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ତାକେ ଫୁଲ ଦିଯେ ସଂବର୍ଧନା ଜାନାନ ଖନ୍ଦକାର ମାହବୁବଉଲ ଇସଲାମ ପ୍ରେସିଡେନ୍ଟ ଆ. ମୁ. ଜାମା'ତ ରଂପୁର ଓ ଅଫିସାର ସାଲାନା ଜଲସା କମିଟି, ରଂପୁର ଅଞ୍ଚଲ ।

୧୭ ଫେବ୍ରୁଅରି ଶୁକ୍ରବାର ବିକାଳ ୨.୪୫ ଥିକେ ଜଲସାର ଉତ୍ତୋଧନୀ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଶୁରୁ ହୁଏ । ଉତ୍ତୋଧନୀ ଅନୁଷ୍ଠାନେ ସଭାପତିତ କରେନ ମୋହତରମ ମୋଲାନା ଆତାଉଲ ମୁଜିବ ରାଶେଦ ସାହେବ, ହ୍ୟୁର (ଆଇ.)-ଏର ସମ୍ମାନିତ ପ୍ରତିନିଧି । ପବିତ୍ର କୁରାନେ ଥିଲାଓୟାତ କରେନ ଜନାବ ସୈୟଦ ଆହମଦ ଦେଓୟାନ (ସୟାମେ ଆଲା, ସୈୟଦପୁର) । ଉର୍ଦୁ ନୟମ ପରିବେଶନ କରେନ ଜନାବ ନାସେର ଆହମଦ ସାନୀ (ମାହିଗଞ୍ଜ) । ବକ୍ତ୍ବତା ପରେ କୁରାନେର ଗୁରୁତ୍ୱ ଓ ମାହାତ୍ୟ, ଐଶୀ ନିର୍ଦ୍ଦର୍ଶନେର ଆଲୋକେ ଇମାମ ମାହଦୀ (ଆ.)-ଏର ସତ୍ୟତା, ପର୍ଦାର ଗୁରୁତ୍ୱ ଓ ସମାଜ ଗଠନେ ନାରୀଦେର ଭୂମିକା ଇତ୍ୟାଦି ବିଷୟେ ଜ୍ଞାନଗର୍ତ୍ତ ବକ୍ତ୍ବ ପ୍ରଦାନ କରେନ ସଥାକ୍ରମେ ମୋଲାନା ଆଦୁଲ ମତିନ ମୁରବୀ ସିଲସିଲାହ, ମୋହତରମ ଖଲିଲୁର ରହମାନ, ମୋଲାନା ଆଦୁଲ ଆଉୟାଲ ଥାନ ଚୌଧୁରୀ, ମୋବାଲେଗେ ଇନ୍ଚାର୍ଜ । ଏ ପର୍ଯ୍ୟାୟେ ଏକଟି ବାଂଳା ନୟମ ପେଶ କରେନ ଜନାବ ନାସେର ଆହମଦ । ମାଲୀ କୁରବାନୀ ଓ ଓସିଯାତ ବ୍ୟବସ୍ଥାପନ ବିଷୟେ ସୁନ୍ଦର ବକ୍ତ୍ବ ରାଖେ ମୋଲାନା ଶରୀଫ ଆହମଦ, ମୁରବୀ ସିଲସିଲାହ । ବିଶ୍ୱ ଶାନ୍ତି ପ୍ରତିଷ୍ଠାଯ ସୁଗ-ଖଲୀଫାର ଭୂମିକା ବିଷୟେ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ବକ୍ତ୍ବ ପ୍ରଦାନ କରେନ ଆଲହାଜ୍ ଆହମଦ ତବଶୀର ଚୌଧୁରୀ, ନାୟେବ ନ୍ୟାଶନାଲ ଆମୀର-୫ ଆ. ମୁ. ଜାମା'ତ, ବାଂଳାଦେଶ ।

ମୋଲାନା ଆଦୁଲ ଆଉୟାଲ ଥାନ ଚୌଧୁରୀ, ମୋବାଲେଗେ ଇନ୍ଚାର୍ଜ । ଶୁଭେଚ୍ଛା ବକ୍ତ୍ବ ରାଖେନ ମୋଲାନା ନାଭିଦୁଲ ଫାତାହ (ଗୁଜରାଟ, ଭାରତ) । ବିଶ୍ୱ ଶାନ୍ତି ବନାମ ଇସଲାମେର ଶିକ୍ଷା ଏ ବିଷୟେ ଉପର ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ବକ୍ତ୍ବ ରାଖେନ ମୀର ମୋବାଶେର ଆଲୀ, ନାୟେବ ନ୍ୟାଶନାଲ ଆମୀର ।

ମୋଲାନା ଆଦୁଲ ଆଉୟାଲ ଥାନ ଚୌଧୁରୀ ସାହେବେର ପରିଚାଳନାୟ ପ୍ରଶ୍ନାତ୍ତର ସଭା ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୁଏ । ବିଭିନ୍ନ ଜାମା'ତ ଥିକେ ଏତେ ଥାଇ ୧୬୯ ଜନ ଜେରେ ତବଶୀର ମେହମାନ ଅଂଶଗ୍ରହଣ କରେନ । ଅନୁଷ୍ଠାନ ଶେଷେ ୬ ଜନ ବୟାତାତ ଗ୍ରହଣ କରେ ଆହମଦୀଆ ମୁସଲିମ ଜାମା'ତେ ଶାମିଲ ହୁଏ, ଆଲହାମଦୁଲିଲ୍ଲାହ ।

ଦିତୀୟ ଅଧିବେଶନ ୧୮ ଫେବ୍ରୁଅରି ସକାଳ ୯.୩୦ ମି. ଥିକେ ଶୁରୁ ହେଁ ଦୁପୁର ୧୨.୩୦ ମି. ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଚଲେ । ରଂପୁରେ ପ୍ରେସିଡେନ୍ଟ ଓ ୫୫ ଆଧୁନିକ ସାଲାନା ଜଲସାର ଅଫିସାର ଜନାବ ଖନ୍ଦକାର ମାହବୁବଉଲ ଇସଲାମ ଦିତୀୟ ଅଧିବେଶନେ ସଭାପତିତ କରେନ । ପ୍ରଥମେ ପବିତ୍ର କୁରାନ ହତେ ତିଲାଓୟାତ କରେନ ଜନାବ ସୈୟଦ ଆହମଦ ଦେଓୟାନ (ସୟାମେ ଆଲା, ସୈୟଦପୁର) । ଉର୍ଦୁ ନୟମ ପରିବେଶନ କରେନ ଜନାବ ନାସେର ଆହମଦ ସାନୀ (ମାହିଗଞ୍ଜ) ।

ବକ୍ତ୍ବତା ପରେ କୁରାନେର ଗୁରୁତ୍ୱ ଓ ମାହାତ୍ୟ, ଐଶୀ ନିର୍ଦ୍ଦର୍ଶନେର ଆଲୋକେ ଇମାମ ମାହଦୀ (ଆ.)-ଏର ସତ୍ୟତା, ପର୍ଦାର ଗୁରୁତ୍ୱ ଓ ସମାଜ ଗଠନେ ନାରୀଦେର ଭୂମିକା ଇତ୍ୟାଦି ବିଷୟେ ଜ୍ଞାନଗର୍ତ୍ତ ବକ୍ତ୍ବ ପ୍ରଦାନ କରେନ ଜନାବ ନାସେର ଆହମଦ । ମାଲୀ କୁରବାନୀ ଓ ଓସିଯାତ ବ୍ୟବସ୍ଥାପନ ବିଷୟେ ସୁନ୍ଦର ବକ୍ତ୍ବ ରାଖେ ମୋଲାନା ଆଦୁଲ ମତିନ ମୁରବୀ ସିଲସିଲାହ, ମୋହତରମ ଖଲିଲୁର ରହମାନ, ମୋଲାନା ଆଦୁଲ ଆଉୟାଲ ଥାନ ଚୌଧୁରୀ, ମୋବାଲେଗେ ଇନ୍ଚାର୍ଜ ।

ଏ ପର୍ଯ୍ୟାୟେ ଏକଟି ବାଂଳା ନୟମ ପେଶ କରେନ ଜନାବ ନାସେର ଆହମଦ । ମାଲୀ କୁରବାନୀ ଓ ଓସିଯାତ ବ୍ୟବସ୍ଥାପନ ବିଷୟେ ସୁନ୍ଦର ବକ୍ତ୍ବ ରାଖେ ମୋଲାନା ଆଦୁଲ ମତିନ ମୁରବୀ ସିଲସିଲାହ ।

ଏ ପର୍ଯ୍ୟାୟେ ଏକଟି ବାଂଳା ନୟମ ପେଶ କରେନ ଜନାବ ନାସେର ଆହମଦ । ମାଲୀ କୁରବାନୀ ଓ ଓସିଯାତ ବ୍ୟବସ୍ଥାପନ ବିଷୟେ ସୁନ୍ଦର ବକ୍ତ୍ବ ରାଖେ ମୋଲାନା ଆଦୁଲ ମତିନ ମୁରବୀ ସିଲସିଲାହ ।

ଶୁରୁତ ଓ କଲ୍ୟାଣ ବିଷୟ ଦୁଁଟିର ଉପର ହଦୟଗ୍ରାହୀ ବକ୍ତ୍ବ ରାଖେନ ସଥାକ୍ରମେ ମୋଲାନା ଶାହ ମୋହାମ୍ଦ ନୁରଙ୍ଗ ଆମିନ ମୁରବୀ ସିଲସିଲାହ ଓ ମୋଲାନା ମୋହାମ୍ଦ ସୋଲାଯାମ, ମୁରବୀ ସିଲସିଲାହ । ବାଂଳା ନୟମ ପରିବେଶନ କରେନ ଜନାବ ଜି.ଏ.ମ. ସିରାଜුଲ ଇସଲାମ (ଢାକା) । ଶୁଭେଚ୍ଛା ବକ୍ତ୍ବ ରାଖେନ ଜନାବ ଆଦୁର ରୁଟଫ ପାଟୋଯାରୀ, ସଭାପତି, ୨୯୯୧ ଓ୍ୟାର୍ଡ ଆଓୟାମୀ ଲୀଗ, ମାହିଗଞ୍ଜ । ଜଲସାଯ ଆହାହ ତା'ଲାର ସୀମାହିନ ଶୁକରିଯା ଜ୍ଞାପନେର ପାଶାପାଶ ହ୍ୟୁର (ଆଇ.)-ଏର ସମ୍ମାନିତ ପ୍ରତିନିଧି ମୋହତରମ ଆତାଉଲ ମୁଜିବ ରାଶେଦ ଏବଂ ଶନ୍ଦେଯ ନ୍ୟାଶନାଲ ଆମୀର ଆଲହାଜ ମୋବାଶଶେର ଉର ରହମାନ ସାହେବ ସହ ସଂଖ୍ଲିଷ୍ଟ କଲେର ପ୍ରତି କୃତଜ୍ଞତା ଜାନିଯେ ବକ୍ତ୍ବ ରାଖେନ ଖନ୍ଦକାର ମାହବୁବଉଲ ଇସଲାମ, ଅଫିସାର ମେ ଆଧୁନିକ ସାଲାନା ଜଲସା, ରଂପୁର ।

ଏରପର ସମାପନୀ ଅଧିବେଶନେର ସମ୍ମାନିତ ସଭାପତି ମୋହତରମ ମୋବାଶଶେର ଉର ରହମାନ ସାହେବ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆକର୍ଷଣୀୟ ଓ ଦିକ-ନିର୍ଦ୍ଦେଶନମୂଳକ ମୂଳ୍ୟବାନ ସମାପ୍ତ ଭାଷଣ ପ୍ରଦାନ କରେନ । ତିନି ତାର ଭାଷଣେ ମହାନ ଆହାହର ଶାଶ୍ଵତ ବାଣୀ ପବିତ୍ର କୁରାନ ଏବଂ ମହାନୀ ହ୍ୟୁରତ ମୁହାମ୍ଦ (ସା.)-ଏର ନିର୍ଦ୍ଦେଶାନ୍ୟାୟୀ ସବାଇକେ ଜୀବନ ଗଢାର ଆହାନ ଜାନାନ । ତିନି ତାର ଭାଷଣେ ଆମାଦେର ପ୍ରାଣପ୍ରିୟ ଇମାମ ଓ ଖଲୀଫା ହ୍ୟୁରତ ମିର୍ୟା ମାସନ୍ଦର ଆହମ୍ଦ (ଆଇ.)-ଏର ପ୍ରତି ନିରଙ୍କୁଶ ଆନୁଗତ୍ୟ ବଜାୟ ରେଖେ ଚଲାର ଜନ୍ୟ ସବାଇକେ ଅନୁପ୍ରାଣିତ କରେନ । ଭାଷଣେ ତିନି ପ୍ରଶାସନ, ହାନୀଯ ଜନପ୍ରତିନିଧି ସହ ସଂଖ୍ଲିଷ୍ଟ କଲେକ୍ ଧନ୍ୟବାଦ ଜାନାନ । ଏରପରେ ବିଗଲିତ ଚିତ୍ରେ ତିନି ଦୋଯା ପରିଚାଳନା କରେନ ଏବଂ ଟେମାନ ଉଦ୍‌ଦୀପକ ଏହି ମହତ୍ୱ ଜଲସାର ସମାପ୍ତ ଘୋଷଣା କରେନ ।

ଦେଶେର ୪୦ଟି ଜାମା'ତ ଥିକେ ପ୍ରାଯ ୧୦୦୦ଜନ ଆହମଦୀ ଉତ୍କ ଜଲସାଯ ଯୋଗଦାନ କରେନ । ଏ ଛାଡା ବେଶ କିଛୁ ଅ-ଆହମଦୀ ନେତ୍ୱବନ୍ ଉତ୍କ ଜଲସାଯ ଅଂଶଗ୍ରହଣ କରେନ । ମହାନ ଆହାହର ନିକଟ ସଂଖ୍ଲିଷ୍ଟ ସବାର ଜନ୍ୟ ଦୋଯାର ଆବେଦନ କରଛି ।

ଖନ୍ଦକାର ମାହବୁବଉଲ ଇସଲାମ
ଅଫିସାର, ୫୫ ଆଧୁନିକ ସାଲାନା ଜଲସା
ବୃତ୍ତର ରଂପୁର

ଶୋକ ସଂବାଦ

(୧) ଗତ ୧୬/୦୧/୨୦୧୭ ରୋଜ ସୋମବାର ବିକାଳ ୩.୫୦ ଘଟିକାଯ ବଡ଼ଚର ଜାମାତେର ପ୍ରାକ୍ତନ ପ୍ରେସିଡେନ୍ ଆବୁ ନହର ମୋହାମ୍ମଦ ମାସୁଦ ସାହେବ (୮୮) ପିତା ମରହମ ହାଜୀ ଆଦୁଛ ସୋବହାନ ବଡ଼ଚରେ ନିଜ ବାଡ଼ିତେ ଇଣ୍ଡିକାଲ କରେଛେ, ଇନ୍ଦ୍ରା ଲିଲାହି ଓୟା ଇନ୍ଦ୍ରା ଇଲାଇହି ରାଜିଉନ । ମରହମ ଦୀର୍ଘଦିନ ଯାବତ ଅସୁଞ୍ଚ ଓ ଶୟାଶ୍ଵାସ ଛିଲେନ । ତିନି ତବଲୀଗେ ପାରଦର୍ଶୀ ଛିଲେନ ଏବଂ ପବିତ୍ର କୁରାନେର ପ୍ରୋଜନୀୟ ଅନେକ ଆୟାତଟି ତାର ମୁଖ୍ସ ଛିଲ । ଏମନିତେ ତିନି ଆଲେମ ପାଶ ଛିଲେନ । ମରହମ ସଦାଲାପୀ, ସୁବଜ୍ଞ, ଥାଜ୍, ବିନୟୀ ଓ ନିରହଙ୍କାରୀ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ଵ ଛିଲେନ । ତିନି ଆହମଦୀ, ଗଯେର-ଆହମଦୀ ସବାର ନିକଟଟି ପ୍ରିୟ ଛିଲେନ । ମରହମ ଶ୍ରୀ, ତିନି ପୁତ୍ର ଓ ଦୁଇ କନ୍ୟା ରେଖେ ଗେଛେ । ଆଲ୍ଲାହର ଫଜଳେ ସବାହି ସୁଶିକ୍ଷିତ ଓ ଜାମାତେର ସେବାଦାନକାରୀ । ମରହମର କନିଷ୍ଠ କନ୍ୟା ଡେନମାର୍କେ ଅବସ୍ଥାନ କରାର କାରଣେ ପିତାର ବିଦୟାର୍କଣେ ଉପସ୍ଥିତ

ଥାକତେ ପାରେନ ନି । ଆଲ୍ଲାହ ପାକ ମରହମର ଆତ୍ମାକେ ଜାନ୍ମାତୁଳ ଫେରଦୌସେର ଉଚ୍ଚ ମୋକାମ ଦାନ କରେନ ଏବଂ ମରହମର ପରିବାରଗର୍କେ ଦୈର୍ଘ୍ୟାରନ, ଇଣ୍ଡିକାଲ ଓ ପରକାଳେର ସଫଳତା ଦାନ କରେନ ସେଜନ୍ ଜାମାତେର ସର୍ବତ୍ତରେର ସଦସ୍ୟଗଣେର ନିକଟ ଦୋୟାର ଆବେଦନ କରଛି । ବିଗତ ୨୦.୦୧.୨୦୧୭ ଶୁକ୍ରବାର ଜୁମ୍ବାରାର ଆଗେ ମରହମର ଯିକରେ ଥାଯେର ଅନୁଷ୍ଠାନେ ଦୁଇଜନ ହିନ୍ଦୁ ଭାଇସହ ୨୦-୨୨ ଜନ ଉପସ୍ଥିତ ଛିଲେନ । ବଜାରା ମରହମର ଚାରିତ୍ରି-ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ଭୂଯୀ ପ୍ରଶଂସା କରେ ବକ୍ତ୍ବ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରେନ ।

ମୋହାମ୍ମଦ ନୂରଜଜାମାନ

(୨) ଘୁଟୁରା ଆହମଦୀଯା ମୁସଲିମ ଜାମାତେର ସାବେକ ଯୟାମ ଆଲା ଜନାବ ମୋହାମ୍ମଦ ରଶିଦ ମିଯା ସାହେବ ଗତ ୨୯/୦୧/୨୦୧୭ ତାରିଖ ରୋଜ ରବିବାର ସକାଳ ୮-୨୦ ମିନିଟେ ଶହିଦ

ସୋହରାଓୟାର୍ଡୀ ହାସପାତାଲେ ବାର୍ଧକ୍ୟନିତ କାରଣେ ଇଣ୍ଡିକାଲ କରେନ, ଇନ୍ଦ୍ରା ଲିଲାହି ଓୟା ଇନ୍ଦ୍ରା ଇଲାଇହି ରାଜିଉନ । ମୃତ୍ୟୁକାଳେ ତାର ବସନ୍ତ ହେଁଛିଲ ୭୨ ବର୍ଷ । ତିନି ଶ୍ରୀ, ତିନ ଛେଲେ, ଦୁଇ ମେଯେ, ସାତ ନାତି ଆର ଆଟ ନାତନୀ ଛେଡେ ଇହଲୋକ ତ୍ୟାଗ କରେନ । ଆମରା ସକଳେ ତାର ମୃତ୍ୟୁତେ ଗଭୀରଭାବେ ଶୋକ ପ୍ରକାଶ କରାଛି । ଆଲ୍ଲାହ ତାର ରହେ ମାଗଫେରାତ କରଣ, ଏଜନ୍ ସକଳେର କାହେ ଦୋୟାର ଆବେଦନ କରାଛି ।

ମୋହାମ୍ମଦ ଦୁଲାଲ ମିଯା

(୩) ଅତୀବ ଦୁଃଖେର ସାଥେ ଜାନାଚିଛ ଯେ, ନାସେରାବାଦ ଜାମାତେର ସାନାତ ଓ ତେଜାରାତ ସେକ୍ରେଟାରୀ ଆଦୁଲ ହାମିଦ ଗତ ୧୪/୦୧/୨୦୧୭ ତାରିଖେ ତାର ନିଜ ବାସଭବନେ ହଠାତ୍ ହଦୟଷ୍ଟର ଦ୍ରିଯା ବନ୍ଧ ହେଁ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରେଛେ । (ଇନ୍ଦ୍ରା ଲିଲାହି ଓୟା ଇନ୍ଦ୍ରା ଇଲାଇହି ରାଜିଉନ ।) ଆଲ୍ଲାହ ତାର ରହେ ମାଗଫେରାତ କରଣ, ଏଜନ୍ ସକଳେର କାହେ ଦୋୟାର ଆବେଦନ କରାଛି ।

ଏ.ଏଇ.ଏମ. ଜହିର ଉଦ୍ଦିନ

ଓୟାକଫ-ଇ-ଜାଦୀଦ ୨୦୧୭ ସାଲେର ଓୟାଦା ପ୍ରେରଣ ପ୍ରସଙ୍ଗେ

ଗତ ୩୧ଶେ ଡିସେମ୍ବର, ୨୦୧୬ ତାରିଖେ ବିଗତ ବ୍ସରେର ଓୟାକଫ-ଇ-ଜାଦୀଦ-ଏର ବହର ଶେଷ ହଲୋ । ହ୍ୟୁର ଆନୋଯାର (ଆଇ.) ଜାନ୍ୟାରୀ ମାସେର ୧ମ ସଙ୍ଗାହେ ଓୟାକଫ-ଇ-ଜାଦୀଦ-ଏର ୬୦ତମ ବ୍ସରେର ଘୋଷଣା ପ୍ରଦାନ କରେନ, ଆଲହାମଦୁଲିଲାହାତ । ନିଖିଲ ବିଶେ ପ୍ରକୃତ ଇସଲାମ ତଥା ଆହମଦୀଯାତେର ଇତିହାସେ ଉତ୍ତରୋତ୍ତର ବୃଦ୍ଧି ପାଓଯା ମୋଜାହେଦୀନେର ସଂଖ୍ୟା ଓ ଚାଁଦାର ପରିମାଣ ଏବଂ ଉତ୍ସ୍ରଖ୍ୟାଗ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ଉତ୍ତିପକ ଘଟନାର ବର୍ଣନାର ମାଧ୍ୟମେ ହ୍ୟୁର (ଆଇ.) ଓୟାକଫ-ଇ-ଜାଦୀଦ ନତୁନ ବ୍ସରେର ଘୋଷଣା ପ୍ରଦାନ କରେନ ।

ହ୍ୟୁର ଆନୋଯାର (ଆଇ.)-ଏର ଘୋଷଣାର ମାଧ୍ୟମେ ଏଟା ସ୍ପଷ୍ଟତା: ପ୍ରତୀଯମାନ ହ୍ୟୁ ଯେ, ଆମରା ବାଂଲାଦେଶୀରୀ ଯେଣ କୋନ ଅବସ୍ଥାତେଇ ଓୟାକଫ-ଇ-ଜାଦୀଦ-ଏର ଏହି ନତୁନ ବ୍ସରେର ଘୋଷଣାର ବାହିରେ ନା ଥାକି

ଅର୍ଥାତ୍ ସଦ୍ୟଜାତ ଶିଶୁ ଥେକେ ଆବାଲ-ବୃଦ୍ଧ-ବନିତା ସକଳକେ ଉଚ୍ଚ ତାହରୀକେ ଆଓତାଯ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରତେ ହବେ । ସେଇ ଲକ୍ଷ୍ୟ ଏଥିନ୍ ଥେକେଇ ବାଂଲାଦେଶେର ଆଓତାଧୀନ ସକଳ ହାନୀଯ ଜାମାତ ଭିତ୍ତିକ ଓୟାଦା ଏବଂ ମୋଜାହେଦୀନ ଏର ସଂଖ୍ୟା ବୃଦ୍ଧିର ଲକ୍ଷ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟକୀୟ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଗ୍ରହଣ କରାର ଜନ୍ୟ ବିଶେଷଭାବେ ଅନୁରୋଧ କରା ଯାଚେ ।

ପ୍ରକୃତ ମୋମେନେର ପ୍ରତିଟି ପଦକ୍ଷେପ ପୂର୍ବେ ତୁଳନାଯ ଅଗସରମାନ ହେଁ ଥାକେ । ତାଇ ସକଳକେ ବିଗତ ବ୍ସରେର ଓୟାଦାର ପ୍ରତି ଲକ୍ଷ୍ୟ ରେଖେ ୨୦୧୭ ସାଲେର ଓୟାଦାର ପରିମାଣ ନିର୍ଧାରଣ କରାର ଜନ୍ୟ ବିନୀତ ଅନୁରୋଧ କରା ଯାଚେ । ସେଇ ସାଥେ ମୋଜାହେଦୀନ-ଏର ସଂଖ୍ୟା ବାଡ଼ାନୋର ଜନ୍ୟ ବିଶେଷ ଉଦ୍ୟୋଗ ଗ୍ରହଣେର ଅନୁରୋଧ କରା ହଚେ । ଏହି ବ୍ସର ଅର୍ଥାତ୍ ୨୦୧୭ ସାଲେ ଯେଣ ହ୍ୟୁର (ଆଇ.)-ଏର ନିର୍ଦେଶନା

ମୋତାବେକ ଏହି ତାହରୀକେ ଅର୍ଥାତ୍ ଓୟାକଫ-ଇ-ଜାଦୀଦ-ଏର ଆଓତାଯ ହାନୀଯ ଜାମାତେର ପ୍ରତ୍ୟେକେ ଅନ୍ତଭୂତ କରେ ଏବଂ ପରିବାରେର ପ୍ରତ୍ୟେକେର ନାମ ଅନ୍ତଭୂତ କରାତେ ଯେଣ ତ୍ୟପର ହେଁ ।

ସୁତରାଂ ବାଂଲାଦେଶେର ସକଳ ହାନୀଯ ଜାମାତ ୨୦୧୭ ସାଲେର ଓୟାଦା ସଂଘ ପୂର୍ବକ (ମୋଜାହେଦୀନ ସଂଖ୍ୟା ଓ ଟାକାର ପରିମାଣସହ) ଜର୍ମାନ ଭିତ୍ତିତେ ମୋହତରମ ନ୍ୟାଶନାଲ ଆମୀର ସାହେବ ବରାବରେ ପ୍ରତିବେଦନ ପ୍ରେରଣେର ଜନ୍ୟ ବିନୀତ ଅନୁରୋଧ ଜାନାନୋ ଯାଚେ । ମହାନ ଆଲ୍ଲାହ ଆମାଦେର ସକଳକେ ତାର ଏଶୀ ସିଲସିଲାର ବେଶୀ ବେଶୀ ଖେଦମତ କରାର ତୌଫିକ ଦାନ କରଣ, ଆମୀନ ।

**ମୋହାମ୍ମଦ ଗୋଲାମ କାଦେର
ସେକ୍ରେଟାରୀ ଓୟାକଫ-ଇ-ଜାଦୀଦ
ଆହମଦୀଯା ମୁସଲିମ ଜାମାତ, ବାଂଲାଦେଶ ।
ମୋବାଇଲ ନଂ: ୦୧୫୩୮-୮୬୬୫୯୨,
୦୧୭୧୨-୫୩୯୮୦୯**

আত্মজিজ্ঞাসা ও আত্মবিশ্লেষণ করুন

ଭୟର(ଆଇ.)-ଏର ୩୦ଶେ ଡିସେମ୍ବର, ୨୦୧୬ ତାରିଖେର ଖୁତବାର ଆଲୋକେ ପ୍ରସ୍ତୁତକୃତ

- ১। আমরা কি বয়াতের ১০টি শর্ত গত বছর থায়াথভাবে পালন করেছি?

২। আমরা কি শিশুক থেকে মুক্ত থাকার অঙ্গীকার পূর্ণ করতে পেরেছি?

৩। আমরা কি লৌকিকতামুক্ত আমল করতে পেরেছি? অর্থাৎ মানুষকে খুশি করার জন্য নয় কেবল আল্লাহর সন্তুষ্টিলাভের জন্য কাজ করতে পেরেছি?

৪। আমরা কি প্রাণ্ডির সুপ্ত লালসা ও বাসনামুক্ত আমল করতে পেরেছি?

৫। আমাদের নামায, রোয়া ও সদকা-খ্যারাত ও আর্থিক ত্যাগ স্থীকার, মানবসেবার যাবতীয় কাজ বা ঐশ্বী জামাতের কাজে প্রদত্ত সময় কি কেবল আল্লাহ তাঁ'লার সন্তুষ্টি লাভের উদ্দেশ্য ছিল? নাকি এসব নিচুক লৌকিকতা এবং মানুষকে খুশি করার জন্য আমরা করেছি?

৬। আমাদের মনের সব সুগ-বাসনা খোদাপ্রাপ্তির পথে বাধা হয়ে দাঁড়ায় নি তো?

৭। গত বছরটি আমরা কি সম্পূর্ণভাবে যথ্য পরিহার করে এবং সত্যে অবিচল থেকে অতিক্রান্ত করেছি?

৮। আমরা কি নিজের ক্ষতিসাধন করে হলো সর্বাবস্থায় সত্য বলার অভ্যাস রঞ্চ করতে পেরেছি?

৯। মনের মাঝে নোংরা ও অশ্লীল চিন্তাধারার উদ্দেক করে- আমরা কি নিজেদেরকে এমন সব আয়োজন ও অনুষ্ঠান থেকে বিরত রেখেছি?

১০। তিভি, ইন্টারনেটে পরিবেশিত অথবা এমনসব অন্যান্য অনুষ্ঠান ঘেওঁলো দেখলে অঙ্গে নোংরা চিন্তাধারা জন্ম নেয় আমরা কি এসব পরিহার করতে পেরেছি? (যদি এর উত্তর 'না' হলে আমাদের অবস্থা বড়ই করণ)

১১। আমরা কি কুণ্ডলি নিষ্কেপের বদঅভ্যাস পরিত্যাগ করার আপ্রাণ চেষ্টা করেছি বা করে চলেছি?

১২। আমরা কি বিগত বছরে দুর্ক্ষর্ম ও পাপাচারের যাবতীয় উপলক্ষ্য থেকে নিজেদেরকে রক্ষা করতে পেরেছি? [উল্লেখ্য, মহানবী(সা.) বলেছেন, মুমিনকে গালি দেয়াও দুর্ক্ষর্ম ও আবাধ্যতা বলে গণ্য।]

১৩। আমরা কি নিজ নিজ গঁণিতে সব ধরনের অত্যাচার-অনাচারের পথ পরিহার করতে পেরেছি?

১৪। আমরা কি সব ধরনের বিশ্বাসঘাতকতা থেকে নিজেদেরকে মুক্ত রাখতে পেরেছি?

১৫। আমরা কি সব ধরনের বিশ্বাসঘাতকতা থেকে নিজেদেরকে মুক্ত রাখার চেষ্টা করেছি? [চরম দুরাচারী এবং পর-নিন্দ্রুক ও পরচর্চাকারীকেও মহানবী(সা.) নৈরাজ্য সৃষ্টিকারী আখ্য দিয়েছেন।]

১৬। আমরা কি সব ধরনের বিদ্রোহ ও আবাধ্য আচরণ থেকে নিজেদেরকে রক্ষা করতে পেরেছি?

১৭। আমরা কি গত বছর নিজেদেরকে রিপুর তাড়না থেকে মুক্ত রাখতে পেরেছি? (সর্বস্তরে অশ্লীলতা ও সর্বথাসী নগ্নতার য যুগে রিপুর তাড়না থেকে আত্মরক্ষা করাও একটি জিহাদ।)

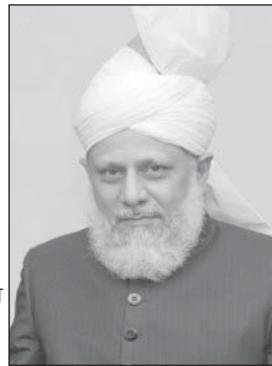
১৮। আমরা কি গত বছর নিনিক পাঁচ বেলার নামায বিনা ব্যতিক্রমে নিয়মিতভাবে আদায় করতে পেরেছি? (কেননা নামায পরিত্যাগ করা মানুষকে শিরক ও কুফরির নিকটবর্তী করে দেয়।)

১৯। আমরা কি বিগত বছরে যথাসাধ্য তাহাজুদ নামায পড়তে সচেষ্ট ছিলাম? [মহানবী(সা.) বলেছেন, নিয়মিত তাহাজুদ নামায পড়তে সচেষ্ট থেকো, কেননা এটি খোদা তাঁ'লার পুণ্যবান বান্দাদের বৈশিষ্ট্য ও তাঁর নেকটালাভের উত্তম পক্ষ। এবং এর অভ্যাস মদকর্ম থেকে বিরত রাখে ও পাপমোচন করে। দৈহিক রোগ-ব্যাধি থেকেও মানুষকে এটি রক্ষা করে।]

২০। আমরা কি হযরত মুহাম্মদ(সা.)-এর জন্য নিয়মিত বিনা ব্যতিক্রমে দরবন পাঠ করেছি ও এখনও করে যাচ্ছি? (বিশ্বাসী মুমিনদের জন্য এটি আল্লাহর একটি বিশেষ আদেশ আর দেয়া গৃহীত হবার একটি কার্যকর মাধ্যম।)

২১। আমরা কি নিয়মিত ইস্তেগফার করার অভ্যাস গড়ে তুলেছি?

২২। আমরা কি নিয়মিত আল্লাহর প্রশংসা গাওয়ার অভ্যাস গড়ে তুলেছি?

- ২৩। আপন-পর নির্বিশেষে যে কাজ
কাউকে সামান্যতম কষ্ট দেয়— আমরা
কি এমন আচরণ থেকে বিরত থাকতে
পেরেছি?

২৪। আমাদের কথায় বা কাজে কেউ যেন
আঘাত না পায়— আমরা কি এমনভাবে
বছরটি কাটিয়েছি?

২৫। আমরা কি মানুষের প্রতি ক্ষমা ও
মার্জনাসূলভ আচরণ করতে পেরেছি? হযরত মৰ্য্যাদাসুর আহমদ(আই.)

২৬। বিগত বছরে বিনয় ও ন্মতা কি আমাদের স্বাতন্ত্র্য বৈশিষ্ট্য ছিল?

২৭। সুখে-দুঃখে, স্বাচ্ছন্দে বা বিপদে— সর্বাবস্থায় আমরা কি আল্লাহর সাথে
নিষ্ঠা ও বিশ্বস্তার সম্পর্ক বজায় রাখতে পেরেছি?

২৮। বিপদাপদের সময় আমরা আল্লাহকে অভিযুক্ত করে ফেলি নি তো?

২৯। সামাজিক কদাচার ও প্রবৃত্তির মোই থেকে আমরা কি নিজেদেরকে
সম্পূর্ণভাবে মুক্ত রাখার চেষ্টা করেছি?

৩০। আমরা কি কুরআন শরীফ ও মুহাম্মদ(সা.)-এর নির্দেশাবলী ঘোল আনা
পালনে সচেষ্ট ছিলাম?

৩১। আমরা কি অহংকার ও আত্মভূতিতা সম্পূর্ণভাবে ত্যাগ করতে পেরেছি?

৩২। আমরা অহংকার ও আত্মভূতিতা পরিহারের চেষ্টা করেছি কি? (কেন্দ্র
শিরকের পর অহংকার ও আত্মভূতিতা হল সবচেয়ে বড় আত্মিক পাপ।)

৩৩। গত বছরটিতে আমরা কি উত্তম চারিত্রিক গুণাবলী রপ্ত করার চেষ্টা
করেছি?

৩৪। আমরা কি সহিষ্ণুতা ও বিন্মুক্তার বৈশিষ্ট্য অবলম্বন করতে সচেষ্ট
থেকেছি?

৩৫। গত বছরের প্রতিটি দিন কি আমরা ধর্মসেবায় এবং এর সম্মান ও
মহাত্ম্য প্রতিষ্ঠায় অতিবাহিত করেছি?

৩৬। ধর্মকে জাগতিকতার ওপর প্রাধান্য দেয়ার যে অঙ্গীকার আমরা করে
থাকি তা সারশূন্য বা বুলি সর্বস্ব নয় তো?

৩৭। আমরা কি ধর্ম সেবাকে নিজেদের ধন-সম্পদের ওপর স্থান দিতে
পেরেছি?

৩৮। আমরা কি ধর্মকে নিজ মান-সম্মের চেয়েও বেশী মূল্য দিতে পেরেছি?

৩৯। আমরা কি ধর্মকে নিজ সন্তানদের চেয়েও প্রিয়তর জ্ঞান করতে পেরেছি?

৪০। আমরা কি আল্লাহর সৃষ্টি জীবের প্রতি সহানুভূতি প্রকাশে সচেষ্ট ছিলাম?

৪১। আমরা কি আমাদের যাবতীয় শক্তি-সামর্থ্য আল্লাহর সৃষ্টির সেবায়
নিয়োজিত করতে সচেষ্ট ছিলাম?

৪২। আমরা কি নিজেদের মাঝে হযরত মসীহ মাওউদ(আ.)-এর একনিষ্ঠ
আনুগত্য করার চেতনা চিরজাগরণক থাকার এবং এ চেতনা ক্রমাগত বৃদ্ধি
পাবার জন্য দেয়া করেছি?

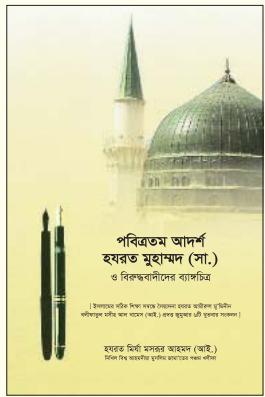
৪৩। আমরা কি নিজ সন্তান-সন্ততির মাঝে হযরত মসীহ মাওউদ(আ.)-এর
একনিষ্ঠ আনুগত্য করার চেতনা চিরজাগরণক থাকার এবং এ চেতনা
ক্রমাগত বৃদ্ধি পাবার জন্য দেয়া করেছি?

৪৪। হযরত মসীহ মাওউদ(আ.)-এর সাথে আধ্যাত্মিক ভাতুতের ও
আনুগত্যের সম্পর্ককে আমরা কি ক্রমান্বয়ে এমন পর্যায়ে নিয়ে যেতে
পেরেছি যার তুলনায় জগতের সকল সম্পর্ক তুচ্ছ সাব্যস্ত হয়?

৪৫। আমরা কি গত বছর আহমদীয়া খেলাফতের সাথে নিবিড় ভালবাসা ও
আনুগত্যের সম্পর্ক বৃদ্ধি করার জন্য আন্তরিকভাবে দোয়া করেছি?

৪৬। আমরা কি নিজ সন্তান-সন্ততিদেরকে আহমদীয়া খেলাফতের সাথে
আন্তরিকতা ও নিষ্ঠার সম্পর্ক গঢ়ার বিষয়ে বার বার মনোযোগ আকর্ষণ
করেছি? আর এদিকে তাদের মন আবৃষ্ট হবার জন্য কি দেয়া করেছি?

৪৭। আমরা কি যুগ-খলীফা ও এ জামা'তের জন্য নিয়মিত দোয়া করেছি?

আল্লাহ তাঁর অমোগ রীতি অনুযায়ী
আলো এবং সত্য সর্বদা জয়যুক্ত হয়ে
থাকে। যারা অহংকারী এবং দাস্তিক
লোক তারা সর্বদা আল্লাহর প্রেরিত
নবী-রসূলদের বিরোধীতা করে ঠিকই
কিন্তু পরিণতিতে খোদার ক্ষেত্রভাজন
হয়। একইভাবে আজও কতক মানুষ
এমন রয়েছে যারা আমাদের প্রাণপ্রিয়
নবী হযরত মুহাম্মদ (সা.)-এর
বিরোধীতায় মন্ত আছে। তাদের
পরিণতিও আল্লাহর সুন্ত অনুযায়ী

লাঞ্ছন ছাড়া আর কিছুই নয়। এমনই কতক মানুষ বাক-স্বাধীনতার
দোহাই দিয়ে ২০০৬ সালে মহানবী (সা.)-এর ব্যঙ্গচিত্র মূলক কিছু
কার্টুন আঁকে তাদের পত্র-পত্রিকায়।

২০০৬ সালের এই ন্যাকারজনক ঘটনার পর আহমদীয়া মুসলিম
জামাতের ৫ম খ্লীফা হযরত মৰ্যাদা মসরুর আহমদ (আই.)
একাধারে ৫টি খুতবা হযরত মুহাম্মদ মুস্তফা (সা.)-এর শান তথা
মর্যাদার উপর প্রদান করেন। ২০০৬ সালের ফেব্রুয়ারি মাসের ১০,
১৭, ২৪ এবং মার্চ মাসের ০৩ ও ১০ তারিখে উক্ত খুতবাঙ্গলি
প্রদান করেন। বইটিকে সমৃদ্ধ করার মানসে ১৮ ডিসেম্বর, ২০১৫
সালে প্রদত্ত হয়ের (আই.)-এর আরো ১টি খুতবা সংযোজন করা
হলো।

উক্ত বইটি কেন্দ্রীয় লাইব্রেরী থেকে সংগ্রহ করে জামা'তের সকল
আতা-ভগ্নিকে অধ্যয়ন করার আকুল আবেদন রইল।

কুরআন মজীদ (শান্তিক অর্থ)

প্রথম পারা

[আহমদী মুসলমানদের নিজস্ব শিক্ষা ও প্রশিক্ষণের জন্য প্রস্তুতকৃত]

বর্তমান যুগে
আমাদের নিকট
কুরআন কেবল
বাহ্যিক ভাবে
মূল্যবান রূপে
পরিগণিত হচ্ছে।
অধিক ১৫ শই
কুরানের ভিতরে
লুকায়িত মণি-মুক্তা
আহরণের চেষ্টাই
করে না। এ কারণে
কুরআন মজীদের
অর্থ পরিপূর্ণভাবে
বুরার স্বার্থে এই
প্রথম আহমদীয়া অ
মুসলিম জামা'ত, বাংলাদেশের পক্ষ থেকে কুরআন মজীদের
প্রথম পারার শান্তিক অর্থ প্রকাশ করা হয়েছে। বর্তমানে কুরআন
মজীদের প্রথম পারার শান্তিক অনুবাদ আপনাদের সামানে
উপস্থাপন করা হল। আশা করি জামা'তের সকলেই এ থেকে
উপকৃত হবেন।

এটি কেন্দ্রীয় লাইব্রেরী থেকে সংগ্রহ করে জামা'তের সকল
আতা-ভগ্নিকে অধ্যয়ন করার আকুল আবেদন রইল।

Software Developer & MIS Solution Provider

Md. Musleh Uddin
CEO & MIS Consultants

BPL Bhaban, Suite # 303, 2nd floor, 89-89/1 Arambag, Motijheel, Dhaka-1000
E-mail: right_mc@yahoo.com, rightmc@gmail.com, web: www.rightmc.org
Cell: 01720 340 030, Land Phone: 7191965

হাড়-জোড়া, বাত-ব্যথা, স্পাইন এবং আঘাত জনিত রোগ বিশেষজ্ঞ ও সার্জন

ডাঃ মোঃ গোলাম রহমান (দুলাল)
এমবিবিএস, ডি-অর্থো (পঙ্গু হাসপাতাল)
এমএস (অর্থো)

সহযোগী অধ্যাপক, অর্থোপেডিক বিভাগ
সাহাবউদ্দিন মেডিকেল কলেজ হাসপাতাল
মোবাইল: ০১৭১২-০৯০৮২৬

চেম্বার :

ইবনে সিনা ডায়াগনোস্টিক এন্ড কনসাল্টেশন সেন্টার, বাড়া
বাড়ি নং- চ-৭২১/১, পঞ্চগি স্বর্গী, উত্তর বাড়া
ঢাকা-১২১২, বাংলাদেশ।

সময় : বিকেল ৫.০০টা থেকে ৮.৩০টা (শুক্রবার বন্ধ)
(বাড়তা হোসেইন মার্কেটের বিপরীতে)

সিরিয়ালের জন্য:
ফোন : +৮৮০ ২ ৮৮৩৫৫৬৬-৭
মোবাইল: ০১৮৩২-৮২০৯৫০

মসীহ হিন্দুস্তান মেঁ

ভারতবর্ষে ঈসা (আঃ)

প্রতিশ্রূত মসীহ ও ইয়াম মাহ্নী
হযরত মৰ্যাদা গোলাম আহমদ কালিমানী (আঃ)

হযরত মৰ্যাদা গোলাম আহমদ
প্রতিশ্রূত মসীহ ও ইয়াম মাহ্নী
(আঃ) ‘মসীহ হিন্দুস্তান মেঁ’
গ্রন্থটি উর্দু ভাষায় ১৮৯৯ সালে
প্রণয়ন করেন।

এখানে তিনি (আঃ) পরিত্র
কুরআন, হাদীস, ঐতিহাসিক
দালিল-প্রমাণ এবং তত্ত্ব-ত্যের
মাধ্যমে হযরত ঈসা (আঃ)-এর
ক্রুশিবিন্দু হওয়ার পর থেকে
ভারতবর্ষে আগমন এবং
স্বাভাবিকভাবে মৃত্যুর বিষয়টি
স্পষ্টভাবে তুলে ধরেন। এটি
অত্যন্ত তথ্যবহুল একটি পুস্তক।

বইটি বাংলা ভাষায় অনুবাদ করেছেন আমাদের শ্রদ্ধেয় মাওলানা
আহমদ সাদেক মাহমুদ সাহেব, মুরব্বী সিলসিলাহ (অব.)। উক্ত
বইটি কেন্দ্রীয় লাইব্রেরী থেকে সংগ্রহ করে জামা'তের সকল
আতা-ভগ্নিকে অধ্যয়ন করার আকুল আবেদন রইল।

জল ই জীবন/ WATER THERAPY

জল চিকিৎসায় নিম্নবর্ণিত রোগসমূহ নিরাময় হয় :

(১) কোষ্ঠ কাঠিন্য (Constipation)-১০ দিন পর এই চিকিৎসায় সর্বপ্রথম ফল পাবেন, (২) পাকাশয়াজনিত রোগসমূহ (Gastric Problems)-১০ দিন, (৩) উচ্চ রক্তচাপ (Hypertension)-১ মাস, (৪) বহুমুত্র (Diabetes)-১ মাস, (৫) ক্ষয়রোগ (Tuberculosis)-৩ মাস, (৬) চক্ষুকর্ণ নাসিকা রোগ (ENT Diseases)-৩ মাস, (৭) মুত্রাখলী গ্রন্থি বৃদ্ধি রোগ (Enlargement of Prostate Gland)-৩ মাস, (৮) কর্কট রোগ (Cancer)-প্রথম থেকে রোগ ধরা পরলে ৬ মাস, (৯) পুরনো কাঠিন চর্মরোগ-১ বছর।

জল চিকিৎসার নিয়ম :

(১) ঘুম থেকে উঠে মুখ না ধুয়ে কুলকুচি না করে (without mouth washing) শান্তভাবে ধীরে ধীরে ১.২৬০ লিটার অর্থাৎ বড় গ্লাসের ৪ গ্লাস জল পান করতে হবে। তাড়াহুড়া করা যাবে না। জলপান করার পর ৪৫ মিনিট কোন তরল বা শক্ত খাদ্য (Liquid or solid food) খাওয়া যাবে না। ধূমপান করা যাবে না।

(২) প্রাতঃখাশ, দুপুর ও রাতের আহার (Breakfast, Lunch and Dinner) করার সময় জল পান করা যাবে না। অসুবিধা হলে গলা ভেজাবার জন্য ২/৩ চামচ পরিমাণ জল খেতে পারেন। এই পরিমাণ বাড়ানো যাবে না। দুই হান্তা পর ইচ্ছেমত জল পান করা যাবে, দুর্বল বা অসুস্থ হলে চার গ্লাসের পরিবর্তে ১ অথবা ২ গ্লাস দিয়ে শুরু করতে পারেন। তবে অবশ্যই চার গ্লাস পান করতে হবে। যে কোন রোগই জল চিকিৎসায় নিরাময় হতে পারে। বাতজনিত রোগে প্রথম ৭ দিন সকালে ও বিকালে ২ বার এই চিকিৎসা করতে হবে। উপর্যুক্তের পর শুধু সকালে করলে চলবে।

(৩) দুপুর ও রাত্রে আহার করে শোয়ার পূর্বে অন্তঃঘাত আধাঘন্টা অপেক্ষা করতে হবে। ঘুমানোর পূর্বে কোন কিছু আহার করা যাবে না। অসুবিধা মনে হলে ঘুমানোর আগে ২/৩ চামচ জল পান করা যাবে।

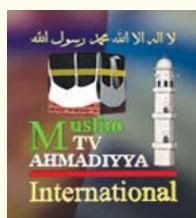

ধানসিদ্ধি রেস্টুরেন্ট

দোতলা
রোড নং-৪৫, প্লট-৩৩, গুলশান-২, ঢাকা-১২১২
ফোন: ৯৮৮২১২৫
মোবাইল: ০১৭০০৮৩০২৫২, ০১৯৩০২১৪২৮৮

“জিসমী ইয়াতীর ইলাইকা মিন শাওকিন্ন ‘আলা
ইয়া লাইতা কানাত্ কুওয়াতুত্ ত্বাইরানী”

তোমার পানে আমার দেহ উড়ে চলে যেতে যে চায়
থাকতো যদি সাধ্য আমার ভর করে সেই স্বপ্নডানায়
-হ্যরত মসীহ মাওউদ (আ.)

mta
INTERNATIONAL

এমটিএ দেখুন !
অবক্ষয়মুক্ত থাকুন !

বিজ্ঞাপনের জন্য
যোগাযোগ করুন
০১৯১২-৭২৪৭৬৯

এমটিএ-তে সরাসরি ছ্যুর (আই.)-এর জুমুআর খুতবা শুনুন এবং নিজেকে
আধ্যাত্মিকভাবে জীবিত রাখুন

এমটিএ-তে খুতবা প্রচারের সময়সূচি

- (১) শুক্রবার বাংলাদেশ সময় সংক্ষ্যা ৭.০০ সরাসরি সম্প্রচার। পুনঃপ্রচার রাত ১০.২০
মিনিট এবং ভোর-রাত ৮.০০।
- (২) শনিবার পুনঃপ্রচার বাংলাদেশ সময় সকাল ৮.১০ এবং বিকাল ৫.০০।
- (৩) রবিবার পুনঃপ্রচার বাংলাদেশ সময় সংক্ষ্যা ৭.০০।
- (৪) বৃহস্পতিবার একই খুতবার পুনঃপ্রচার বাংলাদেশ সময় রাত ৮.০০।